

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

පොද්ගලික මන්ත්‍රීගේ පනත් කෙටුම්පත් [නි. 598] :

නිදහස් නීති අධ්‍යාපන හා නීති වෘත්තීය (විශේෂ විධාන) පනත් කෙටුම්පත

රජයේ නීති ආධාර පනත් කෙටුම්පත [ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

පළමුවන වර කියවන ලදී

අභ්‍යන්තර කාරකාංගයේ කථාව [නි. 600] :

ස්ත්‍රීන් සෞභාග්‍ය පිළිබඳ විවාදය [පස් වන දිනය]

විවාදය කල් තබන ලදී.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

தனி அங்கத்தவர் மனோதாக்கள் : [ப. 598]

நிதேஷ் நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ நிதி உத்யோக (விசேஷ விவாத) உதான் கெடுபிசை
ரட்சேஸ் நிதி அமைச்சர் உதான் கெடுபிசை—[திரு. பிறிண்ட்ஸ் குணசேக்கர]

முதன் முறை மதிப்பிடப்பட்டது

மகாதேசாதிபதியினது பேச்சு : [ப. 600]

உரை மீதான விவாதம் [ஐந்தாம் நாள்]

விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

Volume 79
No. 5

Saturday
20th July 1968

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

PRIVATE MEMBER'S BILLS READ THE FIRST TIME [Col. 598] :

நிதேஷ் நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ நிதி உத்யோக (விசேஷ விவாத) உதான் கெடுபிசை
ரட்சேஸ் நிதி அமைச்சர் உதான் கெடுபிசை—[Mr. Prins Gunasekera]

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH [Col. 600] :

Debate on the Address [Fifth Day]

Debate adjourned

පෞද්ගලික මත් ත්‍රිත්ථයේ කෙටුම්පත් පනත්

P.M. to 7.30 P.M.; and (a) at 7 P.M. paragraphs (5) and (6) of Standing Order No. 8 shall operate; and (b) at 7.30 P.M. Mr. Speaker shall adjourn the House without Question put."

കഥാസംഗ്രഹം

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Are you suggesting that we have a tea interval tomorrow?

Saturday, 20th July 1968

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

සුභ්‍රතය විමසන ලදිත්, සහායම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

சபை ஆமர்வு

SITTING OF THE HOUSE

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන (රාජ්‍ය ඇමති සහ අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේත් ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—இராஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சராகும் பாதுகாப்பு வெளிவிவகார அமைச்சராகும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs)

I move,

“That this House at its rising this day do adjourn until 10 A.M., on Sunday, 21st July 1968.”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහායම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

ගරු ජේ. ආර්. පියවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஐயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I move,

“ That notwithstanding the provisions of Standing Order No. 8, the hours of Sitting on Sunday, 21st July 1968, shall be 10 A.M. to 12 Noon ; 2 P.M. to 4 P.M., and 4.30

පොද්ගලික මන්ත්‍රිත්වය

කොට්ඨාසයන් පිණිස

தனி அங்கத்தவர் மசோதா

PRIVATE MEMBERS' BILLS

නිදහස් නීති අධ්‍යාපනය සහ නීති වෘත්තීය
(විශේෂ විධාන) පනත් කෙටුම්පත

ප්‍රිත්ව් ගුණසේකර මයා. (හබරුදුව)

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர—ஹபருதுவ)

(Mr. Prins Gunasekera—Habaraduwa)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ පාර්ලිමේන්තු වේ ජීවිත කාලය තුළදී තුන් වන වරටත් මේ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කිරීමට ඔබතුමාගේ අවසරය පනනවා. මෙය නොමිලේ නීති අධ්‍යාපනය ලබා දීමට සහ පෙරකඳෝරු අධිනීතිඥ භේදය තැති කොට එකම නීති වෘත්තියක් ඇති කිරීම සඳහා වූ පනත් කෙටුම්පතකි.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා. (දඹුල්ල)

(திரு. ஈ. பி. தென்னகோன்—தம்புளை)

(Mr. T. B. Tennekoon—Dambulla)

විසින් සවිත කරන ලදී.

அனுவதித்தார்.

seconded.

3445

පොද්ගලික මත්ත්‍රීන්ගේ කෙටුම්පත් පතත්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :
ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ဗြဟ္မာနာမ ဝိမုဇ္ဈာ ဇဉ်း၊ ဗဟုဗိမ္ဗာ ဝိယ။

කෙටුම්පත් පනත ඊට අනුකූලව පළමුවන වර
කියවන ලදීත්, එය මුද්‍රණය කිරීමට නියෝග කරන
ලදී.

වෘත්තීය කිරීම සඳහා 51 (4) වන සථාවර නියෝගය සටහන් කෙටුම්පත් පනත අධිකරණ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වෙත පවරන ලදී.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

இதன்படி, மசோதா முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டு
அச்சிடப் பணிக்கப்பட்டது.

மசோதா, நிலையற்கட்டளை இல. 51 (4)இன்படி நீதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசிக்கு அறிக்கை செய்யப்படுதற்காகச் சாட்டப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

Bill accordingly read the First time, and ordered to be printed.

The Bill stood referred, under Standing Order No. 51 (4), to the Parliamentary Secretary to the Minister of Justice for report.

රජයේ නීති ආධාර පනත් කෙටුම්පත

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு, பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

මේක කලින් සදහන් කළ කාර්යයට ඉතාම සම්බන්ධය කියා මා විශ්වාස කරන තවත් කාර්යයන් කීපයක් ගැන, එනම්, තව නීති දෙපාර්තමේන්තු තුනක් පිහිටු වීම, රජයෙන් නීති ආධාර සැපයීම, නීතිඥ ගාස්තු නියම කිරීම හා නීතිඥ මණ්ඩල පිහිටවීම සදහා පනත් කෙටුම්පතක්.

මහජනයාට විශාල බරක් ව පවත්නා නීතිඥ වෘත්තියේ බරපතල සංශෝධන කිපයක් කරන්නටයි මේ පනත් කෙටුම් පත පිළියෙළ කර තිබෙන්නේ.

පී. බී. තෙත්තකෝන් මයා.

(திரு. ஈ. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

ප්‍රඥාන් සරි කරන ලදී.

அனுவதித்தார்.

seconded.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහායම්මත විය.

කෙටුම්පත් පනත යටතේ අනුකූලව පළමුවන වර කියවන ලදීත්, එය මුද්‍රණය කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

වෘත්තික කිරීම සඳහා 51 (4) වන සථාවර නියෝගය යටතේ කෙටුම්පත් පනත අධිකරණ ඇමතියේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වෙත පවරන ලදී.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

இதன்படி மசோதா முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டு
அச்சிடப்பட்ட பணிக்கப்பட்டது.

மசோதா, நிலையக்கட்டளை இல. 51 (4) இன்படி நீதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசிக்கு அறிக்கை செய்யப்படுதற்காகச் சாட்டப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

Bill accordingly read the First time, and ordered to be printed.

The Bill stood referred, under Standing Order No. 51 (4), to the Parliamentary Secretary to the Minister of Justice for report.

අග්‍රාණ්ඩකාරතුමාගේ කථාව :
ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය
[පස්වන දිනය]

மகாதேசாதிபதியினது பேச்சு
உரையீதான விவாதம்

[ஐந்தாம் நாள்]

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH DEBATE
ON THE ADDRESS
[FIFTH DAY]

සංඥාධන [පිළි 15] පිළිබඳ කල් තබන ලද
විවාදය තව දුරටත් පවත්වනු පිණිස නිශේශය
කියවන ලදි. ඊට අදාළ ප්‍රශ්නය [පිළි 7]

ஐலை 7 ஆம் தேதிய வினாவுக்கான திருத்தங்
கள் [ஐலை 15] மீதான ஒத்திவைக்கப்பெற்ற விவாதம்
மீள ஆரம்பிப்பதற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.

Order read for resuming Adjourned Debate on Amendments [15th July] to Question—[7th July].

“අතිගරු අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමන් විසින් පවත්වන ලද කථාවට පිළිතුරු වශයෙන් මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලය පහත දැක්වෙන ස්තූති යෝජනාව ඉදිරිපත් කළ යුතුය :

‘අතිගරු උතුමාණනි,

සාර්ලිමේන්තුව විවෘත කිරීමේදී ඔබතුමාණන් විසින් පවත්වන්නට යෙදුණු කැඩ වෙනුවෙන් නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ සාමාජිකයෝ වන අපි ඔබතුමාණන්ට ස්තූති කරමු. අප වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද සියලුම කරුණුවලට අපගේ අවධානය යොමු කරන බව අපි ඔබතුමාට සථිර ලෙස ප්‍රකාශ කරමු. ”—[විජේසිරි මහා.]

ස්‍රී ජාති සේවකයාට පිළිබඳ විමර්ශන

හරිත් ව උතසාහ කරමින් දිගින් දිගටම හැකි තාක් කල් බලයේ එල්ලී සිටීමට උත්සාහ දැරීම උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රධාන අරමුණ බව ජෙනෙරා අතර, වැදගත් ජාතික ප්‍රශ්න බොහොමයක්ම මග හරිමින් ප්‍රකාශවන දේශපාලන දෙබිඩි කථා වලින් උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාව පිරි ඇති බැවින් ද ;

උතුරුමාණන් වහන්සේගේ කථාවෙහි විශේෂ
විශයෙන් :-

(අ) එදිනෙදා ජීවිතයට උවමනා කරන අවශ්‍ය භාණ්ඩවල මිල ඉහළ නැගීම හා හිඟකම තිසා ජනතාවට මුහුණ පාන්නට සිදුවී තිබෙන කරදර දුක් ගැහැට මග හැරවීම පිණිස කිසිම පියවරක් යෝජනා කරනු නො බඩුවල අධික මිල හා බඩු හිඟය පිළිබඳව වචන මාත්‍රයක්වත් සඳහන් නොකර ඇති හෙයින් ද ;

(ආ) වැඩිවි යන රක්ෂා හිඟය නිසා අනාථව බලාපොරොත්තු සුන්ව හා කලකිරී මෙන් යුතුව සිටින ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයෙන් පසුව වූවන් හා විශ්ව විද්‍යාලීය අධ්‍යාපනය ලබා ගත් දස දහස් දෙනා ඇතුළු ඉක්ම සංඛ්‍යාත තරුණ තරුණියන්ගේ රැකිරීම් හා ප්‍රශ්නය ගැන සඳහනක් වන්නාවූ හෙයින්ද;

(ඉ) දේශපාලන හා පෞද්ගලික විරුද්ධවාදීන් ගෙන් විවිධ ලෙස පළිගැනීම පිණිස පාවිච්චි කරමින් මේ රජයේ කාලසීමාව තුළ අවුරුදු දෙකකමාරකවත් වැඩි කාලයක් මුළුල්ලේ අයුක්ති සහගතව පවත්වාගෙන යන හදිසි තත්ත්වය අහෝසි කිරීම ගැන අදහසක්වත් සඳහන් නොකිරීමෙන් ද ;

(ඊ) ලංකාවේ සමගිතාවය හා අඛණ්ඩභාවයට තර්ජනයක් වූ, රාජ්‍ය භාෂාවේ තත්ත්වය අඩපණ කරන්නාවූ, උතුරු නැගෙනහිර පළාත් හැර ලංකාවේ අනික් පළාත්වල වාසය කරන, දෙමළ නොවන, රටවැසියන්ට එම පළාත් දෙක තුළ රජය විසින් දෙනු ලබන ඉඩම් ගැනීමට ඇති අයිති වාසිකම් තහනම් කරන්නාවූ කොන්දේසි ඇතුළත් කරමින්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ හා ලංකා ද්විධ රාජ්‍ය පක්ෂයේ නායකයන් විසින් 1965 මාර්තු වේදී රහස්‍යේ ඇතිකරගත් අධිම ගිවිසුම ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිස ගන්නා ලද අලුත්ම පියවර වූ දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමට විරුද්ධව පැන නැගුණ මහජන උද්ඝෝෂණ නොතකා එම රහස්‍ය ගිවිසුම ක්‍රියාත්මක කිරීමට දරන ප්‍රයත්නය අත්හැරීමට ආණ්ඩුව අදහස් නොකරන බව පෙනී යන හෙයින් ද ;

பிரேரிக்கப்பட்ட திருத்தங்கள் வினாவின் இறுதியில்
சேர்க்கப்படுவதற்கு :

(උ) තොයෙකුත් පරිපාලන සංශෝධන මගින්
 විද්‍යාත්මක අධ්‍යාපනය සීමා කිරීම හා අඩු
 පණ කිරීම නිසා මේ ආණ්ඩුව විශ්වා

රජය දුන් පොරොන්දු ඉටු නොකිරීමෙන් හා අවසරයකින් තොරව උපකෘත සහ ප්‍රතිශාම් ප්‍රතිපත්ති ගෙන යාම හේතු වශයෙන් රජය වෙත එල්ල වෙමින් පවතින ඉහළ

அமுதநகரமுதலான கலாவ :

வித்யாலயே ஸிப பதவிப அமலபன குமல
அபுரீ கிரிம அந்நர டுமன அடலகன் டி
தொகரன கெகிந் டு;

சீதூதி ஸேசனாவ பிடுகெ விடாட

மான ஜனநாயக விரோதமானதும் பிற்போக்கானது
மான அடிப்படைக் கொள்கைகளை மாற்றும் நோக்கம்
எதற்குமான அறிகுறிகளைத் தெரிவிக்காதபடியாலும்,

(௮) விதேய கவிமுதுவரே மலகிப ப்ருதிபந்நி
ஸெந் லுதரவ நிரந் நிரந் லுப்த க்ரு
கிரிம நுலுந்விமப ரசய அடலகன் கரந்
லபந் நொடகன்வன கெகிந் டு;

(பு) ருசய ஸாஸவ ருசவி ஸாஸவ கிரிமப பபந்
ஸுநிமபவந் ஸேசனாவந் அமல நொ
வன கெகிந் டு;

(பு) தமந் அகிந் கருல நிகு ஸலசயே ஸல
நாந்மலாய நொடுகென அமலே அகிந்
லாகிகு நலபுரூ கிரிமபவந், விஸேசயேந்
ம ஸப டுவிட சநநு நுலுந் அமல மபுந்
ஸே லபிதலான ருட்கேசனய பரிடி டுநப
பிடிந் டி வி ஸுநி விஸமல ஸ அலலான அஸ
கிரிம பிஸிஸந், 1957 ஸலச டுலகல
லுட்குவிதே பநந ஸுலவந் கிரிமப
அலலய ஸுலேமந ஸேசனா கர நொ
லுநி கெகிந் டு;

(ம) ரசயே லவந்நிய ஸுலகி விஸேச ப்ருதிபந்நி
ஸப அபுருகலவன பரிடி, ருலாவே லவந்நிய
ஸகிந் லுலபாரயே லுலி கெகிப கெல
டகிந், சயலபிதன காரக ஸலாவே பக்ச
லுலி ஸ ப்ருதிஸகி லுலாவ அபுல லவந்
நிய ஸுலகி ஸுலபநந ஸுலேமநய கிரி
மப அடலகன் கரந் கெகிந் டு;

(ல) மெரப நிகடலவன ஸுலர டுலய ஸுலகி
ஸப ஸுலகிதே டுலயலான லுலிவிதகன் ஸே
பகி மிடு அபுவிதகன் ஸே பகெனந்நப
நுலி லுலிந் ரீநிய ஸுலர லாவே ஸுலப
கந்நிய ஸநய லுலயேந்நி ப்ரு ஸேச
வந் லப பிடுகென நுலி கெகிந் டு;

(க) மலகெ ரசயே கலி பகென நிரேசீச
அமலயந் வன டேலபுலன கிநவந்
கல ருல லுலி ஸுலகி, டுலகெலப
லுலி நுலி, டேலபுலனய ஸப ஸுலேலக
பிரட்கலவாடிந் பகெலமப ருசய நந்நு
ஸேலிம ஸநாடி டே அந்நர டுலிமப ருலக
டரந லப பகெனந்நப நுலி கெகிந் டு;

ரூலகனந் லவந்ஸேஸே ஸுலகி லுலி கெகெ
அபஸே விஸலககன் நொலுந்.—[ரூலகந்ந
மல.]

“எனினும் பாராளுமன்ற உப தேர்தல் முடிவுகள்,
உள்ளூராட்சிச்சபைத்தேர்தல்முடிவுகள் உட்பட பல்வேறு
வழிகளில் அரசாங்கத்தின் நோக்கங்கள் மீது அவநம்
பிக்கையையும், அதன் கொள்கைகள் மீது என்றும்
வளர்ந்துவரும் எதிர்ப்பையும், பொதுமக்கள் வெளிக்
காட்டியிருந்துங்கூட மேன்மைதங்கிய தங்கள் அரசாங்
கம் பதவியேற்ற காலம் தொடக்கம் பின்பற்றி
வந்துள்ளதும், அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கும்,
அதன் உள்ளூர் ஆதரவாளர்களுக்கும், முகவர்
களுக்கும் இலங்கை மக்களின் சீவாதார உரிமை
களைத் தியாகம் செய்யும் விளைவையடைந்திருப்பதும்

வளர்ந்துவரும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளையும்
மக்களின் ஏனைய பிரச்சினைகளையும் கையாள்வதற்குத்
திட்டவட்டமான, விசாலமான கொள்கையை வகுத்
துக் கொள்வதில் அடிப்படையிலான இயலாமையை
நானாவித நிர்வாக விபரங்களின் பின்னால் அரசாங்கம்
மறைக்க முயலுவதாக சிம்மாசனப் பிரசங்கம்
எடுத்துக்காட்டுவதாலும்,

மேலும், அவசர தேசிய முக்கியத்துவமான
பிரச்சினைகளில் தங்கள் பிரசங்கம் இரட்டைப் பேச்சுக்
களும் அரசியல் நேர்ப்பதிலின்மைகளும் மலிந்ததா
யிருப்பதுடன், பிற்போக்குக் கொள்கைகள், சந்தர்ப்
பவாதச் சூழ்ச்சிகள், நிறைவேற்றாத வாக்குறுதி
கள் ஆகியவற்றின் தவிர்க்க முடியா விளைவுகளி
லிருந்து, ஒரு புறத்தில், தப்பிவிட முயல்வதுடன்
மறு புறத்தில் இயன்றளவு காலம் பதவியில் ஓட்டிப்
பிடித்துக் கொண்டிருப்பதற்கான வழிவகைகளைக்
காண்பதே தங்கள் அரசாங்கத்தின் பிரதான
தூண்டுதலாக இருக்கின்றதாக தங்கள் பிரசங்கம்
எடுத்துக்காட்டுவதாலும்,

மேலும் குறிப்பாகத் தங்கள் பிரசங்கம்—

(அ) மக்களுக்குக் கஷ்டங்களையும் தொந்தரவுகளையும்
ஏற்படுத்திவிட்ட நிலைமைக்குப் பரிகாரம்
தேடும் நடவடிக்கைகளுக்கான உத்தேசங்களைத்
தெரிவிப்பது ஒருபுறமிருக்க, நாளாந்த வாழ்க்
கையின் அத்தியாவசியப் பொருட்களில் இவ்
வாறான உயர்ந்த விலைவாசிகள், பற்றுக்
குறைகள் என்ற நிலைமை பற்றிக் குறிப்
பிடத்தானுமில்லை என்பதாலும்,

(ஆ) பல்லாயிரக் கணக்கான சிரேட்ட தராதரப் பத்
திரம் பெற்றவர்கள் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகள்
உட்பட பல இலட்ச மக்களுக்கு மனச்சோர்வும்,
மனச் சலிப்பும் ஏற்படுத்திச் சோம்பல் நிறைந்த
வாழ்க்கைக்கு அவர்களைத் தீர்த்திருக்கும்
வளர்ந்துவரும் வேலையின்மைப் பிரச்சினை
பற்றித் தொடு கூற்று ஒன்றுதானும் கூறத்
தவறிவிட்டபடியாலும்,

(இ) பல்வேறு வழிகளில் தனிப்பட்ட எதிரிகள்
மீதும் அரசியல் எதிரிகள் மீதும் பழிவாங்கு
வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதும் இந்த
அரசாங்கத்தின் பதவிக்காலத்தின் இரண்டரை
வருடங்களுக்கும் மேலாக நீடித்திருப்பதும்
நியாயமற்றதுமான அவசர கால நிலையை
அகற்றுவதற்கான நோக்க மெதையும் அரசாங்
கம் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை எடுத்துக்
காட்டுவதாலும்,

(ஈ) ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினதும் இலங்கைத்
தமிழ் அரசுக் கட்சியினதும் தலைவர்களி
டையே 1965, மார்ச் மாதம் இரகசியமாக
ஒப்பந்தத்தின் நிபந்தனைகளை

අලුත්කරුවන් කව:

நிறைவேற்றுவதைக் கைவிடும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லையென்றும் இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் மிகப்பிந்தியதான மாவட்ட சபை நிறுவும் முயற்சிக்குப் பொது மக்கள் பரந்த அளவில் எதிர்ப்பு காட்டியுங்கூட மேலும் இத்தகைய துரோகமான ஒப்பந்தத் தை நிறைவேற்றுவது இலங்கையின் ஒற்றுமையையும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டையும் பயமுறுத்தியும் அரசகரும மொழியின் நிலையைப் பலவீனப்படுத்தியும், வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு வெளியேயுள்ள தமிழரல்லாத குடி மக்கள் இம்மாகாணங்களில் அரசாங்கம் வழங்கும் காணிகள் பெறும் உரிமையை மறுத்து வருவதாயிருந்துங்கூட இம் முயற்சியைக் கைவிடும் நோக்கமில்லையென்றுங் காட்டுவதாலும்,

(உ) பல்வேறு நிருவாகப் புனரமைப்புக்கள் மூலம் பல்கலைக்கழகம் தொட்டு கீழ்ப்படிகள் வரையிலான கல்வித் திட்டத்தில் குழப்ப நிலையை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் இலவசக் கல்வித் திட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்திப் பலவீனப்படுத்தும் முயற்சியைக் கைவிடும் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தாததாலும்,

(ஊ) வெளிநாட்டு விவகாரங்களில் கட்சி சேராக் கொள்கையிலிருந்து அடிக்கடி கள்ளத்தனமாக விலகி நடப்பதை நிறுத்திக் கொள்ளும் நோக்கம் அரசாங்கத்துக்கு உண்டென்பதைக் காட்டாததாலும்,

(எ) நீதி மன்றங்களில் அரசகரும மொழியைப் புகுத்துவதை ஆரம்பிப்பதற்கான எந்தவொரு உத்தேசத்தைத்தானும் கொண்டிருக்காதபடியாலும்,

(ஏ) தமக்கு இழைக்கப்படும் பல்வேறு விதமான பாரபட்சமும் அவமரியாதையும் நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்று கோரிக்கொண்டிருக்கும் சிறுபான்மைத் தமிழரைக் குறிப்பாக உள்ளடக்கி, சாதியின் அடிப்படையில் சமூக சமத்துவம் மறுக்கப்பட்டிருப்பவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு வலு மிகுந்ததும் கூடிய பயன்படும்பதுமான வகையில் 1957 ஆம் ஆண்டின் சமூகக் குறைபாட்டுத் தடுப்புச் சட்டத்தை திருத்தும் உத்தேசம் கொண்டிருக்காதபடியாலும்,

(ஐ) இலங்கையின் தொழிற் சங்க இயக்கத்தின் மிகப்பரவலானபகுதியினரால் கண்டிக்கப்பட்ட ஜயவர்தனக் குழுவின் பிற்போக்கானதும், பக்கச் சார்ந்ததுமான அறிக்கையின் அடிப்படையில், அரசாங்கம் தனது பொதுவான தொழிற் சங்கக் கட்டளைச் சட்டத்துக்குத் திருத்தங்கள் கொண்டுவர உத்தேசித்திருப்பதாகக் காட்டுவதாலும்,

(ஓ) உணவு உற்பத்தி இயக்கத்தில் அரசாங்கம் பெரிதுபடுத்திக்காட்டும் தனது வெற்றிகளை நுகவாளர்க்குக் கிடைக்கும் உள்ளூரில் விளைந்த உணவுப் பொருட்களின் தொகை அதிகரிப்பின் மூலமோ அவற்றின் விலைகளில்

සේනානායක පිළිබඳ විමර්ශන

குறிப்பிடக்கூடிய இறக்கத்தின் மூலமோ காணக்கூடியதாயில்லை என்ற உண்மையை கணக்கிற் கொள்ளத் தவறுவதாலும்,

(இ) இந்த அரசாங்கத்தின் குறிப்பான, அபகீர்த்தி நிறைந்த அம்சமாயிருக்கும் அரசியற் பாரபட்சம், ஊழலைச் சகித்தல், அரசியல் எதிரிகளையும் தனிப்பட்ட எதிரிகளையும் உத்தியோக தோரணையில் துன்புறுத்தல் ஆகியவற்றைக் கைவிடும் நோக்கமுண்டென்று காட்டா திருப்பதாலும்,

மேன்மைதங்கிய தங்கள் அரசாங்கத்தில் எமக்கு நம்பிக்கையிலலை.' ” [திரு. இலங்கரத்ன]

‘but inasmuch as Your Excellency’s Government, despite the ever-growing public opposition to its policies and distrust of its intentions that have been manifested in various ways including in the results of parliamentary by-elections and local government elections, has given no indication that it intends to change in any way the basic anti-democratic and reactionary policy that it has followed since it assumed office and which has resulted in the sacrifice of the vital interests of the people of Ceylon to those of foreign imperialism and its local agents and supporters,

and as the Address shows that the Government seeks to hide behind a collection of miscellaneous administrative details its fundamental inability to evolve a positive and comprehensive policy to deal with the growing economic crisis and other problems of the people,

and moreover as the Address is full of political evasions and double-talk on most matters of urgent national importance and indicates that the main consideration that animates Your Excellency’s Government is to find ways and means to cling on to office for as long as possible, while seeking to escape from the inevitable consequences of its own broken promises, opportunistic manoeuvres and reactionary policies, and in particular as the Address—

(a) does not even mention the high prices and scarcities of essential goods in everyday use, let alone propose any steps to remedy this situation which has brought about great difficulties and hardships for the people ;

(b) fails to make even a passing reference to the ever-growing problem of unemployment, which condemns several lakhs of persons including tens of thousands of S. S. C. qualified and university-educated young people, to a life of idleness, frustration and despair ;

அங்குள்ளிருந்துகொண்டு வந்தால்:

- (c) reveals no intention on the part of the Government to end the unjustified State of Emergency which has existed for over two and a half years of this Government's term of office and has also been used by the Government to inflict vengeance on political and personal opponents in various ways;
- (d) shows that the Government does not intend to abandon its efforts to implement the terms of the agreement drawn up in secret in March 1965 between the leaders of the United National Party and the Ilankai Tamil Arasu Kadchi, despite the overwhelming public opposition to the latest of these efforts, namely the attempt to establish District Councils and also despite the fact that the implementation of this nefarious agreement threatens the unity and state integrity of Ceylon, undermines the position of the Official Language, and denies non-Tamil citizens resident outside the Northern and Eastern Provinces any right to obtain land distributed by the State in these provinces;
- (e) does not disclose any intention by the Government to abandon its efforts to restrict and undermine the free education scheme by various administrative rearrangements, thereby creating a chaotic situation in the educational system from the universities downwards;
- (f) does not show that the Government intends to put a stop to its repeated furtive attempts to depart in practice from the policy of non-alignment in external affairs;
- (g) does not contain any proposal even to begin the introduction of the official language into the courts;
- (h) does not propose to amend the Prevention of Social Disabilities Act of 1957 in order to make it a stronger and more effective instrument to protect those who are denied social equality on the grounds of the caste to which they belong, and, in particular, the so-called Minority Tamils who are at the moment demanding that the various discriminations and indignities to which they are subject should be ended;
- (i) indicates that the Government in line with its general anti-trade union policy intends to base its proposals to effect amendments to the Trade Unions Ordinance on the biased and reactionary

சீதாபதி யோசனாவை பிழிவிட வேண்டும்

report of the Jayawardene Committee which has been condemned by the widest sections of the trade union movement in Ceylon;

- (j) fails to take account of the fact that the tall claims made by the Government about the success of its so-called food drive are not reflected in any reduction in the prices or any noticeable increase in the supply to the consumer of locally-grown foodstuffs; and
- (k) does not show that the Government intends to give up the political favouritism, tolerance of corruption, and official persecution of political and personal opponents which are a marked and scandalous feature of its regime;

we have no confidence in Your Excellency's Government."—[Mr. Ilangaratne].

II

“ உதேவதேவதேவ, சீதாபதி யோசனாவை பிழிவிட வேண்டும் வசதியை உருவாக்கித் தருவதற்கு அரசு முன்வருமா? ”—[உருவாக்கம்]

‘ எனினும், மாவட்ட சபைகள் அமைப்பதற்குச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டாமென மேன்மை தங்கிய தங்கள் அரசு கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறோம். ’ ”

“but we request Your Excellency's Government not to present legislation to establish District Councils”.—[Mr. Ilangaratne].

III

‘ உதேவதேவதேவ, உதவியாகிய உதவியை உதவிக்க வேண்டும் வசதியை உருவாக்கித் தருவதற்கு அரசு முன்வருமா? ”—[உருவாக்கம்]

“ ஆனால், ஐக்கிய அமெரிக்க இராச்சிய அரசாங்கம் வியட்நாம் ஜனநாயகக் குடியரசுக்கு எதிராகக் குண்டு வீசுவதையும், என்ன படைகளை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதையும் முதலில் நிறுத்தி, தென் வியட்நாமி லிருந்து ஆயுதப் படைகளை வாபஸ் பெறுவதற்கு அது ஆயத்தமாக இருக்கிறதென்பதையும் தெரிவிக்குமேயானால் வியட்நாம் யுத்தம் பற்றி இப்பொழுது பிரான்ஸில் நடைபெறுகின்ற பேச்சுவார்த்தைகளில் மிக திருப்திகரமான முன்னேற்றம் காணமுடியுமென்பது எமது அபிப்பிராயமாகும். ” (திரு. இலங்கரத்ன)

‘but it is our view that the talks now taking place in France in regard to the war in Vietnam can make most satisfactory progress if in

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

the first instance the Government of the United States of America stops its bombing and other hostile acts against the Democratic Republic of Vietnam and also expresses its readiness to withdraw its armed forces from South Vietnam.—[Mr. Ilangaratne].

IV

එසේ වුවද, හය වෙනි පාර්ලිමේන්තුවේ හතර වැනි සැසි වාරය විවෘත කරමින් අග්‍රාණ්ඩුකාර උතුමාණන් වහන්සේ විසින් කරන ලද කථාව පිළිබඳව පහත දැක්වෙන කරුණු නිසා මගේ කණගාටුව පළ කරමි :

(අ) ඊනියා නිදහස ලැබී විසි වසරක් ගත වීත් අපේ ආර්ථිකය මත අද මේ වනතුරුත් විදේශික අධිරාජ්‍යවාදයේ ඇති ග්‍රහණය පිළිබඳවත්, මෙම ආණ්ඩුව විසින් අපේ ආර්ථිකය විදේශික අධිරාජ්‍යවාදයේ විය ගසට වඩා තදින් බැඳීමට දිගින් දිගටම ගත් පියවරවල් ගැනවත්, කිසිවක් සඳහන් නොවීම ;

(ආ) පසුගිය අවුරුද්දේ භාල් සලාකයෙන් අඩක් කපා දැමීමටද, දෙවරෙක රුපියලේ අගය අඩු කිරීමටද, හේතු වූ, දැනට පවත්නා මහ ආර්ථික අර්බුදය එනම් 1929-31 අර්බුදයෙන් පසුව ඇතිවූ බරපතලම අර්බුදය ගැන හා ඉහත කී පියවරවල් ගැනම නිසා ජීවන වියදම අහස උසට නැගීම හා ඇතිවූ පාරිභෝගික භාණ්ඩ හිඟය ගැන නිවැරදි විග්‍රහයක් එහි නොමැතිවීම ;

(ඇ) ජීවන වියදම පහළ බස්වා ජන සමූහයන්ට සහනය සැලසීමට හෝ බරපතල ප්‍රමාණයන්ට වැඩි ඇති උග්‍රවන රැකියා ප්‍රශ්නය විසඳීමට හෝ කිසිදු යෝජනාවක් එහි නොවීම ;

(ඈ) දැරිය නොහැකි අන්දමින් ජීවන වියදම ඉහළ යාමත්, ඒ හේතුවෙන් ජීවන තත්ත්වයන් පහළ වැටීමත් නිසා අසීරු තත්ත්වයකට මුහුණ පා සිටින කම්කරු වන්ට, ගොවීන්ට හා මැද පංතීන්ට සහනය සැලසීම සඳහා කිසිදු යෝජනාවක් අඩංගු නොවීම ;

(ඉ) 1967 හා 1968 වාර්තා බිඳ හෙලන අස්වැන්න ලැබුවායයි කඩවැරු කීවද, ආහාර ව්‍යව දියුණු කිරීම සඳහා වන ආණ්ඩුවේ ව්‍යාපාරය සාර්ථක බව කියා පෑවද, කැපු භාල් සලාකය නැවත ලබාදීමට කිසිදු යෝජනාවක් අඩංගු නොවීම ;

(ඊ) මෙම ආණ්ඩුව බලයේ සිටි මාස 39කින්, මාස 30ක් තිස්සේම පවත්වා ගෙන යන හදිසි අවස්ථාව ඉවත් කිරීමට හා ජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් නැවත ලබාදීමට කිසිදු යෝජනාවක් අඩංගු නොවීම ;

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

(උ) අප නිර්භය වැවිලි එකක් දෙකක් මත සම්පූර්ණයෙන්ම යැපීමෙන් මුදාගනු වස්, අපේ ආර්ථිකය විවිධාකාර කිරීම උදෙසා මේ රට වේගවත් කර්මාන්තමය කිරීමකට භාජන කිරීම සඳහා කිසිදු ක්‍රමානුකූල සැලැස්මක් ඒ තුළ නොවීම ;

(ඌ) ලංකාව ආහාර අතින් ස්වයංපෝෂිත වීමේ ප්‍රගති මාගියට එකම විශාලතම බාධකය වී ඇති කෘෂිකර්මය සඳහා වාරිමාර්ග පහසුකම් හිතවීමේ ප්‍රශ්නය විසඳාලීම උදෙසා විදේශීය සතු තේ වතු පවරාගෙන, කළු මුදුන් නැවත වනගත කිරීමෙන් පස සෝදි යැමේ ප්‍රශ්නය විසඳාලීමටද, තැනිතලා බිම්වල ගොවිතැන් කරන්නන්ගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා, නාස්තියකින් තොරව වැහි ජලය ගෙන යාම පිණිස අපේ ගංගා භාරා ගැඹුරු කිරීමටද, කිසිදු යෝජනාවක් එහි අඩංගු නොවීම ;

(එ) සමාජ අවහිර වැළැක්වීමේ පනත ක්‍රියාවේ යෙදවීමට හෝ උතුරු ලංකාවේ පවත්නා ස්පර්ශ නොකිරීමේ නින්දිත තත්ත්වය හා කුල පීඩනය මුලිනුපුටා දැමීමට ආණ්ඩුව ඕනෑකමක් දක්වන බවක්වත් එයින් ප්‍රකාශ නොවීම ;

(ඒ) මේ රටේ අධ්‍යාපනය හා සමාජ ක්‍රමයේ මූලික වෙනසක් ඇති කිරීමට ශිෂ්‍යයින්ගේ සත්යෝමු කර ඇති, ඔවුන් තුළ ඇති කලකිරීමට හේතු භූත වූ ප්‍රශ්නයන් වන, දේශන ශාලා නැතිකම, ප්‍රමාණවත් ආවාර්ය මණ්ඩලයක් නොවීම, ප්‍රමාණවත් පුස්තකාල පහසුකම් හා දුප්පත් සිසුන්ට අවශ්‍ය ශිෂ්‍ය ආධාර නොගෙවීම, විෂාය ශාස්ත්‍ර වැඩි කිරීම, විශ්ව විද්‍යාලවල උපකුලපතිවරුන් ලෙස ශාස්ත්‍රීය අංශයෙන් සුදුසුකම් නැති පරිපාලකයින් පත් කිරීම ආදී ප්‍රශ්නවලට කිසිදු සහනයක් එහි අඩංගු නොවීම ;

(ඔ) මෙම ආණ්ඩුව විසින් ඇති කළේය කියන බොරු ජාතික සමගිය—එනම් ඇත්ත වශයෙන්ම දෙමළ සිංහල දෙජාතීන්ගේ ජන සමූහයන් අතර නොව, ඔවුන් අතර ප්‍රතිශාමී බල වේගයන්ගේ සමගියක් පමණක් වන සමගිය හෙළිදරව් කළා වූ, ආණ්ඩුව ප්‍රතිශාමී පෙඩරල් පක්ෂය සමග ඇති කරගත් රහස් ගිවිසුම, ගරු කිරීමට යාමෙන් රටේ ඇති වූ අසමගිය ගැන සඳහනක් වත් එහි නොවීම ;

(ඕ) පසුගිය අවුරුදු 37 තිස්සේම පැවතියද අදත් මේ රට මත ඇති අධිරාජ්‍යවාදී—ධනවාදී සුරාකෑමේ ක්‍රමය මදකුළු වෙනස් නොකළා වූද, කපටි බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් අප මත බලහත්කාරයෙන් පවතින ලද්ද වූද, ධනෝශ්වර පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමයේ බංකොලොත් භාවය පෙන්නුම් කර දීම නොසලකා හැරීම ;

අග්‍රාණ්ඩුකාරවරුමාගේ කථාව :

සිංහලයේ ස්වදේශික ආර්ථිකය

(ක) එක්සත් ජනපද අධිරාජ්‍යවාදය, වියට්නාම ජනතාවට එරෙහිව කරන ආක්‍රමණය ගැන මේ රටේ ජනතාව දරන මතය වන, එක්සත් ජනපද හා ඔවුන්ගේ පරිවාර හමුදා සම්පූර්ණයෙන්ම වියට්නාමයෙන් ඉවත් විය යුතුය; ඔවුන්ගේ සියලු කඳවුරු දකුණු වියට්නාමයෙන් ඉවත් කළ යුතුය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී උතුරු වියට්නාම ජනතාවට එරෙහිව කරන බෝම්බ දැමීම සම්පූර්ණයෙන් අත් හිටුවිය යුතුය; තම අනාගතය තීරණය කිරීමට වියට්නාම ජනතාවට බර දිය යුතුය; යන ඉල්ලීම් එයින් කිසිදු අයුරකින් ප්‍රකාශ නොවීම;

(ග) අමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ මධ්‍යම ඔත්තු සෝවාටේ (සී.අයි.ඩී.) අංශයක් ලෙස එළි දරව් වී ඇති දුර්ජන සාම හමුදාවට මේ රටට නැවත පැමිණෙන්නට අවසර දීමෙ නුත්, අපගේ ජනතාවට එරෙහිව යටිකුට්ටි වැඩවල යෙදීම සඳහා අමෙරිකන් අධිරාජ්‍ය වාදීන්ගේ “හෝප් නැවට” කොළඹ වරායේ නැංගුරම් දමාගෙන සිටීමට අවසර දීමෙනුත් පෙන්වා දෙන පරිදි, එම ආණ්ඩුව එක්සත් ජනපද අධිරාජ්‍යවාදයේ අණ පරිදි ක්‍රියා කරන්නේය යන සත්‍ය තත්ත්වය පැහැදිලි කිරීමට අපොහොසත් වීම ආදිය.

එම නිසා මෙම සභාව ඔබේ ආණ්ඩුව කෙරෙහි කිසිදු විශ්වාසයක් නැති බව ප්‍රකාශ කර සිටින්නීය.”—[එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහා.]

‘எனினும் ஆறுவது பாராளுமன்றத்தின் நான்காவது கூட்டத் தொடரின் ஆரம்பத்தின்போது மேன்மை தங்கியதாங்கள் நிகழ்த்திய உரையில்—

(1) இருபது வருடங்களாகச் சுதந்திரம் அடைந்திருக்கின்றோம் என்று கூறப்பட்ட போதிலும், எமது பொருளாதாரத்தில் அந்நிய ஏகாதிபத்தியம் தொடர்ச்சியாக வசித்துவரும் இறுக்கமான பிடிப்பைப்பற்றியோ அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்தின் தேர்ச்சில்லில் எமது நாட்டுப்பொருளாதாரத்தை விலகமுடியாத படி இறுக்கமாக இணைப்பதற்கு இவ்வரசாங்கத்தால் அடுத்தடுத்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள்பற்றியோ குறிப்பிடாததையிடும்,

(2) எமது பங்கீட்டரிசியைப் பாதியாக குறைத்துள்ளதற்கும், சென்ற ஆண்டு இரு முறைகள் ரூபாவின் மதிப்பைக் குறைந்துள்ளதற்கும் அதன் காரணமாக வாழ்க்கைச் செலவு வானளாவ உயர்ந்துள்ளதற்கும், அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளதற்கும் காரணமான, குறிப்பாக, 1929-31 ஆம் ஆண்டு முதல் எமது நாட்டை எதிர்நோக்கியுள்ள மிகவும் மோசமான பொருளாதார நெருக்கடிபற்றித் தெளிவான ஆராய்வு இடம் பெறுதலையிட்டும்,

(3) வாழ்க்கைச் செலவைக் குறைத்து அதன் மூலம் மக்களின் துயரைத் தீர்ப்பதற்கும்

மிகவும் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்துள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கும் எத்தகைய ஆலோசனைகளும் இடம் பெறுதலையிட்டும,

(4) விலைவாசியின் தாங்கமுடியாத உயர்வு காரணமாக வாழ்க்கைத் தரம் பாதிக்கப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், நடுத்தர வர்க்கத்தினர் ஆகியோருக்கு நிவாரணமளிப்பதற்குகான எத்தகைய ஆலோசனைகளையும் குறிப்பிடாதையிடும்,

(5) 1967, 1968 ஆம் ஆண்டுகளில் அதிக விளைச்சல் எனத் தம்பட்டமடித்த போதிலும் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்கான அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் பூரணமாக வெற்றியளித்துள்ளது என்று பெருமையடித்துக் கொள்ளும் அதே நிலையிலும் வெட்டிய அரிசியை மீண்டும் மக்களுக்குக் கொடுப்பது சம்பந்தமாக எதுவும் குறிப்பிடாததையிடும்,

(6) இந்த அரசாங்கம் பதவியிலிருந்த முப்பத்து ஒன்பது மாதங்களில், முப்பது மாதங்களாக இருந்து வருகின்ற அவசரகால நிலைமையை அகற்றி மக்களுடைய ஐனநாயக உரிமைகளை மீண்டும் பெறச்செய்வதற்கான எத்தகைய திட்டத்தையும் குறிப்பிடாததையிடும்,

(7) இரண்டொரு ஏற்றுமதிப் பொருட்களில் மாத் திரம் தங்கியிருக்கும் எமது பொருளாதாரத் தைப் பல்வகைப்பட்ட பொருளாதாரமாக மாற்றுவதற் கேதுவாகத் துரிதமான கைத் தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கான சரியான திட்டமிடப்பட்ட பொருளாதாரத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான பிரேரணை எதையும் குறிப்புடாததையிட்டும்,

(8) எமது நாட்டுச் சமதரைகளில் வாழ்கின்ற விவசாயிகளுக்குப் பயன்தரத்தக்கதாக விலைமதிப்பற்ற மழை நீரைக் கொண்டுசெல்லக்கூடிய விதத்தில் எமது ஆறுகளை அவற்றிலுள்ள சேறுகளை அகற்றி ஆழமாக்கி, அந்நியர்களுக்குச் சொந்தமான தேயிலைத் தோட்டங்களைத் தேசியமயமாக்கி, மலை உச்சிகளில் காடுவளர்த்து மண் அரிவைத் தடுத்து, எமது நாட்டு உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான வளர்ச்சிக்கு பெருந்தடையா யிருக்கக்கூடிய நீர்ப்பாசன வசதியின்மையை இல்லாமல்செய்து எமது விவசாயப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான எத்தகைய திட்டத்தையும் குறிப்பிடாததையிட்டும்,

(9) சமூகக் குறைபாட்டுத் தடுப்புச் சட்டத்தை அமுல் செய்வதற்கோ, வட இலங்கையில் நிலவி வருகின்ற இழிவான தீண்டாமைக் குறையை ஒழிப்பதற்கோ அரசாங்கம் சற்றேனும் உறுதி கொண்டிருப்பதாக எடுத்துக்காட்டத் தவறியதையிடும்,

(10) விரிவுரை அறைகள் போதாமை, போதிய ஆசிரியர்கள் இல்லாமை, போதிய நூல் நிலைய வசதிகள் இல்லாமை, உதவிப்பணம் தேவையான மாணவர்களுக்கு அது போதியளவு இல்லாமையால் பரீட்சைக்கட்டணத்தை உயர்த்த

அனுமதிக்கிறதே கை: :

நியமை, பல்கலைக் கழகத் துறையில் அனுபவமில்லாத நிருவாகிகளைப் பல்கலைக் கழகங்களில் துணைவேந்தர்களாக நியமித்தமை ஆகிய காரணங்களினால் பெரிதும் ஏமாற்றமடைந்து இந்நாட்டின் கல்வித்துறையிலும் சமூக அமைப்பிலும் பூரணமான, தீவிரமான ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைக் கொண்டுள்ள மாணவர்களை எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சினைகளுக்கு எவ்விததீர்வையும் காட்டத் தவறியதையிட்டும்,

(11) இந்நாட்டின் சிங்கள, தமிழ் மக்களிடையே ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தாது சிங்களவர், தமிழர் மத்தியிலுள்ள பிற்போக்குச் சக்திகளிடையே மாத்திரம் ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தி இவ்வரசாங்கம் தம்பட்டமடிக்கின்ற போலித் தேசிய ஐக்கியத்தை அம்பலப்படுத்துகின்ற விதத்தில் பிற்போக்குத் தமிழரசுக் கட்சிக்கு அரசாங்கத் தாலளிக்கப்பட்ட இரகசிய வாக்குறுதிகளை நிலைவேற்றும் முயற்சியில் இந்நாட்டில் ஏற்படுத்திய ஐக்கியமின்மையைப் பற்றிக் குறிப்பிடாததையிட்டும்,

(12) தந்திரசாலியான பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் எம்மீது திணித்துள்ள திறனற்ற முதலாளித் துவபாராளுமன்ற ஜனநாயகம் கடந்த முப்பத்தேழு வருடகாலமாக இருந்துங்கூட எமது நாட்டில் இன்றுவரை சிறுதும் குறையாது தொடர்ந்து இருந்துவரும் ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ சுரண்டல் முறையைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடாததையிட்டும்,

(13) வியட்நாம் மக்கள் தமது எதிர்காலத்தைத் தாமே தீர்மானித்துக்கொள்வதற்கு அனுமதிப்பது, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் வியட்நாம் மக்கள்மீது தேவையற்ற ஆக்கிரமிப்பு நடத்துவது, அமெரிக்காவின் கூலிப்படைகளை வாபஸ் வாங்குவது, தென் வியட்நாமிலிருந்து அவர்களின் தளங்களை அகற்றுவது வட வியட்நாம் ஜனநாயகக் குடியரசுமீது நடத்தும் குண்டு வீச்சைப் பூரணமாக நிறுத்துவது ஆகிய பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாய் எமது நாட்டு மக்களின் விருப்பத்தைப் பிரதிபலிக்கத் தவறியதையிட்டும்,

(14) அமெரிக்காவின் மத்திய உளவு ஸ்தாபனத்தின் ஓர் அங்கமாக அம்பலப்படுத்தப்பட்ட பிரசித்தி பெற்ற அமெரிக்க சமாதானப் படையை மீண்டும் எமது நாட்டுக்கு வருவதற்கு அனுமதியளித்ததாலும், எமது நாட்டு மக்களுக்கு எதிராக நாசகார வேலையில் ஈடுபடுவதற்கு அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் “ஹோப்” கப்பலைக் கொழும்புத் துறைமுகத்துக்கு வர அனுமதியளித்ததாலும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய உத்தரவுகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் அடிமைப்பட்டிருக்கின்றதென்றும் உண்மையைக் குறிப்பிடத் தவறியதையிட்டும் வருந்துகிறோம்.

சீனாக்கை எதிர்த்துப் போராடும்

“but regret that Your Excellency's Address at the opening of the Fourth Session of the Sixth Parliament—

(a) does not contain any reference to the continued stranglehold exercised on our economy by foreign imperialism despite twenty years of so-called independence; nor to the successive steps taken by this Government to chain our economy ever more securely to the chariot wheels of foreign imperialism;

(b) does not contain a correct analysis of the economic crisis—the most serious since 1929-31—that has overtaken our country and that has led to halving of the rice ration and the devaluation of the rupee on two occasions during the last year and to the consequent fantastic rise in the cost of living and the non-availability of many essential consumer goods;

(c) does not contain any proposals to bring down the cost of living and afford relief to the masses or to solve the mounting problem of unemployment which has assumed serious proportions;

(d) does not contain any proposals to afford relief to the workers and peasants and to the middle classes who have been badly affected by the unbearable rise in the cost of living and whose standards of living have been lowered as a consequence;

(e) does not contain any proposal for the restoration of the rice-cut despite the boast of repeated record harvests for 1967 and 1968 and alleged successes of the Government's campaign to increase food production;

(f) does not contain any proposal to lift the state of emergency, which has now lasted for thirty months out of the thirty-nine months during which this Government has been in power, and to restore the democratic rights of the people;

(g) does not contain any systematic plan for the rapid industrialization of our country, with a view to diversifying our economy and free us from complete dependence on one or two export crops;

(h) does not contain any proposals for solving the problem of lack of irrigation facilities for agriculture, which is the single biggest stumbling block in the path of Ceylon's progress to self-sufficiency in food, by nationalizing the foreign owned tea estates, reforesting the hill-tops and

எனவே இச்சபைக்கு தங்கள் அரசாங்கத்தில் நம்பிக்கை யில்லை.”—(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

solving the problem of soil erosion, dredging and deepening our rivers and enabling our rivers to carry the precious rain water, without waste, to the cultivators in the plains ;

(i) does not reflect any determination on the part of the Government to enforce the Prevention of Social Disabilities Act or to help in the eradication of the obnoxious system of untouchability and caste oppression that prevails in North Ceylon ;

(j) does not contain any relief to the problems facing the students, such as lack of lecture rooms, inadequate tutorial staff, insufficient library facilities, inadequate bursaries for needy students, the imposition of higher examination fees, appointment of non-academic administrators as vice-chancellors of universities, all of which have combined to create a sense of frustration among the students who have expressed a desire for a complete and radical change in the educational and social structure of this country ;

(k) does not refer to the disunity caused in the country by the attempt of the Government to honour its secret pledges to the reactionary Federal Party and which exposed the sham national unity that this Government claimed to have built—which unity was in fact only a unity between the reactionary forces among the Sinhalese and Tamils and not between the masses of both peoples ;

(l) neglects to point out the bankruptcy of bourgeois parliamentary democracy which was imposed on us by the cunning British imperialists and which, during the past 37 years, has brought no change in the system of imperialist-capitalist exploitation which continues unabated to this day ;

(m) does not reflect the wishes of the people of the country on the question of the unwarranted aggression of U. S. imperialism against the people of Vietnam by demanding the immediate withdrawal of U. S. and satellite troops and the disbandment and removal of their bases from South Vietnam, the complete cessation of all bombings of the Democratic Republic of Vietnam and allowing the Vietnamese people to decide their future by themselves ;

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

(n) does not reflect the truth of the subjection of this Government to the dictates of U. S. imperialism which was demonstrated by the permission given to the notorious U. S. Peace Corps, which has been exposed as an arm of the Central Intelligence Agency of the U.S.A. to return to Ceylon and the permission granted to the U.S. imperialist ship "Hope" to dock in Colombo harbour and engage in subversive activities against our people ;

and therefore this House has no confidence in your Government".—
[Mr. S. D. Bandaranayake].

V

“ එතකුළු වුවත්, රට සභා පිළිබඳ විෂයෙහි,—

(අ) ද්‍රවිඩ මුන්ත්‍රේත්‍ර කසාගම් (අපි දෙමළ) පක්ෂය වැනි දේශප්‍රේමී දේශපාලන සංවිධානවල ශාඛා පිහිටුවීම සහ එම සංවිධානයේ බලය වැඩි දියුණු කරවීමට හා සංවිධානාත්මක ක්‍රියා මාර්ග ඉදිරියට ගෙන ඒමත් සහ ප්‍රචාරක කටයුතු දියුණු වීමට ඉඩ ප්‍රස්තාව දීමෙන් ද ඉහත කී සංවිධාන තහනම් නොකිරීමෙන්ද මේ රටේ සෛව්‍යතාවට තර්ජනයක් බවට පරිවර්තනය වී තිබියදීත්,

(ආ) පෙබරල් පක්ෂයේ (දෙමළ රාජ්‍යයේ) එකම පරමාර්ථය වෙතම දෙමළ රාජ්‍යයක් පිහිටුවීම යනුවෙන් ප්‍රසිද්ධ ප්‍රකාශන මැතිසබයේදී පවා කියා තිබියදීත් අද වනතෙක් එම ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කිරීමෙන් සිංහලයාටද මේ රටේ ඒකීයතාවයට මේ තාක් කල් නොපැවතුන භයානක තර්ජනයක් පෙබරල් පක්ෂයෙන් එල්ල වී තිබියදීත්,

(ඇ) කාර්තවි සිට කිරින්ද දක්වා උතුරු නැගෙනහිර වෙරළේ මසුන් මැරීමේ යෙදී සිටින සිංහල ධීවර කාර්මිකයින් හට වෙරළින් 2/3 ප්‍රමාණයක් වාරකන් කාලයේදී අහිමි වී යෑමේ තර්ජනයක් පවතින නමුදු ද්‍රවිඩ ධීවරයන් හට වාරකන් කාලයේදී මෙන්ම අනික් කාලයේත් මසුන් මැරීමෙන් ජීවත් වීමට දෙපැත්තකින් ඇති ඉඩකඩ ගැන සලකා සිංහල ධීවරයන්ගේ යහපත තකා ක්‍රියා මාර්ගයක් නොගැනීමෙන් ද,

(ඈ) සිංහල භාෂාවට හිමි විය යුතුව ඇති ප්‍රමුඛත්වය දෙමළ හා ඉංග්‍රීසි භාෂාවලට දීමෙන් 1956 අංක 33 දරණ රාජ්‍යභාෂා පනතට පටහැණිව උතුරු නැගෙනහිර දෙපළාතේ පාලන කටයුතුවලින් රාජ්‍ය

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමාදය

(ඇ) භයානක ලෙස පිට රටට ඇදෙන ජාතික
බැරය මෙහිම රඳවාගනු පිණිසත්,

(ඉ) ඉන්දියානුවන් ප්‍රධාන අතිකූන් විදේශික බන කුවේරයන් විසින් උදුරා ගෙන තිබෙන අපගේ වෙළඳ බලය යලිත් ආපසු ලබා ගැනීම පිණිසත්,

වෙළඳාම ලාංකික කිරීමට උතුමාණන් වහන්සේ
ගේ රජය ක්‍රියා කොට නොතිබීම ගැන බලවත් ලෙස
කණගාටුව පළකරන්නෙමු.”—[ආර්. ජී. සේනා
නායක මයා.]

“எனினும், வாழ்க்கைச் செலவு பற்றிய விஷயத்தில்,

(அ) நாள்தோறும் ஏறிக்கொண்டேபோகும் வாழ்க்கைச் செலவை நிரந்தரமாகக் குறைப்பதை ஒரு நடவடிக்கையாக ஏற்றுக் கொண்டு சுதந்திரமான பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டமொன்றை இந்நாட்டில் ஏற்படுத்துவதற்காகவும்,

(ஆ) வெளிநாட்டு வியாபாரிகளிடையே உள்ள வியாபாரச் சூழ்ச்சிகளை முறியடிப்பதன் மூலம் சிங்கள மக்களின் சரியான உரிமையைப் பாதுகாத்துக்கொடுக்கவும்,

(இ) இத்தேசத்துரோசி வியாபாரிகளுக்கு அவர்களின் விருப்பு வெறுப்பின்படி அவசியமான சந்தர்ப்பங்களில் வாழ்க்கைப் புள்ளியை மேலும் கீழுமாக்க இயலாமற் செய்யவும்,

(உ) பிரதானமாக இந்தியர் உட்பட, ஏனைய அந்நிய செல்வந்தர்களினால் பறிக்கப்பட்டுள்ள எங்களுடைய வர்த்தக அதிகாரத்தை மீண்டும் பெற்றுக் கொள்ளவும்,

வர்த்தகத்தை இலங்கையர் மயமாக்க மேன்மை தங்
கிய தங்கள் அரசாங்கம் நடவடிக்கையெடுக்காததையிட்டு
எமது மிகுந்த வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கின்றோம். ”

“but regret that in the matter of the cost of living Your Excellency’s Government has not taken measures to Ceylonise trade with a view to—

(a) recognizing an unfettered system of economic development as one of the steps which will definitely bring down the steadily rising cost of living and ensuring the setting up of such an economic system in this country ;

(b) protecting the legitimate rights of the Sinhala people by eradicating the corrupt practices resorted to by the foreign businessmen ;

(c) preventing the fluctuations in the cost of living as a result of the manipulation of prices at the will and pleasure of the anti-national businessmen ;

(ඇ) මෙම දේශප්‍රේමී ජාතිරම්කරයන් හට ඔවුන්ගේ ඕනෑ එසාකම් අනුව අවශ්‍ය වූ අවස්ථාවලදී ජීවන අංකය ඉහළ පහළ යැවී මට බැරි වන පිණිසත්,

அனுபவங்களுக்கான கலாவி:

(d) arresting the outflow of our national wealth, which has assumed dangerous proportions ;

(e) restoring the dominance in trade which has been wrested from us by foreign capitalists, principally the Indians.”—[Mr. R. G. Senanayake].

VII

“එතකුදු වුවත්, ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය පිළිබඳ විෂයෙහි,—

(අ) සිංහලයාගේ රැකීමේ ප්‍රශ්නය දැඩි ලෙස උග්‍ර වී තිබෙන මෙම වකවානුවේ පුරවැසිකම් නොලත් ඉන්දියානුවන්ට හා නාවකාලික බල පත්‍ර යටතේ පදිංචිව සිටින අයට රැකීමේ සැලැස්මට ඉඩකඩ යෙදීම සහ ඔවුන්ට නිදහස් අධ්‍යාපනය, නිදහස් සෞඛ්‍ය සේවය, හාල් සලකය වැනි වර ප්‍රසාදය, වෘත්තීය හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් දී තිබීමත් අසාධාරණයක් හැටියට අද වන තුරුත් නොසලකා මේ රටේ ජනතාවගේ අයිතින් වෙනුවෙන් විධිමත් පියවරක් නොගැනීමෙන් ද,

(ආ) ඉන්දියානුවන් ඉන්දියාවට යැවීම සඳහා අවංක ක්‍රියා මාර්ගයක් අද වන තෙක් නොගැනීමෙන් ද,

(ඇ) කන්ද උඩරට සිංහලයාගේ ජනම උරුමයන් රැකෙන පරිදි පුරවැසිකම් ලබා තිබෙන ඉන්දියානුවන් වෙතම ජන්ද ලේඛනයකට ඇතුළත් නොකිරීමෙන් ද,

(ඈ) මෙරට ජනතාවට ජවන් විමට පවා යැහෙන බිම් ප්‍රමාණයක් නොමැතිව තිබියදී මිලයට ගැනීමෙන් මෙරට වංචල නිශ්චල දේපල සතු කර ගැනීමට විදේශිකයෙකුට ඉඩ සැලසීමෙන් ද, කමිණි, ගොවි කමිණි හා වෙනත් මුදල් උපයන ව්‍යාපාර පවත්වාගෙන යාමට විශාල වශයෙන් ඉඩකඩ සැලසීමෙන් ද,

උතුමාණන් වහන්සේගේ රජය ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය දිනෙන් දින උග්‍ර වීමට ඉඩ ප්‍රස්තාව යෙදීම ගැන කණගාටුව පළ කරන්නෙමු.”—[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

“எனினும், இந்தியர் பற்றிய விடயத்தில்,

(அ) சிங்களவர்களின் வேலையில்லாப் பிரச்சினை மிகவும் உக்கிரமடைந்திருக்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் பிரஜா உரிமை பெறாத இந்தியர்களுக்கும் தற்காலிகமாக அனுமதிபெற்றுக் குடியிருக்கும் நாடற்றவர்களுக்கும் தொழில்வசதி அளித்தல், இலவசக் கல்வி, இலவச வைத்திய சேவை, பங்கிட்டரிசி போன்ற சலுகை, தொழில், அரசியலுரிமை கொடுத்திருப்பது அநீதியானதென்று இதுவரை கவனியாது இந்நாட்டு மக்களின் உரிமைகள் சார்பாகப் பல நடவடிக்கைகளை எடுக்காமையாலும்,

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

(ஆ) இந்தியர்களை இந்தியாவிற்கு அனுப்புவதற்காக நேர்மையான செயல் வழி வகைகளை இன்று வரை கைக்கொள்ளாமையாலும்,

(இ) மலைநாட்டு சிங்கள மக்களின் பிறப்புரிமைகள் பாதுகாக்கப்படக்கூடிய வகையில் பிரஜா உரிமை பெற்றுள்ள இந்தியர்களை வேறு தேர்தல் இடப்பில் சேர்க்காமையாலும்,

(ஈ) இந்நாட்டு மக்கள் வாழ்வதற்குத்தானும் போதிய நிலமில்லாதிருக்கையில் நாடற்றவர் பண்ப்பலத்தினால் இந்நாட்டில் அசைவுள்ள, அசைவற்ற சொத்துக்களை உரிமையாக்கிக் கொள்ள இடமளித்தமையாலும், தொழில், விவசாயம், வேறு பணம் சம்பாதிக்கக்கூடிய வற்றைச் செய்வதற்கு இடமளித்தமையாலும்,

மேன்மை தங்கிய தங்களுடைய அரசாங்கம் இந்தியப் பிரச்சினையை நாளுக்கு நாள் உக்கிரமடையைச் செய்வதையிட்டு நாம் கவலையைத் தெரிவிக்கிறோம்.”

“but regret that as far as the Indian problem is concerned Your Excellency's Government has allowed it to become acute from day to day by—

(a) affording opportunities of employment to Indians who have not obtained citizenship and Temporary Residence Permit Holders at a time when the problem of unemployment is very acute among the Sinhalese ; and by not taking proper steps with regard to the rights of the people of this country as a result of not considering up to date the grant of privileges such as free education, free health service and rice ration, and trade union and political rights to the said Indians and T.R.P. holders to be an injustice ;

(b) not taking an honest step up to date to repatriate Indians to India ;

(c) not taking steps to safeguard the birthrights of the Kandyan Sinhalese by including in a separate electoral register the names of the Indians who have obtained citizenship ;

(d) affording opportunities on a large scale to foreigners to purchase and thereby gain ownership of movable and immovable properties at a time when sufficient land is not available even for the people of this country ; and by allowing them to engage in industries and agricultural activities and other money making concerns”—[Mr. R. G. Senanayake].

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

VIII

⁴⁴ එතකුදු වුවත්, භාෂාව පිළිබඳ විෂයෙහි,—

වැදගත් වෘත්තීය අයිතිවාසිකමක් වන භාෂාවේ අයිතිවාසිකම රැක ගැනීම සඳහා ඉදිරිපත් ව, 1966 ජනවාරි 8 වෙනිදා සිදු කියේදී දඬුවම් ලැබූ භාෂා ප්‍රේමී රජයේ හා සංස්ථාවල සේවකයන් හට එම දඬුවම් ඉවත් කොට සහනයක් සැලසීමට උතුමාණන් වහන්සේගේ රජය ක්‍රියා නොකිරීම සම්බන්ධ යෙන් බලවත් කණගාටුව පළ කරන්නෙමු.”— [ආර්. ජී. සේනානායක මහා.]

“ எனினும், மொழி சம்பந்தமான விடயத்தில்,

முக்கியமான தொழிற்சங்க உரிமையாகிய மொழி யுரிமையைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்துடன் முன்வந்து, ஜனவரி 8 ஆம் திகதி நிகழ்ச்சியின் காரணமாகத் தண்டனை பெற்ற அரசாங்கத் துணைக்களங்கள், கூட்டுத் தாபனங்கள் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த மொழிப்பற்றுள்ள ஊழியர்களின் தண்டனைகளை அகற்றி சலுகை வழங்கு வதற்கு, மேன்மை தங்கிய தங்கள் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்காதது குறித்து ஆழ்ந்த கவலையைத் தெரிவிக்கின்றோம்.”

“but regret that as far as the language is concerned, Your Excellency's Government has not taken action to remove the punishments imposed on the language loving public servants and employees of corporations who by coming forward to safeguard the right of language which is an important professional right were concerned in the incident of 8th January 1966; and to grant them redress.”—
[Mr. R. G. Senanayake]

“එම වෙන එතැනට එකතු කළ යුතුය,” යන ප්‍රශ්නය යළිත් සභාවේ මතය කරන ලදී.

“அச்சொற்கள் அங்கு சேர்க்கப்படுமாக” என வினா எடுத்தியம்பப் பெற்றது.

Question again proposed, "That those words be there added."

Ex. 10.3

එස්. තොන්ඩමන් මයා. (පත් කරන
ලද මන්ත්‍රී)

(திரு. எஸ். தொண்டமான்—நியமன அங்கத்தவர்)

(Mr. S. Thondaman—Appointed Member)

Mr. Speaker, one of the Amendments to the Address of Thanks is that the Throne Speech does not contain any proposal to lift the State of Emergency and to restore the democratic rights of the people.

I like to ask the Opposition, what are the democratic rights that we are not enjoying now which we will enjoy when the Emergency is lifted?

I like to warn the Opposition that if the State of Emergency is lifted without alternative provision being made, the wage increase given to the private sector in the form of a devaluation allowance will come to nought. Is that the democratic right which the Opposition want to secure for the people?

I am rather amused at the Opposition Amendment regarding the restoration of democratic rights. We know that when the Opposition was in power, even without a State of Emergency, there was interference with the freedom and rights of individuals, by administrative action.

This is the first time that a State of Emergency has been utilized by the Government to ensure and provide wage increases. That has not happened before. This is the first time that a Government in power has utilized emergency powers to compel employers to pay wage increases instead of going through the protracted procedure of Wages Boards where finality is reached after about eight months. Here within a short period of less than a month the Government was able to make use of the emergency powers to compel employers to pay wage increases.

I must place on record, on behalf of the working class in the private sector, our appreciation of the Government's action in this regard and in the setting up of this precedent.

I would request the Government before thinking of lifting the State of Emergency to first ensure that proper and appropriate legislation is introduced in this House to ensure the continuation of the wage increases given to the private sector in the form of a devaluation allowance.

The next point to which I wish to refer is this. The Throne Speech makes reference to a draft scheme of

අනුමතකරනුමාගේ කථාව :

ස්තූති ශෝඡනාව පිළිබඳ විමර්ශය

social insurance for employment injury, sickness and maternity which is being examined.

This draft scheme has been in the hands of the Government for quite a considerable period of time. The draft scheme was prepared by a committee appointed by this Government consisting of workers and employers and other appropriate persons. The committee was able to obtain the services of I. L. O. experts, and a lot of work has been done. A scheme has been prepared and the Government has been sitting on it. If the Government does not make up its mind immediately in regard to this matter, all the work that has been put through would be wasted. I would, therefore, urge the Hon. Minister of Social Services to come to a decision on this matter without further delay as such a scheme of social insurance will be a boon to the workers.

I also wish to mention that the scheme has been so prepared that it will not in its operation cast a burden on the finances of the State. It will be a self-supporting scheme to which the employer and the worker will contribute. Not only will the scheme not be a burden on the finances of the State, the money will be available for development purposes. I think this scheme has been in the hands of the Government for a substantially long time and I do not think there is any justification for the delay. If there is any further delay and if by any chance the scheme cannot be enforced before the next elections then all the work that has been put in to formulate this scheme will have been in vain.

The next matter in the Throne Speech on which I should like to comment is the proposal to appoint a Salaries and Cadre Commission shortly. We all know that the salaries of public servants have not been revised since 1954. After much agitation the Wilmot Perera Commission

was appointed but it is a matter for concern and regret that the previous Government failed to implement the recommendations of that commission. It is now too late and may be meaningless in the present context to implement those recommendations today.

The recommendations of that commission not having been implemented, I am not surprised that public servants are not very enthusiastic over the proposal in the Throne Speech to appoint another Salaries and Cadre Commission shortly. It is only if the Government can ensure that the report of the proposed commission and its recommendations will be available within a fixed period of, say, one year, and also can give an assurance that its recommendations will be implemented before the middle of next year, that it will create confidence in the Public Service.

As we all know, it is necessary to have a contented and dynamic Public Service in order that the Government may be able to implement its plans and programmes. Therefore, if the Government is very serious about the appointment of a Salaries and Cadre Commission, then a positive declaration must be made either by the Hon. Prime Minister or the Hon. Minister of Finance in the course of this Debate that the report of the proposed commission will be implemented without delay and such declaration must be immediately followed up by the appointment of a commission. It is only such positive action that can reassure the public servants. It is only in that way that you can have a contented Public Service which is a must for the development and progress of our country.

The Hon. Minister of Labour in his speech said that he was toying with the idea of bringing necessary legislation to implement the recommendations of the Trade Union Committee. I should like to warn the Hon. Minister that he must be cautious in this matter because any interference with

අනුමතකාරකයාගේ කථාව :

ස්තූති ශෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

[තොන්ඩමන් මය.]

trade union rights and the normal functioning of trade unions will be resisted by every trade union to whatever group they belong. Therefore, I request the Hon. Minister of Labour not to rush into it because any interference will be detrimental to the proper functioning of trade unions.

Democracy must be meaningful not only for the capitalists and politicians but also for the workers. If, as the Hon. Minister of Labour said yesterday, a few delegates and representatives of trade unions cannot be allowed to decide their own affairs, then what right has a Government to decide its own affairs? If a Cabinet can decide the affairs of the Government, and if Members of Parliament can decide the affairs of a country, why cannot the executive council of a trade union have the right to decide the affairs of the workers who belong to that trade union?

I am glad that the Hon. Minister said that he is only considering the question of implementing the recommendations of the Trade Union Committee and that he will consider the views of all trade unions before he implements them. I am glad he said that. But I would ask him, instead of wasting his time, if he is really interested in the welfare of the workers—I know he is really interested—to ratify some of the I. L. O. Instruments that have been discussed by the employers, workers and other governments of the world. There are some basic Instruments and Conventions which our country has not yet ratified. If the Government is interested at all in assisting trade unions, then I would urge the Hon. Minister of Labour and Employment to devote some time to finding ways and means of doing so, so that next year, when the I. L. O. celebrates its 50th anniversary, it would be an appropriate commemoration for us in Ceylon. We can have some of these basic conventions ratified.

The Hon. Minister is emboldened by the fact that the press in this country has been advocating the implementation of that recommendation, but I would like to warn the Hon. Minister that the press is not always right; they can also make mistakes sometimes. In his own interest I would like to remind the Hon. Minister that, whenever he attends the annual sessions of the I. L. O. in Geneva, the first thing the press does is to attack him. They forget the fact that the recent I. L. O. Conference was attended by Cabinet Ministers not only from Ceylon but also from 66 other countries. Do they think that some of these developed countries send their Cabinet Ministers to this Conference knowing that it is a useless affair? They do so because they know the value and importance to be attached to such a conference.

The mistake we in this country have been making is to relegate the sessions of the I. L. O. to a less important position and to send persons who are not influential enough and who, by virtue of their position, may not be able, when they come back, to implement the policies of this Government in keeping with the principles of the I. L. O. Conference.

I am glad that, in spite of these press criticisms, the Hon. Minister of Labour and Employment has been able to go more than once and to come into contact with various other Ministers of Labour, exchange views and obtain progressive ideas in regard to labour legislation in other parts of the world. We are justified in accusing the Hon. Minister if after attending the conference he did not implement the principles of the I. L. O. Conference. Then, certainly, I shall be one of those who will strongly condemn him.

While this country has no objection to delegates going to the annual assemblies of the I. L. O., the W. H. O. or even the U. N. E. S. C. O., I do

අමාත්‍යවරයාගේ කතාව :

සිංහල භාෂාව පිළිබඳ විමර්ශ

not understand the reason why the press in this country should object to a responsible delegation representing this country headed by a Minister of the Government. Such a Minister could always come back and reflect in the policies of the Government the principles and objectives for which the I. L. O. stands.

The next matter I would like to comment on is the reference in the Throne Speech to the setting up of a department for the registration of persons of Indian origin to facilitate the implementation of the Indo-Ceylon Agreement. I am glad to note that this is the first time that a Prime Minister has been able to obtain the co-operation of those interested in solving this problem. But it is very unfortunate that, within a few days of that department being set up, it was faced with obstruction. That came in the form of the introduction of the Foreign Exchange Entitlement Certificates Scheme. Maybe, as the Hon. Minister of Finance stated in this House, this scheme would affect big industrialists, capitalists, businessmen and others who do not care whether they pay 45 per cent or 50 per cent more because they invest that sum with the idea of getting a bigger profit. Nobody objects to that. But why should that scheme apply to these plantation workers who are paid a minimum wage and whose annual gratuity falls within the Foreign Exchange Entitlement Certificates Scheme under which the taxation amounts to 45 per cent? Such taxation, in my opinion, is daylight robbery. No trade union can or will be a party to the creation of a situation where a part of the savings of the poor workers is taken away in the form of a tax, whether it be 45 per cent or any other percentage.

In fact, when the Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act was introduced in 1947 or 1948—and even in this Act—the position was accepted that there would be too much of a strain on the resources of

these people if you insist on a stamp duty of a rupee or two, and they were exempted from that.

If a stamp duty of a rupee or two was considered too much for these people, how can one justifiably support the imposition of a tax of 45 per cent?

I hope the Hon. Prime Minister and the Cabinet will carefully consider this matter and completely remove this tax not only to see that justice is done to the people concerned but also to facilitate the smooth operation of the Act and thereby solve this problem once and for all.

Next, I would like to say a word about the reference in the Throne Speech to the scheme for the production of school text-books. The paragraph reads as follows :

“Steps will be taken under the scheme for the production of school text books to publish a series of Sinhala books specially prepared for the benefit of non-Sinhala students.”—[OFFICIAL REPORT, July 7, 1968 ; Vol. 79, c. 44.]

No one can object to this proposal as it stands and taken by itself. But, taken in the context of the complete silence in the Throne Speech on matters essential and basic in the life of the people in the plantation areas, matters that have been neglected all these years, then certainly, I cannot see it in that way.

Now, we all know that after the present Government came into power—without speaking of the time of the previous Government—even after accepting the position that as great a number of the people of this country as possible must be given an education, there has been no change in regard to the education system applicable to estate children from that adopted during the colonial days.

Estate schools even today are an apology for estate schools so far as buildings or curriculum or staff are concerned. But not a word has been said in the Throne Speech as to whether this state of affairs would be

අනුකූලකරනුමානේ කථාව :

[තොන්ඩමන් මයා.]

rectified or that estate schools will be brought into line with similar schools existing outside the plantation areas.

So, when seeking to implement any policy of the Government, the aim should be to implement it overall and not piece-meal. One aspect of activity only should not be highlighted and another aspect subdued, because in that way one cannot encourage or promote national unity.

I would strongly urge, therefore, that in order to get the co-operation and support of the minorities you should not only highlight those matters that will win the support of the Sinhalese people but also set out your policy in such a way as to get the enthusiastic support of all the minorities. All matters that are basic, that are essential to the life of the minorities, all matters that have been neglected in the past, must be attended to, and a positive statement to that effect should find a place in the Throne Speech.

පූ. හා. 10.22

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(තිரு. ඊ. ඩී. ටෙනෙක්කෝන්)

(Mr. T. B. Tennekoon)

ගරු කථානායකතුමනි, සමහර පාර්ලිමේන්තුවේ සිටි වැනි රාජ්‍යයක කථාව පිළිබඳ විවාදයේදී වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කිරීමට අවස්ථාව ලැබීම මා ඉතා උසස් කොට සලකන බව ප්‍රථමයෙන්ම මතක් කරන්න කැමතියි. මෙතෙක් ඉදිරිපත් කරන ලද රාජ්‍යයක කථාත් මෙම රාජ්‍යයක කථාවන් සංසන්දනය කර බලන විට මෙම රාජ්‍යයක කථාව කියාගන්න දෙයක් තැනිව කියා තිබෙන කථාවක් බව අපට පිළිගන්න පුළුවන්. එය හරියටම කොහොමද කියනවා නම් සිරි කාලකන්නි ප්‍රශ්න යේදී මහේෂ්වරයා පිටිවරයා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද තර්කවලට උත්තර දෙන්න බැරි වූ සේනක පිටිවරයා, අටුවේ පත්ල අත ගා වි ටිකක් ගත්තාක් මෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කළා වගේය කියා කියන්න පුළුවන්.

ගරු කථානායකතුමනි, ඊයේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනෙක් කථා කරන්නට යෙදුණේ ඕනෑම දිනකදී

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

මන්ත්‍රීවරුන් කොහේ ඉදගෙන කථා කළාද කියන්න බැරි තරමට අපට කාරණා අහන්න ලැබුණා. ලංකාවේ සාමාන්‍ය මිනිසුන් වාසය කරන ප්‍රදේශවල ඉදගෙන කථා කළාය කියා පිළිගන්න පුළුවන් අන්දමකින් නම් කථා කෙළේ නැහැ.

මොකක්ද අපේ අධ්‍යාපන උප ඇමති තුමා කිව්වේ? මේ රට බොහෝම අමාරුවට පත් වී තිබුණේ ඉස්සරයි; දැන් රට සරය, සියල්ලෙන් සර්ව සම්පූර්ණ වී තිබෙනවාය, කිසිම අඩුපාඩුවක් නැත කියා එතුමා කිව්වා. ඒ වාගේම අපේ හිත මිත්‍ර අම්බලන්ගොඩ මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍යවෘත්තීය) එම්. එම්. සර්ධාසේන) ප්‍රකාශ කළා, ජාතික රජයෙන් දැන් කිරි පැණි උතුරවලා තිබෙනවාය, ඒවා එකතු කරගෙන මිනිසුන්ට කන්න බැරිඑක පමණයි දැන් තිබෙන්නේ කියා. එහෙත් අද කඩ විදියකට බැස්සොත් ගමේ ගොඩේ ටිකක් ඇවිදින්න ගියොත් මිනිසුන්ට විදින්නට තිබෙන අමාරුකම් මොනවාද කියා හොඳ හැටි වැටහී යනවා ඇති. අපේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මැති ඇමති වරුන්ට මේ රටේ තිබෙන ඒ අමාරුව නොතේරීම කනගාටුවට හේතුවක් බව අපට මතක් කරන්න සිදු වී තිබෙනවා.

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා. (කම්කරු, රැකියා සහ නිවාස ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(තිரு. ආර්. ඩී. ආර්. ජයසිංහ—තොළුව, තොළුව වසඳු, හිටපු අමාත්‍යවරයා)

(Mr. S. de S. Jayasingha—Parliamentary Secretary to the Minister of Labour, Employment and Housing)

තවම තේ කාලා නැහැ.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(තිரு. ඊ. ඩී. ටෙනෙක්කෝන්)

(Mr. T. B. Tennekoon)

කථානායකතුමනි, සමහර විට මේ රාජ්‍යයක කථාවේ කෙසේ කියා තිබුණත්, උදේට පමණක් නොවෙයි, රාත්‍රියටත් ආහාර ස්වල්පයක් නොලැබ බඩගින්නේ සිටින ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනතාවක් මේ ලංකාවේ සිටින බව අපි දන්නවා. උදේට සිනි ටිකක් අල්ලව අරගෙනවත් කහට ටිකක් බොන්නට අවස්ථාවක් තැනි විශාල පිරිසක් අපේ ගම්වල සිටින බව සමහර විට අපේ මැති ඇමතිවරුන් දන්නේ

අභ්‍යන්තරකාරතුමාගේ කථාව :

තැනුව ඇති. ඒ මොකද? ඒ උදවිය සාමාන්‍ය මනුෂ්‍යයන් සමග ආශ්‍රය කරන්නේ නැති නිසා වෙනත් ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා.

මේ රාජාසන කථාවේ තිබෙන විස්තරය ගැන බලන විට සිංහල රජකාලේ මහනුවර වූ සිද්ධියක් මට මතක් වෙනවා. මහනුවර විමලධර්මසූරිය රජ කාලයේ රාජ සභාවේදී ඇත්තක් නොවුණත් අලංකාර විස්තරයක් කරන්නා කියා රජතුමා විසින් එක් අමාත්‍යවරයෙකුට කී විට ඒ අමාත්‍යයා ඒ අවස්ථාවේදී මෙන්ම මෙහෙම කවියක් කියා තිබෙනවා :

“කිලිකුණු නැති වදිගෙ පුතෙක්
ඇදගෙන නිල් වලාකඩක්
මිරිගු ජලය නානය කර
පැළඳ දිඹුල් මල් වඩමක්

තුරග අභිත් රථය තනා
අඹරා ඉබ් ලොමින් යොතක්
කුහුඹු අභිත් කෙට්ට තනා
දැක්විය සුර පුරට උදක්.”

වද ස්ත්‍රියකගේ පුතෙක් මිරිගුවෙන් නාගෙන නිල් වලා කඩක් ඇදගෙන, දිඹුල් මල් වඩමක් කරේ දැගෙන, අශ්වයකුගේ අභකින් රථයක් සදාගෙන, ඉබ් බත්ගේ ලෝමවලින් ලනුවක් අඹරාගෙන, කුහුඹුවකුගේ අභකින් කෙට්ටක් සදාගෙන සුරපුරට ගියේයයි කියනවා.

මේ ඊනියා ජාතික ආණ්ඩුවේ රාජාසන කථාවේ සඳහන් කර තිබෙන ඉදිරි ගමනත් අත්තන් ඒ විමලධර්මසූරිය රජතුමාගේ රාජ සභාවේ එක්තරා අමාත්‍යවරයෙකු ප්‍රකාශ කළ අසත්‍ය විස්තර සහිත ගමන වාගෙයි.

එපමණක් නොවෙයි. තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. මේ රාජාසන කථාව ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ බොහොම අශ්‍රහ වේලාවකයි. රාජාසන කථාව ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ ජූලි 7 වන දිනයි. ජූලි 7 වන දින කියන්නේ ශක වර්ෂ 1890 මිථුන රවි 24 භාග වූ ඇසළ මස පුර දෙළොස්වක් තිවිය ලත් ඉරිදයි. එදින දවල් 10 ටයි මේ රාජාසන කථාව ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. ඉරිදා දවල් 10 ට—

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.
(කිතු. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹ)
(Mr. S. de S. Jayasingha)
සූර්යෝදයෙන් 10 ට.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.
(කිතු. பி. பி. தென்னகோன்)
(Mr. T. B. Tennekoon)

සූර්යෝදයෙන් 10ට නොවෙයි, ඔර්ලෝ සුවේ වෙලාවෙන් 10 ට. මේ දවස කිසිම සිංහල බෞද්ධ මනුෂ්‍යයෙක් ශුභ කාරණා වක් සඳහා යොදා ගන්නා දවසක් නොවෙයි. මේ දවසේ යෙදී තිබෙන නැකත අනුර නැකතයි. ගරු කථානායකතුමනි, ඉරිදා අනුර නැකත මරණයි ; ඉදිරිපත් කළ අයට මරණයි. ඒ වගේම දෙළොස්වන තිවිය ඉරිදාට අග්නියි. ඒ නිසා 1968 ජූලි 7 වන ඉරිදා, මිථුන රවි 24 භාගය ලත් රවි දින—ඇසළ මස දෙළොස්වක තිවිය ලත් රවි දින— අග්නි මර කාන යෝග තිබෙන, කිසිම සුබ කටයුත්තකට කිසි කෙනෙක් යොදාගන්නේ නැති වෙලාවකයි, මේ රාජාසන කථාව ආරම්භ කර තිබෙන්නේ. ඒ වගේම 10 ට සිංහ ලග්නය උදා වෙලා තියෙනවා. 10 වන විට සිංහ ලග්නය උදා වුනාම විශේෂයෙන් අධර්මඡේදකම බල පවත්වන්නට ඕනෑ, සිංහයට 9 වැනි රාශිය වූ ධර්මස්ථානයේ සෙනසුරු නිව වෙලා සිටින නිසා.

එපමණක් නොවෙයි, ගරු කථානායකතුමනි, ලග්නයෙන් 4 වැන්නෙහි හිතට අධිපති චන්ද්‍රයා නිව වෙලා තිබෙනවා. 4 වැන්නේ චන්ද්‍රයා නිවට ඉන්න නිසා ඒකත් ඉතාම අපල ගෙන දෙන යෝගයක් බව මා කියනවා. එපමණක් නොවෙයි, කවදාවත් රාජාසන කථාවක් පටන් ගෙන නැහැ, මේ වර පටන් ගන්න විධියට. මේ වර රාජාසන කථාව පටන් ගන්න විට මුලටම අපායාක්ෂර 2ක් යොදා තිබෙනවා. සිංහල භාෂාවේ අක්ෂර බෙදා තිබෙනවා, අපායාක්ෂර, දිව්‍යාක්ෂර, මනුෂ්‍යාක්ෂර යනුවෙන්. [බාධා කිරීමක්] අපේ ශාස්ත්‍රය ගැන, භාෂාව ගැන, භාෂාවේ නීති රීති ගැන කියන විට, සමහර අයට ඒක ගොනුත් පිට හකුරු පටවන්නා වාගෙයි. තමාගේ පිට උඩ හකුරු පැටව්වාට, ගොතාට ඒකෙ වටිනාකමක් නැහැ. ගොතකුට තම පිදුරු කට්ටයක් ම ලගට

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. ஈ. பி. தென்னகோன்)
(Mr. T. B. Tennekoon)

ඉස්සරත් අප එකට කැමති වුණේ නැහැ. රටසහා ඇති කරන්නට බණ්ඩාර නායක අගමැතිතුමා ක්‍රියා කරන විට අප ඊට විරුද්ධ වුණා. ඇත්තෙන්ම එතුමා එක කරන්නට හැදුවේ අගමැතිකම ලබා ගැනීම සඳහා නොවෙයි, ජාතින් එකමුතු කිරීම සඳහායි. ජාතින් අතර තිබෙන හේදය නැති කරන්නට බලාපොරොත්තුවෙන් එතුමා රටසහා ඇති කරන්නට කල්පනා කළා. එහෙත් ඒ අවස්ථාවේදී අප විරුද්ධ වුණා. රටසහා ක්‍රමයක් ලංකාවට වුවමනා නැතැයි අප එතුමාට කීවා. ඊට හේතුව කුමක්ද? මේ රට තුළ ජීවත් වන්නේ එකම ජාතියක් නම්, මේ රට තුළ ජීවත් වන්නේ එකම භාෂාවක් කථා කරන අය නම් රටසහා තිබුණාට වරදක් නැහැ. ඒ අතරම පරවේණි වශයෙන් සිංහල සහ දෙමළ යන ජාතින් දෙක සදාකාලිකවම වෙන් වෙන්ම ජීවත් වෙනවා නම් ඒත් රටසහා ක්‍රමයක් තිබුණාට කමක් නැහැ. එහෙත් බලෙන් මේ රටට පැමිණ මේ රටේ මූල ජාතිය යටපත් කර ගැනීමට උපක්‍රම යොදන අයට වාසිවන අන්දමට රටසහා ඇති කිරීම වැරදියි. අධිරාජ්‍යවාදී පාලන යුගයේ සිට පැවත එන කච්චේරි ක්‍රමය නැති කිරීම ගැන කාගේත් ආශාවක් තිබේ නැත. ගම්මුලාදැනි ක්‍රමය නැති කළාක මෙන් කච්චේරි ක්‍රමය නැති කොට මධ්‍ය ජනයාට බලය ලැබෙන වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කිරීම ගැන කා තුළත් ආශාවක් තිබෙනවා. එය සාධාරණයි. එහෙත් කච්චේරි ක්‍රමය නැති කිරීමේ මුවාවෙන් තවත් ජාතියකගේ අයිතිවාසිකම් නැති වන අන්දමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කිරීම නුසුදුසු බව අප කවුරුනුත් කල්පනා කරන්න ඕනැ. ඒ නිසා කච්චේරි ක්‍රමය නැති කොට ඒ වෙනුවට යොදන අලුත් ක්‍රමය ගැන අප සුපරීක්ෂාකාරීව කල්පනා කර බැලිය යුතුයි.

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු මන්ත්‍රී
වරුන් හුඟ දෙනෙකු රටසභා ප්‍රශ්නය ගැන
කථා කළා. දෙවියන්ගේ පිහිටෙන් රට
සභාව රට යන බවට දැන් ආරංචියක්
නිබෙනවා. රටසභාව රට යනවා නම් එය
අප කාගේත් සතුටට කාරණයක්. අප
නම් රටසභාවට විරුද්ධයි; අදත් විරුද්ධ
බයි; හෙටත් විරුද්ධයි.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்கம்)

ඉස්සර නම් කමති වුණා.

ඉස්සර නම් කමති වුණා.

ගරු කථානායකතුමනි, මා මේ ගරු සභාවේ කීපවරක් කියා තිබෙනවා, අපි කාටවත් ලේ ගැන දෙස් දීමක් අවශ්‍ය නැති බව. අපට වුවමනා කරන්නේ මේ රටේ සියලු දෙනාම සමඟියෙන් ජීවත් වීමයි. එහෙත් එසේ සමඟියෙන් ජීවත්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

විමේදී මේ රටේ හිටපු මුල් උදවියගේ අයිතිවාසිකම් නැති නොවිය යුතුයි. භාෂා දෙක තුනක් කථා කරමින් දෙනුන් විධිය කට කල්පනා කරමින් මේ රටේ ජීවත් වීම ඉතාම අමාරු කාරණයක් බව අපට කල්පනා කරන්නට සිද්ධ වෙනවා. එම නිසා රට සභා ප්‍රශ්නයේදී ජාතීන් අතර සට්ටන ඇතිවන අන්දමේ කථා පැවැත් වීම ඉතාම වැරදි සහගත කාරණයක් කොට මා සලකනවා.

අපේ වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පර්සි සමරවීර මයා.) ප්‍රකාශ කළේ මොනවාදැයි නොතේරෙන තරමට එතුමාගේ කථාව අවුල් සහගත බව කියන්නට ඕනෑ. සිරිමා—ශාස්ත්‍රී ගිවිසුම අනුව ක්‍රියා කිරීම භේද යයි එතුමා කිව්වද, එසේ නැත්නම් ඒ අනුව ක්‍රියා කිරීම තරකයයි එතුමා කිව්වාදැයි එතුමාගේ කථාවෙන් තේරුම් ගන්නට බැහැ. එහෙත් මේ අවස්ථාවේදී එක කාරණයක් පැහැදිලි වශයෙන් කියන්නට ඕනෑ. මොන ජාතියක මිනිසුන් හෝ මේ රටට භාර ගත්තොත් ඒ වැසියන් වෙනම දෙවෙනි ලැයිස්තුවකට දමනවාට මම පෞද්ගලික වශයෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධයි. ලෝකයේ කිසිම ශිෂ්ටාචාර රටක් එහි මිනිසුන් කොටස් දෙකක් වශයෙන් ලැයිස්තු දෙකක ඇතුළත් කරගෙන තබා ගන්නේ නැහැ. එසේ තබා ගැනීම වරදක්. වතුවලින් ඉතුරු කර ගන්නා මිනිසුන් හෝ වේවා, ඊට කලින් ලංකාවට පැමිණි මිනිසුන් හෝ වේවා ලංකාවේ එකම පිරිස වශයෙන් භාර ගන්න දිනයක් ඉතා ඉක්මණින් ඇති වේවා කියායි මා ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ.

අපේ අම්බලන්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍යාචාර්ය සද්ධාසේන) ප්‍රකාශ කළා, විද්‍යාදය, විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාල දෙක පිහිටුවීම ඉතාම නරක දෙයක් බව.

වෛද්‍යාචාර්ය එම්. එච්. සද්ධාසේන (අම්බලන්ගොඩ)

(வைத்திய கலாநிதி சத்தாசேன)

(Dr. M. H. Saddhasena—Ambalangoda)

පිරිවෙන් විශ්ව විද්‍යාල කිරීම.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. டி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

පිරිවෙන් විශ්ව විද්‍යාල බවට පත් කිරීම ඉතා නරක දෙයක් හැටියටයි එතුමා පෙන්වා දුන්නේ. ඒ විශ්ව විද්‍යාල වලින් මොනවා වුණත් විශ්ව විද්‍යාල ඇති කිරීම නරක දෙයක් නොවෙයි. විශ්ව විද්‍යාල වැඩි කිරීම ඉතා වැදගත් දෙයක්. විශ්ව විද්‍යාලවල අධ්‍යාපනයේ අඩුපාඩු තිබෙනවා නම් හෝ ඒ විශ්ව විද්‍යාලවල උගන්වන දෙයින් රටට ප්‍රයෝජනයක් නැත්නම් ඒ විශ්ව විද්‍යාලයේ වරදක් නොව විශ්ව විද්‍යාල පාලකයින්ගේ දුර්වලකමයි. එම නිසා මේ ආණ්ඩුවට ඒ විධියේ ප්‍රකාශවලින් බේරෙන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ ආණ්ඩුවේ හතර වෙනි අවුරුද්දයි. ඒ විශ්ව විද්‍යාලවල ඉගැන්වීම් ක්‍රමය රටට ප්‍රයෝජනවත් ආකාරයට හැඩ ගස්වා ගන්නට බැරි වුණා නම් ඒ අපේ වරදක් නොවෙයි.

ගරු කථානායකතුමනි, මමත් අධ්‍යාපන අංශයේ හිටියි. මේ රටට පිරිමසින අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ක්‍රියාවේ යෙදවීමේ අරමුණ ඇතුළත් අපේ ආණ්ඩුව එදා වැඩ කටයුතු කරගෙන ගියේ. ගරු කථානායක තුමනි, තමුන් නාන්සේ විරුද්ධ වුණත්—කථානායක හැටියට නොවෙයි; සාමාන්‍ය මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට හෝ සාමාන්‍ය පුද්ගලයකු හැටියට හෝ තමුන් නාන්සේ විරුද්ධ වුණත්—එකල පැවති අපේ ආණ්ඩුව කල්පනා කළා, ආණ්ඩුව මුදල් ගෙවමින් එක් එක්කෙනා අතේ අධ්‍යාපනය තබාගෙන තවදුරටත් ක්‍රියා කරගෙන යාම වැරදිය, එම නිසා අධ්‍යාපන කටයුතු ඒකාබද්ධ කර එක තැනකින් පාලනය වන අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් රටේ ඇති කිරීම අවශ්‍යය කියා. ඒ අදහස අනුව තමයි, ආධාර ලබන පාඨශාලා රජයේ පාලනය යටතට ගැනීමට අප තීරණය කළේ. සියලුම පාඨශාලා රජයට ගෙන එකම අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කරවීම පිණිස අපේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේදී වැඩ කටයුතු කරගෙන ගියා. අම්බලන් ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කී හැටියට විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාලය සහ විද්‍යෝදය විශ්ව විද්‍යාලයේ පමණක් නොවෙයි මොන විශ්ව විද්‍යාලයේ වුණත්

අනුණුකාරකුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[වී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.]

උගන්වන ක්‍රමය අපේ රටේ අවශ්‍යතාවන් සපුරාලීමට සම්පූර්ණ යෙන්ම උපකාරී නොවන බව අප කාටත් ස්ථිර වශයෙන් පිළිගත්තට සිදු වී තිබෙනවා. කොයි තරම් උසස් අධ්‍යාපනයක් ලැබුණත් වර්තමාන ක්‍රමය යටතේ ලැබෙන උපාධි සහතිකයක් සාක්කුවේ දමාගෙන ගියාට කෙනකුට එයින් රැකියාවක් ලබාගෙන ජීවත් වන්නට පුළුවන්කමක් නිරායාසයෙන්ම ලැබෙන්නේ නැහැ. එහෙත් උගත්කමක් ලබා ගැනීමේ කිසිම වැරද්දක් නැහැ. ඒ කොයි හැටි වෙතත්, උගත්කමින් තමන්ටත් රටටත් ප්‍රයෝජනයක් ඇති වන්නට ඕනෑ. මහජනයාට ප්‍රයෝජනයක් ඇති වන ආකාරයට රටට අවශ්‍ය දෙයක් කිරීමට තරම් ශක්තියක් උපාධි ලබන කෙනකුට තිබෙන්නට ඕනෑ. අද පවතින ක්‍රමය යටතේ සිදු වී තිබෙන්නේ උපාධියක් ලබාගත් උගතාට එක් එක්කෙනා ළඟට ගොස් තමන්ට මොකක් නමුත් රක්ෂාවක් දෙන මෙන් ඉල්ලා සිටින්නට තරම් තත්ත්වයක් ඇති වීමයි.

කලින් නම් එවැනි තත්ත්වයක් තිබුණේ නැහැ. පුරාණයේ අපේ රටේ නොයෙක් ශාස්ත්‍ර උගත් අය හිටියා. කාව්‍ය ශාස්ත්‍රය, වෛද්‍ය ශාස්ත්‍රය, ජ්‍යොතිශ්ශාස්ත්‍රය වැනි නොයෙක් ශාස්ත්‍ර උගතුන් අපේ රටේ සිටියා. ඒ අය සොයාගෙන අනෙක් අය පැමිණීමයි ඒ කාලයේ පැවති සිරිත. විදේශ වෛද්‍ය ක්‍රමය එන්නට ඉස්සර අපේ රටේ දේශීය වෛද්‍යවරුන් රක්ෂාවල් සොයාගෙන ගියේ නැහැ. ඒ අය කරා සෙසු පුද්ගලයන් ඒමයි තිබුණු තත්ත්වය. කවුරුවත් පස්සේ ගිහිල්ලා රක්ෂාවල් ඉල්ලන්නට ඒ කාලයේ සිටි උගතුන්ට සිද්ධ වුණේ නැහැ.

දැන් තිබෙන අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙන් රටට අවශ්‍ය දේවල් දෙන්නට පුළුවන්කමක් ඇති උගතුන් බිහි කරනු නොලැබීම කණගාටුදයකයි. දැන් වෙලා තියෙන්නේ ඉල්ලුම් පත්‍ර දමා දමා ඉන්නටයි. එවැනි අයගෙන් රටට ඒ තරම් විශාල සේවයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒක ඒ අයගේ වැරද්දක් නොවෙයි. අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ වැරද්ද නිසා තමයි ඒ ඒ අංශවලින් ආ උගතුන්ට එසේ සිදු වී තිබෙන්නේ. අද විභාග පාස්

වීමටයි අධ්‍යාපන ක්‍රමය සකස් වී තිබෙන්නේ. සහතිකපත් ලබා ගැනීමටයි කාටත් සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ. උගත්කම ඔප්පු කිරීම සඳහා සහතිකයක් අවශ්‍යයි. සහතිකයෙන් වැඩ හම්බ වෙනවා තමයි. එහෙත් සහතිකය තිබුණු තරමට රටට අවශ්‍ය වැඩක් කරන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. විද්‍යාලංකාර සහ විද්‍යෝදය විශ්ව විද්‍යාලවලින් ඉගෙනීම ලබන උදවිය කෙරෙහි පමණක් නොවෙයි මේ තත්ත්වය බල පාන්නේ. සාමාන්‍ය විද්‍යාල වල අධ්‍යාපනයත් රටට ඔබ්බ ආකාරයට සකස් වී නැහැ. රටට අවශ්‍ය අන්දමේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කිරීම ගැන අප කල්පනා කරගෙන ආවේ ඒ නිසයි. මේ ආණ්ඩුව පවා දැන් තිබෙන ක්‍රමය තරක බව තේරුම් ගෙන ඇතත්, ඒ සම්බන්ධයෙන් තවම හරි වැඩ පිළිවෙලකට බැහැලා නැති බව පිළිගන්නට ඕනෑ. හරි වැඩක් කරන්නට තවමත් පටන්ගෙන ඇති බවක් කොහෙත්ම පෙනෙන්නට නැහැ.

ගම්බද පාඨශාලාවල අධ්‍යාපන තත්ත්වය දැන් හොඳටම බැහැලයි තියෙන්නේ. අපේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේ නගරබද පාසල්වල අධ්‍යාපනයට නොදෙවෙනි තත්ත්වයේ අධ්‍යාපනයක් ගම්බද ප්‍රදේශවලටත් දෙන්නට උත්සාහ වන්නට වැඩ කළා. අවශ්‍ය උපකරණ, ගොඩනැගිලි, ගුරුවරුන් සපයා දී වැඩ කරගෙන ආවා. දඹුල්ලටත් විද්‍යාව උගන්වන ගුරුවරුන් පත් කළා. මේ ආණ්ඩුව ආවාට පස්සේ ඒ ගුරුවරුන් නගරබද ප්‍රදේශ වලට ආපසු ගත්තා. දඹුල්ල මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ අකුරම්බොඩ මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයක් තිබෙනවා. එහි ළමයින් විද්‍යාවෙන් විභාග සමත් වුණා. මේ ආණ්ඩුව ඒ ළමයින්ගේ ඉගෙනීමට පහර ගැහුවා. එවැනි ස්ථානවලින් විද්‍යා ගුරුවරුන් සහ උපකරණත් පිටතට අරන් තිබෙනවා. අපේ ආණ්ඩු කාලයේදී අපි කල්පනා කළේ සැතපුම් 5 කට වඩා දුර නොගොස්, තමන්ගේ ගෙදර සිටම පාසැලට ගොස්, හැම ළමයෙකුටම විද්‍යාව හෝ අනික් විෂය යන් ඉගෙන ගැනීමට අවස්ථාව සලසා දිය යුතු බවයි. එය ඉතාමත් ප්‍රයෝජනවත්, වැදගත් කාර්යයක්. නමුත් දැන් මේ ආණ්ඩුව සම්පූර්ණයෙන්ම දුප්පත් මිනිසුන්ගේ ළමයින් ඉගෙන ගැනීම ගැන

අනුක්‍රමාකාරකතාවයේ කථාව :

විරුද්ධයි. ඒ නිසා තමයි ඒ උදවියට ඉගෙන ගැනීමට අමාරුකම් ඇති කරන්නේ. නගරබද සිටින ධනපති කොටස්වල ලමයින්ට ඉගැන්වීමට පමණයි ආණ්ඩුව මහත්සි ගන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, පාසැල් ලමයින් ලවා වල් පැළ නෙළවීම ගැන මේ රාජාසන කථාවේ සඳහන් වෙනවා. ඔය වල් පැළ නෙළීම අපේ ලමයින්ට අමුතු දෙයක් නොවෙයි. අපේ ලමයින්, ගම්බද ලමයින්, පාසැල් යන්නේ ඒ පැය 5 තුළදී වෙනත් යමක් ඉගෙන ගැනීමේ බලාපොරොත්තු වෙනුයි. ඒ පැය 5 හැරෙන විට අනික් හැම වේලාවේදීම ගම්බද ලමයින් තමන්ගේ මව්පියන් කරන වැඩවලට හවුල් වෙනවා. මවුපියන් කරන කුඹුරු වැඩ ආදී හැම වැඩ වලටම ඒ ලමයින් උදව් කරනවා. ඒ සිටින දැන් පමණක් නොවෙයි, ඉතා ඈත කාලයේ දී පටන් පැවත එන සිටිනක්. ගෙදරදී මව් පියන් සමග කුඹුරට ගොස්, හේනට ගොස්, ඒ ලමයින් වැඩ කරනවා. පාසැල් එන්නේ වෙනත් දේවල්—අකුරු ආදිය—ඉගෙන ගැනීමටයි. නමුත් දැන් සිදු වන්නේ මොකක්ද? ඒ ලමයින්ට පාසැල් ගියත් කුඹුරු වැඩ කරන්න, හේන් වැඩ කරන්න, වල් නෙළන්න සිදු වෙනවා. පාසැල් ගියාය කියා අමුතු දෙයක් ඉගෙන ගැනීමට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

දැන් කාලය අවසන් වී ගෙන යනවා.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. டி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

ගරු කථානායකතුමනි, තවත් කරුණු හුඟක් කියන්න තිබෙනවා. නමුත් තමුත් නාන්සේ කාලය ගැන මතක් කළොට පසුව තවත් දුරට කතා කරගෙන යාමට මා අද හස් කරන්නේ නැහැ. කොයි අන්දමින් වත් මේ රාජාසන කථාවේ මේ රටට ප්‍රයෝජනවත් වන කිසිම දෙයක් අඩංගු වී නැති බව කතාගොටුවෙන් ප්‍රකාශ කරන්න ඕනැ. මේ රාජාසන කථාවෙන් වන වතා කියා තිබෙන, හරියට ඵල්ල කර කියා නැති, මේ රට සභා පිළිබඳ පනත ඉදිරිපත් කරන්නේ නැත කියා ආරංචියක් තිබෙනවා. ඒ නිසා

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරුන් විසින් හෝ අග මැතිතුමා විසින් රට සභා පනතක් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නේ නැත කියා පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කරනවා ඇත කියා අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඵලානි පනතක් මේ සභාවට ඉදිරිපත් නොවේවා කියා ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

පූ. හා. 10. 52

ආර්. එම්. ධම්මදස බණ්ඩා මයා. (බිබිලේ)

(திரு. ஆர். எம். தர்மதாச பண்டா—பிபிலே)

(Mr. R. M. Dharmadasa Banda—Bibile)

ගරු කථානායකතුමනි, ජාතික රජයේ 4 වෙනි රාජාසන කථා විවාදයේදී ගරු දඹුල්ලේ මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවට පසුව මට කථා කරන්න අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සන්නෝෂ වෙනවා. මා නම් නැගී සිටියේ ශාස්ත්‍ර කියන්න නොවෙයි. ඇත්ත වශයෙන්ම මා කතාගොටු වෙනවා, එතුමාට කියා මගේ කේන්දරය බලා ගැනීමට අවස්ථාවක් නොලැබීම ගැන. මට මගේ කේන්දරය ගෙන එන්න බැරි වුණා. එතුමාගේ සම්පූර්ණ කථාවෙන් කියවුණේ ජාතික රජයේ මේ රාජාසන කථාව පවත්වන ලද අවස්ථාවේදී බලපාන ලද යෝග්‍ය ගැනයි. රාජ යෝග්‍ය ආදී හැම දෙයක් ගැනම එතුමා බලා තිබෙනවා. වෙලාව හරියට ගත්තාද නැද්ද කියා මා දන්නේ නැහැ. එතුමා මේ තරම් දක්ෂ අන්දමට තක්ෂත්‍රය දන්නා බවක් මා දැන සිටියේ නැහැ. එතුමාගේ තක්ෂත්‍රයට අනුව ඉදිරි වර්ෂයේදී ජාතික රජයට විශාල ප්‍රශ්න රාශියකට මුහුණ පාන්න සිදු වෙනවාලු. එතුමා මේ කේන්දරය හඳුනා අවස්ථාවේදී වෙලාව හරියටම දැන ගන්නේ කොයි විධියටද කියා මා දන්නේ නැහැ. කොහොම වුණත් බොහොම අවස්ථාවල දඹුල්ලේ මන්ත්‍රීතුමාගේ කේන්දර වැරදි තිබෙන බව අප දන්නවා. 1964 දී කේන්දරය බොහොම හොඳට බලා හරියටම රාජ යෝග්‍යයක් යෙදෙන අවස්ථාවක් බලා පනතක් ගෙනාවා. පනත ගෙනාවත් බලන විට කේන්දරෙන් වැරදිසි, පනතත් වැරදිසි. අන්තිමට රජයත් නැති වී යන තැනට වැඩ යෙදුනා. මා සිතන හැටියට—මගේ විශ්වාසයේ හැටියට— 1964 දී කේන්දරය බැලූ පුද්ගලයාත් දඹුල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා විය යුතුයි. එතුමා,

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ධර්මස බණ්ඩා මයා.]
අද ප්‍රකාශ කළ දේවල්වල හැටියට 1964 දීත් එතුමා තමයි කේන්ද්‍රය බලා තිබෙන්නේ. ඒ ගැන මට කිසි සැකයක් නැහැ. එම නිසා මා විරුද්ධ පක්ෂයට කියනවා, එතුමා ලවා නැවත වරක් කේන්ද්‍රය බලවා ගැනීමට අදහස් කරනවා නම් කලින් ලැබූ ආනිශංසයම ඉදිරි අනාගතයේදීත් ලැබෙන බව. එතුමා අද ප්‍රකාශ කළ වචන වලින් එය හොඳහැටි පැහැදිලි වෙනවා.

කේන්ද්‍රය ගැන කථා කරන්න පෙර එතුමා කීවා, වඳ ස්ත්‍රියකගේ පුතෙක්, කාගෙන්දෝ ලබාගත් අශ්වයකුගේ අඟ කින් හදාගත් රථයකින්, සුර සැප විඳින්න කොහේදෝ තැනකට ගියාය කියන කථා වක් ගැන. මා දන්නේ නැහැ එතුමා මෙය කොයි විධියට හදාගත්තදැයි කියන්න. කොහොම වුණත් උන්තැහොට යෙදී තිබෙන තරක යෝගයකටදැයි කියන්න දන්නේ නැහැ, හැමදාම උන්තැහො බලන්නේ වඳ ස්ත්‍රීන් ගැනයි. සැමදාම කථා වකට ආවොත් එක්කෝ වඳ ස්ත්‍රියක් ගැන, එහෙම නැතිනම් තවත් ස්ත්‍රියක් ගැන—මා ඒ වචනය සඳහන් කරන්න කැමති නැහැ—තමයි කථා කරන්නේ. කෙසේ හෝ වේවා, සමහර විට මේ අය වඳ ස්ත්‍රීන්ගේ පුතුන් බවට පත් වී, අශ්වයින්ගේ අංවලින් සැදූ රථවලින් ඉතා ඉක්මනින් සුර විමනට ගොස් රජකම් කරන්න හදනවාද කියන සැකයක් එතුමාගේ කථා වෙන් මට අද ඇති වුණා. කවදාවත් ළමයින් ලැබෙන්නේ නැති වඳ ස්ත්‍රීන් තම පුතුන් සුර විමනට යවන්න බලාගෙන සිටිනවා වාගේ, නැතිනම් වඳ ස්ත්‍රීන්ගේ පුතුන් බවට පත් වී රජකම්කරන්න කල්පනා කරනවා වාගේ හැඟීමක් එතුමන්ලා තුළ තිබෙන බව එතුමාගේ කේන්ද්‍ර බැලීමෙන් අපට අවබෝධ වුණා.

කෙසේ වුණත්, මේ අවුරුද්ද තුළ කරදර රාශියකට මුහුණ දෙන්න වෙනවාය, එම කරදරවලින් බේරීම සඳහා වැඩ කිරීමට රජය හිතට ගන්න ඕනෑය කියන විග්‍රහයක්, ප්‍රකාශනයක් එතුමා කළා. නමුත් මා කනගාටු වෙනවා, ජාතියට බොහොම ලැදි, ආගමට බොහොම ලැදි, සිංහල වර්ගයාට බොහොම ලැදි. එතුමා වාගේ කෙනෙක් රාජාසන කථාවෙන් කියවුණු වැදගත් කරුණු සම්පූර්ණයෙන්ම අවබෝධ කර ගෙන නොතිබීම ගැන. එතුමා කිසිවක් කීවේ නැහැ,

රාජාසන කථාවෙහි සඳහන්ව ඇති කරුණු පිළිබඳව. ජාතික රජය මෙම වර්ෂය තුළදී මේ රටේ සංවර්ධනය පිළිබඳව කවර ක්‍රියා මාර්ගයක් අනුගමනය කරන්න යනවාද, අද ජාතිය මුහුණ පා ඇති ප්‍රශ්න රාශියක් විසඳීම සඳහා කුමන පියවරක් ගන්න යනවාද, මේ ආදී දේවල් සම්බන්ධයෙන් මෙම රාජාසන කථාවෙන් හෙළිදරව් කර ඇති කරුණු ගැන කිසිම තර්කයක් එතුමා ඉදිරිපත් කළේ නැහැ. ඒ කිසිවක් එතුමා කියවා ඇති බවක් පෙනෙන්න නැහැ. මේ රජයට එම ප්‍රශ්න විසඳන්න පුළුවන් හෝ බැරි බවක් ගැනවත් සඳහන් කළේ නැහැ. එතුමා කේන්ද්‍රය ගැන පමණයි කථා කළේ. එම නිසා, ජාතිය ගැන, සිංහල භාෂාව ගැන කැක්කුමක් ඇති එබඳු මන්ත්‍රීවරයකු, ලබන වර්ෂය තුළදී මේ රජය කරන්න අදහස් කරන වැඩ පිළිවෙළින් මේ රටට සැලසෙන යහපත ගැන හෝ ඒවා සාර්ථක කර ගැනීමට ඇති වන අපහසුකම් ගැන හෝ බාධාවන් ගැන හෝ කිසිවක් සඳහන් නොකිරීම කනගාටුවට කරුණක්.

මෙවර රාජාසන කථාවේ මූලධර්ම වාගේ අපේ රට අද මුහුණ පා ඇති ආහාර ප්‍රශ්නය පිළිබඳව විශේෂයෙන්ම සඳහන් කිරීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. පසුගිය මහ කන්නයේදී මේ රටේ මෙනෙක් ලබා ඇති වැඩිම අස්වැන්න ප්‍රමාණයක් ලැබී ඇති අතර ඉදිරි වර්ෂවලදීද මෙයට වඩා වැඩි අස්වැන්නක් ලබා ගැනීමට රජය අදහස් කර තිබෙනවා. එසේ තිබෙද්දී විරුද්ධ පාර්ශ්වය ප්‍රසිද්ධ රැස්වීම්වලදී මෙන්ම සමහර ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මගින්ද ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, ඒ අයගේ කාලයේදී මෙයට වඩා වැඩි අස්වැන්නක් ලැබූ බව. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙබඳු ප්‍රකාශයන් කිරීම ගැන මා පුදුමයට පත් වෙනවා. මා දන්නේ නැහැ, පෞද්ගලික අස්වැන්නක් ගැන ඒ ගොල්ලන් කථා කරනවාද කියා කියන්න. අප කථා කරන්නේ රටේ පොදු අස්වැන්න ගැනයි. අපට වඩා හුඟක් ඒ අයට පෞද්ගලික අස්වැන්න නම් ඇති. එම නිසා මා කියන්නේ, මුළු රටේම පොදු අස්වැන්න මින් පෙර කවර කලකටත් වඩා මෙවර වැඩි බවයි. මෙම රාජාසන කථාවෙන් ඒ බව හෙළිදරව් කර ඇත්තේ ඒ ගැන කිසිවක් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් කීවේ නැහැ ; කිසිම සඳහනක් විරුඬ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් මේ ගරු සභාවේදී

අමුණකරතුමාගේ කථාව :

කළේ නැහැ. මට ආරංචියි, දැන් ඒ අය සොයා ගෙන යනවාලු, මේ වාගේ අස් වැන්නක් ලබාගැනීමට ජාතික රජය කොයි තරම් විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් වැය කරල තිබෙනවාද කියා. එක් මන්ත්‍රීවරයකු මගෙන් ඇසුවා—මා ඒ මන්ත්‍රීවරයාගෙ නම කියන්න කමිනි නැහැ—පොහොර ගෙන් විම සදහා, කෘමි නාශක බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීම සදහා කොපමණ විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් වැය කර තිබෙනවාද කියන ප්‍රශ්නය. මේ ආදී නොයෙකුත් තොරතුරු දැන් දෙපාර්තමේන්තු මාර්ගයෙන් සොයා ගෙන යනවාලු. මෙම තත්ත්වය ලබා ගත්තේ මෙන්ම මේ අන්දමේ දේවල් කිරීමෙන් කියා ජාතික රජයට මඩ පහරක් ගහන්නටයි ඒ උදවිය මේ සූදනම් වන්නේ. දස දහස් ගණනින් මඩ පහර ආවත් කොතරම් කම්කටොලුවලට මුහුණ දුන්නත්, විරුද්ධ පාර්ශ්වය බලාපොරොත්තු වන ඉලක්කය කරා නොව ජාතික රජය බලාපොරොත්තු වන ඉලක්කය කරාම මේ ගමන යන බව නිර්භයව ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

රාජාසන කථා විවාදයේදී වගා ව්‍යාපාරය පිළිබඳ කිසිවක් කිව්වේ නැහැ. කේන්දර බැලීමයි, ශාස්ත්‍ර කීමයි තමා කළේ. හතර වන රාජාසන කථා විවාදයේදී මේ අන්දමටත් කිව්වාට මොකද, පස්වන රාජාසන කථා විවාදයේදී මේ අන්දමේ ප්‍රතිපත්ති විග්‍රහයක් කරන්නට තබා රාජාසන කතා වට එරෙහිව වචනයක්වත් කියන්නට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් ඉදිරිපත් වුණොත් එය පුදුමයක් වන්න පුළුවනි.

වගා ව්‍යාපාරයට විශේෂ බාධකයක් වී තිබෙන කුඹුරු පනත පිළිබඳවත් විශේෂ කරුණක් රාජාසන කථාවෙහි සඳහන් වෙනවා. ඒ මෙසේයි :

“...කුඹුරු පනතේ එන අද අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ විධිවිධාන ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් පවතින ගැටලු සුපරීක්ෂකාරීව සොයා බලා ඇති අතර අදාළ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඉදිරිපත් කරනු ඇත...”

බී. වයි. තුඩාවේ මයා. (මාතර)

(තිரு. පී. ඩබ්. ශ්‍රී. ආරාම—මාතර)

(Mr. B. Y. Tudawe—Matara)

තමාගේ කියනවා.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ධර්මදාස බණ්ඩා මයා.

(තිரு. ජායාසේන පණ්ඩා)

(Mr. Dharmadasa Banda)

තමුත්තාන්සේලායි හමදාම කිව්වේ. තමුත්තාන්සේලාගේ කාලයේ ගෙනා පනතක් තමයි මෙය. දැන් එහි සංශෝධන කීපයක් කරගෙන යනවා.

තුඩාවේ මයා.

(තිரு. ශ්‍රී. ආරාම)

(Mr. Tudawe)

ඒවා කඩකප්පල් කරන්නයි හදන්නේ.

ධර්මදාස බණ්ඩා මයා.

(තිரு. ජායාසේන පණ්ඩා)

(Mr. Dharmadasa Banda)

අපිද, තමුත්තාන්සේලාද ?

තුඩාවේ මයා.

(තිரு. ශ්‍රී. ආරාම)

(Mr. Tudawe)

තමුත්තාන්සේලා.

ධර්මදාස බණ්ඩා මයා.

(තිரு. ජායාසේන පණ්ඩා)

(Mr. Dharmadasa Banda)

කඩකප්පල්කාරයන් කවුද කියන එක මුළු රටම දන්නවා. තමුත්තාන්සේලා කුමන ආකාරයේ ව්‍යාපාර ගෙනිව්වාද යන්න ජනතාව දන්නවා. මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (තුඩාවේ මයා.) මෙසේ කීම ගැන මා කතාගාටු වෙනවා. මේ කුඹුරු පනතේ එන ව්‍යවස්ථා සම්පූර්ණයෙන් බලපාන්නේ තමුත්තාන්සේලා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශවලටයි. මා නියෝජනය කරන මොනරාගල දිස්ත්‍රික්කයට ඒවා ඒ තරම් බලපාන්නේ නැහැ. තමුත්තාන්සේලාගේ ප්‍රදේශවලට බලපාන නීති රීති කඩන්න මහත්සි ගත්තේ අපේ පැතිවල අයද, නැති නම් මාතර, හම්බන්තොට ප්‍රදේශවල අයද කියා මා අහනවා. තමුත්තාන්සේලාගේ පනතේ දුර්වලකම් තිබුණා. ඒවා ගැන තමුත්තාන්සේලා ඇස් පියා ගෙන සිටියා. [බාධාකිරීමක්] අද ගොවියාට විශාල කරදරයකට මුහුණ දෙන්නට සිදු වී තිබෙනවා. විශේෂයෙන් කුඹුරු පනතේ ඇති නොයෙකුත් දුර්වලතාවන් නිසා ගොවි ජනතාවට බලවත් කරදරවලට මුහුණ දෙන්නට සිදු වෙනවා. එක්තරා

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ධම්පාස බණ්ඩා මයා.]

නඩුවක් උසාවියට ගෙන ගොස් එයින් පරාජය වූ නිසා දැන් නිලධාරීන් පවා මන්දෝත්සාහී වෙලයි සිටින්නේ. මා සිත්තවාතවමත් රාජාධිකරණයෙහි එම නඩුව අහන වාස කියා. එම හේතුව කරනකොටගෙන මෙම කුඹුරු පනත ක්‍රියාත්මක කිරීමෙහි තීරතව සිටින නිලධාරීන් සම්පූර්ණයෙන් ම දුර්වල වෙලයි ඉන්නේ.

මගේ ප්‍රදේශයේත් කුඹුරු රාශියක ආරාදුල් තිබෙනවා. ඒවායේ මේ කන්නයේදී වැඩ කරන්නන් බැරි වුණා. එක ගොවියෙක් වැඩ කර කුඹුර වපුරා ආවායින් පස්සේ තවත් ගොවියෙක් ගිහින් ඒ විධියටම වැඩ කර කුඹුර වපුරා එනවා. ඊළඟට තවත් ගොවියෙක් ගිහින් තවත් වරක් වැඩ කර කුඹුර වපුරා එනවා. ඒ හේතුවෙන් අස්වැන්න කපා ගන්නන් බැරි වී තිබෙනවා. මෙවැනි ප්‍රශ්න විසඳන්නට ඒ ප්‍රදේශවල ගොවි කාරක සභා ඉදිරිපත් වන්නට ඕනෑ නැති නම් ගොවි ජන සේවා නිලධාරීන් උනන්දු වන්නට ඕනෑ. මේවා ගැන උනන්දුවක් ඇති කරවීම සඳහා කරුණු ඉදිරිපත් කරන විට කියන්නේ නීතියේ දුර්වලතාවන් තිබෙන බවයි. කුඹුරු පනත පිළිබඳව රාජාසන කථාවෙහි සඳහන් වූයේ, “.....කුඹුරු පනතේ එන අද අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ විධිවිධාන ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් පවතින ගැටලු සුපරීක්ෂා කාරීව සොයා බලා ඇති අතර.....” යනාදී වශයෙනුයි. එයින් පෙනෙනවා, ඔක්කොම සොයා බලා ඇති බව. ඉදිරි කාලයේදී දැනට පවත්නා අපහසුකම් මගහරවනවා ඇතැයි අප විශ්වාස කරනවා. මේ අවුරුද්දේ එම කටයුතු නිසියාකාර ඉටු කළායින් පසු ලබන රාජාසන කථාවේදී මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන්ද ඊට මල් මිටක් ලැබේ විය කියා මා සිත්තවා.

ඒ සමගම රාජාසන කථාවෙහි සඳහන් වෙනවා, සම්පූර්ණ යොදය සහිත කිරීපිටි දිවයිනට ගෙන්වීම ගැන. එය පෞද්ගලික වෙළඳුන්ගෙන් අයින් කොට මුළුමනින්ම ජාතික රජයේ කිරී මණ්ඩලයට පවරා ගන්න බව ප්‍රකාශ වී තිබෙනවා. මේ ගැන මා ඉතාම සන්තෝෂ වෙනවා. කිරී පිටි ගෙන්වීමට පෞද්ගලික වෙළඳුන්ට ඉඩ දුන්නට පසු ඊට හැමතැනම විශාල වශයෙන් කිරී පිටි හිඟයක් ඇති වීමෙන්

මහා කන්දොස්කිරියාවක් හට ගැනුණා. කිරී පිටි හිඟයක් ඇති කිරීම පිළිබඳව සම්පූර්ණයෙන්ම වග කිව යුත්තේ මේ පෞද්ගලික වෙළෙන්දනුයි. ටෝකන් ක්‍රමයක් අනුව ලදරුවන් වෙනුවෙන් බෙදා හැරීම සඳහා ගෙන්වනු ලබන කිරී පිටි ටික පවා වෙනත් ආකාරයකට වෙනත් ස්ථාන වලට වෙනත් ව්‍යාපාර සඳහා පිටම කර මින් නොයෙක් විධියේ අක්‍රමිකතා මේ පෞද්ගලික වෙළඳුන් විසින් ඇති කර තිබෙනවා. එම නිසා කිරී පිටි ගෙන්වීම කිරී මණ්ඩලයට පවරා ගැනීම ගැන මා ඉතාමත් සන්තෝෂ වන අතර, මුළු ජාතියේම ස්තුතිය ජාතික රජයට හිමි වනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා. එසේම, මෙය ඉතා ඉක්මණින් කළ යුතු වැඩක් නිසා හැකි තාක් කඩිනමින් මෙය ක්‍රියාත්මක කොට කිරී පිටි නිසි අයුරු බෙදා හැරීමට කටයුතු සලස්වන ලෙස මා ජාතික රජයෙන් ඉල්ලීමක්ද කරනවා.

මේ රාජාසන කථාවෙහි සඳහන් වන ජාතික සංවර්ධන සැලැස්ම පිළිබඳ කරුණු දෙස බලන විට අපට සතුටු විය හැකි කරුණු කීපයක්ම තිබෙන බව පෙනී යනවා. මෙතෙක් මේ රටේ ඇති වුණු ගල් ඔය, ඉඟිනියාගල, සේනානායක සමුද්‍රය, වැනි මහා ව්‍යාපාරවලටද වඩා විශාල සංවර්ධන ව්‍යාපාරයක් වන මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය මේ අවුරුද්දේ ක්‍රියාත්මක කරන්නට සූදානම් වන බව මෙම රාජාසන කථාවෙහි සඳහන් වී තිබෙනවා. කුඹුරු අක්කර විශාල ප්‍රමාණයක් අස්වැද්දිය හැකි මෙම යෝජනා ක්‍රමයේ මූලික වැඩ කටයුතු දැනටමත් ආරම්භ කර තිබෙන බව අප දන්නවා. මේ සැලැස්ම අනුව මහවැලි ගඟේ ජලය හැරවීමේ වැඩ මේ අවුරුද්දේම ආරම්භ කිරීමට දැනටමත් කටයුතු යොදා තිබෙන බව මෙහි සඳහන් වීම ගැන අප සන්තෝෂ වෙනවා. “මහවැලි ගංගාව උතුරු මැද පළාතට හැරවීමේ වැඩ කටයුතුද මෙම පාර්ලිමේන්තු සභාවාරය තුළදීම අරඹනු ඇත” යනුවෙන් මේ මහා ව්‍යාපාරය ගැන රාජාසන කථාවෙහි සඳහන් වී තිබෙනවා. මෙවැනි මහා ගංගාවක ජලයෙන් අක්කර ලක්ෂ ගණනක් සංවර්ධනය කිරීමට හැකි වන පරිදි ගොවීන්ට අවශ්‍ය ජල පහසුකම් ලබා දී ඒ මගින් මේ රටට අවශ්‍ය වී ටික මෙහිම නිපදවා ගැනීම

ආගුණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

සඳහා උපයෝගී කරගත හැකි මේ මහා ව්‍යාපාරය හැම අතින්ම සාර්ථක වේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරන අතර, මෙය හැකි තාක් ඉක්මනින් ක්‍රියාත්මක කරන ලෙස රජයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මීට පෙරත් මහ වැලි ගඟේ දකුණු ඉවුර සම්බන්ධ සංවර්ධන සැලැස්මක් පිළියෙල වී තිබුණා. ඊට මොනවා වුණාදැයි අප දන්නේ නැහැ. ඒ සැලැස්ම යටතේ, මහවැලි ගඟේ දකුණු ඉවුරේ මයිසංගනයෙන් ජලය ගෙන එය පොළොන්නරුව දක්වා ගෙන යාමට පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබුණා. ඒ සැලැස්මද සැලකිල්ලට භාජන කරන ලෙස මා ජාතික රජයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගම් විශාල සංඛ්‍යාවකට විදුලිබලය සැපයීමේ යෝජනා ක්‍රමයේ වැඩද ආරම්භ කර තිබෙන බව ඊළඟට මෙම රාජ්‍ය සන කථාවෙහි සඳහන් වෙනවා. බිබිල ප්‍රදේශයේ ජනතාවටත් විදුලි ආලෝකය ලබා ගැනීමේ වරප්‍රසාදය මෙයින් හිමි වීම ගැන මා ඉතා මත් සන්තෝෂ වෙනවා. දැනට ගම් 500 කට පමණ විදුලි ආලෝකය ලබා දීම සඳහා වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා. එහෙත්, මේ වැඩ කටයුතුවල විශාල ප්‍රමාදයක් තිබෙන බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. ඉක්මනින් අවසාන කරන වායයි සඳහන් කරන ලද ඇතැම් කටයුතුවල යම් යම් ප්‍රමාදයන් ඇති වන බව අපට පෙනී ගොස් තිබෙනවා. එම නිසා, ප්‍රමාද නොකර, හැකි පමණ ඉක්මනින් මේ යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කරන ලෙසද මා රජයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

පසුගිය අවුරුදු 3 තිස්සේම රජයේ අවධානය යොමු කරවන ලද කරුණක් මෙම රාජ්‍ය සන කථාවෙහි සඳහන් වී තිබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. ඒ මෙයයි :

“පොදු කාර්යයන් සඳහා ඉඩම් රජයට අත්පත් කර ගැනීමේදී ඇති වන අනවශ්‍ය ප්‍රමාද වැළැක්වීම සඳහා ඉඩම් අත්පත් කර ගැනීමේ පනත සංශෝධනය කිරීමට පියවර ගනු ලැබේ.”

විශේෂයෙන් අපේ ප්‍රදේශවල අවශ්‍ය ප්‍රමාණයටද වඩා ඉඩම් තිබෙනවා. නමුත් යම් රජයේ කටයුත්තක් සඳහා ඉඩමක් පවරා ගන්නට ගිය විට ඒ සඳහා නොයෙකුත් අවහිරකම් ඇති වන බව අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. අවුරුදු හයක පමණ කාලයක් තිස්සේ රජයට පවරා ගැනීමට කටයුතු කර, නොයෙකුත් අවහිරකම් නිසා

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

තවමත් රජයට පවරා ගන්නට නොහැකි වූ ඉඩම් තිබෙනවා. එසේ රජයට පවරා ගැනීමට නොහැකි වී තිබෙන්නේ නීති රීතිවල තිබෙන දුර්වලකම් නිසයි. ඒ නිසා පොදු කාර්යයන් සඳහා රජයට ඉඩම් අත්පත් කර ගැනීමේදී ඇති වන අනවශ්‍ය ප්‍රමාද වැළැක්වීම සඳහා ඉඩම් අත්පත් කර ගැනීමේ පනත සංශෝධනය කිරීමට මේ රාජ්‍ය සන කථාවෙන් ප්‍රතිඥා දී තිබීම ගැන මා සතුටු වෙනවා. පාසලක් හදන්නට ගියත්, ආරෝග්‍යශාලාවක් හදන්නට ගියත්, වාරිමාර්ග කටයුත්තක් කරන්නට ගියත්, වෙන යම් පොදු කටයුත්තක් කරන්නට ගියත්, නීතිරීතිවල දුර්වලකම් නිසා ඇතැම් විට ඒවා ප්‍රමාද කරන්න සිදු වෙනවා. මොනරාගල කව්වේරිය හදන්නට ගිය අවස්ථාවේදීත් ඒ සඳහා ඉඩම් පවරා ගැනීමේදී අවහිරකම් රාශියක් ඇති වුණා. ඒ නිසා එවැනි ආයතන මගින් මහජනයාට සැලසිය යුතු සේවාවන් අවුරුදු ගණනාවක් ම ප්‍රමාද කරන්නට සිදු වෙනවා නම් ඇත්ත වශයෙන්ම එය කණගාටුදායක කාරණයක්. ඒ තත්ත්වය මගහරවා මහජනතාවට අවශ්‍ය කරන පහසුකම් ලබාදීම පිණිස රජයට ඉඩම් පවරා ගැනීමේදී ඇති වන අවහිරකම් මගහැරවීමට එම පනත සංශෝධනය කිරීමට පියවර ගැනීම ගැන මා රජයට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

'The hon. Member's time is up.

ධර්මදාස ධර්මා මයා.

(திரு. தர்மதாச பண்டா)

(Mr. Dharmadasa Banda)

ගරු කථානායකතුමනි, රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව ගැන මේ රාජ්‍ය සන කථාවේ සඳහන් කර තිබීම ගැන මා විශේෂයෙන්ම සන්තෝෂ වෙනවා. මේ රාජ්‍ය සන කථාවේ මෙන්න මෙහෙම කියා තිබෙනවා :

“නවීන ශිල්පීය ක්‍රම හා යන්ත්‍රෝපකරණ යොදා ගනිමින් මාර්ග වැඩිදියුණු කිරීමේ සහ නඩත්තු කිරීමේ නියමු නඩත්තු අංශයක් පිහිටුවනු ඇත.”

අවුරුදු ගණනාවක සිටම රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව අපේ පාරවල් හදා දෙමින්ම එසේ සාදනු ලබන

සිංහලයේ යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[බර්මදාස බණ්ඩා මයො.]

පාරවල දුර්වලකම් රාශියක් අප විසින් පෙන්වා දීලත් තිබෙනවා. ඒ දුර්වලතාවයන් මහහරවා කටයුතු කිරීම තවමත් ප්‍රමාද වී තිබීම ගැන අපි කණගාටු වෙනවා. රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තු වට අවුරුද්දකට කපන්තට පුළුවන් වන්නේ පාරකින් හැතැපීම $\frac{1}{4}$ ක පමණ ප්‍රමාණයක් බව මා කලින් කියා තිබෙනවා. අපේ ප්‍රදේශවල උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන යෝජනා ක්‍රමය යටතේ දෙන මුදල්වලින් පවා අවුරුද්දකට කපනු ලබන්නේ හැතැපීම $\frac{1}{4}$ ක පමණ දුරක් පමණයි. 1965 දී පටන්ගත් පාලම් කීපයක් තවමත් අවසාන කර නැහැ. අවුරුදු තුනකුත් ගත වී තවමත් පාලම් එකක්වත් අවසාන කරන්නට බැරි වී තිබෙනවා. රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව ඒ තරම් දුර්වල තත්ත්වයකට පත් වී සිටිනවා. එපමණක් නොවෙයි. උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන යෝජනා ක්‍රමය යටතේ දෙන මුදල්වලින් රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව හදන පාරවල බස් සේවාවන් ආරම්භ කරන්නට කියා ලංගමයෙන් ඉල්ලා සිටින අවස්ථාවලදී ඒ පාරවල් පිළිබඳව රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉංජිනේරු මහත්මයාලයන් සහතිකයක් ලබාගැනීමේ සිටින ක් ලංගමය අනුගමනය කරනවා.

“ඵ” ටසිප්, “බ්” ටසිප් වශයෙන්
 බස් වර්ග තිබෙනවා. ඵ්වා ගැන විග්‍රහ
 යක් කරන්න මා දන්නේ නැහැ. ඵ්
 කෙසේ වුණත් අලුත් පාරක බස් සේවා
 වක් ආරම්භ කරන විට බස් දිවවීම සඳහා
 ඵ් පාර සුදුසුද කියා රජයේ වැඩ දෙපාර්තී
 මේත්තු වේ ඉංජිනේරු මහත්මයකුගෙන්
 සහතිකයක් ලබාගැනීම ලංගමයේ සිටි
 තක්. මට මහා පුද්ගලයක් වී තිබෙන්නේ,
 මේ රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේත්තු වේ
 ඉංජිනේරු මහත්වරුන්ගේ පරිපාලනය
 යටතේ එම දෙපාර්තමේත්තු වේම ඔවර්
 සියර් මහත්වරුන් විසින් හදන පාරවල
 බස් රථයක් ගෙනයාමට සුදුසුයි කියා
 සහතිකයක් දෙන්නටත් සමහර ඉංජි
 නේරු මහත්වරුන් මැලිකමක් දැක්වී
 මයි. අනුන්ගේ මුදල් වලින් තමන්ගේ
 පරීක්ෂණය යටතේ හදන පාරවල බස්
 රථයක් දිවවීම සුදුසුයි කියා සහතිකයක්
 දෙන්නට බැරි නම් ඔවුන්ගේ ඉංජිනේරු

කමෙන් ඇති වැඩේ කුමක්ද කියන එකයි මට තේරුම් ගන්නට බැරි. අනුන්ගේ මුදල් අරගෙන හදන පාරවල පවා බස් රථයක් දිවවීමට අපහසුයි. එක්තරා පාරක බස් රථයක් දිවවීම සුදුසු බවට සහතිකයක් ගත්තේ අවුරුදු දෙකක පමණ කාලයක් තිස්සේ බොහොම මහත්සි අරගෙනයි. කලින් කියනවා බස් දිවවීමට සුදුසුයි කියා සහතිකයක් දෙන්න බැරිය කියා. පසුව කියනවා බස් දිවවීමට ඒ පාර සුදුසුයි කියා. ඒ තරම් පහල තත්ත්වයකට ඒ දෙපාර්තමේන්තුව වැටී තිබෙනවා. උඩරට ගැමි පුතරුන් ටාපන යෝජනා ක්‍රමය යටතේ පාරවල් සඳහා අවුරුද්දකට දෙනු ලබන්නේ සීමිත මුදලක්. ඒ මුදල ලබාගෙන ඒ මුදලින් තමන් විසින්ම කපා දෙන පාරවල බස් රථයක් ගෙනයන්නට බැරි තත්ත්වයක් තිබෙනවා නම්—සල්ලි අනුන්ගේ චුණත් පාර කපන්නේ රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවයි—මේ රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉතිරි වැඩ කටයුතු ගැන ඇත්ත වශයෙන්ම මා කපා කළ යුතු නැහැ. උඩරට ගැමි පුතරුන් ටාපන කොමිෂන් සභාවෙන් ලැබෙන මුදලින් වත් අපේ පළාත්වල ඒ පාරවල් නියම විධියට හරිගස්සා ගැනීම සඳහා, රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව ප්‍රතිසංවිධානය කළ යුතු බව මීට ඉස්සරත් මා කියා තිබෙනවා. ඔව්දීසියර් ක්‍රමය නැති කරන බවට රජයේ වැඩ ඇමතිතුමා ප්‍රතිඥා දුන්නා. ඒ ඔව්දීසියර් ක්‍රමය නැති කොට අළුත් ක්‍රමයක් හරිගස්සන්න යන විට, යන්නු සූත්‍ර යොදා පාරවල් කැපීමේ අංශය දියුණු කරන්නට පුළුවන් වන බව අසන්නට ලැබීම සන්තෝෂයට කාරණයක්. ඒ අළුත් ක්‍රමය ආරම්භ කරන අතරම, දැනටමත් ප්‍රමාද වෙමින් පවත්නා රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ ඉතා ඉක්මණින් කරවා ගැනීම සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන ලෙස මතක් කරන්න කැමතියි.

දැනට නිබේන ටෙලිෆෝන් හුවමාරු ක්‍රමය ඉතා අසතුටුදායක බව කණගාටු වෙන් වුණත් සදහන් කරන්න සිදු වී නිබේනවා. සෑම දාමත් අපේ ප්‍රදේශයේ ටෙලිෆෝන් හුවමාරු මධ්‍යස්ථානයේ නොයෙකුත් අවහිරතා නිබේනවා. අපට මිනිස් චෙලාවක ටෙලිෆෝන් කෝල්

ආශ්‍රිත චක්‍රාංගයේ කථාව :

එකක් ගන්න ගියොත් කියනවා, “අවුට් ඔෆ් ඔබර්” කියා. වැහි දවස්වල නම් ගස්වල අතු කඩා වැටී යම් යම් අවහිරතා ඇති වන්නට පුළුවන් නමුත් පායන දවස්වලට, ලඟින් එකේ කිසිම කරදර යක් නැති දවස්වලට පවා අහන්නට ලැබෙන්නේ, “අවුට් ඔෆ් ඔබර්” කියන උත්තරයයි.

ගරු අගමැතිතුමා අම්පාරෙට ගිය අවස්ථාවේ සිට එතුමාගේ ප්ලේන් එක ආපසු යන තුරු හැමදාමත් ලඟින් එක “අවුට් ඔෆ් ඔබර්” ගිහින්. ප්ලේන් එක පිටත් වනවාත් සමගම “ලඟින් ඉන් ඔබර්”.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The Chief Whip has given the hon. Member 20 minutes. He has already taken 25 minutes. I cannot allow him any more time, because these are the last two days of this Debate.

ධර්මදාස ඩණ්ඩා මයා.

(திரு. தர்மதாச பண்டா)

(Mr. Dharmadasa Banda)

තව ස්වල්ප වේලාවක් දෙන්න. කථාව ඉතා ඉක්මණින් ඉවර කරනවා.

අපේ ප්‍රදේශවල ටෙලිෆෝන් පහසු කම් මදි. මගේ එක කාර්යාලයකට ටෙලිෆෝනයක් ලබා දීම සඳහා, 1966 සිට 1968 ජූලි මාසය වන තුරුත් හැතැප්ම 4ක කම්බි අදින්න බැරිව ගියා. ඒ වැඩය තවමත් ඉවර නැහැ. මේ විධියට කම්බි ඇදලා නම් අවුරුදු 5ක් ගියත් ටෙලිෆෝනයක් දෙන්න බැරිව යයි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Those are not matters to be raised in a Throne Speech Debate. Those are matters for the Budget Debate.

ධර්මදාස ඩණ්ඩා මයා.

(திரு. தர்மதாச பண்டா)

(Mr. Dharmadasa Banda)

මේ අවුරුදු හතරක කාල සීමාව තුළ මේ රජය අපේ අධ්‍යාපනය සම්පූර්ණයෙන් කාබාසිනියා කර තිබෙනවා යයි කිව්වේ චාරිත්‍ර ධර්මය අනුවයි, මේ

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. තෙනන්කෝන් මයා.) කීවා. ඒ අතර එතුමන්ලා ආණ්ඩු කරන කාලයේ ප්‍රශංසනීය පියවරවල් ගත් බව එතුමා කීවා. එතුමන්ලාගේ කාලයේ ගත් අදුර දර්ශී පියවරවල්වල ආනිශංසා තමා, අද අපට කර ගන්නා සිදු වී තිබෙන්නේ. දැනට විශ්ව විද්‍යාලවලින් පිට වන උපාධිධර යන්ට, එක එකා පස්සේ ගිහින් රක්ෂා වල් ඉල්ලන්න සිදු වී තිබෙන බවත් එතුමා කීවා. ඒ තත්ත්වය ඇති කළේ එතුමන්ලාම බව, එවකට අධ්‍යාපන ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වශයෙන් සිටි එතුමාට හොඳට මතක ඇති. එදා එතුමන්ලා කිසිම දෙයක් සොයා බලන්නේ නැතිව ගත් පියවරවල් නිසා තමා, කලා උපාධිධරයන් පමණක් බිහි කිරීමට කල් පතා කළ නිසා තමා, අද කලා උපාධිධරයන් වැඩි වී තිබෙන්නේ. එහෙත් එතුමන්ලා ගත් ක්‍රියා මාර්ගය යටතේ රටට අවශ්‍යව ඇති ඉංජිනේරුවන්, දොස්තර වරුන්, නොයෙක් කාර්මික ශිල්පීන් බිහි වුණේ නැහැ.

එදා එතුමන්ලා කළ වැරදි හරිගස්සා රට ඉදිරියට ගෙන යාම සඳහා, රටට අවශ්‍ය උගතුන් බිහි කිරීම සඳහා, ජාතික රජය මගින් මීට වඩා හොඳ අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් මේ රටේ ඇති කිරීම ගැන කිසිම සැක යක් තබා නොගන්නා ලෙස ඉල්ලමින්, මට මේ අවස්ථාව ලබා දීම ගැන කථානායකතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙමින්, මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කර නවා.

පූ. හා. 11.19

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා. (අකුරුණ පළමුවන මන්ත්‍රී)

(திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன—அக்குறண முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. Hemachandra Sirisena—First Akurana)

කථානායකතුමනි, රාජ්‍යය කථා විවාදයට සහභාගී වීමට මටත් අවස්ථාව ලබා දීම ගැන පළමුවෙන්ම තමුත්තාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. පාර්ලිමේන්තු වාරයක් අවසාන වී තවත් පාර්ලිමේන්තු වාරයක් ආරම්භ කරන සෑම අවස්ථාවකදීම, රජයේ ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳ ප්‍රකාශනයක් වාරිත්‍ර ධර්මය අනුවයි, මේ

ආග්‍රණ ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.]

රාජාසන කථාව ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. රාජාසන කථාව අති ගරු අග්‍රාණ ඩුකාරතුමා විසින් උභය මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ නියෝජිත මහත්වරුන් ඉදිරිපිට කියවනු ලබන ප්‍රකාශනයක්. මෙය බලයේ සිටින ආණ්ඩුව වර්ෂයෙන් වර්ෂය ඉදිරියට ගමන් කරමින් ඒ ඒ වර්ෂයේ මූලදී පිළියෙළ කරන ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයක්. පළමුවෙන්ම මේ ආණ්ඩුව පිහිටුවා 1965 වර්ෂයේ ඉදිරිපත් කළ පළමුවැනි රාජාසන කථාවේ සඳහන් කළ ඇතැම් කරුණු තව මත් ක්‍රියාත්මක කරන්නට බැරිවී තිබෙන බව මේ රාජාසන කථාවෙන් පෙන්වුණු කර තිබෙනවා. ඒ සමගම පසුගිය රාජාසන කථාවලින් ප්‍රකාශයට පත් නොකළ ප්‍රතිපත්ති කීපයක් ඉදිරියට ක්‍රියාත්මක කරන වග සඳහන් කර තිබෙනවා. රාජාසන කථාවෙන් ඉදිරි වර්ෂය සඳහා ඉදිරිපත් කරන ප්‍රතිපත්ති මාලාවත්, කරන්නට පුළුවන් වැඩ කොටස් කීපයකට අදාළ කරුණුත් පමණක් ප්‍රකාශ කරනවා නම් කාලෝචිතයි.

පසුගිය වර්ෂයේ ඒ ඒ වැය ශීඝ්‍රවල ඉතිරිව තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණය හා ඉදිරි වර්ෂය තුළ ලැබෙන්නට තිබෙන ආදායම ගැන සලකා මේ ප්‍රතිපත්ති මාලාව සකස් කර නොමැති බව අපට මෙහි නොයෙක් තැන් වලින් පෙනෙන්නට තිබෙනවා. කලින් වර්ෂවල රාජාසන කථා කීපයකින්ම ඉදිරිපත් කළ නොයෙකුත් යෝජනා ක්‍රියාත්මක කිරීම අතපසු කර තිබෙනවා. ඒ කලින් වර්ෂවල රාජාසන කථාවලින් ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණු ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශන දැන් මේ වර්තමාන සමාජයට තැත් නම් අනාගතයට අනවශ්‍ය වී තිබෙනවාද කියා මා ආණ්ඩුවෙන් ප්‍රශ්න කරන්නට සතුටුයි.

ගරු කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පක්ෂය විසින් සංශෝධන කීපයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මේ සංශෝධන ඉතාමත්ම ලද බොළඳ, අනවශ්‍ය, ජනතාව රැවටීමට ඉදිරිපත් කර තිබෙන සංශෝධන වශයෙන් හඳුන්වමින් අපේ කම්කරු ඇමතිතුමා කථා කරන්නට යෙදුණා. එක්සත් ජාතික පක්ෂය විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටියදී, මේ අද අප වාඩිවී සිටින පැත්තේ සිටියදී, එවකට බලයේ සිටි අප ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණු රාජාසන කථාවක් පිළිබඳව කෙසේ

තරම් දුරට විවේචනය කර තිබෙනවාද යන වග මා තමුත්තාත්තේට පෙන්වා දෙන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. පසුගිය සභාග රජය 1964 නොවැම්බර් 20 වන දින රාජාසන කථාවක් ඉදිරිපත් කළා. මෙම රාජාසන කථාව එක පිටුවකින් පමණක් අවසන් වන්නටයි සකස් කර තිබුණේ. එදා අපි මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළ ඒ රාජාසන කථාව ඉතාම කෙටි රාජාසන කථාවක්. එම රාජාසන කථාවට විරුද්ධව එවකට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටි ප්‍රබල මන්ත්‍රීවරුන්, පළපුරුදු දේශපාලනඥයන් කීප දෙනෙක්ම සංශෝධන ඉදිරිපත් කර තිබුණා එයින් එක සංශෝධනයක් මෙන්න :

“ එතෙකුදු වුවත්,

රැකිරීම් හා භිගය, අධික ජීවන වියදම සහ නිවාස භිගය වැනි බලහතු මහජන ප්‍රශ්න විසඳීමට ආණ්ඩුව ඉතා දින ලෙස අපොහොසත් වී ඇති නිසා මෙම ආණ්ඩුව කෙරෙහි මහජනයා තුළ විශ්වාසයක් නොමැතිවීම ගැන කනගාටුවේ.”—[ආචාර්ය බබ්ලිවි. දහනායක] ”—නිල වාර්තාව, 1964 දෙසැ. 2 ; 59 වන කාණ්ඩය, තී : 333]

ආණ්ඩුවේ ප්‍රබල ඇමතිවරයෙකු වශයෙන් සිටින, දැනට සභා ගර්භයේ නැති, ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාගෙන් මම මේ ගැන ප්‍රශ්න කරනවා. එතුමා දැන් මෙහි නැති වුණත්, හැන්සාඩ් වාර්තාව කියවා බලා එතුමාගේ කථාවේදී මට පිළිතුරු දෙනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. රැකිරීම් හා භිගය ගැන මේ අවුරුදු තුන ඇතුළත නොහොත් අවුරුදු තුනක් පසු වන තෙක් මොන විධියේ පිළියමක් කර තිබෙනවාද කියා මම ප්‍රශ්න කරනවා. ඒ වාගේම අධික ජීවන වියදම පිළිබඳව දැන් කොපමණ දුරට කටයුතු කර තිබෙනවාද, නිවාස භිගය කොතරම් දුරට විසඳා තිබෙනවාද යන වගත් දැන් ප්‍රශ්න කරන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවා.

කථානායකතුමනි, 1964රේ ජීවන අංකය 113කුත් දශම ගණනකින් නැග තිබුණ කාලයේ ඒ පිළිබඳ මහත් ආන්දෝලනයක් ඇති කරමින් සභාග රජයේ අදක්ෂතාව ගැන 1964 නොවැම්බර් මාසයේ පැවැත්වූ රාජාසන කථාවේදී නොයෙකුත් ප්‍රකාශ කරන්න යෙදුණා. එසේ නම් එදා ජීවන වියදම බොහෝසෙයින් නැග තිබෙනවා කියා රාජාසන කථාවට සංශෝධන ඉදිරිපත් කරමින් විවේචනය කළ ඒ

ආගුණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන්, වර්තමාන එ් ඇමති තුමාගෙන් මම ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි, අද ජීවන අංකය කොපමණ දුරට නැග තිබෙනවාද කියා.

එදා ඔය විධියේ ප්‍රශ්න කීපයක් ඉදිරිපත් කර නොයෙක් විධියේ කුමන්ත්‍රණ මාර්ගයෙන් මන්ත්‍රීවරුන් පොළඹවාගෙන සභාග රජය පරාජයට පත් කරමින් පිහිටුවූ එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයේ රජය අද කොතරම් දුරට මේ රට ස්වයම්පෝෂිත කර තිබෙනවාද කියන ප්‍රශ්නයන් ඊළඟට මෙහිදී නැඟිය යුතුව තිබෙනවා.

අපේ ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ—ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාගේ—කථාව මේ හැන්සාඩ් කාණ්ඩයේ 395 වැනි තීරුවේ මේ විධියට සඳහන් වී තිබෙනවා :

“අද ගුවන් විදුලිය පාවිච්චි කරන හැටි බලන්න. බොරු කියනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අදහස් ප්‍රකාශ නොකර රජයේ අදහස් පමණක් තමන්ට ඕනෑ හැටියට ප්‍රකාශ කරමින් කටයුතු කරනවා.”

අද විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින අපට, ගුවන් විදුලිය පාවිච්චි කර අපේ අදහස් ජනතාවට ප්‍රකාශ කිරීමට අවස්ථාව සලසා දී තිබෙනවා ද කියා මා ගරු රාජ්‍ය ඇමති තුමාගෙන් අහන්නට කැමතියි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් මේ වර ඉදිරිපත් කර තිබෙන සංශෝධන ඉතාමත්ම දුර්වල, කිසිම හරයක් නැති, වැදගත්කමින් තොර එ්වා බව ආණ්ඩු පක්‍ෂය අපට කියනවා. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා එදා හවුල් ආණ්ඩුව ගැන කී දේ මේ හැන්සාඩ් කාණ්ඩයේ 416 වැනි තීරුවේ සඳහන් වී තිබෙන්නේ කොහොමද ?

“දන් හවුල් ආණ්ඩුවක් පත් වී සිටිනවා. එක් කොටසක් පිටිපස්සා දෙරිත් ඇවිත්. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්‍ෂයටයි, මහජනයා ආණ්ඩු බලය දුන්නේ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්‍ෂයට මහජනයා ආණ්ඩු බලය දුන්නේ තාවකාලිකවයි. සදකාලිකව නොවෙයි. අපි ඔය පැත්තේ අවුරුදු අටහමාරක් සිටියා නම්, තවත් අවුරුදු අටහමාරක් මේ පැත්තේ සිටියා නම්, තව අවුරුදු 20ක් ඔය පැත්තේ සිටින්න පුළුවනි, මහජන ඡන්ද බලය අනුව.”

එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයට තවත් පක්‍ෂ කීපයක් හවුල් කරගෙන ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්නට මහජනයා බලය දුන්නාද කියා අද අප ප්‍රශ්න කරන්නට සතුටුයි. ගරු කථානායකතුමනි, එදා මේ අය අපේ රජය

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

විවේචනය කරමින් ඉදිරිපත් කළ කරුණු ගැන කථා කරනවා නම් මගේ කථාව එ් සඳහාම පමණක් සීමා කරන්නට සිදු වන නිසා, එ් සම්බන්ධව මා “හැන්සාඩ්” වාර්තාවෙන් උපුටා දක්වන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ තව එක කාරණයක් පමණයි. 1964 නොවැම්බර් 26 වැනිදා සභාග රජයේ රාජාසන කථාවට සංශෝධන ඉදිරිපත් කරමින් අද අපේ සවදේශ කටයුතු ඇමතිතුමා කී දේ මේ හැන්සාඩ් කාණ්ඩයේ 93 වැනි තීරුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“එ් යෝජනා 4 මෙසේ යි : පළමු වැනි යෝජනාව අසනීප අනුව රක්‍ෂණ ක්‍රමයක් නොහොත් health insurance ක්‍රමයක්. අද දවසේ වේගවත් ලබන බොහෝ සේවකයින්ට බරපතල අසනීපයක් වුණම, සති 6 කට පසු පඩි නැතිව, රැකියාවට යන්න බැරි වීමෙන් ණය වෙවී ඉතාමත්ම දුකසේ සිටින්නට සිද්ධ වෙනවා. මේ හේතුවෙන් එම සේවකයන්ගේ ඔවුන්ගේ පවුලේ දු දරුවන් ඇතුළු සියළු දෙනාමත් ඉතාමත් දිළිඳු කණ්හාටු දයක තත්ත්වයකට පත් වෙනවා. එ් නිසා එවැනි සේවකයන්ට සෞඛ්‍ය රක්‍ෂණ ක්‍රමයක් නැත්නම් health insurance ක්‍රමයක් තියෙන්න ඕනැ.”

එදා කී දේ මේ ආණ්ඩුවෙන් ක්‍රියාත්මක කර තිබෙනවාද කියා මා අහනවා. මේ ආණ්ඩුවට අවුරුදු 3 ක් ගත වී තිබෙනවා. මේ යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කරනවාය කියා එකම රාජාසන කථාවකවත් සඳහන් කර තිබුණේ නැහැ. ඒක මේ වර ඉදිරිපත් කර තිබෙන රාජාසන කථාවේ සඳහන් කරලත් නැහැ. ඇත්තෙන්ම තවම මේ යෝජනා හතරෙන් එකක්වත් ක්‍රියාත්මක කිරීමට තබා ක්‍රියාත්මක කිරීම ගැන හිතලාවත් නැති බව පෙනෙනවා. ඔන්න, හත් හවුල් රජයේ ප්‍රතිපත්තිවල හැටි.

ඊළඟට, ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා එදා මේ විධියටත් කියා තිබෙනවා :

“ගරු කථානායකතුමනි, අද දවසේ පැන නැඟී තිබෙන උග්‍ර රැකීරක්‍ෂා ප්‍රශ්නයේ අතුරු ප්‍රශ්නයක් මේ කියමනෙන්ම ඔප්පු වෙනවා. මේ රැකීරක්‍ෂා ප්‍රශ්නයට සමගි ආණ්ඩුව දෙන පිළිතුරු පුදුමයි. ලංකා සමසමාජ පක්‍ෂයේ මූලික ප්‍රතිපත්තියක් වී තිබුණු සියලු දෙනාටම රක්‍ෂා සැපයීමේ ප්‍රතිපත්තිය සම්පූර්ණයෙන්ම අතහැර දමා.....”

ගරු කථානායකතුමනි, අද තත්ත්වය කුමක්ද ? අද රැකීරක්‍ෂා නොමැති ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන්ගේ සංඛ්‍යාව ලක්‍ෂ ගණන් වී

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[සේමවන්ද සිරිසේන මයා.]

නිබෙනවා. රැකිරිකෂා නොමැති උපාධි ධාරීන්ගේ සංඛ්‍යාව දහ පහළොස් දහක් වී තිබෙනවා. ඇත්තෙන්ම උගතුන්ටවත් රකෂා සපයන්නට යන වගක් අපට පේන්නේ නැහැ. ඔය කියන ලද හැන්සාඩ් වාර්තාවේ අනුසාරයෙන් තව තවත් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ඊයේ කථා කරමින් මාක්ස්වාදය අනුමත කරනවාදැයි වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගෙන් (ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.) ප්‍රශ්න කළා. මාක්ස්වාදයේ වැදගත් ආර්ථික ක්‍රම කීපයක් දැනටමත් මේ රටේ ක්‍රියාත්මක වන බව මා ඒ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒ ආර්ථික ක්‍රම මේ රටේ ක්‍රියාත්මක වන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්‍ෂයේ රජයත් සභාග රජයත් නිසා බව ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබෙනවා. එදා ජනසතු සේවා ගණනාවක්ම ඇති කළා. එම ජනසතු ව්‍යාපාරවලින් මේ රජයේ කටයුතු පවත්වාගෙන යාම සඳහා සැලකිය යුතු ආදායමක් ලැබෙනවා ඇති. මාක්ස්වාදී ආර්ථික සැලැස්ම අනුව එදා අප කළ වැඩ වලින් මේ ආණ්ඩුව ප්‍රයෝජන ලබනවා. හැබැයි, මාක්ස් ධර්මයේ සියලුම කොටස් අප හාර නොගන්නා බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට කැමතියි. මේ රටේ දියුණුව සඳහා අවශ්‍ය ආර්ථික සැලැස්ම මාක්ස්වාදය අනුව මිස වෙනත් ක්‍රමයක් අනුගමනය කරමින් සකස් කරන්නට බැරි බව නම් නොකියා බැහැ.

කුඹුරු පනත සංශෝධනය කරන බව රාජාසන කථාවේ කියා තිබෙනවා. කුඹුරු පනත ඉදිරිපත් කෙළේ මාක්ස්වාදය පිළිබඳ ගුරුවරයකු වශයෙන් සැලකෙන අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීවරයා වන අපේ ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමායි. එදා එතුමා කෘෂිකර්ම ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටියදී ඒ පනත ඉදිරිපත් කළා. මාක්ස් වාදය ඔතරම් තොරුස්සන ආණ්ඩු පක්‍ෂය ඒ පනත අහෝසි කර දමන්නට ක්‍රියා නොකරන්නේ මන්දැයි මා ප්‍රශ්න කරනවා.

කුඹුරු වැඩ කරන ගොවියන්ට කුඹුරු වල අයිතිවාසිකම් තහවුරු කර දෙන බව පසුගිය වර්ෂයේ රාජාසන කථාවේ සඳහන් කර තිබුණා. එහෙත් වැඩ කරන ගොවියාට කුඹුරුවල අයිතිය හිමි කර දෙන ප්‍රති පත්තිය මේ රාජාසන කථාවෙන් ඉදිරියට ඇවිත් නැති බවත්, එය අභාවයට යන්ට හැර තිබෙන බවත්, සඳහන් කරන්නට ඕනැ.

ගරු කථානායකතුමනි, කෘෂිකර්මය පිළිබඳව, වගා දියුණු කර ගැනීම පිළිබඳව මේ රටේ ජනතාවට අමුතුවෙන් අවවාද අනුශාසනා නුදුන්නත්, අතීතයේ පටන්ම මේ රට කෘෂිකර්ම අංශයෙන් දියුණුව කරා ගමන් කරන්නට යෙදුණු රටක් බවත්, ඉදිරියේදීත් මේ රට කෘෂිකර්ම යෙන්ම ස්වයංපෝෂණය කර ගත යුතු බවත්, අප පිළිගන්න කරුණක්. එහෙත් කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීමේ මුචාවෙන් මේ රටේ සරුසාර ඉඩකඩම් සහ ජාතික ධනය විදේශ විනිමය නොයෙක් ආකාරයෙන් පුද්ගලයන්ගේ සාක්කුවලට ඇදී යාමට යොදා තිබෙන වැඩ පිළිවෙල නම් අපි කිසි සේත්ම නොපිළිගන්න බව මා මතක් කරන්නට ඕනැ.

කෘෂිකාර්මික කටයුතු දියුණු කරනවාය, ගොවීන්ට රජකම දෙනවාය, ඔවුණු පළඳන වාය, ආදි වශයෙන් අද විශාල ප්‍රචාරයක් ගෙන යනව. එහෙත් මැතදී ඔවුණු පැළඳ ගොවියෙකුට මුහුණ පාන්නට සිදු වූ සිද්ධියක් ගැන මා මේ ගරු සභාවට මතක් කරන්නට කැමතියි. කිසියම් ගමකට අපහාස යක් සිදු වන්නට ඉඩ තිබෙන නිසා මා ගමේ නම සඳහන් කරන්නට කැමති නැහැ. ඒ වගේම පුද්ගලයාගේ නම සඳහන් කරන්නේ නැහැ. මේ සිද්ධිය ඇති වුණේ කුරුණෑගල පළාතේ එක්තරා සන්දේ පොළකයි. ඉරිදා, සඳුදා, අගහරුවාදා ආදි වශයෙන් දිනපතා පැවැත්වෙන සන්දේ පොළකට එක්තරා ගොවි මහතෙක් තැඹිලි වල්ලක් අරගෙන ගියා විකුණා ගන්න. මේ තැඹිලි වල්ලේම තිබුණේ ගෙඩි 10 ක් පමණයි. මේ ගෙඩි 10, එකක් ගත 30 ගණනේ විකුණා ඔහු රුපියල් 3 ක් ලබා ගත්තලු. මෙය ඉතා සත්‍ය ප්‍රවෘත්තියක්. අපේ පළාතේ නිපදවන පුවක් ආදිය මේ සන්දේ පොළවලට ගෙන ගිහිත් විකුණන බවද මහත්වරුන් කීප දෙනකු අපේ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ප්‍රදේශයේ ඉන්නවා. ඒ වෙලද මහත්වරු කඩ පිළක් ලග කීප දෙනකු සමග මේ ප්‍රවාහනිය කියන විට මාත් ඒ සභානයේ හිටිය. තැඹිලි ගෙඩි 10 රුපියල් 3 කට විකුණා ගත් තැනැත්තා ඒ පොළේම භාල් වෙළඳුන් සිටින පැත්තට ගිහින් නොයෙක් තැන්වල භාල් පරීක්ෂා කර බලල, ගණන් අහල, රු. 1.25 සි කිව්ව භාල් තිබුණු ගෝතියෙන් ඔහුගේ සාක්කුවේ තිබුණු කොට්ට උරය එළියට අරගෙන ඊට භාල් සේරු 2 ක් මත්තවාගෙන, රු. 2.50 ක් ගෙවා තිබෙනවා. ඉතුරු ශත 50 න් තවත් තැනකින් පිටි රාත්තලකුත් අරගෙන ඒ පාරිසලයත් කොට්ට උරයේ දමාගෙන වෙනත් තැනකින් ශත 20 කට පොල් ගෙඩියකුත් ගත්තලු. දැන් රු. 3 ඉවරයි. එතැන හිටපු ගමේම තවත් පුද්ගලයෙක් මේ තැනැත්තාගෙන් ඇහුවලු, “ඇයි ඔයි, මේ ගිය සුමානෙ ඩඩිලි සේනානායක මහත්තය කුරුණෑගල මලියදේව විද්‍යාල යේදි ගොවි රජා කියා ඔවුණු පැළැන්දුවෙ තමුසෙට නේද? ගොවි රාජයා මොකද අද තැඹිලි ගෙඩි දහය විකුණල භාල් සේරු 2 ක් මිලියට ගත්තේ? තව සුමාන 2 ක් වත් ගියේ නැහැ, ගොවි රජාගෙ වී අවුටට මොකද වුණේ?” කියා. මුළු සන්දේ වෙළදපොළේම හිටපු ජනතාව එකතු වෙලා කිව්වලු, “ඇත්ත තමයි, අපිත් දැක්ක, මෙයාට තමයි එදා ඔවුණු පැළදුවේ” කියා. අන්තිමේදි ඒ මනුෂ්‍යයාට බේරෙන්න බැරුව ගිහින් ඒ උදවියට කිව්වලු, “කලබල වෙන්න එපා, මම ඇත්ත කියන්නම්” කියා. ඔහු කියා තිබෙන්නේ මෙහෙමයි : “මම කළේ රාජ කාරියක් ; වැටුපකට සේවයක්. ‘තමුසෙ අපි කියන හැටියට අඩි 10 x 10 සීමාවක් තුළ වී ටිකක් වපුරනවද? වැඩේ පටන් ගත්ත දවසෙ ඉඳල ගොයම් කපල මැනල ගන්න දවස දක්වා දවසකට රු. 5 බැගින් පඩි ගෙවනවා’ යයි ගොවිකම් නිලධාරි මහත් මයා ඇවිත් මට කිව්ව.”

කුඹුරු වපුරලා ආදායම් කරනවාට වඩා දවසකට රුපියල් පහේ පඩියට වැඩ කරන එක හොඳ හින්දා මම ඒකට කැමති වුණා කියලා ඊළඟට ඒ වැඩ කොටස කරපු හැටි තව දුරටත් මේ විදියට විස්තර කරන්නට පටන් ගත්තා. “ගොවිකම් නිලධාරියා ඊළඟ සුමානේ ඇවිත් ලණුවක් අලෙවි කරනවා. ඒ පාර, අගමැතිතුමා වහාම

අඩි දහයේ දහයේ බිම් කොටසක් වෙන් කලා. ඒ කොටස අඩි එක හමාරක් ජඹුරට කොටන්ටෙයි කිව්වා. මම ඒ විධියට කෙටුවා. ඊළඟ සුමානේ ඒ මහත්මයා ඇවිත් බැලුවා. ගොම පොහොර හොයා ගෙනැවිත් දමන්ටෙයි කිව්වා. මම ඒකත් කලා. ඊළඟ සුමානේ ඇවිත් රට පොහොර දමන්ටෙයි කිව්වා. ඒකත් කලා. ඊළඟ සුමානේ ඇවිත් කුඹුර මඩ කරන්ටෙයි කිව්වා. ඒකත් කලා. ඊට පස්සේ වී සේරු භාග යක් දීලා තවාන් දමන්ටෙයි කිව්වා. ඒකත් කර අවසන් වුණාම දවස් විස්සකට පස්සේ නැවතත් ආවා. ගොයම් පැළ ටික ගලවන්ට කිව්වා. ගලවලා නැවතත් හිටු වන්නට කිව්වා. ඒක කරන්නට ඉස්සර වෙලා ලණු ගහලා පේළි හරිගස්සලාත් දුන්නා. කියාපු විධියට පැළ හිටෙව්වා.” ඊළඟට ගොවිකම් නිලධාරියාගේ උපදෙස් පරිදි මේ තැනැත්තා කළගෙඩිවලින් වතුර ගෙනැවිත් වත් කලාලු. කුඹුරේ ගොයම සරුවට හැදුනලු. ගොයම් පිදීගෙන එන වෙලාවේ දවසක් ගොවිකම් නිලධාරියා නැවතත් ආවාලු. ඇවිත් වටේටම ගහන් ටෙයි කියලා දළක් දුන්නාලු. ඒක, ගොයම් මල් ටික, ලපටි ගොයම් කරල් ටික, මැස් සන්ගෙන් බේරා ගැනීමටයි. ඔය කියන හැම දෙයක්ම කලාලු. අන්තිමේදි ගොයම සරුවට පැහුණා. වී සේරු භාගයේ වපසරි යෙන් ලැබුණු වී, ගොයම කපා පාගා වේලා ගත්තම, මැනලා බලන කොට වී බුසල් දෙකක් තිබුණායයි ඒ තැනැත්තා කිව්වා. වී සේරු භාගයෙන් වී බුසල් දෙකක් ලැබුණු බව ඒ නිලධාරියා තමන්ගේ උසස් නිලධාරියාට වාර්තා කර පෙන්නු වාම—සංඛ්‍යාලේඛන ඉදිරිපත් කළාම—උසස් නිලධාරියා මොනවද කියලා තියෙන්නේ? “මිනිහෝ, ඔක ඔහොම කරලා හරියන්නේ නැහැ. වී සේරු භාග යෙන් වී බුසල් දෙකක් අස්වැන්න ලැබුණාය කිව්වට වඩේ හරි යන්නේ නැහැ. ඒ අනුව නැවත ගණන් බලා හරියට වාර්තාවක් හදා ගන්නට ඕනෑ. සේරුවකට එතකොට බුසල් හතරක් වෙනවා. ඒ අනුව, අක්කරයකට බුසල් 112 ක් වී අස් වැන්න ලැබී තිබෙනවාය කියලා උඹ ගරු ඩඩිලි සේනානායක අගමැතිතුමාට ලියා යවාපත්” කියලා කිව්වලු. ඉතින් ඒ නිලධාරියාත් වහාම ඒ විධියට වාර්තා කර

අග්‍රාණ්ඩුකරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[සෝමවත්ද සිරිසේන මයා.]

එහාට ගිහිල්ලා අර මනුෂ්‍යයාට ඔවුන් නක් කාරිය බොහොම ඉහලින් පැලැන් දෙව්වල. ඒ කොයි හැටි වුණත් අර වි බුසල් දෙකවත් ඒ මිනිහට නම් දුන්නේ නැතිල. ඒකත් ආණ්ඩුවට අරන් ගියාල. සන්දේ පොළේ එදා ඒ වෙලාවේ හිටපු මිනිසුන් ඉදිරියේ මේ තැනැත්තා ඔය කථාව කිව්වල. ඔන්න ඔය ආකාරයටයි මේවා සිද්ධ වෙන්නේ.

ගොවියන්ට පඩි ගෙවා සුළු බිම් ප්‍රමාණයක් අස්වද්දා යම් අස්වැන්නක් ලැබුණාම ඒ ප්‍රමාණය ලොකු ඉඩමකට කොයි තරම් ඇද්දයි සොයා ප්‍රචාරය කළාට ගොවි තැන දියුණු කරන්නට බැහැ. ගොවි මහත්වරුන්ට වැඩි වැඩියෙන් ඉඩකඩම් දිලා අවශ්‍ය උදවු උපකාර කරන්නටයි තියෙන්නේ. වුවමනා අයට ණය මුදල් ආදියත් දිලා ධෛර්යවත් කළොත් තමයි මේ කාරිය සාර්ථක අත්දැමින් කරන්නට පුළුවන් වන්නේ. ඒ විධියට වැඩ සැලැස්මවල් ඇතිව මාක්ස්වාදය ඔස්සේ කෘෂිකර්මාන්තය දියුණු කරගෙන තිබෙන රටවලින් උපදෙස් ලබා ගෙන කටයුතු කරන්නායි මා ඉල්ලා සිටිනවා, අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමාගෙන්. මක්නිසාද, අද කොරියාව සහ චීනය වැනි රටවල් දිහා බලන්න. හාල් ප්‍රශ්නය විසඳා ගන්නට ඒ රටවල් උපකාර කරනවානේද? මාක්ස්වාදී රට වල තරම් මේ රටේ කෘෂිකර්මය දියුණු වෙලා නැහැ. ඒ නිසා ඒ සඳහා ඒ රටවලින් උපදෙස් ලබා ගන්නා ලෙසත්, මාක්ස් වාදී රටවල් අනුගමනය කරන හැටියටත් ඉල්ලා සිටිමින්, වැඩිපුර වේලාවක් කථා කරන්නට මට අවකාශ දීම ගැන තමුත් තාත්සේව ස්තූති කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මා අවසන් කරනවා.

ප්‍ර. හා. 11.48

වි. අන්තාමලෙයි මයා. (පත්කරන ලද මන්ත්‍රී)

(කි. රු. ඩී. අනුරාමයා—නියමය අර්ථ දැක්වීම)

(Mr. V. Annamalai—Appointed Member)

Mr. Speaker, I am happy to have the opportunity to speak on the Throne Speech. I am also glad that I have got the opportunity of following on the hon. First Member for Akurana (Mr. Hemachandra Srisena).

I have noticed that although we have made vast progress in the agricultural and industrial sectors, the Opposition has been lacking in a show of appreciation of the progress made. I do not know why it is so.

The country knows what strides have been made in the agricultural field during the last two years under the guidance of our Hon. Prime Minister. We have stepped up our paddy production by as much as twenty per cent. There is a programme of work that we are following and it is anticipated that the Government will meet the needs of the country and reach self-sufficiency by 1970 or 1972. There is a tremendous amount of work going on all over the country, attention being given particularly to increasing the output of paddy and subsidiary food-stuffs. It can be noticed by every single person who travels about. So, I do not see why the politicians of the Opposition cannot see the progress that is taking place.

Whatever is said and done, facts must be faced and appreciation shown where appreciation is due. Governments may come and go, but the good they do will live after them.

Ours is an agricultural country. It is the peasants and the farmers who can save this nation and the country. It is through their efforts that we can hope to achieve economic freedom. Therefore it is our duty here to speak in appreciation, if not of the Government, at least of the farmers who are doing so much for the country. We must show them that we appreciate what they do and we must encourage them in that sphere. We must also give whatever assistance we can towards the country's effort.

Then, in the industrial sphere, we should realize the tremendous progress that has been made. So many industries are being set up. We had been looking to foreign countries to supply our consumer goods, but we have now realized that the time has come to start our own industries.

අලුත්කරැවැත්මෙන් කළා :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

If you will only care to look into the Central Bank report for 1967, you will see what progress has been made. There were certain corporations set up by the previous Government and there have been very many corporations set up by the present Government. Most of the corporations which started with a loss are now making very good profits, and we will very soon be self-sufficient in cement and such other things as salt. It is for us to show our appreciation both of the good work done by corporations and by the workers. The workers are the mainstay of an industry as much as the farmers are the mainstay of agriculture. The workers in the various industrial corporations are doing a very good job and I must say they are very national-minded too. It is that national-mindedness that makes us proud when we are forging ahead.

It is now twenty years since we attained independence, and yet we are not independent economically. If you were to look into the Central Bank report, you will notice that the domestic debt runs up to Rs. 4,582.2 million and the external liabilities amount to Rs. 1,375.8 million, making a total of Rs. 5,958 million. That is the total internal and external debt of this country. And if one works out the per capita debt, in the same way that one works out the per capita income, one would see, on the basis that we have a population of 12 million people in this country, that this country is in debt to the extent of Rs. 496 per person. Therefore, you will see what plight this country is in. Having a very big national debt such as this is not a thing that a country can be proud of. We keep on saying that we are doing well and at the same time go to foreign countries begging for foreign aid.

We have a very beautiful country, full of natural resources. We must make the fullest use of the available resources and develop our country. These are matters which we have got

to consider carefully, and we must take necessary action in order that we may improve the living standard of our people. For this purpose, it is necessary to see that everybody works hard and that we produce all our food requirements locally. We should not depend on imported food. That should be our objective. Instead of the present policy of importing, we must think of exporting. It is by that sort of determination that a nation can prosper.

We have all the facilities for producing our subsidiary foodstuffs; there is no difficulty whatsoever. Unfortunately, when the nation has just embarked on a food production campaign we find that the fertilizer prices have gone up. In the past the ordinary farmer did not use fertilizer to the extent that he is beginning to do now. But, just as he is beginning to do so, we find the prices of fertilizer going up. A ton of fertilizer which cost Rs. 325 about a year ago costs Rs. 480 today and if this is going to be the case I do not know how we are going to get any increased production, much less reach our targets. This is a matter I would like to commend to the Government for its serious consideration. I suggest that, instead of inviting tenders for the purchase of fertilizer and accepting the lowest tender, the Government send a team of officials to those countries which produce fertilizer and explore the possibilities of obtaining fertilizer cheaper. If we do not do that, I say we will not be able to make any progress in the food front.

With regard to our primary products, tea, rubber and coconut, the position is that the buyers of these products are determined not to pay us any increased price. Even after the devaluation in November 1967 these products have not fetched an increased price, as expected. If one compares the prices fetched by our tea in July last year with the prices this month, one would see that there is hardly any difference. Therefore, I

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

Similarly, cattle breeders should be given short-term loans without interest to encourage them to breed good cattle. Such loans can be recovered through the Milk Board itself

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

when they supply the milk, so that recovery of the moneys given on loan is ensured.

Another matter that should receive the immediate attention of the Government is the insuring of cattle. The breeding of the best strains of cattle should be encouraged. If one has to invest large sums of money on this, there must be some security. So, cattle should be insured. I am sure the Insurance Corporation can handle this.

I shall now deal with the fishing industry. I happened to go to Mannar recently and I was able to meet some of the fishermen. There are about 5,000 fishermen in the Mannar area. They do not seem to be getting any assistance either from the Government or from the Fisheries Corporation. They are being exploited by the so-called Sammatiyas. These fishermen take a boat or *vallam* which is owned by these Sammatiyas and when they come back after fishing they are given a meagre sum. Some are given Rs. 50. Even this, I am told, is not paid regularly. These fishermen are given advances of Rs. 5 and Rs. 10 and no proper accounts are kept. Here is a large number of fishermen who are engaged in the fishing industry, who play an important role in the food production drive of the nation. Their grievances must be looked into.

I appeal to the Hon. Minister, now that it is stated in the Throne Speech that wages boards are to be set up, to set wages boards for all the fishermen of this country. I think there are several lakhs of fishermen who are not looked after properly. If they are able to get a proper wage, certainly their output will increase and we can expect a larger saving of exchange resulting from reduced imports of dried fish, etc.

Then with regard to labour tribunals, arbitration proceedings, *et cetera*. I think sufficient attention is not paid to them. I see that changes are coming in with regard

ස්තුති සෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

to legislation. But even with such changes, decisions are always disputed and go up even to the Privy Council, where the authority of the labour tribunals is challenged. It is time the Minister concerned took appropriate action to see that workers are not put to hardship. Even in the matter of getting copies of labour tribunal proceedings, they have to be paid for if the parties want to appeal. I have mentioned this matter earlier in this House, namely, that relief should be given to the workers because when they are unemployed you cannot also expect them to find the money to meet the expenses of labour tribunal proceedings and so on. Really, when they are unemployed and are fighting cases before the labour tribunals or cases referred to arbitration, they should be given some subsidy for their existence. That is a matter which concerns the Government and I hope that appropriate action will be taken by the authorities.

Then, of course, the devaluation came in and arising out of it there was a 30 cents wage increase, but to defeat that purpose the employers have adopted various methods in an attempt to prevent the workers from earning their normal wages. They have adopted a way of reducing the number of working days. Legally workers are entitled to six days' work per week but they are not given six days' work. Instead the employers have cut the weeding wages, and have deprived the workers of the normal income that they were getting earlier, I must say, by at least 20 per cent.

After the devaluation although the Government took steps under the Emergency legislation to give the workers some relief, in practice that relief is not there and those defaulters, the employers, who have not adhered to that legislation have so far been left alone. I feel that the Government is proposing to take action against them in the courts but so far nothing has happened. The only result is that the workers have suffered so far as their normal earnings are concerned and

අනුණුකාරකුමාගේ කථාව :

ස්තූති ශෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[අත්කමලෙයි මයා.]

they are in distress. This is also a serious matter and I would ask the Government to bring in speedy legislation, if there is anything short in that regard, to see that redress is given to these workers not only hereafter but also with retrospective effect from the date on which they were deprived of their normal earnings.

Then as regards estate schools, we have on a number of occasions in this House mentioned that the estate schools should be taken over by the State. Although we have made repeated requests, this matter has so far not been looked into. You cannot have two different types of education in the country, one for a particular section and another for the other section. After all, they are students and they are an asset to the country. They may be students in estate schools or they may go elsewhere as students, but in regard to education they must have equal opportunities. So I hope the Minister will look into that question.

Apart from the question of estate schools, the Tamil maha vidyalayas are not properly equipped. They do not have science laboratories, workshops, commercial classes and agricultural units. They are simply called maha vidyalayas. The students are not given an equal opportunity in regard to education. In short, I would say there is discrimination. It should not be so. In a country such as ours there should not be any room for anybody to criticize the type of education that is given to one class and the type of education that is given to another. Even the curriculum, I might say, is different so far as estate schools and the rural and town schools are concerned. These are all irregularities which have to be looked into and rectified.

I am very happy that many of the speeches I have been able to listen to have been made with a sense of responsibility. Everybody seems to think that we must have a united nation, that we cannot be divided, that the division has not brought about any

progress in our country for the last twenty years, that we must get together, understand each other's problems and in a most friendly way try to solve them and see that the nation's development programmes are carried out.

I was happy to see that two of the S. L. F. P. Members of Parliament, the hon. Member for Katugampola (Mr. Subasinghe) and the hon. Member for Dambulla (Mr. T. B. Tennakoon), have realized after 13 years that it does not pay to get on to platforms or elsewhere and keep on mentioning about communalism or the various religions. Both of them are now trying to say that all citizens in a country are equal, that there cannot be different classes of citizens and that once a person is a citizen he is a full citizen and one citizen does not have lesser opportunities than the other. In the same way the hon. Member for Dambulla was saying that he does not believe in racialism, communalism and religionism, and that we must all get together and try to build up the nation. It is indeed very heartening to hear that type of speech being made on the Floor of this House by Members of the S. L. F. P. They have taken 13 years to realize that the policy of divide and rule, of continuing a policy with a communal or religious bias, will never bring prosperity to this country. I am very happy indeed that they have realized it and mentioned it on the Floor of this House. I hope that they will not forget about it and will not hesitate to express the same view on public platforms for it is there that one's prestige, status and respect are earned.

Finally, we all agree that national unity must be achieved in spite of all the divergent views we hold. Therefore, we must somehow or other get together and improve the economy of our country if we are to be a prosperous nation. Despite whatever problems we may have to face, we must get together preferably at a round table conference and try to solve our economic problems. I appeal to the Minister

අනුක්‍රමිකරණයේ කටයුතු :

of Planning—the Hon. Prime Minister is the Minister of Planning—to invite all the parties when discussing questions of planning and to try and evolve a plan for a period of four to five years so that no time would be wasted on the Floor of this House by the Members of various parties criticizing them. I feel very strongly that we must plan ahead for a period of five years with the assistance of all parties in order that the development that this country so urgently needs may be achieved. I hope that the Hon. Prime Minister will give an opportunity to the Members of the Opposition to take part in these discussions with a view to drawing up a plan so that whichever party that comes into power may continue to work on that plan and solve the immediate problems that face the country from time to time. The problem of unemployment will be there whichever party comes into power, and unless all parties get together and try to draw up a plan to solve this problem, each party will keep on saying, “During your regime so many lakhs were unemployed; but during our regime only so many were unemployed.” This is a common problem facing all parties and, therefore, a joint conference as the one I suggested will go a long way to overcome this difficulty. I once again appeal to the Hon. Prime Minister to look into this question.

අ. ආ. 2.13

ඒ. එල්. අබ්දුල් මජීඩ් මයා. (මුතුරේ දෙවන)

(ஜனாப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீது—மூதூர் இரண்டாவது அங்கத்தவர்)

(Mr. A. L. Abdul Majeed—Second Mutur)

சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சிம்மாசனப் பிரசங்கம் சம்பந்தமாக பலதரப்பட்ட கருத்துக்கள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பலரால் தெரிவிக்கப்பட்டதை நான் ஓரளவு அவதானித்துவந்தேன். எனக்கு முன் பேசிய நியமன அங்கத்தவர் திருவாளர் அண்ணாமலை, அழகான முறையிலே, இந்த நாட்டில் வகுப்பு வாதம் இருக்கக்கூடாது, தேசிய

සේනානුකූල පිළිබඳ විමර්ශන

வளம் பெருக வேண்டும் என்று கூறினார். ஆனால், இந்த வகுப்பு வாதம் பூண்டோடு அழிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைக் கடந்த பல ஆண்டுகாலமாக நாம் கூறி வந்துள்ளோம் என்பதை யாரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது.

வகுப்புவாதம் என்றால் என்ன, அந்த வாக் கியத்தை ஏன் அரசியல் வாதிகள் உபயோகிக்கிறார்கள் என்று எண்ணும்பொழுது நானும் ஓரளவுக்குக் கவலைப்படுகிறேன். இந்த நாட்டில் வாழும் பெரும்பான்மைச் சமுதாயம் சிறுபான்மை மக்களுடைய மூலாதார உரிமைகளைப் பாதுகாத்து ஆட்சி முறையை அமைக்குமாயிருந்தால் வகுப்புவாதத்துக்கு இடமிருக்காது.

இந்த நாட்டிலே முப்பெரும் சமூகத்தினர் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, சிங்கள மக்களை, பௌத்த சிங்களத் தோழர்களை எடுத்துக்கொள்ளும் பொழுது அவர்கள் தங்கள் மொழி, தங்கள் மதம், தங்கள் பாரம்பரியம் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்று பேசுகிறார்கள். தமிழ்த் தோழர்களை எடுத்துக் கொள்ளும் பொழுது தங்கள் மொழி, தங்கள் மதம், தங்கள் பாரம்பரியம் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்று பேசுகின்றார்கள். இந்த அடிப்படையில் இந்த நாட்டில் பரந்து வாழும் இஸ்லாமியர்களும் தங்கள் மொழி, தங்கள் மதம், தங்கள் பாரம்பரியம் என்று பேசினால் அது வகுப்பு வாதமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஏன்? இந்த நாட்டிலே வாழையடி வாழையாக வாழ்ந்துவரும் சிறுபான்மை இனங்கள் தங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக, தங்கள் மொழி என்றும் தங்கள் மதமென்றும் தங்கள் பாரம்பரியமென்றும் அடிக்கடி பேசிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். இந்தப் பேச்சை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவதானிக்கும் பொழுது இதனை வகுப்புவாதம் என்று கூற முடியாது. எனவே, வகுப்புவாதம் என்ற சொல் இந்த நாட்டிலே எங்கே இடம் பெறுகின்றதென்றால், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், அநாதையாக்கப்பட்டவர்கள் மத்தியில் தான் அதற்கு இடம் இருக்கின்றதேயொழிய, சாதாரண அரசியல் அரங்கிலே வகுப்புவாதம் என்று கூறுவது அர்த்தமற்ற ஒரு சொல் என்று தான் நான் இங்கு கூற முற்படுகிறேன்.

இந்த நாட்டிலே வாழும் பலதரப்பட்ட சமூகத்தவர்கள் மத்தியிலே ஐக்கியத்தை வளர்க்க வேண்டும், தேசியத்தை வளர்க்க

அனுமனாகியவனே கலாவ:

சீவநி யோசனம் பிழைக்க வேண்டும்

[ஸ். சீ. அனந்தர் உரை.]

வேண்டும்; அதனால் தேசிய வளம் இடம்பெற வேண்டும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். இந்த அடிப்படையில் அரசியல் அமைப்பை இந்த நாட்டிலே ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும் விரும்புகிறோம். ஆனால், சிறுபான்மை மக்களின் மூலாதார உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக் கூடிய வகையில் என்று அரசியல் அமைப்பு அமைகின்றதோ அன்றுதான் இந்த நாட்டிலே சுபீட்சம் ஏற்படும் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமிருக்கமுடியாது.

ஐக்கிய இலங்கை உருவாக வேண்டுமென்று நாங்கள் கருதுகிறோம். நாம் அனைவரும் சாதி மத பேதமற்ற முறையில் ஒன்று கூடி இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்தை வளர்த்து, உடுக்க உடையின்றி, உண்ண உணவின்றி இருக்க இல்லமின்றி அலைகின்ற லட்சோபலட்சம் மக்களுடைய வாழ்க்கையில் சுபீட்சத்தைக் காணவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். அவ்வித ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றால் இந்த நாட்டிலே வாழும் சிறுபான்மை மக்களுடைய பிரச்சினைகள், அடிப்படை உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அவ்விதம் பாதுகாக்கப்படாத பட்சத்திலே ஒரு பொழுதும் இந்த நாட்டிலே தேசிய வளம் ஏற்படாது, தேசிய ஒற்றுமையும் இருக்க முடியாதென்பதை அழுத்தத் திருத்தமாக நான் கூறுகிறேன்.

இன்று ஒருமைப்பாடு வேண்டுமென்று பேசுகிறோம். We are trying to seek unity amidst diversity. இதை எப்படி அடைய முடியும்? இதுதான் இன்றைய கேள்வி. தேசிய அரசு அமைத்த பிரதமர் அவர்களும் இந்த நாட்டிலே தேசியத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும், தேசிய வளத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்று பேசும் தலைவர்களும் இந்த நாட்டிலே வாழும் முப்பெரும் சாதிகளினுடைய மூலாதார உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக்கூடிய விதத்திலே பொதுவான ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களா? அல்லது, ஏற்கனவே அங்கீகரிக்கப்பட்டு வந்துள்ள அரசியற் கொள்கையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்களா? ஏகாதிபத்திய வெறிபிடித்தவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அரசியல் அமைப்பின்கீழ் இந்த நாட்டில் வாழும் மக்கள் ஒரு போதும் சுபீட்சத்தைக்காண முடியாது. உண்மையில் நாம் பின்பற்றுகின்ற அரசியல் முறைகள், நாம் பின்பற்றுகின்ற அரசியல் சம்பிரதாயங்கள் இந்த நாட்டில்

பட்டவை அல்ல. நாம் பின்பற்றுகின்ற அரசியற் சம்பிரதாயங்கள் இந்த நாட்டிற்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டவையாகும். இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஒரு அரசியற் தத்துவத்தை நாம் பின்பற்றுங்காலமெல்லாம் உண்மையில் இந்த நாட்டில் சுபீட்சத்தைக்காண முடியாதென்று கூற விரும்புகிறேன். எனவேதான் இந்த நாட்டிற்கான ஒரு அரசியல் அமைப்பு, இந்த நாட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற முறையில், இந்த நாட்டு மக்களுடைய வரலாற்றுப் பின்னணிக்கு ஏற்ற வகையில் ஏற்படுத்தப்படவேண்டுமென்று நான் கூற விரும்புகிறேன். இத்தகைய ஒரு புதிய அரசியல் அமைப்பில் இந்த நாட்டுச் சிறுபான்மை மக்களுடைய மூலாதார உரிமைகள் சரத்துக்களாக இடப்பெற்று ஏற்கப்படுமாக இருந்தால்தான் இந்த நாட்டில் தேசிய ஒற்றுமை ஏற்பட முடியும்.

இந்த அடிப்படையில் நான் இங்கு ஓர் உண்மையைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்று இந்த நாட்டில் வாழும் தமிழ் மக்களையும் முஸ்லிம் மக்களையும் எடுத்துக் கொள்ளும் பொழுது அவர்கள் தமது வாழ்க்கைக்காகப் போராட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். தமிழர்களாக இருந்தாலும் சரி, முஸ்லிம்களாக இருந்தாலும் சரி, இந்த இரு பகுதியினரும் தங்கள் தனித்துவத்தைக் காக்க இந்த நாட்டில் போராடவேண்டிய நிலையில் இன்று இருக்கின்றார்கள். இதையிட்டு நான் மிகக் கவலையடைகிறேன். இன்று இந்த நாட்டின் அரசியல் நிலையை அவதானிக்கும் பொழுது, இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற சிறுபான்மை மக்கள் இரண்டாம்தரப் பிரசைகளாக ஆக்கப்பட்டு விட்டார்கள் என்று கூறக்கூடிய நிலை இருப்பதை என்னால் எடுத்துக்காட்டாமலிருக்க முடியவில்லை. இந்த நாட்டுச் சிறுபான்மையோர்களது பிரச்சினைகளை நீதியான முறையில், எல்லா மக்களும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்க முறையில் தீர்க்க வழி காணப்பட வேண்டும். இத்தகைய ஒரு வழியைத்தான் நாம் நாடவேண்டுமென்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லி வைக்க விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் இந்த நாட்டு இந்தியத் தமிழர் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சிறுபான்மைத் தமிழர்களுடைய பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டு ஆண்டவனை வணங்க ஆவ

அண்ணாதுரை அவர்கள் கவிதை :

யத்துக்குள் போகும் உரிமைக்காக அவர்கள் அங்கே போராட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்தநாட்டு முஸ்லிம் மக்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் தங்கள் தனித்துவத்தைக் காக்கப் போராடவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். எம்மிடையே உள்ள வேறுபாடுகளும் வர்க்க பேதங்களும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு இன்று நாம் பின்பற்றுகின்ற ஏகாதிபத்திய அரசியல் சம்பிரதாய முறைகள் மாற்றப்பட்டு மக்களுக்கு ஏற்ற முறையில் ஓர் அரசியல் திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இன்று நான் இந்தச் சபையில் பேசும்பொழுது இந்த நாட்டில் வாழும் எட்டு இலட்சம் முஸ்லிம்கள் தங்கள் தனித்துவத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் போராடுகிறார்கள் என்று கூற வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இந்தப் போராட்டத்தை ஒரு சில நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கண்டித்தும் அவமதித்தும் பேசியதாக நான் அறிந்தேன்.

1956 ஆம் ஆண்டில் இந்த நாட்டு அரசியல் அமைப்பில் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது. இதனால் இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற இஸ்லாமியர்கள் தங்கள் தனித்துவத்தைப் பாதுகாக்கும் ஒரு நிலையைப் பெற்றார்கள். 1956 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் முஸ்லிம் பாடசாலைகள் என்ற நாமத்தோடு இந்த நாட்டின் பாடசாலைகள் அமையவில்லை. மொழிகளின் அடிப்படையில் சிங்கள பாடசாலைகள், தமிழ்ப்பாடசாலைகள் என்ற நிலைதான் எமது நாட்டுக் கல்வித் திட்டத்தில் அன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த நிலை மாற்றப்பட்டது 1956 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் காலஞ்சென்ற கௌரவ பண்டாரநாயக்கா அவர்களின் ஆட்சியில்தான் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. ஒரு பாடசாலையில் ஐம்பத்தொரு வீதம் முஸ்லிம் மாணவர்கள் கல்வி கற்றால் அந்தப் பாடசாலை முஸ்லிம் பாடசாலையாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்ற நியதி வந்தது. திருவாளர் பண்டாரநாயக்கா ஆட்சிக்காலத்தில்தான் இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் மக்கள் உணர்ச்சியடைந்து அதனால் இஸ்லாமியர்கள் மத்தியில் அறிவு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டதன் காரணமாக இலங்கைவாழ் எட்டு இலட்சம் முஸ்லிம்கள் மத்தியிலே அறு நூறுக்கு மேற்பட்ட பாடசாலைகளையும் ஆறாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களையும்

சீதாவி ஷேக்ஸ்பிர் பிளேஷ்

இன்று நாம் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த ஆசிரியர்களும் இந்தப் பாடசாலைகளும் தான் இஸ்லாமிய சமுதாயத்தினுடைய கலாசார வளர்ச்சிக்காக உழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்று கூறினால் அதை யாரும் மறுக்க, மறக்க, மறைக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

சபாநாயகரவர்களே, இந்த நாட்டில் வாழும் இஸ்லாமியர்கள் நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவத்தில் மட்டும் தங்கள் சேவையைப் பூர்த்தியாக்க முடியாது. இந்த நிலையிலே கல்வித் துறையிலே நாங்கள் மறுமலர்ச்சி அடைந்ததுபோல அரசாங்கப் பொதுப் பணியகத்திலும், அரசாங்க நிறுவனத்திலும் இந்த நாட்டில் வாழ்கிற முஸ்லிம்களுடைய சனத்தொகையின் வீதாசாரப்படி உத்தியோகங்களைப் பெறக் கூடிய அளவுக்கு போராடினால்தான் எங்களுடைய தனித்துவம் பாதுகாக்கப்படும். இன்று இந்த நாட்டிலே 75 வீதம் பெளத்த சிங்கள மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இந்த 75 வீதச் சனத் தொகையில் வாழும் பெளத்த சிங்கள மக்கள் தங்களுடைய வீதாசாரப்படி அரசாங்க உத்தியோகங்களில் 75 வீதத்தைப் பெற வேண்டும் என்ற போராட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதே போல இந்த நாட்டில் வாழ்கிற எட்டு இலட்சம் முஸ்லிம்களும் அரசாங்க உத்தியோகங்களில் எட்டு வீதத்தைப் பெறாத பட்சத்தில் எங்களுடைய தனித்துவம் பாதுகாக்கப்பட முடியாது என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எனவே, இந்தப் பணியைச் செய்வதற்காகத்தான் இந்த நாட்டிலே முஸ்லிம்கள் மத்தியிலே வாழ்கிற முற்போக்குவாதிகள் ஒன்று சேர்ந்து இஸ்லாமிய சோஷலிஸ முன்னணியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த முன்னணியின் தலைவர் அல்ஹாஜ் பதியுதீன் மஹ்மூது அவர்கள் 1951 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் பொதுச் செயலாளராகவும், உப தலைவராகவும் இருந்து கடமை புரிந்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் வாழ்கிற முஸ்லிம்களுக்காக ஓர் இலட்சியத்தை ஏற்படுத்தி முஸ்லிம்களை வாழச் செய்த பெருமை அல்ஹாஜ் பதியுதீன் மஹ்மூது அவர்களைச் சார்ந்தது என்பதைக் கூறும்பொழுது நான் பெருமையடைகிறேன். இந்த அரும்பெரும் தலைவரை, அல்லும் பகலும் உழைக்கின்ற ஒரு தலைவரை, இஸ்லா

அனுஷ்டிகாரகருவனே கருவ :

[ஸ். லீ. அப்துல் மஜீத் மஹ்மூத்.]

மிய சோஷலிஸ முன்னணியை ஏற்படுத்திய தலைவரை, அரசியல் ரீதியாக முஸ்லிம் களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டும் என்று ஒரே மூச்சோடு பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு தலைவரை கௌரவ உப சமூகசேவை அமைச்சர் (ஜனாப் எம். எம். முஸ்தபா) அப்படியும் இப்படியும் கண்டித்தார் என்று நான் அறிகிறேன். அவருக்கு ஒன்றைச் சொல்லி வைக்க நான் ஆசைப்படுகிறேன். கௌரவ பண்டாரநாயக்கா அவர்களின் ஆட்சியில் நீங்கள் உப நிதி அமைச்சராகக் கடமை புரிந்திருக்கிறீர்கள். இந்த ஆட்சியில் சமூகசேவை இலாகாவுக்கு உப அமைச்சராக இருக்கிறீர்கள். உப நிதி அமைச்சராக இருக்கும் பெருமையைச் செய்தவர் கௌரவ பண்டாரநாயக்கா அவர்களே என்பதை நீங்கள் மறுக்க முடியாது. பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் இவ்வளவு தூரம் முஸ்லிம்களுக்கு உதவும் அளவுக்கு பின்னணியிலிருந்து பேசியவர் அல்ஹாஜ் பதியுதீன் மஹ்மூது என்பதை நீங்கள் மறுக்க முடியாது. எனவே, நீங்கள் கூறிய அந்தக் கருத்து, பதியுதீன் மஹ்மூது அவர்களைக் கண்டித்த கருத்து, உண்மையாகவே இந்த நாட்டில் இஸ்லாமியர்களுடைய தனித்துவத்தை பாதுகாக்க வேண்டும் என்று போராடுகின்ற ஒரு மாணிக்கத்துக்கு காட்டிய கண்டனம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, எனது மதிப்புக்குரிய நண்பர் தாம் கூறியவற்றை மீண்டும் சிந்தித்துப் பார்ப்பாரானால், உண்மையாக “அவலை நினைத்துக் கொண்டு உரலை இடித்த” கதையாகவே அவை இருப்பதைக் காண்பார் என நான் கருதுகிறேன்.

உ.தி. உ.தி. முஸ்தபா மஹ்மூத். (ஐ.எம்.எஸ். எம். முஸ்தபா—சமூகசேவை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. M. M. Mustapha—Parliamentary Secretary to the Minister of Social Services)

On a point of personal explanation, I wish to say this. I did not criticize Mr. Badiuddin Mahmud. In fact my Friend, the hon. Second Member for Mutur (Mr. A. L. Abdul Majeed), was not in the House when I spoke the day before yesterday.

சீ. அப்துல் மஜீத் மஹ்மூத்

ஸ். லீ. அப்துல் மஜீத் மஹ்மூத்.

(ஜனாப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீத்)
(Mr. A. L. Abdul Majeed)

I read in the papers what the hon. Parliamentary Secretary had said.

முஸ்தபா மஹ்மூத்.

(ஜனாப் முஸ்தபா)
(Mr. Mustapha)

I referred to Mr. Badiuddin Mahmud's attitude towards district councils.

In regard to Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, I stated in no uncertain terms in my speech that Mr. Bandaranaike sincerely believed in district councils as a solution to some of the evils of the present kachcheri system. I do not know whether my hon. Friend is trying to equate Mr. Badiuddin Mahmud with Mr. S. W. R. D. Bandaranaike. Other than referring to Mr. Badiuddin Mahmud's attitude towards district councils, I did not speak about him. I only asked the question—

ஸ். லீ. அப்துல் மஜீத் மஹ்மூத்.

(ஜனாப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீத்)
(Mr. A. L. Abdul Majeed)

I ask my Friend whether he supports district councils.—[Interruption].

கருவியகருவ

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

This is not the time for cross-examination, and if the hon. Parliamentary Secretary has finished with his personal explanation he can sit down.

ஸ். லீ. அப்துல் மஜீத் மஹ்மூத்.

(ஜனாப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீத்)
(Mr. A. L. Abdul Majeed)

I am referring to his speech. If he is in favour of district councils, why does he go to the Muslim villages and say that he is totally opposed to district councils? Not only Mr. Badiuddin Mahmud but

අනුමතවැරදීමෙන් කළ:

even Dr. Kaleel and Sir Razik Fareed said that the District Councils Bill if passed would be detrimental to the Muslims.

சபாநாயகரவர்களே, இஸ்லாமிய சோஷலிஸ முன்னணியை ஒரு சாதாரண முன்னணியென்று நண்பர்கள் கருதிவிடக்கூடாது. இந்நாட்டிலே வாழுகின்ற முற்போக்குவாதிகளுடைய கருத்துக்களோடு இன்று இந்நாட்டிலே முற்போக்குக் கருத்துக்களைப் பேசுகின்ற கட்சிகளோடு நாங்களும் இணைந்து இஸ்லாமியர்களாகிய நாம் எமது சமுதாயத்தின் தனித்துவத்தைப் பாதுகாக்க முயல்கின்றோம். இந்நாட்டிலே தோன்றிய முஸ்லிம் நிறுவனங்கள் எதுவும் இதுவரை செய்யாத வகையில், எங்கள் சமூக நன்மைக்காக மாபெரும் திட்டமொன்றை இந்நாட்டிலே செயல்படுத்த நாங்கள் முனைகின்றோம். முஸ்லிம் லீக், சோனகர் சங்கம் ஆகிய இவ்விரு சங்கங்களும் முஸ்லிம்களுக்குப் பணிபுரியவில்லையென்று நான் கூற முன்வரவில்லை. ஆனால், இந்த நாட்டிலே பெரும்பான்மையாக வாழுகின்ற ஏழைகளுக்கான கண்ணீரும் கம்பலையுமாக வாழுகின்ற ஒரு கூட்டத்துக்கான, நல்ல திட்டத்தை வகுக்கவும் அவர்களின் தனித்துவத்தைப் பாதுகாக்கக்கூடிய அரசியல் திட்டமொன்றை வகுக்கவும் இவ்விரு நிறுவனங்களுக்கும் தவறிவிட்டன என்பதைத்தான் மிகக் கவலையோடு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

எனவேதான், “இந்த நாட்டிலே வாழுகின்ற மக்களுடைய மூலாதார உரிமைகளையும் முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தையும் பாதுகாக்கக்கூடிய அளவிலே நமக்கு ஒரு நிறுவனம் வேண்டாமா? அரசியல் கட்சியொன்று வேண்டாமா?” என்று நாங்கள் சிந்தனை செய்தோம். இச்சிந்தனையின் பயனாக முஸ்லிம்களுடைய தனித்துவத்தைப் பாதுகாக்கக்கூடிய ஒரு நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தி, இன்று அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்மூது அவர்களின் தலைமையிலே நாட்டின் நாலா திசைகளிலும் சென்று முஸ்லிம்களுடைய ஆதரவைத் தேடி, முற்போக்குக் கருத்துக்களைப் பின்பற்றும் கட்சிகளை ஒன்று திரட்டி வருகிறோம். இதை நீங்கள் மறுக்க முடியாது. திருவாளர் எஸ்டபிள்ஸ். ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க அவர்களின் ஆட்சியிலே முஸ்லிம்கள் அடைந்த பலாபலன்கள், முஸ்லிம்கள் அடைந்த நன்மை

සිතුවී යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

கள் அத்தனைக்கும் பின்னையிருந்து சேவை செய்தவர் அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்மூது அவர்கள்தான் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. எனவேதான் அவர் ஒரு தனிப் பெருந் தலைவர் என்று நாங்கள் கூறுகிறோம். இந்நாட்டிலே மட்டுமல்ல, சர்வதேச அரங்கிலேகூட எங்கெங்கே சோஷலிஸக் கருத்துக்கள் பேசப்படுகின்றதோ எங்கெங்கே சோஷலிஸ அடிப்படையிலே ஆட்சி மலருகிறதோ அங்கங்கே யெல்லாம் அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்மூது அவர்களின் திட்டம் இடம்பெறுவதில் சந்தேகமில்லையென்பதை நான் கூறிவைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

தேசிய ரீதியாக, இஸ்லாமிய சோஷலிஸ முன்னணி இந்த நாட்டிலே முற்போக்குக் கருத்துக்களைக் கொண்ட சமசமாசக் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆகியவற்றுடன் இணைந்து, இந்நாட்டு முஸ்லிம்களுடைய தனித்துவத்தைப் பாதுகாக்க முயலுகிறது.

මුස්තபා මස.

(ஜனாப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

Is your Front a separate political party?

කොමසකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

We cannot have this home-and-home match here!

ඒ. එල්. අබ්දුල් මජීඩ් මස.

(ஜனாப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீது)

(Mr. A. L. Abdul Majeed)

Suppose we make the Islamic Socialist Front a separate political party; will you join us?

කොමසකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Will the hon. Second Member for Mutur please address the Chair?

අග්‍රාණුකූල රතු මාගේ කථාව :

සිතුවනි යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ඒ. එල්. අබ්දුල් මජිඩ් මයා.

(ஐராப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீது)

(Mr. A. L. Abdul Majeed)

சபாநாயகரவர்களே, இஸ்லாமிய சோஷலிஸ முன்னணி, சர்வதேச ரீதியிலே வாழுகின்ற முஸ்லிம்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் நோக்கத்தோடு சர்வதேச ரீதியிலே பிரசாரம் செய்கின்றது. உங்களுக்குத் தெரியும் சபாநாயகரவர்களே, சில மாதங்களுக்கு முன்பு புண்ணிய பூமியாகிய ஜெருசலத்தை இஸ்ரவேல் கைப்பற்றிய பொழுது, மாபெரும் கூட்டமொன்றைக் கூட்டி இஸ்ரவேல் கைப்பற்றியதைத் திரும்ப முஸ்லிம்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரி சோஷலிஸ நாடுகளின் ஆதரவைப் பெற்றது இஸ்லாமிய சோஷலிஸ முன்னணியென்பதையும், இஸ்லாமிய சோஷலிஸ முன்னணி ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் ஒரு பக்கபலமாக இருந்து இன்று உழைக்கிறதென்பதையும் யாரும் மறுக்க முடியாது. இன்று சலூதி அரேபியா, ஜோர்தான், லெபனன், சிரியா, எனிப்து ஆகிய நாடுகள் அத்தனையும் ஒன்றுபட்டு இழந்த பிரதேசங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளப் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்தப் போராட்டத்திலே இந்த நாடுகளுக்கு—முஸ்லிம் நாடுகளுக்கு — யார் உதவ முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும். சோஷலிஸ கருத்துக்களைக் கொண்ட ரஷ்யா, சீனா போன்ற தேசங்கள் தான் உதவ முன்வந்திருக்கின்றன. இந்நிலையில், இஸ்லாமிய சோஷலிஸ முன்னணி இந்த நாடுகளுக்கு அதன் உதவியைக் கொடுக்காமல் இருக்கமுடியாதென்பதைக் கூறிவைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

எனவே, இந்த நிலையில், மத்திய கிழக்கு நாடுகள் இன்று எங்கு எந்த உதவியைப் பெற நாடுகின்றனவோ அந்த உதவியைப் பெற்றுக் கொடுக்க எங்களால் இயன்ற அளவு உதவக் கூடியவிதமாக இந்த நாட்டில் இஸ்லாமிய சோஷலிஸ முன்னணியை நாம் ஆக்கியுள்ளோம். உங்களுக்குத் தெரியும், சபாநாயகர் அவர்களே, 1957 ஆம் ஆண்டிலே, சுயேஸ் கால்வாயிலிருந்து வெறிபிடித்த ஆங்கில ஏகாதிபத்திய வாதிகள் 24 மணித்தியாலங்களுக்குள் வெளியேறாவிட்டால் நேரடியாகப் போராடத் தயார் என்று கேனல் அப்துல் நஸர் அவர்கள் கூறிய பொழுது அதனைக் காலஞ்சென்ற பண்டாரநாயக்க அவர்கள் ஆதரித்தார்கள். பைத்துல் முகத்திஸை இஸ்ரவேல் கைப்பற்றியபொழுது அந்தப் பிரதேசத்

திலிருந்து வெளியேற வேண்டுமென்று பேசினார் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க அவர்கள். இந்த வகையில் தேசிய ரீதியாகவும் சர்வ தேசிய ரீதியாகவும் முஸ்லிம்களுக்கு உதவியாக அமைந்திருந்தது பண்டாரநாயக்க ஆட்சி. இதே ஆட்சியிலே தான் பெரும் பெரும் பதவிகளைப் பெற்று தற்போதைய உப சமூக சேவை அமைச்சரும் பணிபுரிய முன்வந்தார் என்று சொல்லிவைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்ததாக சபாநாயகர் அவர்களே, உணவு உற்பத்தியை இட்டு ஒன்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். தேசிய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக விவசாயிகளின் மத்தியிலே ஓர் ஆர்வம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. உணவில் சுயதேவைப் பூர்த்தியைப் பெறவேண்டுமென்ற ஆர்வம் விவசாயிகள் மத்தியிலே இருந்துகொண்டு வருகின்றது. அந்த ஆர்வத்தை வளர்ப்பதற்கு, உணவு உற்பத்தியிலே சுயதேவைப் பூர்த்தியை அடைவதற்கு நாம் கட்சி வேறுபாடின்றி உழைக்கவேண்டிய நிலையிலே ஊக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்ததாக, இந்த நாட்டிலே வாழும் இஸ்
லாமியர்களுக்காக ஒரு கலாசாரப் பல்கலைக்
கழகம் அமைக்கப்படவேண்டுமென்று வழக்க
மாக சிம்மாசனப் பிரசங்கங்களிலே கூறப்
பட்டு வந்தது. இந்த முறை அதுபற்றி ஒன்
றும் கூறப்படவில்லை. அத்துடன், இந்த நாட்
டிலே வாழும் சிங்களம் கற்ற முஸ்லிம்களுக்
காக சிங்களப் பயிற்சிக் கலாசாலை யொன்று
அவசியம் தேவை. அதுபற்றியும் இந்த சிம்மா
சனப் பிரசங்கத்திலே கூறப்படவில்லை.

அறியாமை, வறுமை வளர்ந்துகொண்டு போகும்போது எதைத்தான் செய்ய முடியுமென்ற நிலையிலே நாம் இருக்கிறோம். ஆகையால் சபாநாயகர் அவர்களே, இத்தனை தேவைகளையும் பூர்த்திசெய்துகொள்ளக்கூடிய விதத்திலே, இந்த நாட்டிலே வாழும் சிறுபான்மைச் சமூகங்களினுடைய தனித்துவத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளக்கூடிய விதத்திலே ஒரு நிலையை சோஷலிஸ ஆட்சி இந்நாட்டிலே ஏற்படுத்தும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தச் சிம்மாசனப் பிரசங்கத்திலே இடம் பெற்றுள்ள பலதரப்பட்ட கருத்துக்கள் நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கவேண்டுமாயிருந்தால், என்னுடைய அபிப்பிராயத்தின்படி, ஏகாதிபத்திய வெறியர்களால் துணிக்கப்பட்டு நாம் இன்று

அலுவலகக்காரருமே கலாவ :

பின்பற்றும் அரசியல் அமைப்பு முறை உடனடியாக மாற்றப்பட்டு, நமது நாட்டின் வளத்துக்கும் நாட்டு மக்களுடைய வசூல்கள்துக்கும் ஏற்றவிதத்தில் ஒரு புதிய அரசியல் திட்டம் அமையவேண்டும். அந்தத் திட்டம் சோஷலிஸ அடிப்படையில் ஏற்படுமாயிருந்தால் இந்த நாட்டு மக்களுடைய, விசேஷமாக சிறுபான்மை மக்களுடைய தேவைகள் தீரும் என்பதைக் கூறி விடைபெறுகிறேன்.

அ. லா. 2.38

பி. சி. மூதுபண்டா மஹா. (ரெனால)

(திரு. பி. ஜி. முத்துபண்டா—லக்கல்)

(Mr. P. G. Muthubanda—Laggala)

ஒரு கலாநாயகரும்தி, பட்டியல் அண்ணல் காலமேதென் அப ருசுசன கலா கிபயகல் அபுமிகன் டீ நிரெனலா. ல் அண்ணல்வென் கெருணு வலி ப்ரமணயன் அப டுக நிரெனலா. பட்டியல் அபுரட்டி 3 க பமண காலய துலுடி மீ அண்ணல்வென் ரெனால வுதி ப்ரடேஷலலல் ஸிட்டு வி நிரென ஸேவய ஓதா மன் ஸதுபுடயக லல மீ ருசுசன கலா விவாடமேடீ லா வினேஷமேன் ஸடகன் கர்ந் நல மிதா. டுலிசன் டுலிச வுலி வேனென யந சநகனயல ஸரிலா அந்மே ஸலரீடந வல ஸுலுஸ்மக் பிலியேல கிரீம் மோனம அண்ணல்வென் ப்ரவன் ஸிட்டு விய யுது ப்ரமணம ஸேவயகி. [லாடா கிரீமக்] பகரி டேந்நல ஸுலுஸ்ஸுவென் நம்தந்நாந்ஸேலாடி. மூலே ரியா மரீடந வலபாரய நநர கிரீம் நிகா நலவநன் ரோயல் அலி வி டுன் பகரி டீமல் மூர பாலலல் டுமந்நல ஸிட்டு வி நிரெனலா. டீலலல் ல் வலபாரய லென லியா நம அட மெலுதி நந்ந்லயக் அலி வந்நே நலா. டுலுலேலே லு மந்ந்நும (பி. லி. நெந்நகோந் மஹா.) மோனலா கிவன், கிதா ப்ரணன், மலலுலி லல டுதூரல் லரவந லல மெல ருசுசன கலாவெலி ஸடகன் வி நிரென நிகா ல்லுமன் மன் டேடேநாம ஸந்நோஷ விய யுதுகி. பட்டியல் அண்ணல்வென் மெலுதி டே மீ ஸலா லரீய துலுடி கிவிவா. ல்லென் ல்லா கியாந்மக ப்ரணே நலா. லலிலி ஸேநாநாயக அலலுதிநுமளே மீ அண்ணல்வென் கி டேலலிந் லகக்லன் அந லுர நலி லல மல் கியந்நல ப்ரலவதி. [லாடா கிரீம்] ரலஸலா லுந்நக நிலுணாவே. ரலஸலா லுந கலா கர்ந்நல நம்தந்நாந் ஸேலா மெலி நோஸிபியே அலி? ல்லி

ஸ்துதி ஸேசலா பிலிபுட விவடய

மோகக் லோ ரலஸக் நிரெனலா. நம்தந்நாந்ஸேலா ல் கலிபுலி காலய ப்ரலஸ்ஸ டுலா அர பிலிபுடய டிலிவே ல் நிகாடி. பட்டியல் அண்ணல்வென் கல ஸலரீடநய மெகக்லு டுலுலேலே லு மந்ந்நுமளே லா அலந்நல கலமநி. 1958 டீ அலி ப்ரண சல லுலிம வலிந் ரெனால அலநயே சநலா விந்ம டுக் பிலா நம்தந்நாந்ஸேலா டுந்நல அலி. டுலுலேலே லு மந்ந்நும ல்லா விலுலுலல் வன் ரெனால பலேலேலலல்வன் நோலுலி லந்நோல் அபுணே லக் ஸலநயகல் கலா லாரென் லோஸ் அபபு அலா. அட ல் ப்ரடேஷமே நந்ந்லய கெஸேடுலி கிவிந் லலந்ந. மிநிபே துந்லுதி வலபாரய மலிந் டுன் அக்கர கி டுலகல் வதூர ஸப யநலாடுலி கிவிந் லலந்ந. விலுலு வலபாரயன் மிநிபே வலபாரயன் டுன் ரெனால அலநயே லுலுலல் 5க் பமண அலிந் ரலந கந்நயேடீ அக்கர 16,000 கலன் வலி ப்ரமணயகல் வதூர ஸபலிமல் கலயுது ஸுடாநம கர் நிரெனலா. நம்தந்நாந்ஸேலா லோ காலமேடீ ல்லி லுமீ ரீம் கிரீமல் கலிந் நிலுணு லாரலல் பலா நலிவ லியா.

பி. லி. நெந்நகோந் மஹா.

(திரு. பி. பி. நெந்நகோந்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

அப டேடேநா ல் அலந டேகல் நரல கர் லலு.

மூதுபண்டா மஹா.

(திரு. முத்துபண்டா)

(Mr. Muthubanda)

மீ மீகல் கர்ந்ந ஓபுடணு கெனெக் நோவெலி. லுலி, ல்லா டுலிசக் லோ கர் நலா நம லரீயல் கர்நலா. ல்லா மெலா பகிந்நல மல் ப்ரலமலாடக் நலா. மல சநயா மல் அலஸ்லா டுந்நோந் மீ லுல கர்ந்நமீ.

ஒரு மந்ந்நுமளே

(கெளரவ அங்கத்தவர் ஓருவர்)

(An hon. Member)

டேலி கியல நலி லிய!

අනුකූලකාරකුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

මුතුබණ්ඩා මයා.

(திரு. முத்துபண்டார)

(Mr. Mu.hubanda)

නොදන්නොත් ගෙදර ඉන්නවා. ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා හැමදාම ඔහොම තමයි කථානායකතුමනි, අපට ඔව්වම් කරනවා. එහෙත් එතුමන්ලාට කරන්නට බැරි වුණු වැඩ කොටසක් මේ රජය පසුගිය අවුරුදු තුනහමාර ඇතුළත කර තිබෙනවා. දඹුල්ල කොට්ඨාශයේ වැව් කියක් බන්දවා තිබෙනවාද මේ අවුරුදු 3 ඇතුළත? වැව් කිහිපයක් අලුතින් අමුතුවෙන්ම බැඳලා තියෙනව. තමුත්තාත්සේලාගේ ආණ්ඩුවෙන් ද ඔවා කළේ? නැහැ.

අපට ආඩම්බර විය හැකි ආශ්චර්යමත් දෙයක් හැටියට කියන්නට තිබෙන්නේ මහවැලි ගඟ උතුරට හැරවීමයි. ලග්ගල ආසනයෙන් එක් කෝරලයක් පමණයි ඒ වැඩ පිළිවෙළට අහු වෙන්නේ. ඒ වුණාට මුළු දඹුල්ල කොට්ඨාශයම අහු වෙනවා. මෙය සාර්ථක වුණාම මුළු දඹුල්ල ප්‍රදේශයම සාරවත් කෙතක් වෙනවා නියතයි. ඒ තරම් උසස් යෝජනා ක්‍රමයක් ක්‍රියාත්මක වුණාම අපට අපේ රටට වුවමනා හාල් ප්‍රමාණය සම්පූර්ණයෙන්ම මේ රටේම නිෂ්පාදනය කරන්නට පුළුවන් වෙනවාට සැකයක් නැහැ. එතකොට පිටරටවලින් හාල් ඇටයක්වත් ගෙන්වන්නට සිද්ධ වන්නේ නැහැ. අපේ රටින් පිටරටවලටත් හාල් යවන්නට පුළුවන් වෙයි. වැඩි කල් ගත වන්නට මත්තෙන් අපට එය දැකීමේ වාසනාව උදා වෙතැයි මා හිතනවා.

මට පෙර කථා කළ එක් ගරු මන්ත්‍රීතුමෙක් කීව්වා, අපේ සංවර්ධන ව්‍යාපාර සාර්ථක නැති බවක්. ගොවි ජනතාවට නියම විධියට සහනයක් ලැබෙන්නේ නැතැයි කීව්වා. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් පිරිසක් අමුතු විධියකට ගම්වලට ගිහිල්ලා ඉඩම්වල තුල් ගහලා අඩි දහයේ දොළහේ කැලිවල ගොවිතැන් ආර්ථිකය අස්වැන්න නෙලා ගැනීමෙන් පසු ගරු අගමැතිතුමා ගිහිල්ලා ඒ වැඩ කළ තැනැත්තාට ඔවුහු පළඳවලා ආවායයි අකුරුණ පළමුවැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (හේම චන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.) ප්‍රකාශ කළේ විනමුත්, මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයේ තබා මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේවත් එවැනි දෙයක් සිදු වූ අවස්ථාවක් ගැන කියන්

තට මා නම් දන්නේ නැහැ. මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ නම් මා හිතන අන්දමට නියම තරඟයක් ඇතිව ගොවිතැන් කළ උදවිය ගෙන් සුදුස්සා තෝරා ගැනීම හරියාකාර සිදු වී ඇතැයි කියන්නට පුළුවනි. විශාල අස්වැන්නකුත් ලැබී තිබෙනවා. ඒ බව සංඛ්‍යාලේඛනවලින් දැනගන්නට පුළුවනි. අකුරුණ පළමුවැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා කී අන්දමට නම් ගොවිරජා තේරුවායයි විශ්වාස කරන්නට බැහැ. මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ ගිය අවුරුද්දේ ගොවිතැන් ව්‍යාපාරය සාර්ථකයි. 1967 දී ගොවිරජා වශයෙන් තෝරා ගන්නා ලද්දේ ඉමාදුවේ ඉතාමත් දිළිඳු ගොවියෙක් බව කියන්නට මට පුළුවනි.

අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ආහාර වශාව සම්බන්ධයෙන් කරගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ රට ආහාරයෙන් ස්වයම් පෝෂිත කිරීම සඳහා බෙහෙවින් උපකාර වෙනවා. පාසල් සිසුන් ලවා ගොවිතැන් කරවීම, ඒ ලමයින්ට ගොවිතැන හුරුපුරුදු කරවීම සඳහා පටන් ගත් දෙයක් බව අපි දන්නවා. ඒ පළපුරුද්ද අනාගතයේදී අපේ ජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් වන බවට සැකයක් නැහැ. එය ඉතාමත් සන්තෝෂ ජනක කාරණයක්.

අපේ ගම්වල අවුරුදු හතේ අවේ පුංචි ලමයි ඉස්කෝලේ ඇරිලා ගෙදර ආවාම තමන්ගේ ගෙවල් ලග පුංචි පුංචි කොටු හදනවා. මට ඒවා දකින්නට ලැබී තිබෙනවා. මෙය ඉතාමත් සතුටුදායක තත්ත්වයක් බව මට කියන්නට පුළුවනි. අප කුඩා කල නම් කුඩා ලමයින් ඉස්කෝලේ ඇරිලා ගෙදර ආවාම ගොවිතැන් කටයුතුවල යෙදුණු බව මා දන්නවා. ඊට පස්සේ කාලයක්ම එවැනි දේ අභාවයට ගියා. පසුගිය ආණ්ඩුව පැවති කාලයේදී—ගත වූ අවුරුදු නවයක කාලය තුළ—යම් ලමයෙක් එස්. එස්. සී. පාස් කළොත් ඒ ලමයා රක්ෂාවක් සොයන්නට උත්සාහ කරනවා විනා ගොවිතැන කෙරෙහි කිසිම උනන්දුවක් දැක්වූයේ නැහැ. ඒ තත්ත්වය කනගාටුදායකයි. රක්ෂාවක් සොයා දෙන ලෙස මගෙනුත් ඉල්ලනවා. මට රක්ෂාවක් හොයා දෙන්නට බැහැ. රක්ෂාවක් ලැබෙන තුරු දෙමව්පියන්ගේ ගොවිතැන් කටයුතුවලට—කුඹුරුවැඩ, හේන්වැඩ ආදියට—උදව් කරන්නයි මා කීව්වාම ඒ අය ඊට කැමති නැහැ. අද තත්ත්වයේ හැටි

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

යට ඒ අය වැඩ කරන්නට විකක් කම් මැළියි. ඒ ලමයින් මාත් සමග කියනවා ඒ අයට කැත්තෙ උදාල්ලේ වැඩ හුරු නැහැයි කියා. නමුත් අද පාසැල් යන ලමයින්ට ඒ ගැන යම්කිසි හුරුවක් පුරුද්දක් තිබෙනවා. මගේ අවුරුදු 7ක ලමයෙක් සිටිනවා. ඒ ලමයන් කුඹුරක් සකස් කර තිබෙනවා. පාසැල් යුගය අවසන් කරන විට ඒ ලමයින්ට හොඳට කැත්තෙ උදාල්ලේ වැඩ ගැන ප්‍රහුණුවක් ලැබෙනවා.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(තිரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

ඒ කුඹුර මෙතැනට ගෙනැවිත් පෙන්නු වෙත් පිළිගන්නවා.

මුතුබණ්ඩා මයා.

(திரு. முத்துபண்டா)

(Mr. Muthubanda)

කුඹුර මෙතැනට ගෙනැවිත් පෙන්නු වෙත් පිළිගන්නවාලු. අර ඉස්සර කවියක් තිබෙනවා, “පළුර ලඟට මා යනවා විනාවේ, පළුර මා ලඟට එනවා හිනා වේ” කියා. අන්න ඒ කවි පද දෙක මට දැන් මතක් වෙනවා. ඒ වගේ වැඩ අපට නම් කරන්නට බැහැ.

ආර්. ප්‍රේමදාස මයා. (පළාත් පාලන ආමතියේ සහ ප්‍රවාහිනි හා ගුවන් විදුලි ආමතියේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. ஆர். பிரேமதாச—உள்ளுரூராட்சி அமைச்சராகவும், தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சராகவும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(Mr. R. Premadasa—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and to the Minister of Information & Broadcasting)

අලි ඩොන් එකක් පත්තු කරන්න.

මුතුබණ්ඩා මයා.

(திரு. முத்துபண்டா)

(Mr. Muthubanda)

අලි ඩොන් පත්තු කළත් කුඹුර ගැළ වෙන්නෙ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් අපේ ගරු අධ්‍යාපන ආමතියුමාත්, අනිකුත් ආමති

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

වරුන්, මේ රටේ සිටින නිලධාරීන්—එක් කෙනෙක් දෙන්නෙක් හැරෙන්න—අපේ රට සංවර්ධනය කිරීම සඳහා විශාල උත්සාහ යකින් වැඩ කර ගෙන යනවා. ඒ අය තව මත් ඒ ගැන උනන්දුවෙන් කටයුතු කර නවා. මේ මහවැලි ගඟ ව්‍යාපාරය ආරම්භ කිරීම ගැන හුඟක් අය බොහොම සන්නේෂයෙන් සිටිනවා. මට කීප තැනකදීම අසන්න ලැබුනා, මෙම ව්‍යාපාරය පිළිබඳව විශාල බලාපොරොත්තුවකින් සතුටින් සිටින බව.

ගරු කථානායකතුමනි, මා මීට වැඩියෙන් කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම අපේ මේ රාජ්‍ය සන කථාව ඉතාමත් වැදගත් එකක්. මේ වැනි සංවර්ධන වැඩපිළිවෙලක් සහිත රාජ්‍ය සන කථාවක් මීට පෙර කොයිම කාලයක වත් ඉදිරිපත් කර ඇත්තේ නැහැ. සියයට සියයක්ම විශ්වාසය තැබිය හැකි රාජ්‍ය සන කථාවක් නිසා මේ රාජ්‍ය සන කථා ස්තූති යෝජනාවට සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන බව ප්‍රකාශ කරමින්, මට කථා කිරීමට අවස්ථාව ලබා දුන් තමුත්තාන්සේටත් ස්තූති කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

අ. හා. 2.52

වෛද්‍යවාර්දය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ (අකුරුස්ස)

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ—அக்குறஸ்ஸ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe—Akuressa)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රාජ්‍ය සන කථාව සම්බන්ධයෙන් ගැමි වචනයෙන් යමක් කියනවා නම් මෙය හරියටම පිස් සිගෙ පලා මල්ල වගෙයි. හොඳ දේත් තිබෙනවා; නරක දේත් තිබෙනවා; විෂ දේත් තිබෙනවා. මෙහි ප්‍රකාශ කර තිබෙන අදහස්වලට පක්ෂ වෙන්න පුළුවන්ද, විරුද්ධ වෙන්න පුළුවන්ද යන කාරණය මෙන්ම මෙහි නියම චේතනාව මොකක්ද යන කරුණත් මෙහි සැඟවිලයි තිබෙන්නෙ. මේ රාජ්‍ය සන කථාව සම්බන්ධයෙන් දීර්ඝ විස්තරයක් කිරීමට වේලාවක් නැහැ. ඒ නිසා මෙහි අඩංගු සමහර කරුණු උපුටා ගෙන ඒ සම්බන්ධ විවේචනයක් කිරීමටයි

ස්තုති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

වෛද්‍යවාරිය එස්. එම්. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

“.....1965 දී එය බලයට පත් වන විටත් ආර්ථික අතින් දුෂ්කර තත්ත්වයක් ඇති වී තිබුණි.”

කපා නායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ඒ අන්දමට අපේ ආර්ථික තත්ත්වය ගැන විස්තර කර තිබෙනවා. 1945 සිට එහෙම නැති නම් දෙවන මහා යුධ කාලයේ සිට අද දක්වාම අපේ ආර්ථිකය මෙබඳු භයානක තත්ත්වයකට වැටී තිබෙන්නේ පැරණි යටත් විජිතවාදී ක්‍රමය මෙන්ම ඊට පසුව ඇති වුණ නව යටත් විජිතවාදී ක්‍රමයේ දරුණු ක්‍රියාවල ප්‍රතිඵල නිසා බව අපට පිළිගන්න සිඬ වී තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි. 1947 දී සෝල්බරි ආණ්ඩු ක්‍රමය යටතේ පළමුවන පාර්ලිමේන්තුව පිහිටුවා නිදහස් රටක් වශයෙන් පෙන්නා දුන් කාලයේ සිට අද දක්වාමත් නොකඩවාම පවත්වාගෙන ආ අසතුටුදායක ආර්ථික ක්‍රමයේ ඵල විපාක අදත් භුක්ති විඳින්න සිඬ වී තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් ලෝක බැංකුව මගින්, පසුගිය මාර්තු මාසයේදී පැරිස් නුවර පැවති සාකච්ඡාවකින් පසුව ඉදිරිපත් කළ වෘත්තීයවේදීන් කොටසක් මා ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. එය ඉංග්‍රීසියෙනුයි පළ කර තිබෙන්නේ. සිංහල අනුවාදයක් නැති නිසා මම එය ඉංග්‍රීසියෙන් කියවන්නම් :

The report submitted by the Meeting of the Aid Ceylon Group, Paris, March 1968, to the International Bank of Reconstruction and Development.

"Between 1948 and 1965 relatively little was done to alter the structural relationship between the export sector and the rest of the economy."

ඩී. පෙල්ටන් ජයසිංහ මයා. (කර්මාන්ත හා බවර ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. டி. செல்வநன் ஐயசிங்ஹ—கைத்தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Parliamentary Secretary to the Minister of Industries and Fisheries)

May I ask the hon. Member to table that document if he is reading from a document?

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. එම්. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

This is an official document given to all hon. Members of Parliament. I am quoting from the Report submitted by the Meeting of the Aid Ceylon Group, Paris, in March 1968 and published by the Ministry of Planning and Economic Affairs, Ceylon. Are you satisfied?

ਭੋਲ੍ਹੇ ਦਾ ਚੰਦਰੋਂ ਲਿਖਿਆ.

(திரு. செல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

All right, carry on.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

"From 1965 exchange reserves were depleted and it was feared that the exchange earnings were no longer sufficient to meet basic consumption requirements and to provide the imports required for long-term economic growth.

Against this background of stagnation in 1965 the Aid Group was formed to help deal with the economic crisis which confronted Ceylon."

මෙයින් කියන්නේ ආර්ථික අතින් ඉතා මත්ම අස්ථිර තත්ත්වයක් අපේ රටේ ඇති වේගන ආවා; එම ආර්ථික බංකොලොත් භාවයේ උග්‍රම අවස්ථාවකට 1965 දී ලංකාවට මුහුණ පාන්න සිද්ධ වුණා; එම නිසා එම ආර්ථික අර්බුදයෙන් ගැලවීමට අධිරාජ්‍යවාදී ආණ්ඩු පහතින් සමත්විත

අග්‍රාණ්ඩුකරතුමාගේ කථාව :

කණ්ඩායමක් වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කරන ලද වාර්තාවක් හැටියට මෙය හඳුන්වා දී තිබෙනවා. ලංකාව ඒ අන්දමට මුහුණ පා ඇති ආර්ථික අර්බුදයෙන් ගොඩ ඒමට ඒ උදවිය ආධාර දෙනවාය කියන අදහස මෙයින් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙබඳු භයානක ආර්ථික පරිහාණියකට රටට මුහුණ දෙන්න සිදු වුණේ, මූලික හේතුව වුණේ, අධිරාජ්‍ය වාදී ආණ්ඩුව මහා යුද්ධයට පෙරත් පසුවත් නොකඩවාම ගසාකැමි කර ගෙන ගිය නිසයි. යටත් විජිත ක්‍රමය නැති නම් අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රමය අනුව, බලපෑම් අනුව, අපේ රට ආර්ථික අතින් පරිහාණියකට වැටුණාට පස්සෙ, අමාරුවකට දැමීමට පස්සෙ, එම අමාරුවෙන් ගලවන්න, ගැලවුම්කරුවන් වශයෙන් ක්‍රියා කරන බවකුයි මෙයින් පෙනී යන්නේ. මේ රටේ කර්මාන්ත දියුණු වක් ඇති කරන්නට බැහැ ; ප්‍රධාන කර්මාන්ත එකක්වත් කරන්නට බැහැ ; මේ රටට ඇති එකම බලාපොරොත්තුව නේ, රබර්, පොල් ආදී වැවිලි පමණයි, කියා 1950 දී කියා සිටියේත් මේ ලෝක බැංකුව මයි.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා. (මීගමුව)

(திரு. என். டென்சிஸ் பெர்னாண்டோ—நீர் கொழுப்பு)

(Mr. N. Denzil Fernando—Negombo)

වී වගාව ගැන තිබෙන වාර්තාවත් විකක් කියවන්න.

වෛද්‍යාවාදීය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்கம்)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ලංකාවේ ආර්ථික තත්ත්වය නගාසිටුවන්නට ප්‍රථම වන්නේ වී වගාවෙන් හා අතිකුත් වැවිලි මාර්ගයෙන් පමණක් කියා ලෝක බැංකුව 1952-53 කාලයේදී වාර්තා කළා. රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමට තිබෙන එකම මාර්ගය ඒකයයි එදා ඔවුන් කීවා. අපට මේ රටේ ටයර් කර්මාන්තය ඇති කරන්නට බැරිය, වානේ කර්මාන්තය මේ රටේ ඇති කරන්නට බැරිය, ඒ විධියේ වෙනයම් විශාල කර්මාන්ත මේ රටේ ඇති කරන්නට බැරිය, ජල විදුලියෙන් විශාල විදුලි බලයක් නිප

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

දවන්නට ප්‍රථමත්කමක් නැත, ගංවතුර වළක්වන්නට යැම මෝඩකමක්ය, යනාදී දේ සඳහන කරමින් ඔවුන් ඉදිරිපත් කළ වාර්තා පාර්ලිමේන්තුවේ පුස්තකාලයේ තිබෙනවා. ඒ අන්දමට ආර්ථික වශයෙන් මේ රට දියුණු කිරීම වළක්වා, අධිරාජ්‍ය වාදී වෙළඳපොළට වහල් කර, නිදහස් ආර්ථික ක්‍රමයක් ඇති කිරීම බාධා කළ, ඒ ලෝක බැංකුවමයි මේ ආර්ථික අර්බුදයෙන් ගොඩ ඒමට මාර්තු මාසයේදී එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයේ හත් හවුල් ආණ්ඩුවට වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළේ.

ගරු කථානායකතුමනි, කෘෂිකර්මය සම්බන්ධව ඉතාමත් වැදගත් තැනක් මේ ආණ්ඩුව ලබාගෙන තිබෙනවාය කියා මේ රාජ්‍යය කථාවේ සඳහන් වෙනවා. මෙන්න මෙහෙමයි රාජ්‍යය කථාවේ කියන්නේ :

“ විශේෂයෙන්ම දේශීය කෘෂිකාර්මික අංශයේ නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය අතින් වූ මහත් දියුණුව මෙම සංවර්ධනයන්ගෙන් පිළිබිඹු වේ.”

ගරු කථානායකතුමනි, ආහාර වගාව සම්බන්ධව ආණ්ඩුව මගින් යම් සුදුසු වැඩපිළිවෙළක් යොදනවා නම් පක්‍ෂ හේදයෙන් තොරව හැම කෙනකු විසින්ම එයට ආධාර දීම පරම යුතුකමක්. එහෙත් රජය ගෙනයන ආහාර වගා ව්‍යාපාරයේ යම් යම් දුර්වලකම් තිබෙනවා නම්, එයින් රටට සිදු වන අයහපත ගැන නොසලකා එම ව්‍යාපාරය දේශපාලන ආයුධයක් වශයෙන් පාවිච්චි කරනවා නම්, ඒ ගැන විවේචනය කරන්නටත් දුර්වලකම් පෙන්වා දෙන්නටත් අපට යුතුකමක් තිබෙනවා. අන්න ඒ නිසා මෙම රාජ්‍යය කථාවේ ආහාර නිෂ්පාදනය සම්බන්ධව මහත් දියුණුවක් ඇති වී තිබෙනවා යයි රාජ්‍යය කථාවට ඇතුළත් කර තිබෙන හෙයින්, ඒ සම්බන්ධවත් කරුණු විකක් ඉදිරිපත් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. නමුත් ඒ අනුව වැරදි අවබෝධයක් ඇති කර නොගන්නා ලෙස මා ඉල්ලනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ආහාර වගාව දියුණු කර ඒ අතින් රට ස්වයංපෝෂිත කිරීම සම්බන්ධව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ කිසි කෙනෙක් බාධා කරනවාය කියන හැඟීමක් ඇති කර ගන්නට එපා. එහෙත්

අභ්‍යන්තර තත්ත්වයේ කථාව :

[වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

නිබ්බේත තත්ත්වයට වඩා වැඩි ප්‍රචාරයක් ගෙන යන නිසා ඒ ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම අපේ යුතුකමක්.

ගරු කථානායකතුමනි, මෑතක සිට ලංකාවත් ඇතුළුව ලෝකයේ නොයෙකුත් රටවල් වගාවන් සම්බන්ධව—වි වගාවන් රබර්, තේ ආදී අනිකුත් වගාවන් සම්බන්ධව—පර්යේෂණ මාර්ගයෙන් විශාල දියුණුවක් ඇති කර ගෙන නිෂ්පාදනය වැඩි කර ගැනීමේ මාර්ග සොයා ගෙන තිබෙනවා. ඉස්සර, තේ අක්කරයකින් කඩා ගන්නට පුළුවන් වුණේ අමු දළ රාත්තල් 4,000 ක් පමණ නමුත්, දැන් තේ අක්කරයකින් අමු දළ රාත්තල් 20,000 ක් 25,000 ක් පමණ කඩා ගන්නට පුළුවන් තත්ත්වයට, තේ වගාව වැඩි දියුණු කර තිබෙනවා. බඩ රබර් ඉන්ද්‍රීමෙන්, අළුත් රසායනික පෝර වර්ග යෙදීමෙන් රබර් වගාවන් දැන් දියුණු තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙනවා. ඒ වාගේම බොහෝ රටවල් අළුත් බිත්තර වී යොදවා, අළුත් රසායනික පෝර වර්ග යොදවා, බෙහෙත් වර්ග යොදා එලදවට හානිකර කෘමි සතුන් හා වල් පැළෑටි විනාශ කර, වී වගාව වැඩි දියුණු කර ගෙන තිබෙනවා.

ලංකාවට ගැලපෙන අන්දමින්, අපේ ගොවිතැනෙන් නියම සංවර්ධනයක් ඇති කරලීම සඳහා වැඩ පිළිවෙලක් යෙදීම අපේ යුතුකමක්. එහෙත් අත්හදා බලන්නේවත් නැතිව, අපේ රටට සුදුසුද නු සුදුසුද කියා සොයා බලන්නේවත් නැතිව, හුදෙක් දේශපාලනමය ප්‍රචාර වශයෙන්, වෙනත් රක්ෂාවල් කළ අය දේශපාලනයට පය තැබූ ගමන්ම ආහාර වගා විශේෂඥයන් වශයෙන් පෙනී සිටිමින් රට පුරා ප්‍රචාරක කටයුතු ගෙන යන තත්ත්වයක් මේ රටේ ඇති වී තිබෙනවා.

අපේ අවාසනාවකට මෙන් මේ පිළිබඳ පර්යේෂණ විශාල වශයෙන් කර තිබෙන්නේ, ලංකාවට වඩා දේශගුණය වෙනස්, ලංකාවේ ස්වාභාවික පසට වඩා ස්වාභාවික පසෙන් වෙනස්කම් තිබෙන පිළිපසින්, තායිවාන් හා ජපන් වැනි රටවලයි. ගිනි කඳු ආශ්‍රිත ඒ රටවල්—“Volcanic soil”—ලංකාවට වඩා හුණක් වෙනස්. වර්ෂාව අධික ලංකාවේ වාගේ නොවෙයි, ඒ රටවල වියළි පොළොවේ වී නිපදවීමේ අයුතුකමක් මෙන් මේ

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගොවිතැන කරන්නේ වතුර යොදවායි. එවැනි රටවල පර්යේෂණ කොට, ඒ රටවලට යෝග්‍ය අන්දමට සකස් කර ගන්නා යම් යම් දේවල්, අපින් ඒ විධියටම භාවිතා කිරීමෙන් ඉතා භයානක තත්ත්වයක් ඇති වීමට ඉඩ තිබෙන බවට දැනටම හේතු සාධක තිබෙනවා.

අයි. ආර්. 8 වී වර්ගය වගා කිරීමෙන් මේ රටේ ආහාර ප්‍රශ්නය සම්පූර්ණයෙන්ම විසඳන්නට පුළුවන් යන අන්දමේ ප්‍රචාරයක් කරමින්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සමහර උදවිය ඒ වී වර්ගය ලංකාවේ අධික වර්ෂාව තිබෙන ප්‍රදේශවල, තෙත් කලාපයේ, බෙදා හැරීම නිසා භයානක ලෙස රෝග බෝවීමට ඉඩ තිබෙනවා.

ප්‍රේමදාස මයා.

(කි.ප්‍ර. පිරිමිපාය)

(Mr. Premadasa)

ආණ්ඩුවෙන් බෙදා හරිනවා?

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ප්‍රධාන වශයෙන් එක් එක් පුද්ගලයන්—හේම බස්නායක මහත්මයාන්—මේවා බෙදා හරිනවා; එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ඇතැම් අයත් මේවා බෙදා හරිනවා.

වී. බී. සුබසිංහ මයා. (කටුගම්පොල)

(කි.ප්‍ර. ඩී. පී. ජාතික—කටුගම්පොල)

(Mr. T. B. Subasinghe—Katugampola)

ඇයි, ඉඩම් ඇමතිතුමා.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

මේ විවල තිබෙන විෂ බීජ, මර්දනය කරන්නට අපහසු විෂ බීජ, වතුරත් සමග ගලාගෙන යාම නිසා මුළු තෙත් කලාපයම විනාශ වන තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. අගමැතිතුමා මාතරට ගිය අවස්ථාවේ ඒ පළාතේ ගොවීන් පෙන්නා දුන්නා අයි. ආර්. 8 නමැති මේ වී වර්ගය නිසා තෙත් කලාපයේ භයානක තත්ත්වයක් ඇති වන්නට පුළුවන් බව. එය පිළිගත් අගමැතිතුමා ඒ අවස්ථාවේදී කීවා, “මේවා යොදවන්නේ වියළි කලාපයේයි; තෙත් කලාපයේ කැමති අයට පමණක් මේවා

අග්‍රාණ්ඩුකරතුමාගේ කථාව:

ගන්න පුළුවනි; ආණ්ඩුව මේවා තෙත් කලාපයේ බෙදා හරින්නේ නැහැ” කියා. නිදර්ශන දක්වමින් මා මේවා පෙන්වා දෙන්නේ, මේ ගැන විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වන්නට ඕනෑ නිසායි. ඒ හැරත් ඔය ගිනි කළු තිබෙන, නොයෙකුත් පස් වගී තිබෙන රටවලට ගැලපෙන වගා කිරීම් අපේ රටට ගැලපෙන්නේ නැහැ. විශාල වශයෙන් ජලය පාවිච්චි කර ගොවිතැන් කරන අපේ රටේ ඊට වඩා වෙනස් පර්යේෂණ කරමින් මේ කටයුතු කෙරෙන්නට ඕනෑ.

නොබෝදා මා කළ ප්‍රකාශයක් සම්බන්ධ ව යම් යම් විවේචන ඇති වුණා. ඒ ගැනත් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කළ යුතුයි. ආණ්ඩුවෙන් නිකුත් කර තිබෙන විස්තර පත්‍රිකා අනුව, සාමාන්‍යයෙන් එව් 4, එව් 8 ආදී වර්ගවල බිත්තර වී වපුරනවා නම් අක්කරයකට පොහොරවලට රුපියල් 100 ක් පමණ වියදම් කරන්නට ඕනෑ. තවත් රුපියල් 150 ක් පමණ—

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(*කි. ශෙල්ටන් ජයසිංහ*)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

මොන පත්‍රිකාවෙද එහෙම තිබෙන්නේ? කරුණා කර කියවන්න.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(*ඩොක්ටර් எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ*)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

තමුත්තාත්සේට වුවමනා පත්‍රිකා මා කියපත්තේ නැහැ. ධ්වමනා නම් යන වියදම් මා කියවන්නම්:

“Ammonium sulphate” හොණ්ඩරය රුපියල් 25.00 යි. “Super phosphate” රුපියල් 32.00 යි. “Muriate of potash” රුපියල් 24.00 යි. මේවා හොණ්ඩර තුනහමාරක් සඳහා වියදම රුපියල් 94 යි. අයි. ආර්. 8 වී වලට නම් හොණ්ඩර තුනහමාරක් නොවෙයි, හොණ්ඩර නවයක් දහයක් ඕනෑ; ඒවගේ තුන් ගුණයක් ඕනෑ. එතකොට අයි. ආර්. 8 වපුරනවා නම් අක්කරයකට රුපියල් 240 ක් පමණ වියදම යනවා. ඒවාගේම කෘමිනාශක, වල් පැලැටි නාශක බෙහෙත් වර්ගත්

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගන්නට තිබෙනවා. ගොයම් මැස්සන්, වෙනත් කෘමීන්, පණුවන්, වල් පැලැටි වද කිරීමට ඉසින රසායනික බෙහෙත්වල මිල කීයද? ඉතාම හොඳ වල් පැලැටි නාශකය අක්කරයකට එක වරක් ඉසීමට යන වියදම රුපියල් 50 යි.

ප්‍රේමදාස මයා.

(*කි. ප්‍රේමදාස*)

(Mr. Premadasa)

පෝර වොන් එකකට කොපමණ වැඩිපුර අස්වන්නක් බලාපොරොත්තු වෙනවාද?

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(*ඩොක්ටර් எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ*)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

යන වියදම් මා කියන්නේ. කෘමි නාශක—පණුවන් නැසීමට—අක්කරයකට එක වරක් බෙහෙත් ඉසීමට රුපියල් 25 යි. ගොයම් කීඩුවන්ට ඉසින බෙහෙත් අක්කරයකට එක වරක් ඉසීමට රුපියල් 20 යි. මේ විධියට, ආණ්ඩුවේ පත්‍රිකාවල තිබෙන විධියට අක්කරයක් ගොවිතැන් කිරීමට රුපියල් 260 ක් පමණ වියදම් වෙනවා. ඒවාගේම ට්‍රැක්ටර් යන්ත්‍රවලට පාවිච්චි කරන තෙල් හා ඒ ට්‍රැක්ටර් යන්ත්‍ර ක්ෂයවීම වෙනුවෙන් තවත් රුපියල් 40 ක් පමණ වෙන් කරන්නට ඕනෑ. මේ විධියට බැලුවාම අද අක්කරයක් ගොවිතැන් කරන්නට නම් රුපියල් 260 ක් පමණ වියදම් වෙනවා. ලංකාවේ අක්කර විසි ලක්ෂයක් වගා කරනවාය කියමු. සාමාන්‍යයෙන් මහ කන්නයට අක්කර දොළොස් ලක්ෂයකුත් යල් කන්නයට අක්කර අට ලක්ෂයකුත් ගොවිතැන් කරනවාය කියමු. එතකොට එකතු ව සාමාන්‍යයෙන් අක්කර විසි ලක්ෂයක් පමණ වෙනවා. අක්කරයට රුපියල් 200 ගණනේ බැලුවත් අවුරුද්දකට අක්කර විසි ලක්ෂයක් ගොවිතැන් කිරීම සඳහා විදේශ විනිමය රුපියල් කෝටි 40 ක් පමණ වැය වෙනවා.

එම්. ඒ. ඩැනියෙල් මයා. (හේවාහට)

(*කි. ආර්. ඩැනියෙල්—හේවාහට*)

(Mr. M. A. Daniel—Hewaheta)

මි හරකුන් දැමීමට කොපමණ වැය වෙනවා ද?

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

මා ප්‍රකාශ කළේ පිටරිත් හාල් ගෙන් විමට යන වියදමට වැඩි මුදලක්—විදේශ විනිමයක්—මේ ද්‍රව්‍ය ලංකාවට ගෙන්වීමට වැය කරන්නට සිද්ධ වී තිබෙන බවයි. මි හරක් කථා මි හරකුන්ටම හාර දී මා මගේ කථාව කරගෙන යනවා.

ඩැනියෙල් මයා.

(திரு. டனியல்)

(Mr. Daniel)

තමුත් නාත්සෙ ට්‍රැක්ටර් පාවිච්චි කළාම විදේශ විනිමය යනවාය කිව්ව නොවැ. හොඳ මි හරකුන් දමා—එළහරකුන් නොවෙයි හොඳ මිහරකුන් දමා—හාන්තට යන වියදම කියන්නකො.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. තෙල් පිරිපහදුව ක්‍රියාවේ යොදවනවාය කියා මේ රාජ්‍යය කථාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. නමුත් පොහොර කර්මාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවීම සම්බන්ධව කිසිම ප්‍රකාශයක් කර නැහැ. අද විදේශීය අධිරාජ්‍යවාදීන් ගෙන් මේ ආණ්ඩුවට තිබෙන බලපෑම් දෙස බලන විට මේ ආණ්ඩුව පෙරළා දමන තුරු මේ රටේ පොහොර කර්මාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවීමට ක්‍රියා කළ නොහැකි බව මට පෙනෙනවා. මේ ආණ්ඩුව තිබෙන තුරු මේ රටේ පොහොර කර්මාන්ත ශාලාවක් තැනවියයි අපට සිතන්නට බැහැ. මෙම රාජ්‍යය කතාවේ තෙල් පිරිපහදුව ගැන සඳහන් වුණාට පෝර කර්මාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවීම ගැන කිසිම සඳහනක් නැහැ. ගොවිතැන ගැන මිට වඩා කතා කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ.

කොස්ටික් සෝඩා නිෂ්පාදනය සඳහා තවත් යන්ත්‍රාගාරයක් පිහිටුවන්නට යනවාය කියා සඳහන් වෙනවා. මෙය දෙවන යන්ත්‍රාගාරයක් වශයෙන් සලකන්නට පුළුවනි. දැනට පරත්තන්හි පිහිටි යන්ත්‍රාගාරය ලඟට ගැනෙන්නේ මෙයයි. එක් සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලෙ අධිරාජ්‍යවාදී කොමිෂනරියක් මගින් පරත්තන්හි

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

තත්හි මෙම යන්ත්‍ර සවි කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අද එතන කොස්ටික් සෝඩා සාදන විට ක්ලෝරීන් විෂ ගැස්පිට වෙනවා. එම නිසා ඒ කර්මාන්ත ශාලාවෙහි සාදන්නට පුළුවන් කොස්ටික් සෝඩා ප්‍රමාණයවත් හදන්නේ නැහැ. එතන ඒවා හදන්නට ගියොත් ක්ලෝරීන් විෂ ගැස් එකේ බලපෑම නිසා මුළු යන්ත්‍රාගාරයත් අවට ප්‍රදේශයත් විනාශ වෙන්නට පුළුවනි. දැනට එහි කොස්ටික් සෝඩා වෙන් දාහක් පමණ හදනවා. එනිසා ක්ලෝරීන් විෂ ගැස් වෙන් දාහක් පමණද පිට වෙනවා. ඒවා සිත් වෙන් පත්සියයක් පමණ ප්‍රයෝජනයට ගන්නා අතර ඉතිරි වෙන් පත්සියයක පමණ ක්ලෝරීන් විෂ ගැස් ප්‍රමාණය, පරත්තන් ප්‍රදේශය වගා නොකළ ප්‍රදේශයක් නිසා, සුළඟේ පාවී යන්නට ඉඩ හැර තිබෙනවා. ලංකාවට කොස්ටික් සෝඩා වෙන් තුන් දහසක් පමණ අවශ්‍යයි. කොස්ටික් සෝඩා හරිගස්සන්තට යාමේදී පිටවන ක්ලෝරීන් ගැස් වලට කරන්නට දෙයක් නැති හෙයින් එතන කොස්ටික් සෝඩා අවශ්‍ය පමණට නිෂ්පාදනය කරන්නට අමාරුයි. තවත් කොස්ටික් සෝඩා වෙන් දෙදහසක් නිෂ්පාදනය කරන්නට හැකි යන්ත්‍ර පරත්තන්හි තිබෙනවා. එහෙත් ක්ලෝරීන් විෂ ගැස් එකට කරන්නට දෙයක් නැති නිසාම එය කරන්නට අමාරු වී තිබෙන්නේ. එමනිසා කොස්ටික් සෝඩා හදන්නට අළුත් යන්ත්‍රාගාරයක් තනන්නට යනවා. එයින් පෙනෙනවා වෙනත් ලාභ ප්‍රයෝජන, කොමිස් සහ අල්ලස් ක්‍රම උඩ තවත් යන්ත්‍රාගාරයක් සාදන්නට යන බව. දැනට තිබෙන යන්ත්‍රාගාරයෙන් නියම ප්‍රයෝජන ගන්නට වැඩ පිළිවෙලක් නොයොදා වගකීමෙන් තොරව කරන වැඩක් හැටියට අපට මෙය හඳුන්වන්නට පුළුවනි. ඒ නිසා එම කාරණයෙහිද පැහැදිලි තත්ත්වයක් නොමැති බව සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා.

උකු කිරි කම්හල පිළිබඳව මෙහි සඳහන් වෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙනුත් වචනයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. උකු කිරි කම්හලේ නිෂ්පාදනය කළ හැකි මුළු උකු කිරි ප්‍රමාණයම නිපදවන්නට නම් කිරි පයින්ට් 1 ලක්ෂ 18 දහසක් වුවම නැති. එහෙත් පොළොන්නරුවේ පිහිටි

අනුමතකාරතුමාගේ කථාව :

රජයේ ගව පට්ට්ටලින් ලැබෙන්නේ කිරි පයිත්ට් පත්දහසයි. එම නිසා කිරි පයිත්ට් 1 ලක්ෂ 18 දහසක් සපයන්නට ක්‍රමයක් ඇත්තේ නැහැ. ඒ හේතුකොට ගෙන අද කරන්නේ නවසීලන්තයේ සිට පිරි කිරි ගෙන්වීමයි. ලද්දාවන්ට දෙත්තට ගෙනෙන පිරි කිරි ලද්දාවන්ට දෙත්තෙන නැහැ. එහෙත්ම මොකද කරන්නේ? දැනට උකු කිරි කර්මාන්ත ශාලාවක් ඇති කර තිබෙන නිසා වැඩි ආදායමක් ලබා ගැනීම පිණිස ලමයින් සඳහා ගෙන්වන පිරි කිරි එම කර්මාන්තශාලාවට ගෙන ගොස් සීනි දමා දිය කර උකු කිරි වශයෙන් සාදා විකුණනවා. වැඩිහිටියන් විත් කිරි දමා තේ බීමට වැඩියෙන් ආශා නිසාත්, එයින් වැඩි ආදායමක් ලැබෙන නිසාත්, ලද්දාවන් හාමතේ මාන්දමෙන් පෙළෙන්න ඉඩ හැර ඒ පිරි කිරි මෙසේ විත් කිරි සෑදීමට යොදවා තිබෙනවා. කිරි පයිත්ට් 1,18,000ක් වෙනුවටයි ඒ පිරි කිරි පාවිච්චි කරන්නේ. දැනට එයින් දෙකෙන් පංගුවක ප්‍රමාණයක් මෙසේ පිරි කිරිවලින් සාදා නිකුත් කරන අතර, තව අවුරුද්දක් දෙකක් ඇතුළත 1,18,000හේ ප්‍රමාණය නිකුත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙන බවයි අපට දැනගන්නට තිබෙන්නේ.

කිරි ලබා ගැනීම සඳහා කිරි පට්ට් බෝ කිරීම පිණිස දැනට අක්කර 18,000ක් 20,000ක් පමණ ඒ ප්‍රදේශයේ ඉඩම් ධන පතින්ට බෙදා දී තිබෙනවා. එහෙත් ඒ ඉඩම්වල ඇති වටිනා දෑව වර්ග විනාශ කර තිබෙනවා මිසක් එක් කෙනෙක්වත් තවම කිරි පට්ට් ඇති කර නැහැ. ඊට හේතුව වශයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙන කාරණය නම් එම ඉඩම් එරෙන නිසා ඒවායේ තණ කෑමට හරක් මුදා හැරීමට බැරි බවයි. සමහර විට ඒක ඇත්ත වෙන්නත් පුළුවන්. නමුත්, මා ඒ ගැන හරි හැටි විස්තර දන්නේ නැහැ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The hon. Member has only five minutes more.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ලෝක බැංකු වාර්තාවෙන් කියා තිබේ නවා කථානායකතුමනි, මේ තරම් විශාල උකු කිරි කම්හලක් සාදා තිබෙන නිසා ලද්දා පිරි කිරි සෑදීම පිණිස ලද්දා පිරි කිරි කම්හලක් තැනීම මෝඩකමක්ය, එය අනවශ්‍යය, කියා. ඒ නිසා අද ලද්දා පිරි කිරි ආහාර සම්බන්ධයෙන් ඉතාම භයානක තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

තවත් එක් කාරණාවක් පමණක් මතක් කර මගේ කථාව අවසන් කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. හෝමාගම ගරු මන්ත්‍රී තුමා (ගාමනී ජයසූරිය මයා.) නිතරම කියනවා, ආණ්ඩුව මොන විධියේ වැඩ කළත් අකුරුස්සේ මන්ත්‍රීවරයා දොස් තඟනවාය කියා. එසේ දොස් තැඟීමේ වටිනාකම පෙන්වා දීමට මා එක් කාරණයක් මතක් කරන්න කැමතියි. තමුත්තාත්සේලාගේ රාජාසන කථාවෙ තිබෙනවා, මහවැලි ගඟ උතුරට හරවන වැඩ පිළිවෙළක් යොදනවාය කියා. මහවැලි ගඟ උතුරට හැරවීම පිළිබඳව 1960 දී අපේ ඉඩම් ඇමතිතුමා ඇමෙරිකන් සමාගමක් යොදවා, කොළඹ ක්‍රමය යටතේ කැනේඩියානු පරීක්ෂක කණ්ඩායමකුත් යොදවා ආරම්භ කරන්නට තැත් කළ ඒ වැඩ පිළිවෙළට විරුද්ධව මෙම පාර්ලිමේන්තුවෙන් විශාල උද්ඝෝෂණයක් ඇති කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඒ ව්‍යාපාරය නතර කර ඊට පසුව එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලය මගින් ඒ ගැන නැවත පරීක්ෂණ පවත්වා කටයුතු කරගෙන යෑමේ තත්ත්වයක් උදා වුණා. ඒ සම්බන්ධයෙන් මා එක් කාරණාවක් මතක් කරන්න කැමතියි. එදා 1962 දී ලංකාණ්ඩුව මහවැලි ගඟ හැරවීමේ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කිරීමට පොරොන්දු වකට බැඳෙන තත්ත්වයකුයි තිබුණේ. එහෙත් ඒ සම්බන්ධව පාර්ලිමේන්තුවේ විවාදයක් පවත්වා කිසිම හේදයක් නැතුව ඒකච්ඡන්දයෙන්ම ඒ වැඩ පිළිවෙළ ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට තීරණය කළා.

අඟුණකුරුමයේ කපාව:

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

එදා ඒ කැනේඩියානු පරීක්ෂක විශේෂඥයන්ගේ කණ්ඩායමේ වාර්තාවේ ඒ ගැන විස්තර කර තිබුණේ මෙන්න මේවායි:

“උතුරට මහවැලි ගඟ හැරවීමෙන් සම්පූර්ණයෙන් අක්කර 3,25,000 ක් ගොවිතැනට වතුර බෙදීම.

ඊට පසු ගංගා නිම්නයේ ඉතුරු වන ප්‍රදේශ වලින් අක්කර 2,25,000 ක් ගොවිතැනට වගා කරවීම.

ජලවිදුලි බලය මැගවටි 480 ක් නිෂ්පාදනය කිරීම.”

එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලයේ වාර්තාවේ ඇමෙරිකන් යෝජනා ක්‍රමය ගැන මෙහෙම තියෙනවා:

“.... cannot be considered the best and most economical solution of the problem.”

කැනේඩියන් හස්ටිංස් සර්වේ කෝපරේෂන් වාර්තාව ගැන මෙහෙම කියනවා:

“The technical solutions proposed in the C.H.A.C. report for phasing development were approximate and sketchy and it was not possible to use them in our further designs.”

ඒ උදවියගේ පර්යේෂණ කිසි දෙයක් ප්‍රයෝජනයට ගන්නට බැරි බවත්, පැහැදිලි මදි බවත් මෙහි කියා තිබෙනවා. එහෙත් ඉඩම් සංවර්ධන ඇමතිවරයා 1962 දී පසුගිය ආණ්ඩුව වගකීමකට බඳවන්නට යෝජනා කළේ ඒ වාර්තාව අනුවයි. එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලයේ වාර්තාව අනුව මහවැලි ගඟ ක්‍රමය යටතේ සංවර්ධනය කරන්නට බලාපොරොත්තු වන ප්‍රමාණය අක්කර 9 ලක්ෂයයි. 3 ලක්ෂය 9 ලක්ෂයක් වී තිබෙනවා. සංවර්ධනය කරන්නට පුළුවන් ඉඩම් ප්‍රමාණය තුන් ගුණයකින් වැඩියි. නිපදවන්නට පුළුවන් ජලවිදුලි ප්‍රමාණය මැගවටි 400 ක් නොව 900 යි. උතුරු ප්‍රදේශය සම්පූර්ණයෙන් ම සංවර්ධනය කරන්නට පුළුවන් වැඩ පිළිවෙළක් එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලයේ මහවැලිගඟ ව්‍යාපාරයේ තිබෙනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂය අධිරාජ්‍යවාදීන්ට සම්බන්ධ වෙලා, අධිරාජ්‍යවාදී ආණ්ඩුවලට වුවමනා අත්දමට, ලෝක බැංකුවට වුව මනා අත්දමට අපේ ආර්ථික පදනම හැඩ

ගස්වන්නට උත්සාහ කිරීම හිස රදයට කොටිය මාරු කිරීම තරම්වත් ප්‍රයෝජනයක් නැති වැඩක් පමණක් නොවෙයි, හයානක වැඩක්. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මේ වැඩ පිළිවෙළ නිසා අප අධිරාජ්‍යවාදී ආණ්ඩුවල වහලුන් බවට පත්වීමෙන් අපේ ආර්ථික නිදහසට බාධා වන තත්ත්වයකට අපට මුහුණ පාන්නට සිදු වන බව මා මතක් කර තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මට මේ කාලය දීම ගැන තමුන්තාත්සේට ස්තූතිවන්ත වෙමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

අ. හා. 3.26

එස්. බී. හේරත් මයා. (හිරියාල)

(කි.රු. எஸ். பி. ஹேரத்—ஹிரியால)

(Mr. S. B. Herat—Hiriyala)

ගරු කථානායකතුමනි, මට කථා කරන්නට මේ අවස්ථාව දීම ගැන මා ප්‍රථමයෙන්ම තමුන්තාත්සේට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. අකුරැස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ) කථාවෙන් පසු මට කථා කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැනත් මා සන්තෝෂ වෙනවා.

අපේ ජාතික රජයේ 4 වැනි රාජාසන කථාව පිළිබඳ විවාදයේදී මේ ජාතික රජයෙන් කෘෂිකම්‍ය සම්බන්ධයෙන් අපේ මහජනතාවට ලැබුණු පහසුකම් ගැන වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නටයි, මා බලාපොරොත්තු වන්නේ. එසේ බලාපොරොත්තු වන්නේ මා ඉතා දුෂ්කර ගොවි ප්‍රදේශයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයකු නිසයි. අපේ රජය ගොවිතැන් දියුණු කිරීම ගැන ඉතා උනන්දුවෙන් වැඩ කරගෙන යන රජයක් බව මහජනතාවට—විශේෂයෙන් ගොවි මහජනතාවට—ඔප්පු කර අවසානයයි.

මේ රාජාසන කථාව පටන් ගත්ත විටම අපේ මුදල් තත්ත්වය සම්බන්ධව සඳහන් කර තිබෙනවා. 1965 දී අපේ ජාතික ආණ්ඩුව පිහිටුවන අවස්ථාවේදී, මේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය, අප කලින් හිතුවාටත් වඩා දුර්වලව තිබුණු බව අප සියළු දෙනාම දන්නවා. 1965 අවුරුද්දේ මුලදී කටයුතු කරගෙන යන ලද ආකාරයෙන්ම

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

මේ ආණ්ඩුවත් කටයුතු කරගෙන ගියා නම් 1966 සහ 1967 යන අවුරුදුවලදී අප කවුරුනුත් බඩගින්නේ මැරී යන්නට ඉඩ තිබුණා.

අප පිටරට යවන තේ රබර් පොල් යන තුන් වර්ගයෙහි මිල ලෝක වෙළෙඳ පොළේ ඉතා සිඝ්‍රයෙන් අඩු වීම නිසා අපට ලොකු පහරක් වැදුණා. විශේෂ යෙන්ම 1966 දී සහ 1967 දී මේ තත්ත්වය ඇති වුණා. 1966 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 240ක්ද, 1967දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 285ක්ද අඩුවෙනුයි, ඒ ද්‍රව්‍ය තුන සඳහා අපට පිටරටින් මුදල් ලැබුණේ. මේ අධික මිල අඩු වීම කරණකොටගෙන අපේ රටේ සංවර්ධන කටයුතුවලට ලොකු හානි යක් සිදු වුණා. මේ තත්ත්වය යටතේ පසු ගිය ආණ්ඩුව දිගටම පැවතුණා නම් ජනතාවට වුවමනා කරන ආහාර ටිකවත් ගෙන්වා ගන්නට බැරි වීම හේතුකොට ගෙන ඉන්දියාවේ සමහර ප්‍රදේශවලට සිදු වී ඇති අන්දමේ ලොකු දුර්භික්ෂයන්ට මුහුණ පාන්නට මෙරට වැසියන්ටද සිදු වන්නට ඉඩ තිබුණා. එහෙත් වර්තමාන රජයේ බලවත් උත්සාහය නිසාත් ගොවි ජනතාවගේ සහයෝගය නිසාත් ඒ භයානක තත්ත්වයට මුහුණ නොපෑවා පමණක් නොව, පසුගිය තුන් අවුරුද්ද තුළ සැහෙන දියුණුවක් ලබන්නට අපට පුළුවන් වුණා. ඇත්තෙන්ම පසුගිය තුන් අවුරුද්ද තුළ අප ලොකු ජයග්‍රහණයක් අත්පත් කරගෙන තිබෙනවා යයි කියන්නට පුළුවනි.

මම ගොවි ප්‍රදේශයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයෙක්. කැළෑ නාස්ති කරන්නට එපා යයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නිතරම කියනවා. කැළය කපා කොටා ගොවිතැන් කොට අවුරුදු තුනකින් සැහෙන අස්වැන්නක් ලබා ගන්නට පුළුවන් නම් එය ලොකු ජයග්‍රහණයක් යයි කියන්නට පුළුවනි. අපේ රටේ කෘෂිකර්ම දියුණුව තිබෙන්නේ නගරබදව නොවන බව මා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මතක් කරන්නට ඕනෑ. කෘෂිකර්මය දියුණු වී තිබෙන්නේ පිටිසර බදවයි. අපේ ප්‍රදේශවල කැළෑ පෙරළා දමා කුමානුකූලව ගොවිතැන් කර තිබෙනවා.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

අපත් සමග යන්නට ආවොත් ඒ ප්‍රදේශ වල තිබෙන සරුසාර වගාවන් බලාකියා ගන්නට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ට පුළුවන් වේවි. ඒ ප්‍රදේශවලට ගොස් කොයි පැත්ත බැලුවත් ඉතාමත් අලංකාර ගොවිපලවල් දැක ගන්නට පුළුවන් වේවි.

බබ්ලිවි. පී. ජී. ආරියදාස මයා. (හපුතලේ)

(திரு. டபிள்யு. பி. ஜி. அரியதாசு—அப்புத்தலை)

(Mr. W. P. G. Ariyadasa—Haputale)

ඔවා තිබෙන්නේ කොහේද ?

එස්. බී. හේරත් මයා.

(திரு. எஸ். பி. ஹேரத்)

(Mr. S. B. Herath)

අප කියන දේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට විහිළයි. ඒ ගරු මන්ත්‍රී වරුන් වේදිකාවලට ගොස් එකක් කියනවා; මෙතැනදී තවත් එකක් කියනවා. අපේ රටේ ජනතාව පුවත්පත් මාර්ගයෙන් සහ පැන්සාඩ් වාර්තා මාර්ගයෙන් මෙම ගරු සභාවේ පැවැත්වෙන විවාද කියවනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ට මේ ආණ්ඩුවේ ආහාර ව්‍යාපාරය විහිළුවක් වුණත් තමනුත් ඔය ආහාර ව්‍යාපාරයට සහයෝගය දෙනවා යයි මෙතැනදී නම් කියනවා. එහෙත් වේදිකාවල නැගී මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනෙකු කියා තිබෙනවා, අපි බලයට ආවොත් හාල් ගෙන්වා කුපන්වලට හාල් සේරු දෙක බැගින් බෙදා දෙනවාය කියා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට ආණ්ඩු බලය ලැබුණොත් පිටරටින් හාල් ගෙන්වන්න සූදානම් වෙනවා නම් එසේ කිරීමෙන් අපේ ගොවි ජනතාවගේ ව්‍යාපාරවලටත්, ගොවි ජනතාවටත් පහර වදින්නේ නැද්ද කියා කල්පනා කර බලන ලෙස මා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ගෙන් ඉතා ආදරයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ටි හෝ හාල් පිටරටින් ගෙන්නුවොත් අපේ ගොවීන් නිෂ්පාදනය කරන හාල්වලට අද වැනි මිලක් ලැබෙන්නේ නැති බව කියන්නට ඕනෑ. ඒක විහිළුවක් හැටියට අපේ ගොවි ජනතාව සලකන්නේ. අද ගොවි ජනතාව ඉතා උනන්දුවෙන් මේ කරුණ ගැන සාකච්ඡා කරගෙන යනවා.

අභ්‍යන්තර කාරකයාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[එස්. බී. හේරත් මයා.]

දැන් අපේ ගොවි ජනතාව මේ වගේ කථා වලින් රවටන්න පුළුවන් යයි මා හිතන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් වයඹ පළාතේ නොයෙක් විධියේ රැස්වීම් පවත්වමින් රජයේ මේ ව්‍යාපාරවලට විරුද්ධ මේ විධියේ ප්‍රකාශ කරගෙන ගියා. ගොවි ජනතාව ඒ රැස්වීම්වලට සහභාගි වුණා. ඒ සහභාගි වුණේ, ඒ විහිළු කථා පවත්වන්නට පැමිණෙන මන්ත්‍රීවරුන්ගේ මුහුණු කොයි විධියද කියා බලා ගන්නයි. එම නිසා වයඹ පළාතේ පැවැත්වූ රැස්වීම්වලින් විරුද්ධ පාර්ශ්වයට ලොකු වාසියක් ලැබෙයි කියා මා හිතන්නේ නැහැ. පසුගිය අවුරුදු දෙකේම ලොකු නියඟ පැවති බව අපි දන්නවා. එසේ තිබෙද්දීත් 1967 අවුරුද්දේ වී ගොවිතැනින් ලැබුණු අස්වැන්න තරම් විශාල අස්වැන්නක් මේ පාර්ලිමේන්තුව පටන් ගැනීමෙන් පසුව කවදාවත් ලැබී තිබෙනවායයි මා හිතන්නේ නැහැ. මේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය නඟා සිටුවන්න අපේ මහජනතාව කොයිතරම් උනන්දුව කින් කටයුතු කර තිබෙනවාද යන්න එයින් පෙනී යනවා. ආහාර සඳහා අවුරුදු පතා රුපියල් ලක්ෂ 8,000ක තරම මුදලක් මේ රටින් පිටරට ඇදීයන බව අපි ඒ ජනතාවට පෙන්වා දීමෙන් පසුව ඒ ජනතාව ඉතා උනන්දුවෙන් ක්‍රියා කරන්නේ අපේ දුෂ්කර ප්‍රදේශවල වාරිමාර්ග ක්‍රම දියුණු කරගෙන, ආහාර නිෂ්පාදනය කර නගරබද සහෝදර මහජනතාවට සපයා දෙන අතර පිටරට ඇදීයන ඒ විශාල ධනස්කන්ධය මේ රටේම රඳවා ගැනීමටයි. එහෙත් අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ආහාර වගා කරන එවැනි ප්‍රදේශවලට පවා ගිහින් මහජනයා ගොවිතැනට අධෛර්‍ය වන අත්දමේ නොයෙකුත් විවේචන කරගෙන යන බව කතාහුවුවෙන් මතක් කරනවා. කෘෂිකම්ය සඳහා අවුරුදුපතා මෙතරම් කෝටි ගණනක මුදලක් වියදම් කරනවාය, නමුත් අපේ කෘෂිකාර්මික කටයුතු කොයිතරම් දුරට දියුණු වී තිබෙනවාද යන විධියේ ප්‍රශ්න අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නොයෙක් රැස්වීම්වලදී ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුව

කෘෂිකාර්මික කටයුතු සඳහා කරන වියදමට සරිලන ප්‍රතිඵල ඒවායින් ලැබෙනවා දැයි මහජනතාවගෙන් ප්‍රශ්න කරනවා.

කෘෂිකාර්මික වැඩ කටයුතු සඳහාත් වාරිමාර්ග වැඩ කටයුතු සඳහාත් කොයි තරම් මුදල් වියදම් කළත් කමක් නැහැ. අපේ රටේ, අපේ කීටි දරුවන්ගේ අනාගතය රැදී තිබෙන්නේත්, ආහාර හිඟයක් ඇති විය හැකි උපද්‍රවලින් අපේ අනාගත පරම්පරාව බේරා ගන්නට පුළුවන් විය හැක්කේත්, ඒ මගින් තිසයි. කාර්මික අංශයත් දියුණු වන්නට ඕනෑ. එයත් දියුණු කරගෙන ගොස් තිබෙන බව, මා හිතන්නේ, ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාම පිළිගන්නවා ඇති.

පසුගිය අවුරුදු තුනක කාලය තුළ අපේ ජාතික ආණ්ඩුව නොයෙක් ව්‍යාපෘති නොයෙක් කරුණු සම්බන්ධයෙන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ විවේචනයට ලක් වූ බව පිළිගන්නවා. අපේ ආහාර වගා ව්‍යාපාරය විවේචනයට එල්ල කර තිබෙනවා. අපට කෘෂිකර්මය දියුණු කරන්නට බැහැ කියායි එතුමන්ලා කියන්නේ. ධනපති කොමිෂනාරිස්වරයාට ඉඩම් දුන්නාලු, අපි. දුප් පත් උදවියට ලැබෙන්නට තිබුණු ඉඩම්ලු ධනපති කොමිෂනාරිස්වරයාට අපි දුන්නේ. ඒ විධියට ඉඩම් දීලා කෘෂිකර්මය දියුණු කරන්නට බැහැ කියනවා.

අපේ ආණ්ඩුව ඉඩම් දුන් ආකාරය සන්තෝෂයෙන් සඳහන් කරන්නට කැමතියි. කොමිෂනාරිස්වරයාට ඉඩම් දුන්නා; දුප්පත් අයටත් දුන්නා. දුප්පත් ගොවි ජනතාවට යන්නට බැරි තැන්වල ඉඩම් කොමිෂනාරිස්වරයා සංවර්ධනය කරවා ගැනීමට අප අද හස් කළා. දුෂ්කර ප්‍රදේශවලට ගිහිල්ලා කරදරවලට මුහුණ පෑමට අපහසු තැන්වල ඉඩම් දුප්පත් ගොවීන්ට දීමෙන් පලක් නැති නිසා ඒ අයට නෙදී ඒවායේ ගොවි තැන් කරන්නට පුළුවන් උදවියට දුන් බව ඒ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ දැනගැනීම පිණිස සඳහන් කරන්නට කැමතියි. මා මෙසේ කියන්නේ හිටපු රජයේ සේවකයකු හැටියටයි. දිස්ත්‍රික්ක අටක ඉඩම් සංවර්ධන අධිකාරීවරයකු හැටියට වැඩ කර තිබෙන නිසා මේ ගැන මට කියන්නට පුළුවනි. ගම් පුළුල් කිරීමේ ව්‍යාපාරය කරගෙන යන්නට පුළුවන් ප්‍රදේශවල, ඉඩම් දියුණු කරන්න

අශ්වමේඛාකාරකුමාරයෝ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

පුළුවන් ප්‍රදේශවල, මහජනතාවට අවශ්‍ය ඉඩම් තිබෙන ප්‍රදේශවල ඉඩම් කොම්පැනි කාරයින්ට කොහොමවත්ම දී නැති බව මා තමුන් නාත්සේලාට මතක් කරන්න කැමතියි. ගරු කථානායකතුමනි, මා විසින් මේ අවස්ථාවේදී කිව යුතු කරුණක් තිබෙනවා. නොයෙක් නොයෙක් ප්‍රදේශවල මේ ගම් පුළුල් කිරීමේ ව්‍යාපාරයට සුදුසු ඉඩම් තිබුණා. අපි ඒවා කොම්පැනිවලට දුන්නේ නැහැ. තමුන් කනගාටුවෙන් වුවත් කිව යුතු දෙයක් තිබෙනවා. පසුගිය කාල සීමාවේදී ගොවිතැන් කිරීමට තිබුණ ඒ කැලෑ ප්‍රදේශ—ගම්බදව තිබුන කැලෑ ප්‍රදේශ—ලොකු ධනපති මහත්වරුන් විසින්—මා නම් කියන්න යන්නේ නැහැ—නොයෙක් නොයෙක් විධියට බලෙන්ම අල්ලා ගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා ගොවිතැන් කරන අපේ ගොවි සහෝදරයින්ට ඒ ගම් පුළුල් කරන්නට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වීමට හේතු වූයේ පසුගිය රජය විසින් මේ කෘෂිකම්පාතය සම්බන්ධයෙන් නැත්නම් ගම් පුළුල් කිරීමේ ව්‍යාපාරය දියුණු කිරීම සම්බන්ධයෙන් ගෙන ගිය දුර්වල වැඩපිළි වෙල නිසයි. ඒ තත්ත්වය දැන් හුඟක් දුර අවුල් වෙලයි තිබෙන්නේ. එදා ඇති වුණ ඒ අඩුපාඩු අද සකස් කරන්නට බැරි තරම් අමාරු තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මට දීර්ඝ වශයෙන් කථා කිරීමට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මට සීමා සහිත කාලයකුයි ලැබී තිබෙන්නේ. ඒ නිසා ඉතා කෙටියෙන් මේ එක් එක් ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කිරීමටයි මා අදහස් කරන්නේ. මේ කෘෂිකම්පා සම්බන්ධයෙන් ගතවූ අවුරුදු තුන ඇතුළත ලැබී තිබෙන ප්‍රතිඵල ගැන අපට සන්තෝෂ වෙන්න පුළුවනි. එම අවුරුදු 3 ඇතුළත කොයි තරම් විවේචනවලට ලක් වීමට සිදු වුවත් අපි නියම අරමුණ කරා ගමන් කර තිබෙන නිසා අපට ප්‍රීති වෙන්න පුළුවනි.

ඒ වගේම අපේ තරුණ තරුණියන් සම්බන්ධයෙන් මේ රාජ්‍යසභා කථාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. අපේ කෘෂිකම්පා නැත්නම් අපේ වගා ව්‍යාපාරය දියුණු කිරීමට තරුණ තරුණියන්ගෙන් විශාල ආධාරයක් ලැබුණ බවක් සඳහන් වෙනවා. එම

නිසා අපේ ජාතික ආණ්ඩුව කල්පනා කර තිබෙනවා, ඒ ගම්බද ප්‍රදේශවල තිබෙන අඩු පාඩුකම් සම්පූර්ණ කර ඒ ප්‍රදේශයන් දියුණු කර එහි සිටින තරුණ තරුණියන්ට යම් කිසි සේවයක් සලසා දෙන්න. එවැනි වැඩපිළිවෙලක් ඇති කිරීමට අපේ ජාතික රජය අදහස් කර තිබෙනවා. අපේ කෘෂිකම්පා දියුණු කිරීම සඳහා තරුණ තරුණියන් වගේම නොයෙක් පාඨශාලාවලින් පැමිණි ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් විසින්ද නොයෙකුත් වගා ව්‍යාපාර කරන්න යෙදුනා. පැල සිටුවීම, වල් පැල නෙළීම, ආදි කුඹුරු වැඩ වලට සහභාගි වුණා. අන්න ඒ සම්බන්ධයෙනුත් මේ අවස්ථාවේදී වචනයක් කියන්න ඕනැ. අපේ මේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් කුඹුරුවලට බැස වැඩ කරන අවස්ථාවේදී, අපේ මේ බාල පරම්පරාව ගොවිතැන් කටයුතුවල යෙදෙන විට, මේ ගොවි දිවයිනේ දරුවන් කෘෂිකම්පාතයේ යෙදී ගොවිතැන ගැන පුහුණුවක් ලබා ගන්නා විට, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් විසින් මොනවාද කිව්වේ කියා ටිකක් සොයා බලන්න. “ඒ ලමයින්ගේ හොඳ ඇඳුම් කිලටු වෙනවා; ඒ ලමයින් කුඹුරට බැස්ස වීම නිසා ඇඳුම් කිලටු වෙනවා පමණක් නොවෙයි, ඒ අයගේ අධ්‍යාපන කටයුතු දුර්වල වෙනවා” ඔන්න ඔය අන්දමේ විවේචනවලට ඒ ක්‍රියා මාර්ගය ලක් වුණා. මේ වගේ කෘෂිකාර්මික රටක තමුන් නාත්සේලාගේ කුඩා දූ දරුවන්ට නැත්නම් අපේ බාල පරම්පරාවට කෘෂිකම්පා පිළිබඳ පුහුණුවක් දෙන්නේ නැතිව නොයෙක් අන්දමේ විප්ලව කිරීම සම්බන්ධයෙන් පුහුණුවක් ලබා දෙන්න කියාද තමුන් නාත්සේලා කියන්නේ? මා ඒ ප්‍රශ්නය තමුන් නාත්සේලාගෙන් අහනවා. නොයෙක් නොයෙක් විධියේ, රටේ සංවර්ධන කටයුතුවලට සහභාගි වන්න මේ දක්වා අපේ දරුදරියන්ට, තරුණ තරුණියන්ට අවස්ථාවක් සලසා දී තිබුනේ නැහැ. තමුන් ඉදිරි කාල පරිච්ඡේදය තුළදී නොයෙක් අංශවලින්—කර්මාන්ත අංශයෙන්, කෘෂිකාර්මික අංශයෙන්—පුහුණුව ලබන්න අවස්ථා සැලසෙනවා.

ඒ වගේම සත්ව පාලනය ක්‍රමවත්ව සංවිධානය කිරීමෙන් මෙරටට අවශ්‍ය කිරි පිටි නිෂ්පාදනය කිරීමට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන බවට ප්‍රතිඥාවක් දී තිබෙනවා. මේ රටේ, පොල් වැනි වගාවන්

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[එස්. බී. හේරත් මයා.]

දියුණු කිරීමට සෑම අනුබලයක්ම දෙනවා. උඩවලවේ යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ පියවරක් වශයෙන් දැනට ඉඩම් කට්ටි බෙදාගෙන යනවා. එමෙන්ම මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය මේ වර්ෂය තුළදී ආරම්භ කිරීමට අදහස් කරනවා. එය සාර්ථක වීමෙන් පසු, වගා කිරීමට ජලය නැති ප්‍රදේශවලට අවශ්‍ය ජලය ලැබීමෙන් අපේ පරමාර්ථයන් ඉටු වන බවත් සඳහන් කරන්න කැමතියි. ඒ අන්දමට මෙම ජාතික රජය, අපේ වාරිමාර්ග ක්‍රම දියුණු කොට, කෘෂිකම් ව්‍යාපාර දියුණු කොට රට ස්වයම්පෝෂිත කිරීමේ පියවරක් ගෙන තිබෙන බව සන්නේෂයෙන් සඳහන් කරනවා.

කන්නසත්තුරේ වරාය දියුණු කිරීමට කටයුතු යොදන බව සඳහන් කර තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙම වරාය දියුණු කිරීමෙන් පසු එයින් ලංකාවට අතිරේක ආදායමක් ලබාගන්න පුළුවන් වන නිසා එය අප කාගේත් සන්නේෂයට කාරණයක් බව කිව යුතුයි. ඒ වාගේම බිවර අංශයෙන්ද ලොකු දියුණුවක් ඇති කිරීමට පියවර ගන්නවා. ඒ වාගේම අපේ යුද හමුදාව, මෙරට කෘෂිකාර්මික කටයුතු වල යෙදවීමෙන් ආහාර සංවර්ධනයට එම අංශයෙන්ද ලැබෙන්නේ විශාල රුකුලක් බව සඳහන් කරන්න කැමතියි.

අපේ පාඨශාලා සම්බන්ධයෙන්ද වචන යක් කියන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම ඒ කාරණය ගැන සඳහන් නොකළොත් මගේ කථාව සම්පූර්ණ වන්නේ නැහැ. එදා දුෂ්කර ප්‍රදේශවල අධ්‍යාපන තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන් කිසිවකුට සැහිමකට පත් වෙන්න පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. අවුරුදු දහයකට එක පාසැල් ගොඩනැගිල්ලකට වඩා තැනුවේ නැහැ. එමෙන්ම විද්‍යා අංශයෙන් කිසිම පුහුණුවක් ඒ ප්‍රදේශවල ශිෂ්‍යයනට නොදුන් බව කනගාටුවෙන් සඳහන් කරන්න ඕනෑ. මා නියෝජනය කරන හිරියාල ආසනයේ අවුරුදු දහයකටම සාදා තිබෙන්නේ එක පාසැල් ගොඩනැගිල්ලක් පමණයි. මහා විද්‍යාල තිබුණත්, විද්‍යාව ඉගෙන ගත් එකම ශිෂ්‍යයකුවත් සොයා ගන්න අමාරුයි. විද්‍යාගාර තිබුණේ නැහැ. ශිෂ්‍යයනට කලා අංශයෙන් හැර වෙනත් අංශවලින් පුහුණුවක් ලබා දුන් ප්‍රයත්න වාගේ වෙලා ඒ සභාවත්

තේ නැහැ. නමුත් ඒ තත්ත්වය දැන් සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වී ඇති බව මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නේ ඉතාමත් සන්නේෂයෙන්.

කේ. බී. රත්නායක මයා. (අනුරාධපුර)
(ති.රු. ජෙ. ඩී. රත්නායක—අනුරාධපුරය)
(Mr. K. B. Ratnayake—Anuradhapura)
දැන් ඒකත් නැහැ නේද?

එස්. බී. හේරත් මයා.
(ති.රු. எஸ். பி. ஹேரத்)
(Mr. S. B. Herath)

දැන් පෙරටත් වඩා දියුණුයි. ඒ ප්‍රදේශ වල අලුතෙන් පාසැල් ගොඩනැගිලි ගණනාවක්ම ඉදි කර තිබෙනවා පමණක් නොවෙයි, පසුගිය සතිය තුළ අලුතෙන් පාසැල් ගොඩනැගිලි තුනක්ම විවෘත කිරීමේ අවස්ථාව මට සැලසුන බව සඳහන් කරන්න කැමතියි. තවත් ගොඩනැගිලි ගණනාවක්ම අලුතෙන් තනාගෙන යනවා. සෑම මහා විද්‍යාලයකටම විද්‍යාගාර ඉදි කිරීමට පියවර ගන්නා අතර කෘෂිකාර්මික, වෙළඳ, ආදී අංශවල පුහුණුවක් ශිෂ්‍යයනට ලබා දීමට කටයුතු යොදාගෙන යනවා. මෙතෙක් කලක් ගම්බද ගොවි දරුවන්ට විශේෂයෙන්ම විද්‍යා අංශයෙන්, කෘෂිකම් අංශයෙන්, ලබාගැනීමට නොහැකිව තිබුණු අධ්‍යාපනය මේ රජය බලයට පැමිණීමෙන් පසුව ලබාගැනීමට අවකාශ සැලසුන බව ඉතාමත්ම සන්නේෂයෙන් සඳහන් කරනවා.

අනුරාධපුර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (රත්නායක මයා.) මගෙන් එවැනි ප්‍රශ්නයක් ඇසීම ගැන කනගාටුයි. මා සිතනවා එතුමාගේ කොට්ඨාශයේත් ඒ අන්දමටම පවතින වාය කියා. [බාධා කිරීමක්] තව බොහෝ දේ කියන්නට තිබුණත් මා වැඩි වේලාවක් ගන්නට කල්පනා කරන්නේ නැහැ. රට සභා පනත ගැනත් මා කියන්නට අද හස් කළා. එහෙත් ඒ ගැන කියන්නේ නැහැ. එදා රාජාසන කථාවෙහි රට සභා පනත පිළිබඳව ඇතුළත් කර තිබුණු අත්දම දුටුවායින් පසු විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ මුහුණු පොරොප්පයක් වාගේ වුණා. ඒ උදවියගේ මුහුණු පොරොප්පය වාගේ වෙලා ඒ සභාවත්

සිංහල සංස්කෘතිය පිළිබඳ විමර්ශනය

අ. හා. 3.52

ප්‍රිත්ස් ගුණසේකර මයො.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දවස්
හතරක් තිස්සේ නිදා වැටෙන විවාදයකට
සහභාගි වූ මාත් මේ වේලාවේ නැගී සිටියේ
පැය බාගයක් විතර නිදි කිරන්නට සිතා
ගෙනයි. හිරියාලේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (එස්.
බී. හේරත් මයා.) රට සභා පොරොප්ප
යක් ගැන කථා කළා. හෙට ගරු අගමැති
තුමා ඒ පොරොප්පය ගලවන්නට යන
වාය කියා අපට ආරංචියි. එම රට සභා
පොරොප්පය ගැලවේවායින් පසු ගරු අග
මැතිතුමාගේ සායම් හොඳ හැටියටම හේදිල
යන්න පළවනි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙම සභාව ඉදිරියෙහි ඇති සංශෝධන පිළිබඳව සඳහන් කරන්නට මත්තෙන් මෙම විවෘත යට ලක් වූ මුල් රාජ්‍යසභා කතාව ගැන වචන යක් කීමට මා තමුන්නාත්සේගෙන් අවසර පතනවා. පසුගිය වාර්තාවලදී මෙන් නොව මේ වාරයේදී උත්තර මන්ත්‍රී මණ්ඩලයෙහි දීත් නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයෙහිදීත් කථා කළ බොහෝ කටික මන්ත්‍රීවරුන් මෙම රාජ්‍යසභා කතාව පැවැත්වීමේ ක්‍රමය ගැන තදින් විවේචනය කෙරුවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ උත්තර මන්ත්‍රීවරයකු වන ආචාර්ය කල්පගේ මේ රාජ්‍යසභා කථා පිළිවෙත සම්පූර්ණයෙන්ම දෝෂ දර්ශනයට ලක් කොට මීට වඩා වෙනස් විධියකට මෙය කළ යුතුය යන අදහසක් පළ කළා. ආචාර්ය කල්පගේ සෙනෙට් මන්ත්‍රීතුමා කථා කර තිබෙන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන්. එයින් මගේ කථාවට අවශ්‍ය කොටස පමණක් උපුටා දැක්වීමට මා ඔබතුමාගෙන් අවසර පතනවා. 1968 ජූලි මස 13 වන දා කරන ලද එම කථාව සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ අශෝධිත නැන්සාඩ් වාර්තාවේ 268 වන තීරුවෙහි පළ වී තිබෙන්නේ මෙසේ යි :

"I wonder whether we cannot have a modified Opening of Parliament which will at least keep Members of the Opposition wide awake. Again, I am not at all happy that so few in society are able to participate in the Ceremonial Opening of Parliament. Every year, only the upper crusts of our crusted society parade, painted and polished, on such occasions. And such occasions, I think,

3.50 P.M.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I recognize the hon. Member for Habaraduwa. The Hon. Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [එම්. සිවසිතම් පරම් මයා.] මූලාසනාරූප විය.

அதன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தி
னின்னு நுங்கவே, உப சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. எம்.
சிவசிதம்பரம்] தலைமை தாங்கினார்கள்.

Whereupon MR. SPEAKER left the Chair
and MR. DEPUTY SPEAKER [MR. M. SIVA-
SITHAMPARAM] took the Chair.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

Mr. President, should draw in a greater deal of mass participation. It is surely not beyond the ingenuity of our people to refashion our own traditions without continued servility to alien pageantry, to refashion them more in keeping with our own culture. In this we look to you, Mr. President, for guidance."

කෙටියෙන් කියතොත් ගරු සෙනෙට් මන්ත්‍රීතුමා, අදහස් කර තිබෙන්නේ, යල් පැනපු පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමයක් එහි යල් පැනපු සම්ප්‍රදායයක් එංගලන්තයේ පවත් වන විධියටම මේ රටේත් කළ ලෝගු හා හිස් වැසුම් දමාගෙන නොකඩවා පවත්වා ගෙන යාම රට විහිළුවක් බවයි. පාර්ලි මේන්තු සම්ප්‍රදාය කෙරෙහි මේ රටේ වැසියා කළකිරී සිටින බවත් මේ රටේ වැසි යාට එය තීන්ත වී තිබෙන බවත් එක් සත් ජාතික පක්ෂයේ උත්තර මන්ත්‍රී වරුන්ටත් දැන් අවබෝධ වී හමාරයි. පාර්ලිමේන්තුවේ අද පවත්නා සම්ප්‍රදාය යන් මේ රටට ගැළපෙන විධියට මේ දේශ යට ගැළපෙන විධියට මේ යුගයට ගැළපෙන විධියට සකස් කර ගන්නට බැරි වීම නිසා අද මේ රටේ වැසියා තුළ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය කෙරෙහි ලොකු කළකිරීමක් ඇති වී තිබෙනවා. පසුගිය දිනක මේ පාර්ලිමේන්තු ගොඩනැගිල්ලේ ඉදිරිපස පියගැට පෙළට පැමිණි තරුණ විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යා වන් දහසක් පමණ දෙනා මේ රැස්ස ගොඩනැගිල්ල දෙසට මිට මෙළැවූ අත් දිගු කරමින් "අපේ අවශ්‍යතාවන් සපුරාලීමට, අපේ ඕනෑකම් මුදුන්පත් කර ගැනීමට මේ ආයතනය හරස් කපතොත්, දැවැන්ත කණුවලින් සැරසුණු මේ ගොඩනැගිල්ල බිඳ පෙරළා දමා හෝ ඉදිරියට යාමට අප සූදනම්" යි කී හැටි බබලාමාට මතක ඇති. අද රටේ වෙනසක් කැමති, වඩා සාධාරණ සමාජයක් අපේක්ෂා කරන මහ ජනතාව මේ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය කෙරෙහි කළකිරී එය පෙරළා දමා ඉදිරියට යන්නට නො ඉවසිල්ලෙන් බලා සිටිනවා. එය පෙ රළා දමන්නට කලින්, ඊට ආදරේ ඇති, ඒ ගැන වගකියන තමුන් නාන්සේලා මේ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය හරිගස්සන්නට සූදු නම් නොවන්නේ ඇයි? පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය ගැන මගේ නම් එතරම් ආදරයක් නැහැ. එහෙත් ඊට ගරු කරන, එය හිසින් දරාගෙන සිටින, ඊට ආදරය දක්වන යක් හැටියට මා සලකනවා. අපේ ඉංගිරිසි

තමුන් නාන්සේලා, එංගලන්තයේ යල් පැනපු සම්ප්‍රදාය සමූහයකිනුත් සමාවර අණපනත් සමූහයකිනුත් පාර්ලිමේන්තු වේ මේ වාද විවාද බැඳ දමා මිනිසුන්ට මෙය තීන්ත වන තුරු රැකගෙන බලා සිටින්නේ ඇයි?

එදා විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවන් දුන් ප්‍රතිඥාව, කළ ප්‍රකාශය ක්‍රියාවට නංවන් නට සිදු වන දවසක එහි කොටස්කාරයකු වන්නට මටත් අවස්ථාව ලැබේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, රාජාසන කථාව පිළිබඳව මා කියන්නේ එපමණක් නොවෙයි. එද රාජාසන කථාව කළ විධියට එංගලන්ත පාර්ලිමේන්තුවේ රාජාසන කථාව කළා නම් මා හිතන විධියට ඊට පසු වදා එංගලන්තයේ හැම පුවත් පතකින්ම ෂණයක් ගෙනයනවා ඇති. ඉංගිරිසි මහාරාජයාට විරුද්ධව බරපතල උද්ඝෝෂ කරයිත් අතර කථාවක් තිබෙනවා "රජා මරණවා" කියා, භාෂාව තැත්නම් උච්චා රණය වැරදියට කළොත්. වචන වැරදි විධියට උච්චාරණය කළොත් හෝ වාක්‍ය යක කර්තෘ කම් ක්‍රියා සම්බන්ධය වැරදි විධියට ගැලපුවොත් හෝ "රජා මරණවා" කියා සිතාපන සිරිතක් ඉංගිරිසිකාරයින් අතර තිබෙනවා. මේ අද අප විවාද කරන රාජාසන කථාව ජූලි 7 වැනි ද කිපොලකදී අපේ සිංහල රජා මැරුවාද කියා ඉදිරි පෙළේ සිටින ගරු මැති ඇමති වරුන්ට නම් නොතේරෙන්නට ඇති. සිංහල තේරෙන මන්ත්‍රීවරුන් හිටියා නම් ලජ්ජාවෙන් බිම බලාගෙන කණගාටු වෙන්න ඇති, මේ රාජ්‍ය භාෂාවට ලැබී තිබෙන තැනද කියා. එද මිනිත්තු 40 ක් තිස්සේ එය අසාගෙන සිටින අය නිදි කිරන තත්ත්වයට පත් කරමින්, සිංහල භාෂාව තේරෙන අය ලජ්ජාවට පත් කර මින්, භාෂාව මරමින්, උච්චාරණය ඇණ හිටවමින් ඒ කථාව කරන්නට සිදු වූයේ සමහරවිට ගරු අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාට ඒ සඳහා සූදානම් වී එන්නට බැරි වූ නිසා වන්නට ඇති. මොන හේතුවක් නිසා හෝ හතර පස් පොළක දී වරද්දා වරද්දා සිංහල කථාව මැද්දේ ඉංගිරිසියෙන් 'සොරි' කියමින් පැවැත්වූ ඒ රාජාසන කථාව සිංහලයට කළ ලොකුම අගෞරව යක් හැටියට මා සලකනවා. අපේ ඉංගිරිසි

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

පත්තර කොහොම වුණත් සිංහල උච්ඡාරණය පිළිබඳව හරි අවබෝධයක් ඇති අපේ සිංහල පත්තර කර්තෘවරුන්වත් මේ ගැන වචනයක්වත් නොකීම මගේ කණගාටුවට කරුණක්. “ගෘහාභ්‍යන්තර ක්‍රියා ගෙන” කියන වචන දෙක හතර පස් වරක දීම කියවන්නන්ට බැරි වී ඉංගිරිසියෙන් කණගාටුව ප්‍රකාශ කරන්නට අපේ අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාට සිදු වුණා. මහළු වයසට ගිය විටත් [බාධා කිරීමක්] මහළු වයස ගැන සඳහන් කරන විටත් අපේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමෙකුට ටිකක් රිදෙනවා. උන් නැහැ භිතතවා තමන්ගේ කෙස් පැහැණත් උන්තැහැන් තවම තරුණයි කියා.

ඩී. පී. අතපත්තු මයා. (රාජ්‍ය ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. டி. பி. அத்தபத்து—இராஜாங்க அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. D. P. Atapattu—Parliamentary Secretary to the Minister of State)

තමුත්තාන්සේ නම් නාකි වෙන්තේ නැහැ.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேகரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

මා නම් හරියට යමක් කර කියා ගන්නට නොහැකි වූ විට දමාගසා යනවා මිසක් තමුත්තාන්සේලා වගේ ගාට ගාටා එතැනටම වී ඉන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මහලු වියට පත් රජයක දිරාපත් රාජාසන කථාවකට කන්දිගෙන සිටීමේදී අපට හතර පස්පොළකදීම ඇසුණේ කිරි කිරි ගැන හඬයි. ගරු අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ රාජාසන කථාව කිරි කිරි ගැවේ එක තැනකදී පමණක් නොවෙයි. කඩවල කිරි නැහැ; ටිත් කිරිත් නැහැ; බෝතල් කිරිත් නැහැ; පිටි කිරිත් නැහැ. එහෙත් රාජාසන කථාවේ නම් හතර පස් පොළක්ම කිරි වලින් පිරිලා. එය කිරිකිරි ගැන රාජාසන කථාවක්.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගරු අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ ඒ කථාව කිරි කිරි ගැමට පටන් ගන්නේ, සත්ව පාලනය ගැන මෙසේ සඳහන් කරමිනුයි :

“සත්ව පාලනය සංවර්ධනය කෙරෙහි—විශේෂ යෙත්ම කිරි නිෂ්පාදනය සැකසීම හා බෙදා හැරීම කෙරෙහි—මාගේ ආණ්ඩුවේ විශේෂ සැලකිල්ල යොමු වනවා ඇත.”

රාජාසන කථාව කිරි කිරි ගාන්න පටන් ගත් පළමු වන තැන, එතැනයි. ඊළඟට, දෙවැනි වරටත් මේ විධියට කිරි කිරි ගාන්න පටන් ගන්නා :

“පොළොන්නරුවේ පිහිටුවන ලද උකු කිරි කම්හල දැනට නිෂ්පාදනය අරඹා ඇත.”

මේ දිරවිච රාජාසන කථාව එසේ දෙ වැනි වරටත් කිරි කිරි ගා, තුන් වැනි වරට මෙසේ කිරි කිරි ගාන්න පටන් ගන්නා :

“මහනුවරට සම්ප ස්ථානයක කිරිවල විෂ බීජ නසන විශාල නව යන්ත්‍රාගාරයක් පිහිටුවනු ඇත.”

එතැනින් නොනැවතී, 4 වැනි වරටත් මේ විධියට කිරි කිරි ගැව් :

“සම්පූර්ණ යොදය සහිත කිරි පිටි දිවයිනට ගෙන්වීම පෞද්ගලික වෙළඳුන්ගෙන් ජාතික කිරි මණ්ඩලය අතට මුළුමනින්ම පවරා ගැනීමට හැකි වීම වස්, කිරි පිටි ඇහිරීමේ කම්හලක් වැලිසර ඉදි කරනවා ඇත.”

තැවතත් පස් වැනි වරට, මේ විධියට කිරි කිරි ගාන්න පටන් ගන්නා :

“අඹේවෙලට නුදුරු ස්ථානයක කිරි පිටි නිපදවීමේ යන්ත්‍රාගාරයක් පිහිටුවීමේ වැඩ කටයුතු අරඹනු ලැබේ.”

සතූන්ගේ කිරි ගැන සඳහන් කර සැහි මකට පත් වන්නේ නැතිව, වෙනත් කිරි ගැන හිතා ගන්නට බැරිව, ඊළඟ වාක්‍ය යෙත්ම රබර් කිරි ගැනත් සඳහන් කළා. මෙසේ කිරි කිරි ගැ රාජාසන කථාවේ අවසානයේ තමයි, මේ ආණ්ඩුව කිරි කිරි ගා තද වී තිබෙන ලංකාවේ බරපතල ප්‍රශ්නය ගැන ඉතාමත් වංචනික සඳහනක් කළේ. අද රටවැසියා කොයි තරම් ආර්ථික බරින් මිරිකී සිටියත්, ඒ ආර්ථික ප්‍රශ්න වලට වඩා, හාල් ප්‍රශ්නයට, කෑම ප්‍රශ්නයට, කිරි ප්‍රශ්නයට වඩා; අනෙක් නොයෙකුත් ප්‍රශ්නවලට වඩා අද රටවැසියන්ගේ හිත් යොමු වී තිබෙන්නේ, ඇවිස්සී තිබෙන්නේ, කලබලකාරී ස්වභාවයකට

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

පත් වී තිබෙන්නේ, රටේ මහත් ආන් දෝලනයක් ඇති කළ, බරපතළ, ගැඹුරු ජාතික ප්‍රශ්නයක් වූ, රටසභා හෙවත් දිස්ත්‍රික් සභා ප්‍රශ්නයටයි.

එහෙත් අවුරුදු 4 ක්ම මේ ආණ්ඩුව කියු දේවල් නැවත වරක් පුන පුනා කියා ඉවර වී, රටසභා ප්‍රශ්නය ගැන මේ රාජා සන කථාවේ සඳහන් වුණේ කොයි විධි යෙන්ද? මගේ මේ කෙටි කථාව කෙළවර කරන්නට පෙර මා සඳහන් කරන්නට අදහස් කරනවා, රටසභා හෙවත් දිස්ත්‍රික් සභා පිළිබඳව රාජාසන කථාවට ඇතුළත් කර තිබූ වංචනික, දෙපිටකාවටු ප්‍රකාශය ගැන. මෙවැනි දෙපිටකාවටු දේශපාලන කථාවක් මැන යුගයේ කිසිම රාජාසන කථාවක හෝ වෙනත් වැදගත් දේශපාලන ප්‍රශ්නයක් පිළිබඳව හෝ කෙටි නැති බවයි, මගේ අදහස. රට දෙවනත් කළ, දේශ පාලන වශයෙන් රට පුරා මහා ආන්දෝලනයක් ඇති කළ රටසභා පිළිබඳව, ගරු අගමැතිතුමා ආග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා ලවා කිය වූ ප්‍රකාශය කුමක්ද?

මේ රාජාසන කථාව පවත්වන්නට දවස් කීපයකට කලින් ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල පළ වුණා, රටසභා පිළිබඳව රාජාසන කථාවේ සඳහන් වන ප්‍රකාශය අනුව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් ඊට විරෝධය පළ කර නැතිට යන්නට ඉඩ තිබෙන බව. එම නිසා මේ රාජාසන කථාවේ අන්තිම කෙළවර තෙක්, වල්ගය දක්වා, ඒ ගැන සඳහන් කළේ නැහැ. හොඳයි, එය දක්ෂ කමෙකැයි කියා එහි ගෞරවය අගමැති තුමාට පිරිනමමු. එහෙත් ඒ දක්ෂකම ක්‍රියාවට නඟා තිබෙන්නේ කොයි විධියට ද? මම ඒ ප්‍රකාශය කියවන්නම් :

“මහ ආණ්ඩුවේ මෙහෙයවීම සහ පාලනය යටතේ, ක්‍රියා කරන දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවාලීම පිළිබඳ වූ බවල පත්‍රයක් පාර්ලිමේන්තුව වෙත ඉදිරිපත් කරන ලදී...”

ඒක කවුරුත් දන්නා දෙයක්. ඒ බවල පත්‍රිකාව පිළිබඳ විවාදයට විරුද්ධ පක්ෂය සහභාගි නොවී විරුද්ධත්වය දක්වා එළියට ගොස් රටපුරා සෑම තැනම මහජන රැස්වීම් තබා කොයි තරම් විශාල මහජන බලවේගයක් ඇති කළාද කියන එක ගරු අගමැතිතුමාත් ආණ්ඩුවේ අතින් උදවියන් දන්නවා. ඒ එක ක්‍රියාවෙන් පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළේ පැය ගණනක් තිස්සේ අද එතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ උප

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

හස් පළ කිරීමෙන් වාගේ නොවෙයි. ඊට වඩා දහස් ගුණයකට අධික බලවේගයක් ගොඩනංවන්නට විරුද්ධ පක්ෂයට පුළු වන් වුණා. පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළේ විවාද කිරීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් නැත කියා මා කියනවා නොවෙයි. එයිනුත් එක්තරා සීමා සහිත ප්‍රයෝජනයක් තිබෙනවා. නමුත් ඊටත් වඩා බලවත් මහජන උද්වේගයක්, මහජන මතයක් ගොඩනංවීමට විරුද්ධ පක්ෂයට පුළුවන් වුණා. විශේෂයෙන්ම ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් නියෝජනය කරන කොට්ඨාශවලට ගොස් රට සභා විරෝධී රැස්වීම් මාලාවක් තබා මහජන මතයක් ගොඩනංවන්නට විරුද්ධ පක්ෂයට පුළුවන් වුණා. එමගින් පාර්ලිමේන්තුවේ පැය ගණන් කථා කිරීමෙන් ගන්න වාට වඩා අති විශාල ප්‍රයෝජනයක් ගන්නට විරුද්ධ පක්ෂයට පුළුවන් වුණා. ජන මතය හෙළිදරව් කරන, ජන මතය පෙන්වන එක් ක්‍රියාවක් තමයි විරුද්ධ පක්ෂය සාමූහිකව එකවර ඒ බවල පත්‍රිකාවටත් ඒ බවල පත්‍රිකාවට ඇතුළු කර තිබුණු පනත් කෙටුම්පතටත් විරුද්ධත්වය පා සභා ගර්භයෙන් පිටතට යෑම. පාර්ලිමේන්තුවේ පැය ගණනක් කථා කරනවාට වඩා ඒ එක ක්‍රියාව ප්‍රබල දේශපාලන විරෝධයේ සංකේතයක් හැටියට මහජනතාව පිළි ගන්නවා. මේ සිද්ධිය නිසාම මේ රටේ කොයි තරම් විශාල දේශපාලන ආන්දෝලනයක් ඇති වුණාද කියනවා නම් අළුත් දේශපාලන පක්ෂයකුත් බිහිවුණා.

මිට මසකට පමණ පෙර එක්තරා විවාදයකදී මහා වංශය ගැන සඳහන් කරමින් ගරු අගමැතිතුමා කළ ප්‍රකාශයක් මට මේ අවස්ථාවේදී මතක් වෙනවා. ඉතිහාසයේ එන එක්තරා ගෝඨාභය කුමාරයකු ගැන සඳහන් කරමින් ප්‍රවේශම් වෙන්නය කියා එතුමා විරුද්ධ පක්ෂයට කිව්වා. දඹදෙනියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. ජී. සේනානායක මයා.) ඒ අවස්ථාවේදී සිටියාද නැද්ද කියා මට මතක නැහැ. පස්සෙන් ගමන් කරන ගෝඨාභය කුමාරයාගෙන් ප්‍රවේශම් වෙන්නය කියා අගමැතිතුමා එදා ප්‍රකාශයක් කළා. විරුද්ධ පක්ෂයටයි එය කිව්වේ. එදා දඹදෙනියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා සිටියේ අපේ පැත්තෙයි. එතුමා අදත් වාඩි වී සිටින්නේ විරුද්ධ පැත්තෙයි. නමුත් එදා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ උප

අඟුණකුරතුමාගේ කථාව :

සභාපතිවරයකු හැටියට සිටි නිසා ගරු අග මැතිතුමා විරුද්ධ පක්ෂයේ නායිකාව වන ගරු සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනියට පසුපස එන නූතන ගෝඨාභය කුමරුගෙන් ප්‍රවේශම් වෙන්නය කියා අවවාදයක් කළා. අගමැතිතුමාගේ ඒ අවවාදය පිළිගැනීම නිසා හෝ වෙන යම් හේතුවක් නිසා හෝ අද ඒ නූතන ගෝඨාභය කුමාරයා බණ්ඩාර නායක මැතිනිය පසුපස යාම තිබියදී— සමහර විට අයිසාගේ පැත්තට ගිහිත් වෙන්න ඇති—දැන් අළුත් පක්ෂයක් ගොඩනගාගෙන සිටිනවා. පහසුවෙන් හඳුන්වන්නට පුළුවන් විධියට දැන් සේනා නායක අයිසාගේ යූ. එන්. පී. එක තිබෙනවා; සේනානායක මල්ලීගේ පක්ෂය තිබෙනවා. එතකොට දැන් සේනානායක වරු දෙදෙනකු නායකත්වය දරණ පක්ෂ දෙකක් තිබෙනවා. සිංහල මහජන පක්ෂය ඉංග්‍රීසියෙන් හඳුන්වන්නේ “එස්. එම්. පී.” කියායි. “සේනානායක මල්ලීගේ පක්ෂය” කියා එය හඳුන්වනවා නම් වඩා හොඳය කියා මා සිතනවා. සේනානායක අයිසාගේ පක්ෂය නැති වුණොත් සමහර විට බලයට එන්නට සිතාගෙන සේනානායක මල්ලීන් පක්ෂයක් ගොඩනගා ගත්තා. සමහර විට අයිසාගෙයි මල්ලීගෙයි රහස් ගිවිසුමක් තිබෙනවාද කියන එකත් අප දන්නේ නැහැ. [බාධාකිරීමක්] මල්ලීට නම් රහස් ගිවිසුම් නැතිලු. අයිසාට පමණලු තිබෙන්නේ. අයිසා එළඹි රහස් ගිවිසුම් ගැන රට පුරා ප්‍රචාරය වී තිබෙන කථා මොනවාද කියා අප දන්නවා. ඒ ගිවිසුම කුමක්ද යන්න ද්‍රවිඩ රාජ්‍ය පක්ෂය අත්හැර විරුද්ධ පක්ෂයට පැමිණි කයිටිස්ගි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වී. නවරත්නම් මයා.) හෙළි දරව් කළා. ඒ ප්‍රකාශය වැරදිය, එසේ නොවේය කියා අද දක්වාම ගරු අගමැතිවරයා වත්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ වෙනත් කිසිම වගකියයුතු ඇමතිවරයෙක්වත් කියා නැහැ. මෙන්න මේ දෙපිටකාට්ටු ප්‍රතිපත්ති නිසා මේ රටේ දේශපාලන ජන ජීවිතයට සිදු වී ඇති හානිය ගැන අපගේ විරෝධය හා කළ කිරීම ප්‍රකාශ කිරීමටයි මගේ කථාව සීමා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ.

රට සභා පිළිබඳව රටේ විරෝධය පැන නැගී ඇති නිසාත්, ජන මතය නිසාත්, මේ ආණ්ඩුව පිහිටුවීමට කලින් ද්‍රවිඩ රාජ්‍ය පක්ෂය සමග ඇති කරගෙන තිබෙන ගිවිසුම ක්‍රියාත්මක කිරීමට ගරු අගමැති

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

තුමාට අපහසුවක් ඇති වී තිබෙනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ සමහර මන්ත්‍රීවරුන් එළිපිටම කියා තිබෙනවා, මෙම පනත ඉදිරිපත් කළොත් එයට විරුද්ධව ඡන්දය දෙනවාය කියා. මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඇතුළත තත්ත්වය එසේ වුවත් ඊට වඩා විශාල වෙනස් තත්ත්වයක් රටේ බාහිරව තිබෙනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයට තද හිතවත් කමක් සහ තද සැලකිල්ලක් දක්වමින් සිටි විශාල මහජන කොටසක් අද එක්සත් ජාතික පක්ෂය කෙරෙහි කලකිරී සිටිනවා, මෙන්න මේ ද්‍රවිඩ රාජ්‍ය පක්ෂය සමග තිබෙනවාය කියන රහස් ගිවිසුම නිසා. එබඳු ජන මතයක් ගොඩ නැගී ඇති එහෙත් සිදු වුණේ කුමක්ද? ව්‍යවස්ථා නිසාත් දිසා සභා නොහොත් රට සභා කෙටුම්පත ඉදිරිපත් නොකරන ලෙස ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ඉල්ලීමක් තිබෙන නිසාත්, ඒ ගැන රාජාසන කථාවේදී පැහැදිලි ප්‍රකාශයක් කරනවා ඇත කියා බොහෝ දෙනා බලාපොරොත්තු වුණා. ඉදිරිපත් කිරීමට පෙර ධවල පත්‍රිකාව පිළි බඳව ඇති වූ සාකච්ඡාවේදී ප්‍රකාශ කරන ලද අදහස් ගැන මාගේ ආණ්ඩු සුපරීක්ෂා කාරීව සලකා බලනවාය කියා එහි සඳහන් කර තිබෙනවා.

මේ ප්‍රකාශය, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායක තුමනි, දෙපිට කැපෙන, දෙපිටකාට්ටු ප්‍රකාශයක්. ගරු අගමැතිතුමාට එක එල්ලේම කියන්න යුතුකමක් තිබුණා, මේ තරම් විශාල මහජන මතයක් පැන නැගී තිබෙන නිසා මෙම රට සභා පනත නොහොත් දිසා සභා පනත ඉදිරිපත් නොකිරීමට මාගේ ආණ්ඩුව තීරණය කර තිබෙනවාය කියා. එහෙම දෙයක් කියා නැහැ. මෙය දෙපිට කාට්ටු කථාවක් යයි මා කියන්නේ ඇයි? යම් කිසි විධියකින් යම් නියෝජිත පිරිසක් අගමැතිතුමා හමුවට ගොස් කිව්වොත් මෙම පනත ගෙනෙන්න එපාය කියා, අගමැතිතුමාට කියන්න පුළුවන්, රාජාසන කථාවේ කියා තිබෙන්නේ ඒක ගේන්නේ නැති අදහසම තමයි කියා. අනික් අතට මෙය ඉදිරිපත් කරන්නාය කියා ද්‍රවිඩ රාජ්‍ය පක්ෂය බල කර සිටියොත් ද්‍රවිඩ රාජ්‍ය පක්ෂයේ සැනසිල්ලට හේතු වන පරිදි ඊට වෙනස්ව කරුණු කියන්න අගමැතිතුමාට පුළුවන්. පනත ගෙනෙන්නේ නැති බවක් මෙහි සඳහන් කර නැත, මෙහි කියා තිබෙන්නේ මේ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

පිළිබඳව ප්‍රකාශයට පත් වී තිබෙන මහජන මතය සලකා බලා මෙය ඉදිරිපත් කරන වාය කියා යයි ඒ පක්ෂයට පිළිතුරු වශයෙන් කියන්න අගමැතිතුමාට පුළුවන්.

මය විධියට දෙපැත්ත කැපෙන, දෙපැත්තම සතුටු කරන්න පුළුවන්, මෙන්න මේ දෙපිටකාට්ටු ප්‍රකාශ නිසා, මා හිතනවා, දේශපාලන කටයුතු විෂයයෙහි සැලකිල්ලක් දක්වන අවංක බුද්ධිමත් උදවිය පොදුවේ දේශපාලනය කෙරෙහි බලවත් කලකිරීමකට පත් වී සිටිනවාය කියා. මේ ඊයෙ පෙරේදා ගරු නාරද සමාජීන් වහන්සේ එක්තරා රැස්වීමකදී ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, දේශපාලකයන් කෙරෙහි උන්වහන්සේගේ කිසිම විශ්වාසයක් නැත කියා. එය පුදුමයක් නොවෙයි, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. අවුරුද්දක වැඩ කටයුතු ඇතුළත් වන රාජාසන කථා වකට මේ තරම් වැදගත් කාරණයක් පිළි බඳව මේ ආකාරයේ දෙපිට කැපෙන දෙපිට කාට්ටු ප්‍රකාශ වගකිය යුතු දේශපාලනඥ යෙක් වන රටක අගමැතිවරයෙක් විසින් ඉදිරිපත් කරන විට රටේ බුද්ධිමත් උදවිය දේශපාලකයන් කෙරෙහි කල කිරීමක් ඇති වීම පුදුමයක් නොවෙයි. එසේ කල කිරීමේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායක යන් කෙරෙහි පමණක් නම් ඒ කලකිරීම ඇති වන්නේ ඒකට අපට කමක් නැහැ. එහෙත් පොදුවේ දේශපාලන භූමියේ සිටින සෑම දෙනා කෙරෙහිම කල කිරෙන් නට මහජනතාවට ඉඩ හැරීම වටින්නේ නැහැ ; දේශපාලන ජීවිතය පිළිකුල් කළ යුතු තත්ත්වයකට පත් කරන්න ඉඩ දෙන්න බැහැ. මෙවැනි දෙපිට කැපෙන දෙබිඩි, දෙපිටකාට්ටු, අවංකකමින් තොර ප්‍රකාශයන් කිරීම නිසා මහජනයා තුළ ඇති වන ඒ පිළිකුල ගැන සම්පූර්ණ යෙන්ම වග කියන්නට ඕනෑ වර්තමාන අගමැතිතුමායි. හෙට සමහරවිට ප්‍රකාශයක් කරනවාය කියා අපට ආරංචියි. ඒක කොයි විධියේ ප්‍රකාශයක්ද දන්නේ නැහැ ; නමුත් මා එකක් කියන්නට කැමැතියි. ධවල පත්‍රිකාව පිළිබඳ විවාදයට සහභාගි නොවී මන්ත්‍රී මණ්ඩලයෙන් බැහැරව ගිය විරුද්ධ පාර්ශ්වය රට පුරා සෑම තැනම රැස්වීම් තබමින් කියා සිටි එක් කරුණක් නැවත පාර්ලිමේන්තුවේ දීත් කියන්නට මා කැමැතියි. මේ රටක සෑම අවස්ථාවකදීම අපට ගත හැකි සෑම පියවරක්ම ගන්න බවට මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී ප්‍රතිඥා දෙනවා.

පනත—මේ දිස්ත්‍රික් සභා පනත—යම්කිසි විධියකින් මේ පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනවිත් නීතිගත කිරීමට තැත් කළොත්, එම පනත නීතිගත කිරීමට විරුද්ධවත්, ක්‍රියාත්මක කිරීමට විරුද්ධවත් පාර්ලි මේන්තුව තුළත්, පාර්ලිමේන්තුවෙන් බැහැරත් සෑම අවස්ථාවකදීම අපට ගත හැකි සෑම පියවරක්ම ගන්න බවට මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී ප්‍රතිඥා දෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පොදුවේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සියලු දෙනා වෙනුවෙන්ම ප්‍රකාශයක් කරන්නට මට බලයක් නැහැ. නමුත් පෞද්ගලිකව මා වෙනුවෙන් මේ ප්‍රකාශය කරන්නට කැමතියි. රට බෙදනවාය කියා මහජන බියක්, මහජන සැකයක් පවත්නා මේ රටසභා පනත—මේ දිස්ත්‍රික් සභා පනත— යම්කිසි විධියකින් නීතිගත වුණොත් එසේ නීතිගත වුණාට පසු, රට බෙදන, මේ අඛණ්ඩ රාජ්‍යය දෙකඩ කොට, තුන් කඩ කොට නොයෙක් නොයෙක් ජාතීන්ට පාවා දීමට මුල පුරන්නාවූ ඒ පනත නීති ගත කරන මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ මොහොතක්වත්, සාමාජිකයකු වශයෙන් ගත කිරීමට මගේ නම් අදහසක් නැහැ. ඒ පනත නීතිගත කරන මේ පාර්ලි මේන්තුවට, හැකි හැම අවස්ථාවකදීම, හැකි හැම ආකාරයකින්ම විරුද්ධ වීමටත්, එම පනත නීතිගත වුණොත් එය ක්‍රියාත් මක කිරීමට එරෙහිව කටයුතු කිරීමටත් මට ජන්මයෙන්ම එක්තරා අයිතියක් ලැබී තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තුවේ නීතියට වඩා බලසම්පන්නයි, මගේ ඒ ජන්ම අයිතිය. අද නොවෙයි, හෙට නොවෙයි, ලබන අවුරුද්දේ නොවෙයි, තව අවුරුදු 10 කින් නොවෙයි, තව අවුරුදු 100 කින් නොවෙයි, තව ශත වෘෂී 10 කින් හෝ වේවා, තව ශත වෘෂී 100 කින් හෝ වේවා රට බෙදීමට මුල පුරණ යම් කිසි නීතියක් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සම්මත කළොත් ඒ පාර්ලිමේන්තුවට විරුද්ධව, ඒ නීතියට විරුද්ධව, රට අඛණ්ඩ රාජ්‍යයක් හැටියට ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා මට ලැබී තිබෙන ඒ ජන්ම උරුමය ක්‍රියාත්මක කරන්නට මා කොයි වේලාවකදීවත් පසුබට නොවන බවට මා කැමැතියි. මේ රටක සෑම අවස්ථාවකදීම මා කියා සිටිනවා.

අඟුණකුකුරතුමාගේ කථාව :

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රටසභා ප්‍රශ්නය නිසා රහසිගත ගිවිසුම් පවා හෙළිදරව් වන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා. දෙමළ රාජ්‍ය පක්ෂය සමග එළඹී ගිවිසුම් පමණක් නොව, 1964 දී එදා බලයේ පැවති ආණ්ඩුව පෙරළීමටත් පෙර, ඒ ආණ්ඩුව පෙරළීමේ කාර්යය සඳහා වර්තමාන අගමැතිතුමාටත්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයටත් උපකාර කළ අතිකුත් පුද්ගලයන් අතර එළඹී ඇතැම් රහස් ගිවිසුම් පවා දැන් එළිදරව් වන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා. රටසභා බවල පත්‍රිකාව පිළිබඳ විවාදයේදී ගරු අගමැතිතුමා එක්තරා පුද්ගලයකු ගැන—රටසභා පත්‍ර පිළිබඳව අද විරුද්ධත්වය දක්වන එක්තරා ප්‍රබල නායකයකු ගැන—සඳහන් කරමින් පාර්ලිමේන්තුවේදී ප්‍රකාශයක් කළා. 1965 දී ආණ්ඩුව පෙරළීමට ප්‍රමුඛව ක්‍රියා කළ එක්තරා පුද්ගලයෙක් තමයි, ඒ තැනැත්තා. ඒ තැනැත්තා නම් මීට පෙර අග්‍ර විනිශ්චයකාර ධුරයේ සිටි හේම හෙන්රි බස්නායක මහත්මයයි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Three minutes more.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பி. பி. ன்ஸ் குணசேகர)

(Mr. Prins Gunasekera)

ඒ ගැන කිම සඳහා මිනිත්තු පහක් විතරවත් දෙන්න.

හේම හෙන්රි බස්නායක මහතා, ඩබ්ලිව් ජෙල්ටන් සේනානායක මහතා සමඟ මොන රහස් ගිවිසුමක් ඇති කරගෙන එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ආණ්ඩු බලය ලබා දීමට ක්‍රියා කළාදැයි අප දන්නේ නැහැ. කෙසේ වුණත් දැන් ඒ දෙදෙනා අතර ලොකු හේදයක් තිබෙන බව මුළු රටම දන්නවා. මොන පොරොන්දු ඉටු නොකළ නිසා මේ හේදය ඇති වී තිබෙනවාදැයි තවම හෙළි වී නැහැ. ඩබ්ලිව් ජෙල්ටන් සේනානායක අගමැතිතුමාගේ රට සභා ප්‍රතිඥාවට විරුද්ධව හේම හෙන්රි බස්නායක මහතා කටයුතු කිරීම නිසා

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ඩබ්ලිව් ජෙල්ටන් සේනානායක අගමැති තුමාට තරහ ගොස් පාර්ලිමේන්තුවේදී මේ විධියට ප්‍රකාශ කළා :

“ඔව්, මහා ආණ්ඩුවේ, රජයේ පත්‍රවලින් රට මුළු කරන විධියට, හිටපු ගරු අග්‍ර විනිශ්චයකාර තුමෙක්, ‘ඇයි මහා ආණ්ඩුව කියන්නේ, වෙන ආණ්ඩුවකුත් තිබෙනවාද,’ අහනවා. මොනවද මේ මිනිසා දේශනා කරන්නේ? සමහර තවු තිත්ද වෙනස් වීම ගැන මම පුදුම වන්නේ නැහැ. එක තැනක මහා ආණ්ඩුව කියා තිබෙන්නේ තව ආණ්ඩුවක් තිබෙන නිසාය, කියනවා.”—[නිල වාර්තාව, 1968 ජූනි 8; කා. 78, තී. 2669.]

ගරු අගමැතිතුමා මේ විධියට හිටපු අග්‍ර විනිශ්චයකාරතුමකු ගැන සඳහන් කර තිබෙනවා. මේ ප්‍රකාශය පිළිබඳ වාර්තාව කිය වූ හැටියේ ඒ හිටපු අග්‍ර විනිශ්චය කාරතුමා ඊට විරෝධය පෑමක් වශයෙන් අගමැතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් පවත්වන ආහාර නිෂ්පාදන උපදේශක මණ්ඩලයෙන් ඉවත් වන බව දන්වා අගමැති තුමාට ලිපියක් යවා ඒ ලිපිය පුවත්පත් වලටද එවා තිබෙනවා.

ඒ මහතාගේ ලිපිය මෙසේයි :

“තිසරණාධාර වේවා!

මා ප්‍රිය අගමැතිතුමනි,

ඔබතුමා රටසභා බවල පත්‍ර විවාදයේදී මැතිසබේ සම්ප්‍රදායට නොසලකා අගමැතිතුමෙකුගේ තත්ත්වයට නොගැලපෙන බසින් මට නිග්‍රහ කර තිබෙන බව “හැන්සාඩ්” වාර්තාවේ සඳහන් වී තිබේ. ඒ වචන මහජනයාගේ දැනගැනීම පිණිස මෙහි සඳහන් කරමි.

‘ඔව්, මහා ආණ්ඩුවේ, රජයේ. පත්‍රවලින් රට මුළු කරන විධියට, හිටපු ගරු අග්‍ර විනිශ්චයකාර තුමෙක්, ඇයි මහා ආණ්ඩුව කියන්නේ, වෙන ආණ්ඩුවකුත් තිබෙනවාද? අහනවා. මොනවද මේ මිනිසා දේශනා කරන්නේ? සමහර තවු තිත්ද වෙනස් වීම ගැන මම පුදුම වන්නේ නැහැ.’

මේ විධියේ අපහාස කර, තමන් දරණ තත්ත්වයට නොගැලපෙන අන්දමින් කතා කරන අගමැති තුමෙකුගේ ප්‍රධානත්වයෙන් පවත්වන ‘ආහාර නිෂ්පාදන උපදේශක මණ්ඩලයේ’ සාකච්ඡාවලට තව දුරටත් සහභාගි වීමට මගේ ආත්ම ගෞරවය ඉඩ දෙන්නේ නැත.

එම නිසා එම මණ්ඩලයෙන් ඉල්ලා අස්වෙන බව මම මෙයින් දන්වමි.

මෙයට රටේ දියුණුව පහත,

හේම බස්නායක.”

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මහ.]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හිටපු අග්‍ර විනිශ්චයකාර බස්නායක මහතා ගැන මා මීට පෙර මෙම ගරු සභාවේදී දිගින් දිගට හෝ කොසි විධියෙන්වත් සඳහන් කෙළේ නැහැ. එහෙත් මේ සිද්ධිය නිසා එතුමා ගැන සඳහන් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. බස්නායක මහතා කියන හැටියටම අගමැතිවරයකුට නොගැළපෙන අන්දමින් එතුමාට අපහාස කිරීම ගැන කතාගාටු වෙනවා. “මගේ ආත්ම ගෞරවය ඉඩ දෙන්නේ නැතැ” යි කියමින් බස්නායක මහතා ආහාර නිෂ්පාදන උපදේශක මණ්ඩලයෙන් ඉල්ලා අස් වුණා. එහෙත් ආත්ම ගෞරවය ඇති බස්නායක මහතා විසින් කළ යුතුව තිබුණේ අගමැතිතුමාගේ මේ නොහොඹිතා කථාවට විරුද්ධත්වය දැක්වීමක් වශයෙන් ආහාර නිෂ්පාදන උපදේශක මණ්ඩලයෙන් පමණක් නොව, ගරු අගමැතිතුමාගේ ඉල්ලීම පිට බස්නායක මහතා පත් කරනු ලබ සිටින පඩි ලබන එක්තරා පදවියකින් ඉල්ලා අස්වීමයි. රටවැසියා ඉදිරියට යන අවංක නායකයකු හැටියට නම් කළ යුතුව තිබුණේ ඒකයි. ඇයි අවංකව ක්‍රියා නොකරන්නේ? නොහොඹිතා කථාවක් කියූ අගමැතිවරයකුට විරුද්ධත්වය දැක්වීමක් වශයෙන්, මුදලක් නොලැබෙන උපදේශක මණ්ඩලයකින් පමණක් නොව මුදල් ලැබෙන්නා වූත්, අගමැතිතුමාගේ උපදේශය අනුව පත් කරනු ලැබ ඇත්තා වූත් අනෙකුත් පදවිවලින්ද ඉල්ලා අස් විය යුතුව තිබුණා. ඇයි ඒ පදවිවලින් අස් නොවන්නේ? අපේ නායකයන් මේ විධියට රට නොමග යවන්නේ ඇයි? [බාධාකිරීමක්] මහජනයාට ආදර්ශ දෙන්නට ඉදිරිපත් වී සිටින නායකයන් ක්‍රියා කළ යුත්තේ මේ පරිද්දෙන් නොවෙයි. අගමැතිතුමා විසින් හිටපු අග්‍ර විනිශ්චයකාර බස්නායක මහත්මයාට කළ අගෞරවය ගැන මා කතාගාටු වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒක නොකිය යුතු දෙයක්. එහෙත් ඒ කථාවට විරුද්ධත්වය දැක්වීම සඳහා බස්නායක මහත්මයා විසින් ක්‍රියා කළයුතුව තිබුණේ මේ අන්දමට පමණක් නොවෙයි. මේ රටේ අධිකරණයේ උසස්ම ස්ථානයේ වැජඹෙමින් සිට, එම ධුරයෙන් ඉවත් වූ හැටියේම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ කුණු කුඩයට වැටීමෙන් ගරු හේම හෙන්රි බස්නායක

මහත්මයා විසින් අධිකරණයට කළ ලොකුම නිග්‍රහය ගැනත් මගේ කතාගාටුව දැක්විය යුතුයි. නීතිඥයින් හැමදෙනාම—ඔබ තුමාත් මාත්—විනාඩි හතරකට පහකට දහ දෙළොස් වරක් “ගරු ස්වාමිනි” කියා ඔළුව පහත් කරන අග්‍ර විනිශ්චයකාර ධුරය දැරූ කෙනෙකු එම ධුරයෙන් ඉවත් වූ ගමන්ම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ කුණු කන්දල් වැඩ කරන්න පටන් ගැනීම නිසා හේම හෙන්රි බස්නායක මැතිතුමාගෙන් එම පදවියට හා මුළු අධිකරණයටම කොසිතරම් නිග්‍රහයක් සිදු වුණාද යන්න මොහොතක් සිතා බලන්න වටිනාව. අද, මෙතෙක් හෙළි නොකළ පෞද්ගලික කරුණු වගයක් නිසා මේ දෙගොල්ල අතර මතභේදයක් ඇති වී ඔවුනොවුන් එකිනෙකාට බැන ගන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා. මේ නායකයින් දෙදෙනාම එකම විධියට දෙපිට කාට්ටු කථා කරන අය නිසා අවංක තරුණයකු වශයෙන් ඒ පිළිබඳව මගේ බලවත් විරුද්ධත්වය මෙහිදී ප්‍රකාශ කිරීමට ඔබතුමාගේ අවසරය දෙන්න.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ කථාව කෙළවර කිරීමට පෙර මේ නිදිමත විවාදය තුළින් මා දක්නා සිහිනයක්ද ඔබ හමුවේ හෙළි කිරීමට අවසර දෙන්න :

පෞරාණික ප්‍රෞඪ අතීතයකින් ආභාසය ලැබ අනාගත නිදහසක හා සෞභාග්‍යයක ආලෝකය කරා පිය නගන්නාවූ සදාචාර සම්පන්න ජාතියක්, විජාතික විදේශික හා අධිරාජ්‍යවාදී විලංගුවලින් මිදී, සුදු පාලක පිරිසක් විසින් අටවන ලද ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුක්‍රම පනතේ සියවස් පැරණි යදම් පුපුරවාගෙන, සිය දෙසට හා සිය රැසට ගැලපෙන ව්‍යවස්ථා පද්ධතියක් සිය අතින්ම හා සිය බසින්ම සකස් කරගනු සඳහා පෙරට එන අයුරු මා දක්නා සිහිනයයි.

හෙළයින්ගේ මව්බිම ලෙස හැඳින්විය හැකි මිහිපිට ඇති එකම කුඩා දිවයින, හෙළයින්ම හදා වඩාගත් සදාචාර ගුණ සමුදායක්, සෙසු ලෝකයා විසින්ද ගෞරව සම්ප්‍රයුක්තව පිළිගන්නාවූ ගැඹුරු ආගමික දර්ශනයක් හා පැරණි හෙළ පඩිවරුන් අතින් බිහිවුණු වටිනා සාහිත්‍යයක් සුරැකිව පෝෂණය කළාවූ, අප උපන්, අප වසන අප මිය යන්නාවූ, අප මිය ගිය පසු අපේ සිරුරු පොහොරකොට පෝෂණය

අනුමතකරනුමගේ කථාව :

කරන්නාවූ, අපගේ ආදරණීය මාතෘ භූමිය, අබණ්ඩ අදින දේශයක් ලෙස දිවිහිමියෙන් රැකගනු සඳහා නැග එන දෑ හිතැති ජන සමුදාය මා දක්නා සිහිනයයි.

හෙළ බස රජබස කෙළෙමිහ, හෙළ බසට හිමිකරන පැවරුම්හයි අවුරුදු දශකයකටත් වැඩි කලක් තිස්සේ රට පෙරලමින් වහසි බස් බෙහෙතුද, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ මහජන මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ තබා පිටිසර මහෙස්ත්‍රාත් උසාවියක නඩු පොතේවත් බස් පෙරළියක් ඇති කළ නුහුණු දෙපිට කාවිටු නායකත්වය පෙරළා දමා, නොවක් ව හෙළ බසට හිතැති, නොවරදවා හෙළ බසින් වැඩ කළ හැකි, නොමදව හෙළ බස උගත්, හෙළ බසින් සිතන හා හෙළ උතුරු වට ජීවත්වන නව නායකත්වයක් බිහි කරනු සඳහා නොඉවසිලිවත්ව හෙළ රටුන් පෙරට එනු මා දක්නා සිහිනයයි.

ඉංග්‍රීසි උගත්, ඉංග්‍රීසියෙන් ජීවත්වන, ඉංග්‍රීසිය තව දුරටත් බලයේ තබා ගනු සඳහා නියම හා අයනිම් අයුරින් වෙහෙස ගන්නාවූ වරලත් පිරිසකගේ වෙර මිහි මින්, තමන්ගේ ජන්ම උරුමය ආපසු ලබා ගනු සඳහා මහ සටනකට සැරසෙමින්, හෙළ බස උගත් බුද්ධිමත් බල වේගයේ කාහල නාදය නංවමින්, මහ සමුදුර ගොඩ ගමන් ගත් කලෙක මෙන් ඉදිරියට ගලා එන ගම්බද සිසු පරපුර මා දක්නා සිහිනයයි.

රට වැඩුමට, බස නැගුමට හා දෑය රැකු මට සිය වෙර පුදා, දිරි දරා, සිත හා ගත වෙහෙසීමට කැමැති බුද්ධිමත් කඩිසර දෑ හිතැති කෝටි සංඛ්‍යාත තරුණ පරම්පරාව අකර්මත්‍ය නිරූපක නිස්සාර මිනිසුන් රැසක් බවට පත් කරන ධන ගරුක සමාජ ක්‍රමය ප්‍රතික්ෂේප කරමින්, ජාතික සංවර්ධනය සඳහා හැම රැටියකුගේම සහාය අර්ථාන්විතව හා අහිමානවත්ව යෙදෙවිය හැකි නිවහල් සමාජ ක්‍රමයක් බිහිකරනු සඳහා, ධන බලයට, කුල බලයට, පවුල් බලයට හා වරප්‍රසාද ලද්දවුනට එරෙහිව අහිතව නැග එන තරුණ බලවේගය මා දක්නා සිහිනයයි.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාම ශ්‍රේ. ආර්. ඉයවර්තන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියවන ලියවිල්ල සහා ගත කරනවාද?

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ආර්. පී. විජේසිරි මයා. (කුණ්ඩසාලේ)

(තිரு. ආර්. ඒ. බිලෙසිනි—කුණ්ඩසාලේ)

(Mr. R. P. Wijesiri—Kundasale)

වවුල් සන්දේශයෙන්ද ඔය කියවන්නේ?

අනපත්තු මයා.

(තිரு. අත්තපත්තු)

(Mr. Atapattu)

රීති ප්‍රශ්නයක් මතු කරන්නට තිබේ නවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඔය කියවන්නේ මොකක්ද?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සභානායකර් අමාත්‍ය)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please !

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිரு. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

මොකක්ද මේ කලබලය?

විජේසිරි මයා.

(තිரு. අත්තපත්තු)

(Mr. Wijesiri)

හිතයක් දැකලා, දවල්.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිரு. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

අවශ්‍ය වාක්‍යය පමණයි මට කියවන්නට තියෙන්නේ. හිතයක් ගැන කියන අවස්ථාවේ තමුත්තාන්සේලා ඔය තරම් බය වෙනවා නම් ඒ සිහිනය සැබෑ වන විට තමුත්තාන්සේලා මොනවා නොකරා විද?

අනපත්තු මයා.

(තිரு. අත්තපත්තු)

(Mr. Atapattu)

May I raise a point of Order? I should like to know what the hon. Member is reading from. I thought he was making a speech. He is reading something.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සභානායකර් අමාත්‍ය)

(Mr. Deputy Speaker)

That is part of his speech.

අනුමතකරනුමගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

අනපත්තු මයා.

(තිரு. අත්තපත්තු)

(Mr. Atapattu)

Let him table that document.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාව ශ්‍රේ. ඥා. ඥයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

He cannot read speeches, according to the Standing Orders.

එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(මිනුවන්ගොඩ)

(තිரு. எம். பி. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன—
மினுவாங்கொடை)

(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda)

Those are his notes.

අනපත්තු මයා.

(තිரு. අත්තපත්තු)

(Mr. Atapattu)

Wonderful notes !

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිரு. ப்ரின்ஸ் குணசேகரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

අපිස් මහ සහන පෙරදැරිකොට, දැන ගිණුම්පත්, බස් ගිණුම්පත්, දැන විපත කින් රට රැක ගනු කැමැතියවුන්, බුද්ධි මත් ගැමි තරුණයින්, හෙළ බස උගතුන්, ගොවියන්, කම්කරුවන්, සෙසු මහජනතාව හා අත්වැල් බැඳගෙන අදිරදබලයට, ධන බලයට, වරප්‍රසාදයට, අද සමාජයේ රජයන් අධිර්මයට, අයුක්තියට, අසමානත්වයට හා අසාධාරණයට එරෙහිව ආරම්භ කරන්නාවූ ඒ ධර්ම සංග්‍රාමයෙන් පසු බිහි වන සුපිරි සිදු නිවහල් හෙළබස් ගිණුම් සමානාත්ම සමාජයේ පිළිබිඹුවක් වශයෙන් මේ මහජන මන්ත්‍රී මණ්ඩලයද රට දැය සමය අගයන නිහතමානි වාමි ගතිගුණයෙන් හෙබි අවංක මැති ඇමතිවරුන්ගෙන් හා මහ ඇමති පදවිය ගැමි ගොවියකුගේ හෙළ බස දත් දැවකුගෙන් හොබවන දිනය මා දක්නා සිහිනයයි.

අ. හා. 4.36

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රාජ්‍ය සහ කථාවෙන් විශේෂ සමර්ථකමක් කෙරිලා තිබෙන බව අපට දැන් පැහැදිලි වී තිබෙනවා. ඒ මොකක්ද? හබරාදුව

ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මේ රාජ්‍ය සහ කථාව නිසා දවල් හීනයක් පෙනිලා තිබෙන බව තමන් තාත්සේට තේරුම් ගන්නට පුළුවන් වන්නට ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා. මේ හීනය අවසානයේදී කියැවුණු වගන්තිය විරුද්ධ පාර්ශ්වය විශේෂයෙන් සැලකිල්ලට ගන්නවා නම් හොඳයි. උන්නාහේ දුටු හීනයේ හැටියට අන්තිමට අගමැති පදවියට පත් විය යුතුව තිබෙන්නේ උන්නාහේ වාගේ පිටිසර ආසනය කින් පත් වී එන වාන්, සිහින් සිරුරක් ඇති පුද්ගලයෙකිය කියන එක විරුද්ධ පාර්ශ්වයට පෙනී යා යුතුව තිබෙනවා. ඒ හීනයේ තවත් වැදගත් කරුණු වශයක් සඳහන් කර තිබෙනවා. මොනවාද ඒවා? හෙළ බස ගැන ඇති දැනුම ගැන එහි සඳහන් කර තිබෙනවා. ඒ කියන තරම් උසස් දැනුමක් තිබෙන උදවිය බොහොම හිඟයි. හබරාදුව ගරු මන්ත්‍රීතුමාට තරම් උසස් ලෙස හෙළ බස උච්චාරනය කරන්නටත් සමහර විට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු නායකතුමියට බැහැ නොවෙයිද? එතකොට ඔය කියන සුදුසුකම් සියල්ලම ගරු නායකතුමියට නැහැ නේද? ඒ අනුව සලකා බලන විට මේ හීනය කෙළවර වෙලා තියෙන්නේ හබරාදුව ගරු මන්ත්‍රීතුමා මේ රටේ අගමැතිවරයා වෙලා නොවෙයිද? ඒ විධියට බලන විට එතුමාගේ ඇමති මණ්ඩලයේ අකුරුස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ), පානදුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.) සහ යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) වැනි අයට ඉඩ නැහැ නේද?

ටී. බී. සුබසිංහ මයා.

(තිரு. டி. பி. சுபசிங்க)

(Mr. T. B. Subasinghe)

මොකද එහෙම කියන්නේ? උන්නාහේලා සිංහල දන්නේ නැද්ද?

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

ඒ තරම් දන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හබරාදුව ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවට සවන් දිගෙන ඉන්න අවස්ථාවේ තමන් තාත්සේට ඒ හාෂා විලාශය තේරුම් ගත්තා නම් ලොකු විනෝදයක් වින්ද

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

තය කරන්නටත් ලැබෙන්නට ඇති. අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ සිට, අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ සිට, හිටපු අග්‍රවිනිශ්චයකාරතුමා දක්වා මේ රටේ සිටින සියළු දෙනාටම අවවාද අනුශාසනා දෙන්නට පුළුවන් එකම පුද්ගලයා හබරාදුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා බව එතුමාම පැහැදිලි කළා.

ඩැනියෙල් මයා.

(තිரு. උනියල්)

(Mr. Daniel)

කමිසය ගැලව්වාම තවත් හොඳට ඒක බලාගන්නට පුළුවන් වෙයි.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිලිමසා)

(Mr. Premadasa)

ඒ තරම් දුරට යන්නට වුවමනා කරන්නේ නැහැ. ඒ විධියට සෝදිසි කරන්නට ගියාම මේ කටයුත්ත කොතැනින් කෙළ වර වේදැයි කියන්නට බැහැ. ගරු අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා සිංහල භාෂාව අතින් ඒ තරම් ප්‍රවීණත්වයක් ලබා නැතත්, සිංහල භාෂාව ගැන මෙන්ම වාග් චාරිත්‍ර චාරිත්‍ර ආදිය ගැනත් එතුමා දක්වන සැලකිල්ල ආදිය නිසා මේ රටේ හැම කෙනෙකුගේම ගෞරවය ලැබිය යුතු කෙනෙකු හැටියට එතුමා ගැන සඳහන් කරන්නට නිර්භය වම පුළුවනි. එතුමා එදා රාජාසන කථාව ඉදිරිපත් කරද්දී වචන උච්චාරණය අතින් යම් යම් ප්‍රමාද දෝෂ සිදු වුණා. හබරාදුව මන්ත්‍රීතුමා විසින් එතුමාට දොස් පවරන ලීලාවෙන් අද කථා කිරීම සම්පූර්ණ අසාධාරණ දෙයක් බව මා ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා රාජාසන කථාව ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී “sorry, sorry” කියනවා හබරාදුව මන්ත්‍රීතුමා හැරෙන විට වෙන එකම මන්ත්‍රීවරයෙකුටවත් ඇසුනාද කියා මා නමුත්තාන්සේලාගෙන් අහන්න කැමතියි. හබරාදුව මන්ත්‍රීතුමාට කරන අභියෝගයක් වශයෙන් මා අහනවා වෙන එකම මන්ත්‍රීවරයෙකුටවත් අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා ඒ විධියට කියනවා ඇහුනාද කියා. අපට නම් එවැනි දෙයක් ඇහුනේ නැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හබරාදුව මන්ත්‍රීතුමාට නින්දා ගොස් සිටි බව උන්තාගේ විසින්ම කියන්න යෙදුනා. පැය බාගයක් පමණ නින්දා ගියාලු. ඒ නින්දා කොයි තරම් දුරට ගොස් තිබෙනවාද කිව්වොත් හිතෙකුත් දැන තිබෙනවා.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ඊළඟට අගමැතිතුමා විසින් මේ සභාවේදී ප්‍රකාශ කළ යුතු දේ ගැනත්, ප්‍රකාශ නොකළ යුතු දේ ගැනත් අවවාද දීමට ඇවිත් තිබෙන්නේ හබරාදුව මන්ත්‍රීතුමායි. අග්‍ර විනිශ්චයකාරතුමා ගැනත් එතුමා කතා කළා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිரு. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

පරණ යාලුවා.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිලිමසා)

(Mr. Premadasa)

පරණ යාලුකම ගැන අපි දන්නවා. හිටපු අග්‍ර විනිශ්චයකාරතුමා සම්බන්ධයෙන්—හේමා බස්නායක මහතා සම්බන්ධයෙන්—අගමැතිතුමා කළ ප්‍රකාශයක් ගැන හබරාදුව මන්ත්‍රීතුමා විසින් අගමැතිතුමාට දොස් නැගුවා. ඒ අතරේදීම එතුමාට කල්පනා වුණා, හේම බස්නායක මහතා ගැන මේ තරම් වර්ණනා කළත්, මට විරුද්ධව ගිය වර කතා කළේ ඔය බස්සා නේද කියා. ඔහුගේ ඒ ද්වේශ සහිත චේතනාව ඉස්මතු වෙනවාත් සමගම මුලින් කියන ලද වර්ණනා සියල්ලම ආපස්සට තල්ලු වුණා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හබරාදුව මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව අසා ගෙන සිටින විට අපි සියලු දෙනාටම—දෙපැත්තේම සිටින මන්ත්‍රීවරුන්ට—හැඟීමක් ඇති වුණා, අපේ රටත් ජාතියත් ගලවා ගැනීමට මුලදී නොසිටි විරයෙක් දැන් ඇවිත් සිටිනවාය කියා. පසුගිය කාලයේදී නමුත්තාන්සේලාගේ නායිකාව නම් තැන් තැන්වල කිය කියා ඇවිද්දා රටත් ජාතියත් බේරා ගැනීමට සිටින්නේ එතුමිය පමණක් කියා. ඒ වගේම එන්. එම්. පෙරේරා මන්ත්‍රීතුමාත්, අකුරුස්සේ මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රම සිංහ)ත් ඔය විධියට කියනවා. ඊළඟට දඹ දෙනියේ මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. ජී. සේනානායක මයා.)ත් ඒ විධියට දැන් කියන්න පටන් අරගෙන තිබෙනවා. නමුත් මා හිතන හැටියට මේ එක් කෙනෙකුගෙන් වත් දැන් වැඩක් නැහැ. හබරාදුව මන්ත්‍රීතුමා ඉන්නවා නේ! ශත වර්ෂ ගණනාවක් ගියත් මේ ජාතියට විපතක් සිදුවීමට ඉඩ නොදෙන්න මහා

අභ්‍යන්තර කාර්‍යාලයේ කටයුතු :

ස්වකීය යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ප්‍රේමදාස මයා.]

දේව වරමක් ඇතිව ඇවිත් ඉන්න පුද්ගලයා මමයි කියා එතුමාගේ කතාවෙන් කියවුණා. ඒ වෙලාවේ මම කල්පනා කළා, අනේ මේ කතා කරන්නේ මම හදුණන පරණ ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මහත්මයාද කියා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට තවමත් අවිශ්වාසයි, එතුමා හිතෙන්ද ඒ කථාව කළේ කියා. ඒ කතාව අසා ගෙන සිටි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රී වරුන්ගේ මුහුණුවල අවඥා සහගත හිතා වල් ආරුඪ කර ගෙන සිටි බව මා දැක්කා. මේ රටේ දිස්ත්‍රික් සභා ඇති කරන්න කෙසේ වත් ඉඩ දෙන්නේ නැතිලු. එතුමා වරමක් ඇතිව සිටිනවාලු. අද නොවෙයි, හෙට නොවෙයි, අනිද්දා නොවෙයි, තව අවුරුදු දෙක තුනක් ගියත්, ශත වර්ෂයක් ගියත් රට සභා පිහිටුවන්න ඉඩ දෙන්නේ නැතිලු. එයින් බේරෙන්න පුළුවන්ලු. ලොකු වරමක් ඇතිව සිටින කෙනෙක් ඉන්නවා නේ ! මෙය ලොකු වාසනාවක් නේද ?

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගිවිසුම් ගැනත් එතුමා කීව්වා. මොන විධියේ ගිවිසුම් ඇතිකර ගෙන හබරාදුවේ මන්ත්‍රී තුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට එකතු වුණාද කියා මම නම් දන්නේ නැහැ. අර විපක්ෂ නායිකාවත් ඉන්න අතරේ දඹ දෙනියේ මන්ත්‍රීතුමාට පහර ගැසුවේ ඒ ගිවිසුමේ එක කොන්දේසියක් උඩද කියා මා දන්නේ නැහැ. ඒ ගැන විකක් සොයා බලන්න ඕනැ. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රහස් ගිවිසුමක් සම්බන්ධයෙන් එතුමා අගමැතිතුමාට චෝදනා කළා මේ චෝදනාව අද ඊයේ නොව, මේ ආණ්ඩුව ඇති වුණ දවසේ සිට මේ දක්වාම මේ සභාව තුළදීත් මෙයින් පිටතදීත් විරුද්ධ පක්ෂය විසින් එල්ල කරන ලද චෝදනාවක්. වරක් දොම්පෙ මන්ත්‍රීතුමා (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාර නායක මයා.) අගමැතිතුමා වෙත ප්‍රශ්න යක් එල්ල කළා. ඒපඩරල් පක්ෂය සමග යම් යම් සාකච්ඡා ඇති කර යම් යම් තීරණවලට ඔබතුමා පැමිණියා නොවෙද කියායි එතුමා මතු කළ ප්‍රශ්නය. ගරු අග මැතිතුමා ඊට පිළිතුරු දුන්නා. අගමැති වන්නට පෙර යම් යම් අය සමග කළ සාකච්ඡා හෝ ගන්නට යෙදුණ යම් යම් තීරණ එළි කරන්න බැදී නැතිනම්, ප්‍රකාශ කළාට පස්සෙ රහස් ගිවිසුමක්

ඒපඩරල් පක්ෂය සමග යම් යම් සාකච්ඡා ඇති කර ගත්තාය, යම් යම් තීරණවලට එළඹුණාය කියා එතුමා එදා ප්‍රකාශ කළා. මෙය තමයි රහස් ගිවිසුමක් හැටියට විශේෂයෙන්ම හබරාදුවේ මන්ත්‍රීතුමාත්, විරුඪ පාර්ශ්වයේ අනිකුත් මන්ත්‍රීවරුනුත් මහජනතාවට පෙන්නා දීමට උත්සාහ කරන්නේ. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායක තුමනි, යම් පක්ෂයක් සමග සාකච්ඡා වක් කර ගිවිසුමකට ඇතුළත් වී, රටට වත්, මේ නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයටවත් නොහඟවා හොර රහසේ ක්‍රියාත්මක කළා නම් එය රහස් ගිවිසුමක් ය කියා කියන්න පුළුවනි. නමුත් ගරු අගමැතිතුමා කීප වතාවක්ම මේ ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශ කළා, මෙම ජාතික ආණ්ඩුව පිහිටෙව්වේ පක්ෂ කීපයක් එකතු වීමෙන් නිසා, එසේ පක්ෂ එකතු වී රජය පිහිටුවන අවස්ථාවේදී යම් යම් ක්‍රියා මාර්ග ක්‍රියාත්මක කිරීමට යම් තීරණයක් ඇති කර ගත්තා නම් ඒ තීරණය රටටවත්, මෙම නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයටවත් වසන් කරන්නේ නැති බව. මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට එන්නේ නැතුව රහසෙ එබඳු තීරණ ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන්කමක් නැති බව එතුමා මේ ගරු සභාවේදී නිතරම සඳහන් කළා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ ප්‍රථම රාජාසන කථාවේ, අද රහස් ගිවිසුම් වශයෙන් පෙන්නා දෙන්නට උත්සාහ කරන කරුණු අඩංගු වී තිබුණේ නැද්ද කියා එතුමන්ලාගෙන් ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි. එපමණක් නොවෙයි, 1966 ජනවාරි මස 8 වනදා, මෙම ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කොට සම්මත කර ගත්, බණ්ඩාර නායක රජය මගින් ඉදිරිපත් කළ දෙමළ භාෂා (විශේෂ විධිවිධාන) පනත යටතේ සකස් කළ රෙගුලාසි, අප ඉදිරිපත් කරන බව අපේ රාජාසන කථාවෙන් කීවා. එහෙයමි කොහොමද රහස් ගිවිසුම් වෙන්නේ ? රාජාසන කථාවෙන් ප්‍රකාශ කළාට පස්සෙ ඒ පිළිබඳව විවාද කරන්න මේ ගරු සභාවට අවස්ථාව සලසා දුන්නා නම් එය රහස් ක්‍රියාවක් වන්නේ කොහොමද ? පළමුවන රාජාසන කථා වෙන් හෙළි කර තිබෙනවා, මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ පාලනය සහ විධානය යටතේ දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවන්න මේ රජය බලා පොරොත්තු වනවාය කියා. ඒ අන්දමට පස්සෙ රහස් ගිවිසුමක්

අනුකූලකාරකුමාගේ කථාව :

[ප්‍රේමදාස මයා.]

ක්‍රමයක් ඇති කළයුතුය කියන ඒ ප්‍රති පත්තියේ පිතෘවරයා එස්. ජේ. ඩී. චෙල්ව නායගම් මහතා නොවෙයි ; තමුන්නාන්සේ ලාගේ දිවංගත ගරු එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතායි.

ආරියදාස මයා.

(තිரு. ආරියදාස)

(Mr. Ariyadasa)

ඒ සම්බන්ධ විස්තරයක් දෙන්නට පුළුවනි. එහෙත් තමුන්නාන්සේගේ කථා වත් එක්ක හැප්පෙන්න කමති නැහැ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරිමෙතාස)

(Mr. Premadasa)

එහෙම නොවෙයි කියනවාද ? උත්තර දෙන්න මා තව කිව්වෙන් නැහැනෙ.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

උත්තර දෙනවා.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරිමෙතාස)

(Mr. Premadasa)

මා කියන්නත් පෙර කොහොමද උත්තර දෙන්නේ ?

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

කථාව ඉවරවුණාට පසුව.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරිමෙතාස)

(Mr. Premadasa)

කලබල වෙන්නට එපා. මම කියන්නම්. 1926දී කියා තිබෙන්නේ.

I wish to read out certain extracts from Mr. S. W. R. D. Bandaranaike's speech, as reported in the "Ceylon Morning Leader" of 17th July, 1926 :

"The minorities,' Mr. Bandaranaike said, 'look with mistrust at one another. It was wrong to think that the differences were not fundamental....'"

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

When was that ?

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරිමෙතාස)

(Mr. Premadasa)

In 1926, on the 17th of July.

ලෙස්ලි ගූනවර්ධන මයා. (පානදුර)

(තිரு. ලෙස්ලි ගුනවර්ධන—පානදුර)

(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

Forty-two years ago.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරිමෙතාස)

(Mr. Premadasa)

Let it be anything.—

"It was wrong to think that the differences were not fundamental. A hundred years ago there were no such differences. They did not appear because the Englishmen sat on the heads of the Tamils, the Low Country Sinhalese, and the Kandyan Sinhalese. The moment they began to speak of taking the Government into their hands, then the differences that were lying dormant smouldered forth.

If they consider past history they would see that these communities, the Tamils, the Low Country Sinhalese and the Kandyan Sinhalese have lived for over a thousand years and have not shown any tendency to merge. They preserve their customs, their language and their religion. He would be a very rash man who would pin his faith on the gradual disappearance of these differences.

In a federal government each federal unit had complete powers over itself. Yet they united and had one or two assemblies to discuss matters affecting the whole country. That was the form of government in the U. S. A. All self-governing Dominions like Canada, Australia and South Africa had the same system. Switzerland afforded a better example for Ceylon.

It was a small country, but three races lived there, the French, Germans and Italians. Yet, Switzerland was a country where the federal form of government was very successful. Every canton managed its own affairs, but questions of foreign affairs, commerce, defence, etc., about which differences and controversies would be at a minimum were dealt with by the federal assembly.

අමුණකරුගේ කථාව :

In Ceylon, each province should have complete autonomy. There should be one or two assemblies to deal with the special revenues of the Island."

මා මේ කියවන්නේ චෙල්වනායගම් මහතාගේ කථාවක් නොවෙයි, බණ්ඩාර නායක මහතාගේ කථාවක්.

"A thousand and one objections could be raised against this system, but when objections were dissipated some form of federal government would be the only solution."

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිල. 14. சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

මොකෙන්ද ඔය කියවන්නේ? ඔවා ඇත්තද?

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිල. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

I am taking full responsibility for what I am saying.

වාතීගත වීම පිණිස මෙහි සිංහල පරි වර්ණයකින් කියවන්න මා සතුටුයි. ටේපරල් මතය මුලින්ම මේ රටේ ප්‍රසිද්ධ යේ ප්‍රකාශ කළේ බණ්ඩාරනායක මහ තායි. 1926 ජූලි මාසයේ 17 වන දා "සිලෝන් මෝනිං ලිබර්" නමැති පත්ත රයෙන් උපුටා ගත් කොටසක් මා කලින් කියවුවේ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

"ඇත්ත" පත්තරය නොවෙයිද?

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිල. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

ඇත්ත පත්තරයෙන් නම් මා කියවන්නේ නැහැ. "සිරිලක" පත්තරය පටන් ගත්තට පසු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය තුළ දැන් "ඇත්ත" පත්තරය කෙරෙහි ලොකු අවිශ්වාසයක් ඇති වී තිබෙනවා.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විමාදය

කලින් ඉංග්‍රීසියෙන් කියවන ලද කොට සේ සිංහල පරිවර්තනය මම දැන් ඉදිරි පත් කරන්නම් :

පෙබරල් ප්‍රශ්නය—1926 දී බණ්ඩාරනායක මහ තාගේ මතය :

1926 ජූලි 17 වෙනිදා "මෝනිං ලිබර්" පත්‍රයේ වාර්තා කර තුබුණු, ගරු ඇස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. සී. බණ්ඩාරනායක මහතා කළ කථාවකින් උපුටා ගන්නා ලදී.

"සුළු ජාතින් අවිශ්වාසයෙකින් යුතුව එකිනෙකා දෙස බලනවා. ඒ වෙනස්කම් නොවැදගත් යයි සිතීම වැරදියි. අවුරුදු සියයකට පෙර එවැනි වෙනස්කම් තිබුණේ නැහැ. ඉංග්‍රීසිකාරයන් දෙමළ, පහතරට සිංහල සහ උඩරට සිංහලයන්ගේ ඔලුව උඩ ඉදගෙන හිටි නිසා ඒ වෙනස්කම් ඒ තරම් පෙනුණේ නැහැ. ආණ්ඩුව තමන්ගේ අතට ගන්න කථා කළා විතරයි, යටපත්ව තුබුණු ඒ වෙනස්කම් අළු යට තිබුණු හිනි අතුරු වගේ මතු වුණා.

දෙමළ, පහත රට සිංහල සහ උඩරට සිංහල කියන මේ ජන කොට්ඨාශ අවුරුදු දහයකටත් අධික කාලයක් තිස්සේ ජීවත් වෙලත් එකම ජන කොට්ඨාශයක් වෙන්න නැතත් දරා නැති බව අතීතය දෙස බලන විට ඔවුනට පෙනී යනවා ඇති. ඔවුන්, තම තමන්ගේ ආචාර විධි, සිරිත්-විරිත් භාෂාව සහ ආගම රැක ගත්තා. මේ වෙනස්කම් ක්‍රමක්‍රමයෙන් තුනී වේය කියලා විශ්වාසය තබන මිනිසා හරි සිහි බුද්ධිය ඇති මිනිසෙක් වෙන්න බැහැ.

ටේපරල් ආණ්ඩුවක් යටතේ හැම ටේපරල් පළාතකටම තමතමන් පාලනය කර ගැනීමට සම්පූර්ණ බලතල තිබෙනවා. එසේ වුවත්, ඔවුන් හැමෝම එක්සත් වෙලා මුළු රටටම බලපාන කරුණු ගැන සාකච්ඡා කරන්නට, මන්ත්‍රණ සභා එකක් තැන්පත් කළේ තිබෙනවා. එක්සත් ජනපද රාජ්‍යයේ තිබෙන ආණ්ඩුව ඒවාගේ එකක්. කැනඩාව, ඕස්ට්‍රේලියාව සහ දකුණු අප්‍රිකාව වැනි ස්වභාවික සීමාවන් රාජ්‍ය හාමෙකකම තිබෙන්නේ මේ විධියේ පාලන ක්‍රමයක්. ස්විට්සර්ලන්තය, ලංකාවට වඩාත් හොඳ ආදර්ශයක් දෙනවා.

ඒක පුංචි රටක් වුණත් ප්‍රංශ, ජර්මන් සහ ඉතාලියන ජාතින් තුන්ගොල්ලම එහි ජීවත් වෙනවා. එහෙත්, ස්විට්සර්ලන්තය ටේපරල් පාලන ක්‍රමය ඉතාම සාර්ථකව ඇති රටක්. ඒ ඒ කොට්ඨාශය, ඒ ඒ කොට්ඨාශවල අයිතිවාසිකම් රැකගෙන තම තමන්ම පාලනය කරගන්නා අතර, විදේශ කටයුතු, වෙළඳාම සහ දේශාරක්ෂාව වැනි මත හේද සහ වෙනස්කම් ඉතාමත්ම අඩු කටයුතු ගැන ක්‍රියා කරන්නේ ටේපරල් මන්ත්‍රණ සභාවෙන්.

ලංකාවේ හැම ප්‍රදේශයක්ම ස්වායත්ත විය යුතුයි. දිවයිනේ විශේෂ ප්‍රශ්න ගැන ක්‍රියා කරන්න මන්ත්‍රණ සභාවක් හෝ දෙකක් තිබිය යුතුයි. මේ කරන්නට පුළුවන්. එහෙත් ඒ විරෝධතා සිද්ධිය ක්‍රමයට විරුද්ධව දහසකුත් එකක් විරෝධතා මතු වුණොත් විසඳුම වන්නේ කිසියම් ටේපරල් ක්‍රමයකි.

අනුකූලකාරකයාගේ කථාව:

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ප්‍රේමදාස මයා.]

මා මෙම කරුණු මතුකර පෙන්වන්නේ මෙයින් මගේ කිසියම් තර්කයකට ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්නට නොවෙයි. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා එංගලන්තයේ සිට ලංකාවට පැමිණි දවස්වල—එතුමාගේ තරුණ කාලයේ මේ රටට හොඳ මෙවැනි ආණ්ඩු ක්‍රමයක් විය යුතු බව එතුමා කල්පනා කළා. මධ්‍යම අණ්ඩුවක් ඇතිව, ඇමෙරිකාවේ, කැනඩාවේ හා ස්විට්සර්ලන්තයේ තිබෙන අන්දමට ප්‍රාදේශීය වශයෙන් ඒ ඒ ප්‍රදේශ පාලනය කරන්නට ප්‍රාදේශීය ආණ්ඩු තිබීම සුදුසු යයි කියා එතුමා කල්පනා කරලයි මේ ප්‍රකාශය කරන්නට ඇත්තේ. එහෙත් කල්යාණයන් යන් මේ රට ගැන තේරුම් ගෙන මෙවැනි කුඩා රටකට මෙවැනි ක්‍රමයක් අවශ්‍ය නැති බව එතුමා තේරුම් ගන්නට ඇති. මා එය නැතහොත් කියන්නේ නැහැ. මේ රටේ දිවයින ප්‍රදේශ සඳහා වෙනම රාජ්‍යයක් ඕනෑම කියා ජ්‍යෙෂ්ඨ පක්ෂය ඉල්ලා සිටි බව රහස්‍යක් නොවෙයි. එය මැනකදී කළ ඉල්ලීමක් නොවෙයි. නමුත් නාන්දේශ්වරයාගේ පාලන කාලයේදී—1956, 1957, 1958 කාලවලදී—ඒ ඉල්ලීම තදින්ම ඉදිරිපත් කළා. සත්‍යය ආති කළා; මුද්දර අවිටු ගැසුවා; කවිචේරි පැවැත්වූවා; තැපැල් කන්තෝරු අති කළා. ඒවා ගැන ලංකාවේ මහජනතාව තුළ දැනීමක් තිබෙනවා. ඒ නිසා අදත් ජ්‍යෙෂ්ඨ පක්ෂය ගෙන යන්නේ එදා ගන්නට ලැබුණි වූ අන්දමේ ජ්‍යෙෂ්ඨ රාජ්‍යයක් ලබා ගැනීමේ ව්‍යාපාරයක් කියා සැකයක් නැත්නම් හැඟීමක් එහෙම නැත්නම් බියක් මහජනතාව තුළ තිබෙනවා. ජ්‍යෙෂ්ඨ රජු පක්ෂයෙන් මේ ආණ්ඩුවට සම්බන්ධ වී සිටින පළාත් පාලන ආමතිතුමා මෙම මස 14 වැනි දා සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී කරන ලද කථාවක් මා නමුත් නාන්දේශ්වරයාට ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. ඔවුන් දත් බලාපොරොත්තු වන ජ්‍යෙෂ්ඨ රජු ක්‍රමය කුමක්ද කියා එයින් පෙනෙනවා.

"We as a Federal Party believe in federalism. But we never sought, we do not seek and we do not hope to seek the power to secede from this country. We want this country to be one country. We believe in the unity of this country. We have no alliances with anybody outside. We have no aspirations towards merging

with anybody outside. So, to repeat in this country that we want to divide the country, that we want to join ourselves with somebody else, is to utter a falsehood. You are intelligent enough to know it is false, but nevertheless you are repeating this falsehood in order to delude the large masses whom you think you can successfully delude. I can assure you, you will not succeed in that.—[OFFICIAL REPORT, SENATE, (uncorrected) 14th July 1968; Vol. 26. c. 479.]

ආරියදාස මයා.

(තිரு. ආරියදාස)

(Mr. Ariyadasa)

He has made no mention of the D. M. K.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

He has mentioned it in the next column. If the hon. Member wants the reference I can give it. This is what the Minister of Local Government says:

"Therefore, I do not wish to argue about district councils. Nothing has been said against district councils. What has been said is that we are dangerous people, that we want to divide the country and join hands with the D. M. K. Government in Madras. What does it matter to us if there is a D. M. K. Government there or anywhere else? That has nothing to do with Ceylon."

Then Senator A. T. A. de Souza interrupted:

"When are you bringing the Bill? Then we will discuss it."

Then the Hon. Minister of Local Government said:

"Why are you worried about the Bill?"

ඩී. එම්. කේ. සම්බන්ධයෙන් තිබෙන්නේ එපමණයි. එතුමා තවත් තැනක කියා තිබුණා ඩී. එම්. කේ. එකත් සමග කිසිම සම්බන්ධයක් නැහැ කියා. මා මේ කරුණ කීවේ ජ්‍යෙෂ්ඨ රාජ්‍යයක් වශයෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ එක්සත් ලංකාවක් ඇතුළේ තමන්ගේ පාලනය යටතේ පවතින ප්‍රදේශයක් ඇති කර ගැනීම යයි ජ්‍යෙෂ්ඨ පක්ෂය ප්‍රසිද්ධියේ කියා තිබෙන නිසයි.

අභ්‍යන්තරකර්මයෙන් කථාව :

ආරියදාස මයා.

(තිල. ශ්‍රීරියතාප)

(Mr. Ariyadasa)

ඒපඩරල් පක්ෂයේ තරුණ පෙරමුණ තමල් අරසුටක් ඉල්ලා සිටින්නාය කියන්නේ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිල. පිරොමතාප)

(Mr. Premadasa)

මා ඒපඩරල් පක්ෂය වෙනුවෙන් කථා කරන්නා නොවෙයි. මා කියන්නේ මේකයි. ඒපඩරල් පක්ෂය ගැන මේ රටේ මෙවැනි භීතියක් ඇති වී තිබෙන්නේ ඒ අතීත ක්‍රියාකලාපය උඩ හා ඒ පක්ෂයට අද භාවිතා කරන නම උඩයි. “ඒපඩරල් පාටි” කියා ඉංග්‍රීසියෙන් කියන නමුත් ඒ පක්ෂයට නම තබා තිබෙන්නේ “තමල් අරසු කවිච්” කියලයි. එය සිංහලෙන් කියන්නේ “දුට්ඨ රාජ්‍ය පක්ෂය” කියලයි. ඒපඩරල් කියන වචනයට පාවිච්චි කරන දෙමළ වචනය කුමක්ද කියා මා දන්නේ නැහැ. [බාධා කිරීමක්] එහෙම නම් අනුරාධ පුරයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. බී. රත්නායක මයා.) ඊට වඩා දන්නවා. ඒපඩරල් පක්ෂයට අවවාද දෙන්න අපට අයිතියක්, යුතුකමක්, නැහැ. මා තමුත් නාන්සේට කියාගෙන ආවේ, මේ රට පුරාම දිස්ත්‍රික් සභා ප්‍රශ්නය ගැන මේ තරම් ආන්දෝලනයක් ඇති වුණේ, විරුඩ පාර්ශ්වය අද ගෞරවය ලබා ගන්නට උත්සාහ කරණ කාරණා උඩ නොව, ඒපඩරල් පක්ෂයේ ක්‍රියා මාර්ගය ගැන රටවැසියන්ගේ හිත් තුළ තිබෙන බිය නිසා බවයි.

ද සොයසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිල. ඩී. සොය්පා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

අපට ගෞරවයක් වුවමනා නැහැ. අප අදහස් කරන දේ කෙරුණොත් ඇති.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිල. පිරොමතාප)

(Mr. Premadasa)

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. බී. ඉලංගරත්න මයා.) තම කථාව කරන අවස්ථාවේදී

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවේචනය

කන්කසන්තුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (වෙල්වනායගම් මයා.) කථාවකට මේ ගරු සභාවේ අවධානය යොමු කළ බව තමුත් නාන්සේට මතක ඇති. එතුමා මේ ගරු සභාවේ දී කියෙව්වා, 1957 ජූනි 17 වැනි දා කන්කසන්තුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කළ ප්‍රකාශයක්. එය 1968 ජූලි 15 වැනි දා හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 79 වන කාණ්ඩයේ, 2 වන කලාපයේ, 96 වැනි තීරුවේ තිබෙනවා. ඉංග්‍රීසියෙන් පළ වී ඇති ඒ ප්‍රකාශය, 97 වැනි තීරුවෙන් සඳහන් වෙනවා. ඒ ප්‍රකාශයේ සිංහල පරිවර්තනයක් 101 වැනි තීරුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා.

“ජාතියක හෝ උප ජාතියක පැවැත්මට හෝ ජීවත් වීමට අවශ්‍ය වුවමනාවක් තමයි, ඒ ජාතියට භූමියක් තිබීම. වර්ග කීපයක් වාසය කරන භූමිවලින් බොහෝමයකම ඒ ඒ වර්ග වෙන් වෙන් වශයෙන් රටක් හෝ එයින් කොටසක් හෝ ස්වකීය රට කරගෙන ජීවත් වෙනවා. ලංකාවේ දුට්ඨ පළාත් යනුවෙන් අප සඳහන් කරන්නේ උතුර හා නැගෙනහිර යන පළාත් දෙකයි. එහි සිටින දස ලක්ෂ සංඛ්‍යාත දුට්ඨ ජනතාවට දේශපාලන බලයක් ලැබෙන්නේ නැහැ, මේ පළාත්වල විශාලම කොටස වශයෙන් ජීවත් නුණොත්. අනික් පළාත් හතේ දුට්ඨ හා මුස්ලිම් ජනතා විශාල කොටස ඉන්නවා. එහෙත් ඒ අය සිංහලයන් සමඟ විසිරී සිටින නිසා ඒ වගේ නැයකවරුන් ඒ සංඛ්‍යා අනුපාතය අනුව පත් කර ගැනීමට හැකියාවක් නැහැ. දැනට උතුර හා නැගෙනහිර පළාත්වල සිටින දුට්ඨයන් දස ලක්ෂය අනික් පළාත්වල සිටින සිංහලයන් අතරට පත් වුවහොත් එසේම උතුර හා නැගෙනහිර පළාත්වලට බහුල වශයෙන් සිංහලයන් පත් කළහොත් තමන්ගේ වර්ගයාගේ බහු ප්‍රදේශයක් යයි දෙමළ ජනතාවට කියා ගන්නට බැරි දවසක් උදා වෙයි.”

“මෙවැනි අදහස් දරන භයානක පක්ෂයක් සමඟ එකතු වී තමයි, තමුත් නාන්සේලා ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගෙන තිබෙන්නේ” කියා කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා වැඩි දුරටත් කීවා. එවිට රාජ්‍ය ඇමතිතුමාත් මාත් එතුමාගෙන් ඇහුවා, “එහෙ නම් තමුත් නාන්සේලා ඒ අය සමඟ ගිවිසුම් ගසා ගත්තේ ඇයි, බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුම අත්සන් කළේ ඊට පස්සේ නේද?” කියා. එහෙත් ඒවාට උත්තර ලැබුණේ නැහැ. මේ තරම් භයානක පක්ෂයක් සමඟ එතුමන්ලා ගසා ගත් ගිවිසුම මොකක්ද? ඒ ගිවිසුම ඉරා දමන්නට සැලැස්සුවේ එක් සත් ජාතික පක්ෂයයි; අපේ අගමැතිතුමායි.

අනුශ්ලිකාරතුමාගේ කථාව :

[ප්‍රේමදාස මයා.]

ඒ කාලයේ හබරාදුවේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා (ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.) කොහේ හිටියා දැයි මා දන්නේ නැහැ. ඒ ගිවිසුමෙන් දෙන්නට බලාපොරොත්තු වුණේ මොනවාද? ඒ ගිවිසුමේ සඳහන්ව තිබූ දේවල් ගරු අගමැතිතුමා කීප විටක්ම මේ ගරු සභාවේ සඳහන් කළා.

එහෙත් ඒ විධියට එවැනි භයානක ගිවිසුමකට විරුද්ධව ක්‍රියා කළ එක්සත් ජාතික පක්ෂයත් ගරු අගමැතිතුමාත් දැන් ඒ අදහසට පක්ෂ වී, ඒපබරල් පක්ෂයත් සමග හොර ගිවිසුම් ගසාගෙන, බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුමේ තිබුණු රටසභා දෙන්නට ක්‍රියා කරගෙන යනවාය යන ප්‍රචාරයක් විරුද්ධ පාර්ශ්වය විසින් ඇති කළ බව ඇත්ත. අපි එය තැතැයි කියන්නේ නැහැ. එහෙත් මහ ජනතාව ඒපබරල් පක්ෂය දිනා බලන්නේ, ඔවුන්ගේ පසුගිය ක්‍රියා කලාපය අනුවයි. ඔවුන් එදා කළ අරවගේ ප්‍රකාශ අනුවයි. එම නිසා, දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීම සම්බන්ධ ප්‍රශ්නයේ දී මේ රටේ පොදු මහජනතාවත්, නොයෙකුත් සංවිධානත්, ගරුතර මහා සංඝ රත්නයත් විරෝධය දැක්වීම පුද්ගලයට කරුණක් නොවෙයි.

ඊළඟට අප විසින් පරීක්ෂා කර බැලිය යුත්තේ මේ ආණ්ඩුව මධ්‍යම රජයේ පාලනය සහ විධානය යටතේ මේ දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමට ක්‍රියා කිරීමෙන් බලාපොරොත්තු වුණේ බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුමේ සඳහන් කර තිබුණු අයිතිවාසිකම් දෙන්නද, එහෙම නැත්නම් පාලනය විමධ්‍යගත කොට ලංකාවේ තිබෙන දිස්ත්‍රික් විසි දෙකෙහි දිස්ත්‍රික් සභා ක්‍රමයක් ඇති කිරීමටද යන ප්‍රශ්නයයි. ධවල පත්‍රිකාවත් සමග වූ පනත් කෙටුම්පතිත් අප රටේ සෑම දිස්ත්‍රික්කයකම කුමන විධියේ දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවාද යන්න පැහැදිලි කළා. ඒ දිස්ත්‍රික් සභා සකස්වීම සම්බන්ධව නොයෙකුත් මතභේද තිබෙනවා. දිස්ත්‍රික් සභා ඇති කිරීමේ වරදක් නැත කියන උදවිය තුළත් ඒ සම්බන්ධව මතභේද තිබෙනවා. සැකසීම සම්බන්ධව, ඒවාට භාර දෙන කටයුතු සම්බන්ධව මතභේද තිබෙනවා. ඒක නොවෙයි ප්‍රශ්නය. මේකාගේදාම කර

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගෙන රට ජාතිය පාවා දෙන්නට ගියාය, සිංහලයාගේ අයිතිවාසිකම් ද්‍රවිඩයන්ට පාවා දෙන්නට ගියාය කියා ඇතිවී තිබෙන ආන්දෝලනයේ සාධාරණයක් තිබෙනවාද කියා මා තමුන්නාන්සේගෙන් ප්‍රශ්න කරන්නට සතුටුයි.

මේ තරම් භයානකයයි කියන ඒපබරල් පක්ෂය සමග විරුද්ධ පක්ෂය හවුල් වෙන් නට ලැස්තිවුණේ නැද්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. තමුන්නාන්සේලා 1960 දී ඒපබරල් පක්ෂය සමග හවුල් වුණා. හවුල් වුණා පමණක් නොවෙයි ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම් ඉෂ්ට කරන්නටත් පොරොන් දුටි ඒපබරල් පක්ෂයේ උදව් අරගෙන අපේ ආණ්ඩුව පරාජය කළ බවත් තමුන්නාන්සේ දන්නවා. ඒක නැත කියා කාටවත් කියන්නට බැහැ. කාට නැත කියා කියන්නට පුළුවන් වුණත් අපේ දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) නම් ඒක නැත කියා කියන්නට පුළුවන්ය කියා මා සිතන්නේ නැහැ. එතුමා එය මේ ගරු සභාවේදීම පිළිගෙන තිබෙනවා. සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකයා ඒක එහෙමය කියා පිළිගත්තා. සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ විරුද්ධ පක්ෂයේ නායක ඒ. පී. ජයසූරිය සෙනෙට් මන්ත්‍රීතුමා 14 වන දින කළ කථාවෙන් මා කොටසක් කියවන්නට සතුටුයි :

“The Hon. Minister of Local Government referred to some incidents after the March 1960 elections. True enough, we met ; there is nothing wrong in that.”—

ඒ ගොල්ල මුණගැසුනාම nothing wrong.

අප මුණගැසුනාම තමයි everything wrong.

—“After the elections, neither the U.N.P. nor ourselves were able to form a Government even with the help of the Federal Party. The U.N.P. had 50 seats and we had 46 ; so that unless the L. S. S. P., the C. P., and the whole lot of others joined on one side, there was no chance of either of the two parties forming a Government with the help of the Federal Party alone. There is no doubt that the Federal Party and ourselves met.”—

அஞ்சலிகாரத்தின் காலம் :

එය කීප විටක්ම කියනවා.

—“No doubt some members of the hierarchy of the Federal Party and some members of the hierarchy of our party met and came to an agreement.”—

—සම්මුතියකට—[බාධා කිරීමක්.]

You are denying what your own leader said in the Senate.

—“Some agreement was arrived at.

But it cannot be said that after the 1965 elections it was a mere agreement that was reached between the U. N. P. and the Federal Party.”—[OFFICIAL REPORT, SENATE, (uncorrected) 14th July 1968 ; Vol. 26, cc. 486-7.]

අප සාකච්ඡා කළොත්, අප යම් තීරණ වලට ආවොත් එක සුළුපවු දෙයක් නොවෙයි. ඒ අය එකතුවී ඒ අය සාකච්ඡා කළොත් එහි කිසි වරදක් නැහැ. ටේප් රිකර්ඩ් පත්‍රයක් සමග නොයෙක් අවස්ථාවලදී එකට එකතුවී අපව පරාජය කරන්නට උත්සාහ කර, පරාජය කර, 1965 මහා මැතිවරණයෙන් පසුවත් ටේප් රිකර්ඩ් පත්‍රය පසුපස ගිහින් ඒ අය එකතු කර ගන්නට බැරි වුණාම දැන් අපට කියනවා අප ඒ අයට රට පාවා දෙන්නට යනවාය කියා. මේ මැදවිච්චියේ මන්ත්‍රිතුමා එක නායක යෙක්.

මෙමත්‍රිපාල සේනානායක මයා. (මැදවිච්චිය)

(திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க—மத வாச்சி)

(Mr. Maithripala Senanayake—Meda-wachchiya)

ඒ ගොල්ලන් අපේ පස්සෙ ආවා; අපි ඒ ගොල්ලන් පස්සේ ගියේ නැහැ.

ආරියදාස මයා.

(திரு. ஆரியதாச)

(Mr. Ariyadasa)

ඒ ගොල්ලන්ට වැඩියෙන් ලැබෙන පැත්තට ගියා. ඒකට අපි දොස් කියන්නේ නැහැ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

14 වෙනිදා පළාත් පාලන ඇමතිතුමා සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී තවදුරටත් මෙසේ කියා තිබෙනවා :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

“My hon. Friend spoke of what happened at midnight on the 24th of March. On the 23rd evening, two well-known persons in this country who are alive—one is Mr. Alif and the other, the President of the D. W. C., Mr. Aziz—came to my house. I asked both of them, ‘on whose behalf do you come, as whose representatives do you come?’ They said that they came as the representatives of Mrs. Bandaranaike and they sought the assistance of the Federal Party to form a Government that day.”—

ශ්‍රී මන්ත්‍රිවරු

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

Shame !

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

—“Now, let us look at the situation. The situation was this. The U. N. P. had 66 seats; they only wanted the support of the Federal Party to ensure an absolute majority so as to inform the Governor-General that they could form the Government. On the other hand, the S. L. F. P. and its allies were unable to form a Government unless they were able to tell the Governor-General that the Federal Party would support them; and even with the support of the Federal Party, they would have got a majority only by nominating six Members to the House of Representatives.”—

ඩබ්ලි සේනානායක මහතා කැඳවීම ප්‍රමාද කරන්නට අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාට සිදු වුණා. ඒ මොකද? මේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ තුන් හවුල් කණ්ඩායම අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාට දැනුම් දුන්නා, ඔවුන්ට ටේප් රිකර්ඩ් පක්ෂය උදව් කරනවාය කියා.

මෙමත්‍රිපාල සේනානායක මයා.

(திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(Mr. Maithripala Senanayake)

නැහැ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

ඇයි නැත්තේ? කොයි තරම් සැකයක් අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ හිතේ ඇති කරගෙන තිබුණාද කිව්වොත් ටේප් රිකර්ඩ් පක්ෂය

අනුමතකාරකයාගේ කථාව :

[ප්‍රේමදාස මය.]

අපට උදව් කරනවාය කියා ඔප්පු කරන්නට අත්සන් ඇතුළු ලියවිල්ලක් ඉදිරිපත් කරන්න අපට සිද්ධ වුණා.

ඇත්ත වශයෙන්ම නියෝජ්‍ය කථා නායකතුමනි, පළාත් පාලන ඇමතිතුමාගේ කථාවෙන් පෙනෙනවා, ඒ අවස්ථාවේදීවත් ඒපරිබල් පක්ෂය එක්සත් ජාතික පක්ෂය සමග හවුල් වෙනවාට එතුමා කැමැත්තෙන් සිටියේ නැති බව. ඒ බව එතුමාගේ මේ ප්‍රකාශයෙන්ම ඔප්පු වෙනවා. එතුමාගේ කැමැත්ත තිබී ඇත්තේ මුත්තාගේලා සමග හවුල් වෙන් නයි. ඒකයි මා පැහැදිලි කරන්න හදන්නේ. මා එතුමාගේ වචනවලින් ම තවදුරටත් කියන්නම්. මා එතුමාගේ කථාව උපුටා දැක්වීම අවසන් කෙළේ නැහැ. මේකෙන් අමුතු සිද්ධියක් මතු වෙනවා. ඒ නිසයි මා කියවන්නේ :

—“In this political situation, ‘who would have gone to whom?’ is the question that I want to ask you. There have been instances of hon. Members who occupied high positions, or who may have occupied high positions, who have attempted to say that when I mentioned that they met me at the request made on behalf of their leader privately in the house of one of the Ministers, I was speaking an untruth.”—

I think he was referring to the hon. Member for Medawachchiya (Mr. Maithripala Senanayake.)

—“I put it to the country : why should the Federal Party go after anybody on that day when we were in a position to determine the composition of the Government?”—

මෙමත්‍රීපාල සේනානායක මය.

(තිරු. මෑතිපාල සේනානායක)

(Mr. Maithripala Senanayake)

To get a better deal from the U. N. P.

ප්‍රේමදාස මය.

(තිරු. පිරිමදාස)

(Mr. Premadasa)

You will see the deal they have got.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

මෙමත්‍රීපාල සේනානායක මය.

(තිරු. මෑතිපාල සේනානායක)

(Mr. Maithripala Senanayake)

That is why they got it.—[Inter-
ruption].

ප්‍රේමදාස මය.

(තිරු. පිරිමදාස)

(Mr. Premadasa)

—“The position is this. Mr. Aziz repeatedly told me, ‘Why do you want to join the U. N. P. because once you join that party you will continue to be at their mercy; you would have lost your bargaining factor and you cannot throw them out of power. But if you join the S. L. F. P any time they go back on the agreement you can throw them out of power and upset the Government.’ That was the kind of discussion and talk that took place that night.”

ආරියදාස මය.

(තිරු. ආරියදාස)

(Mr. Ariyadasa)

That is only one side of the story.

ප්‍රේමදාස මය.

(තිරු. පිරිමදාස)

(Mr. Premadasa)

“The next morning—I must repeat—next morning, I met Dr. N. M. Perera. I do not want to state the circumstances in which I met him, because public officers’ names would have to come out. But when we met him that morning I discussed with him, indeed as we have discussed in November 1964 before he went to England for the purpose of his health,”—

ඔන්න දැන් අලුත් කතන්දරයක් එළියට එනවා. 1964 නොවැම්බර් මාසේ මුදල් ඇමතිතුමා හැටියට සිටි යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) පිට රට යන්නට කලින් තීරු වෙල්වම් ඇමතිතුමා හමු වී තිබෙනවා. ඒ වෙලාවේදී ඔක්කොම තීන්දු කරගෙන ඉවරයි. ඒ කියන්නේ දෙසැම්බර් මාසේ 7 වෙනිදා ආණ්ඩුව පෙරලන්න කලින්.

—“the possibility—at that time they did not need our help—of establishing district councils. Dr. N. M. Perera was wedded to the principle of district councils or decentralization of government; he was wedded to the principle that the Tamil people in this country should be given an opportunity of governing themselves in their own language. In November 1964, before he went abroad, he asked me to go along with him to the then Prime Minister, Mrs. Bandaranaike, and settle these two problems. Unfortunately,

අනුක්‍රමිකාරකුමාගේ කථාව :

I was then engaged in professional work ; we did not have the time to go, and before he returned from England the Government had fallen. But it was an accepted fact at that time—it was accepted by him ; it was accepted by the whole country—that district councils were a necessary way of solving the minority problems and the administrative problems in this country. The Regulations under the Tamil Language (Special Provisions) Act had to be made in order to give the Tamil people a right to use their language for certain purposes in certain areas.

SENATOR DE SOUZA

Then why did you bring down that Government ?

මේ ඉතාමත් වැදගත් කොටසක්.

“SENATOR THE HON. TIRUCHELVAM

I was not in that Government.

SENATOR DE SOUZA

Your party.

SENATOR THE HON. TIRUCHELVAM

The position was this. On the day the Government was voted out, it so happened—they themselves will not deny this—that I was out of Colombo. It so happened that this took place all of a sudden. It so happened that their own very leaders sought my assistance. But I was out of Colombo on professional work. Probably I might have induced Mr. Chelvanayakam to reconsider the matter had I been there or Mr. Chelvanayakam might have taken his own advice ; but the position was that on that day my party was not in a position to seek my advice on this point. They were not in a position to know that Dr. N. M. Perera had already categorically agreed to establish district councils—not agreed, he could not do it—but he agreed to persuade Mrs. Bandaranaike to establish district councils and to introduce regulations under the Tamil Language (Special Provisions) Act.”—[OFFICIAL REPORT SENATE, (uncorrected) 14th July 1968 ; Vol. 26, cs. 474—6.]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙහි සිංහල අදහස මා ඉතාමත් සංක්ෂේපයෙන් කියන්නට කැමතියි. මේ සඳහා මට දීර්ඝ කාලයක් ගත කිරීමට සිදු වුනත් මෙය කීම ඉතාමත් අවශ්‍ය දෙයක්. ආණ්ඩු පාර්ශ්වය සඳහා තිබෙන කාලය මට පාවිච්චි කරන්නට පුළුවන්. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු නිරුවෙල්වම් ඇමතිතුමා මෙම මස 14 වැනිදා සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී කළ කථාවයි, මා කියෙව්වේ.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

නිරුවෙල්වම් ඇමතිතුමා දෙපාර්තමේන්තු කොටස පෙන්වුවා. ඒකයි, කළේ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

නැත නිරුවෙල්වම් ඇමතිතුමා කියා තිබෙනවා, 1964 දෙසැම්බර් 3 වැනිදා එතුමා කොළඹ සිටියා නම් එදා තිබුණු ආණ්ඩුවට විරුද්ධව ඡන්දය දෙන්නට ඒපඩරල් පක්ෂයට ඉඩ දෙන්නෙ නැත කියා. ඒ මක්නිසාද? එවකට සිටි මුදල් ඇමතිතුමා—ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා—1964 දී එංගලන්තයට යන්නට පෙර සිටම මේ ප්‍රශ්නය විසඳා දෙන්නට පොරොන්දු වී තිබුණාය කියා එතුමා කියනවා. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතාගේ මෙන්න මේ කථාවෙන් ඒක තව දුරටත් තහවුරු වෙනවා.

1964 දෙසැම්බර් 3 වැනිදා ආණ්ඩුව පෙරළනවාට පසු මහා මැතිවරණය ඇති වුණා. මැතිවරණය සඳහා එදා සිටි මුදල් ඇමති ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතාත්, ඩොරික් ද සුසා මහතාත් යාපනය ප්‍රදේශයට ගියා. එහිදී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතා කථාවක් කළා. “ඊලනාඩු” නමැති දෙමළ පත්‍රය ඒ කථාව වාතී කර තිබෙනවා. එම පත්‍රය ඒපඩරල් පක්ෂයට හෝ වෙනත් දේශපාලන පක්ෂයකට හෝ සම්බන්ධකමක් නැති මධ්‍යස්ථ කණ්ඩායමක් විසින් ප්‍රකාශයට පත් කරන පත්‍රයක් බව කවිඳුන් දන්නවා. 1965 මාර්තු 12 වැනිදා “ඊලනාඩු” පත්‍රය ඒ කථාව මේ විධියට වාර්තා කර තිබෙනවා :

“Before and after the formation of the Coalition Government I had talks with the representative of the Federal Party, Mr. Tiruchelvam, over the language issue.”

එතකොට ගරු නිරුවෙල්වම් ඇමතිතුමා මේ මස 14 වැනිදා සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී කී කථාවත්, හිටපු මුදල් ඇමතිතුමා වන යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රී තුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) 1965 මාර්තු මාසයේදී යාපනයට ගොස් කී කථාවත් එකට තබා බැලූ විට ඔප්පු වන

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ප්‍රේමදාස මයා.]

දේ ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමාට පැහැදිලි යයි මා කල්පනා කරනවා. එහෙම නම් කොකා පෙන්වන්නේ කවුරුන්දැයි මා අනුරාධපුරයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් (රත්නායක මයා.) ප්‍රශ්න කර නවා. මා තිරුවෙල්වම් ඇමතිතුමාගේ කථාව පමණක් ඉදිරිපත් කළා නම් අපේ වාසියට කරුණු පෙන්වනවා යයි හිතන්නට පුළුවනි. 1965 මාර්තු මාසයේදී එවකට මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටි යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා මැතිවරණ ව්‍යාපාරය සඳහා යාපනයට ගොස් කී දේ, මම පෙන්වා දෙන්නම්.

“සභාග රජය පිහිටුවන්නට පෙරත් ඉන් පසුවත් ඒපඩරල් පක්ෂයේ තිරුවෙල්වම් මහතා සමග මම භාෂා ප්‍රශ්නය ගැන සාකච්ඡා කර තිබුණා.”

ඒ එකක්. ඊළඟට එතුමා මෙහෙම කියා තිබෙනවා.

“Before the Tamil-speaking people could enjoy the fruits of the settlement that was arrived at between the Coalition and Mr. Tiruchelvam these people destroyed the Coalition Government.”

1965 මාර්තු මාසයේදී යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා යාපනයට ගොස් ඊළඟට කියන්නේ තිරුවෙල්වම් මහතාත් සමග ඇති කරගත් විසඳුමේ—Settlement—ලාභය, ප්‍රයෝජනය, එලය,—fruits of the settlement—ද්‍රවිඩ භාෂාව කථා කරන ද්‍රවිඩ ජනතාව ලබන්නට පෙර මේ මිනිසුන් ගොස් අපව විනාශ කර දැමීමා කියලයි.

“I had discussions with the Hon. Sirimavo Bandaranaike first about the problems of the Tamil-speaking people. I explained to her very clearly all the problems of the Tamil-speaking people, The Prime Minister accepted my recommendations wholeheartedly and undertook to implement them.”

ඒ කථාවේදී යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියන්නේ තිරුවෙල්වම් මහතා සමග සාකච්ඡා කර යම්කිසි විසඳුමක් ඇති කර ගත්තැයිත් පසු තමන් බණ්ඩාර නායක අගමැතිනිය සමඟත් සාකච්ඡා

කළ බව හා එතුමිය තමන් කී දේවල් මුළු හෘදයෙන්ම පිළිගෙන ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමට එකඟ වුණු බවයි.

“But did the Federal Party who claim to fight for the rights of the Tamil-speaking people allow us to fulfil these promises....”

“ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ බලාපොරොත්තු ඉෂ්ට කරනවා යයි කියන ඒපඩරල් පක්ෂය අපේ පොරොන්දු ඉෂ්ට කරන්නට ඉඩ දුන්නා නම්....” යනුවෙන් යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඊළඟට කියනවා. දෙසැම්බර් මාසයේ තුන් වැනිදා තමන් කොළඹ සිටියා නම් කවදාවත් පසු ගිය ආණ්ඩුව පෙරළන්නට ඉඩක් දෙන්නේ නැතැයි තිරුවෙල්වම් ඇමතිතුමා කියන්නේ ඔය නිසයි. මෙන්න මෙතැනයි, ගිවිසුම තිබෙන්නේ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අනෙකුත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නොදන්නා රහස් ගිවිසුම තිබෙන්නේ මෙන්න මෙතැනයි. එළි නොවුණු රහස් ගිවිසුම මේකයි. මේ කියමන් වලින් තතර වුණාද නැහැ.

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(කි. ලෙස්ලි ගුනවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ඔවා තමයි, දවල් හීන. [බාධා කිරීමක්]

ප්‍රේමදාස මයා.

(කි. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

Senator Doric de Souza came to Jaffna during the same election campaign.

“Some people are maliciously and falsely saying that the Tamilnad is being destroyed and Tamil culture is being affected and we of the Coalition parties have betrayed the Tamils.”

ද සුසා සෙනෙට් මන්ත්‍රීතුමා කියන්නේ මොකක්ද? “රුමිල් නාඩ්” කියන ද්‍රවිඩ රාජ්‍යයට හා ද්‍රවිඩ සංස්කෘතියට සභාග රජය විරුද්ධ යයි සමහරුන් ඉතාමත්ම ද්වේෂ සහගත අත්දැමින් බොරු ප්‍රචාරයන් ගෙන යනවා යයි එතුමා කියනවා. සභාග රජය දෙමළ ජනතාව විනාශ කරන්නට යන බවට බොරු ප්‍රචාර කරනවා යයි එතුමා කියනවා.

අමුණකරුවාගේ කථාව :

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

“රුමිල් නාඩ්” කියන්නේ දෙමළ ප්‍රදේශයක් ; ද්‍රවිඩ රාජ්‍යයක් නොවෙයි.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

හොඳයි, අලුත් තේරුම් දෙනවා. ඩෙමරල් පක්ෂය “රුමිල් නාඩ්” කිව්වා නම් ඒක මහ විනාශදායක වචනයක් [බාධා කිරීමක්]. ඇයි, මේ කථාව කියලා තිබෙන්නේ උන්නාහේලගේ පක්ෂයේ කෙනෙක්නෙ.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

දකුණු ඉන්දියාවෙන් “රුමිල් නාඩ්” එකක් තිබෙනවා.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මොකක් බැරි වුණත් මට පානදුරේ ගරු මන්ත්‍රිතුමාව නින්දෙන් අවදි කරවන්නට පුළුවන් වුණා. තුන් හවුල් සභාග රජයේ අපි, දෙමළ රාජ්‍යයේ—

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

නැහැ, දෙමළ රාජ්‍යයේ නොවෙයි. [බාධා කිරීමක්]

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

හොඳයි “රුමිල් නාඩ්” එකේ යයි කියමු. දෙමළ සංස්කෘතිය නැති කරන්නට අපේ සභාග ආණ්ඩුව සම්පූර්ණයෙන්ම ද්වේශ සහගත ලෙස ක්‍රියා කරන බවක් සමහරුන් කියනවාය, එවැනි බොරු ප්‍රචාරවලින් ද්‍රවිඩ ජනතාව මුද්‍රා නොවිය යුතුය, කියාත් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා.

“The Tamil-speaking people must not be deceived by such false propaganda.”

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම මේ ප්‍රකාශ දෙක එළියට ඇදලා ගන්නෙ තිරුවෙල්වම් ඇමතිතුමා මේ 14 වෙනිදා කළ ප්‍රකාශය අපේ වාසියට කළ ප්‍රකාශයක් යයි කියන නිසයි. ආණ්ඩුව පෙරළණට පසු 1965 මාර්තු මාසයේ යාපනයට ගිහින් ඩෙමරල් පක්ෂයට විරුද්ධව මේ විරුද්ධ පාර්ශ්වය කිව්ව දේවලින් පවා මේ කරුණු සත්‍ය බව ඔප්පු වෙනවා.

තිරුවෙල්වම් ඇමතිතුමා මේ 14 වෙනිදා සෙනෙට් සභාවේදී ප්‍රකාශ කළා, “දෙසැම්බර් 3 වෙනිදා මම කොළඹ හිටිය නම් ඩෙමරල් පක්ෂයට සභාග රජය පෙරළන්න ඉඩ දෙන්නෙ නැහැ. මන්ද, මම සභාග රජය සමඟ සම්මුතියක් ඇති කර ගෙන තිබුණා” කියා.

ආරියදාස මයා.

(තිரு. ආරියදාස)

(Mr. Ariyadasa)

එහෙම කියන්නට ඇත්තෙ එයාටත් දැන් මොනව හරි පෙනෙනව වෙන්න ඇති.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම මේ කරුණු තවුන්නාන්සෙට පෙන්වා ගෙන ආවෙ, ‘අපි තමයි මේ රට කැඩීමෙන්, බෙදීමෙන්, පාවා දීමෙන් බේරා ගැනීමට ක්‍රියා කළේ’ කියා පෙන්වා දෙන්නට විරුද්ධ පාර්ශ්වය වැයම් කරන නිසයි. 1960 මාර්තු මාසයේදී අපි පනස් දෙනෙකු ගෙන් ආණ්ඩුවක් පිහිටුවූ අවස්ථාවේ ඩෙමරල් පක්ෂය අගමැතිතුමා හමු වන්නට ඇවිත් කාරණා 4 ක් ඉල්ලා සිටි බව මම ඒ උදවියට මතක් කර දෙන්නට කැමතියි. ඒ කාරණා මොනවද කියා තවුන්නාන්සේ දන්නවා.

ආරියදාස මයා.

(තිரு. ආරියදාස)

(Mr. Ariyadasa)

ඒව කියන්න. [බාධා කිරීමක්]

අනුකූලකාරකුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරෙමතාස)

(Mr. Premadasa)

ඒ කාරණා හතර මා ලග තිබෙනවා. මම කියවන්නම්. කාලය ගියාට කමක් නැහැ, මම කියවන්නම්. ඒ කාරණා 4 බණ්ඩාර නායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුමයි. තමුත් නාන්සේලා නැහැ කියනවද?

ආරියදාස මයා.

(තිரு. ආරියදාස)

(Mr. Ariyadasa)

හැබැයි, තර්කානුකූලව අපි දෙනවා කිව්ව දවසත් කියන්න ඕනෑ. තමුත් නාන්සේලා දෙන්න බැහැ කිව්ව කරුණු හතර පළමුවෙන් කියලා, දෙන්න පොරොන්දු වුණු හතරත් කියන්න ඕනෑ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරෙමතාස)

(Mr. Premadasa)

තමුත් නාන්සේලාගේ 1963 රාජාසන කථාවෙන් මොකක්ද කියා තිබුණේ? 1964 රාජාසන කථාවේ මොකක්ද කියා තිබුණේ? තමුත් නාන්සේලා කියා තිබුණා දිස්ත්‍රික් සභා ඇති කරනවාය කියා.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(තිரு. ඒ. පී. ටෙනෙක්කෝන්)

(Mr. T. B. Tennekoon)

මොන විධියේ දිස්ත්‍රික් සභාද? [බාබා කිරීමක්]

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරෙමතාස)

(Mr. Premadasa)

ඒක තමයි අපිත් අහන්නේ. මොකක්ද තමුත් නාන්සේලා දෙන්න ලැහැස්ති වුණේ? අපි දෙන්නට යන දිස්ත්‍රික් සභා මොනවද කියා අපි පෙන්වා දී තිබෙනවා. මොකක්ද තමුත් නාන්සේලා දෙන්න ලැහැස්ති වුණේ?

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිரு. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

දෙන්නට යනවද?

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරෙමතාස)

(Mr. Premadasa)

තමුත් නාන්සේලා දෙන්නට ලැහැස්ති වුණු බව ඉතිහාසයේ කථා අකුරින් සඳහන් වී තිබෙනවා. බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුම යටතේ උතුරෙන් නැගෙනහිරත් "පීජනල් කවුන්සිල්ස්" පිහිටුවන්න තමුත් නාන්සේලා ලැහැස්ති වුණා. රටසභා හෙවත් පීජනල් කවුන්සිල්ස් දෙකකට එකට එකතු වන්නට බලය දෙන්නටත් එදා තමුත් නාන්සේලා ලැස්ති වෙලා හිටියා.

ආරියදාස මයා.

(තිரு. ආරියදාස)

(Mr. Ariyadasa)

ඉතින් ඒක දුන්නේ නැහැ නොවැ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරෙමතාස)

(Mr. Premadasa)

එපමණක් නොවෙයි. ජනපද සම්බන්ධ යෙන් මොකක්ද කරන්නට ගිය දේ? උතුරෙන් නැගෙනහිරත් තිබෙන ජනපද වල සිංහලයින් පදිංචි නොකරන්නටත් පොරොන්දු වුණා.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

රහස් ගිවිසුමේ හතරවැනි කොන්දේසිය නේද ඒක?

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරෙමතාස)

(Mr. Premadasa)

බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුමේ කරුණුවලින් පෙනෙන හැටියට තමුත් නාන්සේලා පොරොන්දු වුණා. තමුත් නාන්සේලා එදා එහෙම දේවල් කිරීමට පොරොන්දු වෙලා හිටියා. මුළු රටම ඊට විරුද්ධ වුණා. විරුද්ධ වෙලා මුළු රටම නැගී සිටියාම ඒක ඉරා දමන්නට තමුත් නාන්සේලාට සිද්ධ වුණා. ඒ සටනේ පුරෝගාමිත්වය ගත්තේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය බව මතක් කරන්නට කැමතියි. කලින් වර්ෂවල රාජාසන කථාවලින් දිස්ත්‍රික් සභා දෙනවායයි ප්‍රකාශ කර

අමුණකරතුමාගේ කථාව :

නිකම් ඉන්නේ නැතිව ඒවා දෙන්නට පෙර, දිස්ත්‍රික් සභා කියන්නේ මොකක් දැයි පැහැදිලි කරන කෙටුම්පතක්ද සහිතව ධවල පත්‍රිකාවක් මේ ආණ්ඩුව ඉදිරිපත් කෙළේ මොකද? තමුන්නාන්සේලා ගෙන ගිය ප්‍රචාරයන් බොරු ප්‍රචාර බව මහජන යාට ඔප්පු කරන්නටයි. ඒ කොයි හැටි වෙතත් මම එකක් කියන්නම්. එක් පැත්තකින් බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුමත්, අනෙක් පැත්තෙන් අප ඉදිරිපත් කළ මේ ධවල පත්‍රිකාවත් ඒ සමග වූ කෙටුම්පත් පනතත් තබාගෙන, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා යම් විධියකින් එදා බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුමෙන් එතුමන්ලා දෙන්නට ලැස්ති වී සිටි දේවලින් සියේට එකක්වත් අපේ පනත් කෙටුම්පත මගින් දී තිබෙනවායයි ඔප්පු කළොත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ අපි ඉල්ලා අස් වන්නටත් ලැස්ති බව ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. තමුන්නාන්සේලාට ඒක කරන්නට ප්‍රථමත්කමක් නැහැ. කොහොමද තමුන්නාන්සේලා එවැනි දෙයක් කරන්නේ? තමුන්නාන්සේලාට එවැනිත්කම් කරන්නට බැරි නිසා තමයි එදා ඒ ධවල පත්‍රිකාව විවාදයට ගත් අවස්ථාවේ මේ ගරු සභාව තුළ නොසිට පැනලා ගියේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එදා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා මේ ගරු සභාවෙන් පිට වී පැනලා ගියේ කෙලින්ම හයිඩ් පාක් පිට්ටනියටයි. එහාට ගිහිල්ලා එතුමන්ලා හැංගුනා. එදා එතුමන්ලා හැංගුණාට පස්සේ දැන් එහි නම වෙනස් කරන්නට ඕනෑ. කොයි විධියටද ඒ නම දැන් වෙනස් කරන්නට ඕනෑ? එච්-වයි-ඩී-ඊ යන ඉංගිරිසි අකුරු යොදා “හයිඩ්” කියන වචනය ලියන්නේ නැතිව මීට පස්සේ එච්-අයි-ඩී-ඊ යන ඉංගිරිසි අකුරු ලියන්නටයි වෙන්නේ. තමුන්නාන්සේලාගේ උපසභාපතිතුමා නම් ඒ කොයි හැටි වෙතත්, මෙතැන ඉදගෙන ඒ විවාදයට සහභාගි වුණා. එසේ කිරීම නිසා දඬුවමක් වශයෙන් එතුමාට දොට්ට යන්නට සිද්ධ වුණා තමුන්නාන්සේලාගේ කණ්ඩායමෙන්. රට, ජාතිය, භාෂාව අරක්ෂා කරනවාය කියන තමුන්නාන්සේලා එතුමා දොට්ට දැමීම. දැන් ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරයා රටට ගිහිල්ලා කියනවා, මේ විපතීන්

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ජාතිය බේරා ගත්තේ එතුමාය කියා. “මමයි, මේ විපතීන් ජාතිය බේරා ගත්තේ,” කියලා එතුමා කියනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායිකාවත් කියන්නේ ජාතිය බේරා ගත්තේ එතුමිය බවයි. යටියන්නොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා, දිස්ත්‍රික් සභා ක්‍රමයට සියේට සියයක්ම පක්ෂයි කියලා ඒ දවස්වල කිව්වා. අදත් එතුමා කියනවා ඒක ඇත්තයි කියලා. ටේපබරල් පක්ෂය ඉල්ලන නිසාලු එතුමා දැන් ඒකට විරුද්ධ. “ටේපබරල් පක්ෂය ඉල්ලන නිසයි මම විරුද්ධ” කියලා එතුමා කියනවා. තිරුවෙල්වම් මහන්මයා ටේපබරල්කාරයෙක් නොවෙයිද? අකුරුස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා හැමදාම ගිහිල්ලා, හැම තැනම ගිහිල්ලා කියනවා, “ජාතිය බේරා ගත්තේ මමයි” කියලා. එදා බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුමට පක්ෂව කථා කළ, අර සිංහල දෙමළ භාෂා දෙකටම සම තැනක් දෙන්නට කථා කළ, ඉන්දියානුන්ට ලංකාවේ පුරවැසිකම් දෙන්නට සටන් කළ අය දැන් මහ ලොකු වීරයින් වෙලා ඉන්නවා.

මා ළඟ පොතක් තිබෙනවා. වුවමනා නම් ඒකෙන් කියවන්නම්. බොහෝ දෙනකුට මේවා අමතක වෙලා තියෙනවා. 1963 රාජා සන කථාවේ තමුන්නාන්සේලා මෙන්න මේ වගන්තිය සඳහන් කර තිබෙනවා:

“Early consideration will be given to the question of establishing District Councils to replace the Kachcheries”.

මේ වගන්තිය ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකයා වශයෙන් සිටියේ වර්තමාන අගමැතිතුමා වන ඩබ්ලිව් සේනානායක මැතිතුමායි. එදා එතුමා වෙල්වනායගම් මහන්මයා සමග ගිවිසුමක් ගත ගෙන සිටියාද?

රත්නායක මයා.

(කිරු. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

අපි කොහොමද ඒවා දන්නේ? ඇයි අපෙන් අහන්නේ?

ප්‍රේමදාස මයා.

(කිරු. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

දන්නේ නැහැ කියන එකද එයින් කිය වෙන්නේ? එහෙම නම් තමුන්නාන්සේලා බිබ්බද? තමන්ට වාසියක් වෙන්නට

අනුක්‍රමිකාරකුමාගේ කථාව :

[ප්‍රේමදස මයා.]

යනවා නම් හොඳට තේරෙන හැටියටයි කථා කරන්නේ. අවාසියක් වෙන්නට එන බවක් පෙනෙනවා නම් බබ්බු වෙන්නටයි හදන්නේ. පොට වරදින කොට බබ්බු වෙනවා. මගේ තර්කය පැහැදිලි ලෙස ඉදිරිපත් කරන්නට යම් ප්‍රශ්නයක් අහනවා මම. ඒකට පිළිතුරු ලබෙන්නේ ඔය විධියටයි. තමුන්නාන්සේ පුදුම වෙයි මේවා අහන කොට. 1964 දී ආණ්ඩුව වැටෙයි කියලා එදා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකයා හැටියට සිටි වර්තමාන අගමැතිවරයා දැනගෙන සිටියාද? ඉර හඳ පවතින තාක් කල් ඒ අය බලයේ සිටින බව කියද්දී 1965 දී තමන්ට ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්න පුළුවන් වේය කියා කොහොමද හිතන්නේ? ඩබ්ලි සේනානායක මහතා ඒ කාලයේ සිටියේ විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකයා හැටියටයි. ජේෂ්වරත්න පක්ෂයේ උදව් ලබා ගෙන—දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමට ඉඩ ලබා දෙනවාය කියා ඔවුන්ගේ උදව් ඉල්ලා ගෙන—1965 දී ආණ්ඩුවක් පිහිටුවනවාය කියා, 1963 දී එතුමා හිතන්නේ කොහොමද? විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකයා වශයෙන් 1963 දී එතුමාට ඒ විධියට හිතන්න පුළුවන්කමක් තිබුණාද?

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1963 ඩබ්ලි සේනානායක මහතා විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකයා හැටියට කර තිබෙන ප්‍රකාශය ඉතා වැදගත්. එය හැන්සාඩ් වාර්තාවෙන් පෙන්නුම් කරන්නට පුළුවනි. දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවන්නට අපේ රජය ඉක්මනින්ම පියවර ගන්නවාය, කල්පනා කර බලනවාය කියා එදා තිබුණු ආණ්ඩුව ප්‍රකාශ කළ අවස්ථාවේ විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකයා වශයෙන් ඩබ්ලි සේනානායක මහතා කර තිබෙන ප්‍රකාශය ඉතාම වැදගත්. මෙහි තිබෙන වැදගත්කම මෙයයි. එදා එතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද ප්‍රකාශයත්, 1968 ජූනි 8 වෙනිදා බවල පත්‍රිකාව ඉදිරිපත් කළ වෙලාවේදී අගමැතිතුමා හැටියට කරන ලද ප්‍රකාශයත් අතර කිසිම වෙනසක් නොමැති බව මා ආඩම්බරයෙන් කියා සිටින්න කැමතියි. එවැනි ස්ථිර සාර ප්‍රතිපත්තියක් ඇති නායකයෙක් යටතේ ක්‍රියා කරන්න ලැබීම අපේ වාසනාවක් හැටියට සැලකිය යුතු බව ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. මේ ප්‍රකාශය මුලු රටම දැන ගත යුතු

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ප්‍රකාශයක්. ඒ නිසා ඒ ප්‍රකාශය ඉවසිල්ලෙන් අසා ගෙන ඉන්න. මා ඒ ප්‍රකාශනය සිංහලෙන් කියවන්නම්.

In reply to the statement of Mrs. Bandaranaike's Government in its Throne Speech of 1963 that early consideration would be given to the question of establishing district councils to replace the kachcheries, this is what Mr. Dudley Senanayake said on the floor of this House on 30th July, 1963. It is reported in HANSARD, Volume 52, columns 1126-7.

කච්චේරි ක්‍රමය ඉවත් කර දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ ප්‍රශ්නය ගැන ඉක්මනින් සලකා බලනු ඇතැයි, 1963 ඔක්තෝබර් නායක මහත්මියගේ ආණ්ඩුවේ රාජ්‍යපන කථාවේ සඳහන් ප්‍රකාශයට පිළිතුරු වශයෙන් 1963 ජූනි 30 වෙනිදා මහජන මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී ඩබ්ලි සේනානායක මහතා කීවේ මෙහෙමයි. එය හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 52 වන කාණ්ඩයේ 1126—7 තීරුවල සඳහන් වී තිබෙනවා :

“As regards District Councils, our position is this. We welcome the setting up of District Councils. It is a democratic measure. We are aware of the fact that by greater decentralization of the functions of the Central Government we can have democracy functioning more satisfactorily.”

“දිස්ත්‍රික් සභා සම්බන්ධයෙන් මෙන්ම මේකයි අපේ තත්ත්වය—දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනාව අපි සතුටින් පිළිගන්නවා.”

ඩබ්ලි සේනානායක මහතා 1963 දී ඒ විධියට කියා තිබෙනවා.

“ඒක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාවක්. මහ ආණ්ඩුවේ දැඩි කටයුතු වඩාත් විමර්ශන කිරීමෙන් වඩාත් සතුටුදායක අත්දැමට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ක්‍රියාත්මක කළ හැකි බව අපේ පිළිගැනීමයි.”

“But we are not in a position to tell you what our actual attitude is until we see the Bill and the powers that you seek to give to District Councils.”—[Interruption].

Do not laugh ! Wait till I finish.

ඒෆ්. ආර්. ඩයස්. ඔක්තෝබර් නායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

When you say something funny why cannot I laugh ?

අග්‍රාණ්ඩුකරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ප්‍රේමදාස මයා.

(ති. ෬. පිරිමිපාස)

(Mr. Premadasa)

“එහෙත් පනතත් ඒ පනතින් දිස්ත්‍රික් සභා වලට ඔබ දෙන්නට බලපොරොත්තු වන බලතලත් දැනගන්නා තුරු අප මේ සම්බන්ධයෙන් දරන නියම අදහස් කියන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ.”

“It is necessary to bear in mind that there are certain powers that must be reserved always in the hands of the Central Government for the planned and co-ordinated development of the country, which no central Government can surrender to District Councils.”

“දිස්ත්‍රික් සභාවලට කිසිසේත් දැරිය නොහැකි රටේ ඒකාබද්ධ සංවර්ධනය හා සැලැස්ම සම්පාදනය සඳහා නියත වශයෙන්ම මහා ආණ්ඩුව සතු විය යුතුව වූ ඇතැම් බලතල ඇති බව සිතේ තබා ගත යුතුයි.”

“So that, once that is borne in mind, then this measure tends to greater democracy.”

“ඒ බව සිතේ තබා ගත්තොත් මේ පියවර ප්‍රජා තන්ත්‍රවාදය වර්ධනයට හේතු වෙනවා ඇත.”

“There is another point which I want the hon. Members of the Government to bear in mind with respect to this, and that is that the functions performed by kachcheries and the functions performed by local bodies are entirely different. Local bodies are never the agents of Government; local bodies are autonomous within the spheres prescribed to them; kachcheries are agents of Government. So, please do not think that merely by establishing local bodies you can thoroughly do away with having your agents in those areas, agents of the Central Government, be they kachcheries or be they other Central Government offices.”

ගරු ඩබ්ලිව් සේනානායක අගමැතිතුමා එදා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකයා වශයෙන් මේ අන්දමටයි කියා තිබෙන්නේ.

“ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් විසින් මේ සම්බන්ධයෙන් සිහියේ තබා ගත යුතු තවත් කාරණාවක් ගැන සඳහන් කරන්න කැමතියි. එනම්, කවිචේට්ටිලින් කෙරෙන වැඩත්, ප්‍රාදේශීය පාලන මණ්ඩලවලින් කෙරෙන වැඩත් සහමුලින්ම වෙනස්. පළාත් පාලන ආයතන රජයේ නියෝජිතවරුන් නොවෙයි. පළාත් පාලන ආයතන ඔවුන්ට භාර වී ඇති ප්‍රදේශ තුල ස්වයන්තයි. කවිචේට්ටි කියන්නේ රජයේ නියෝජනය කරන ආයතන. එම නිසා ප්‍රාදේශීය පාලන ආයතන බිහිකළ පමණින් කවිචේට්ටි හෝ වෙන වෙනස් රජයේ කාර්යාල හෝ වෙනස්—ඒ ප්‍රදේශවලින් තමුන් නාත්සේලාගේ නියෝජිතවරුන්, මහ ආණ්ඩුවේ නියෝජිතයින් ඉවත් කරන්න පුළුවන් ය කියා කරුණාකර හිතන්න එපා.”

1963 ජූලි මාසයේ 30 වනදා, එවකට තිබුණු ආණ්ඩුවේ රාජ්‍යසභා කථාවට පිළිතුරු දෙමින් එදා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායක වශයෙන් සිටි ඩබ්ලිව් සේනානායක මහතා ඒ අන්දමට ප්‍රකාශ කළා. 1963 ජූලි මාසයේදී එතුමා කළ ප්‍රකාශයෙන් පිට එක වගන්තියක්, 1968 ඉදිරිපත් කළ ධවල පත්‍රිකාවේ හෝ කෙටුම්පත් පනතේ හෝ නැති විම ගැන තමුන් නාත්සේලා පුදුම වෙනවා ඇති. එයින් පෙනී යනවා අපේ අගමැතිතුමාගේ ස්වර්ණ ප්‍රතිපත්තිය. එතුමා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින විට ඇදහූ ප්‍රතිපත්ති, අද අගමැති හැටියට ක්‍රියාත්මක කළා මිස රට පාවා දෙන්නට ක්‍රියා නොකළ බවට මෙයට වඩා තවත් සහතිකයක් ඕනෑදැයි මා ප්‍රශ්න කර තවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ධවල පත්‍රිකාව ඉදිරිපත් කරමින් 1968 ජූලි මස 8 වනදා ගරු ඩබ්ලිව් සේනානායක අගමැතිතුමා කළ කථාවත් 1963 ජූලි 30 වනදා දිස්ත්‍රික් සභා සම්බන්ධයෙන් කරන ලද කථාවත් දෙකම එකයි. වාර්තා ගත විම පිණිස එයින් කොටසක් උපුටා දක්වන්න මා අදහස් කරන්නේ, ගරු අගමැතිතුමා ජාතිය පාවා දෙන්න, භාෂාව පාවා දෙන්න යනවාය කියන ප්‍රචාරයක් විශේෂයෙන්ම විරුද්ධ පාර්ශ්වය විසින් ගෙන යන නිසයි. මේ අන්දමට කරන ප්‍රචාර සම්පූර්ණයෙන්ම බොරු බව මහජනතාවට පැහැදිලි කර දීම අපේ යුතුකමක්. එම නිසා ගරු අගමැතිතුමා කළ කථාවෙන් මා කොටසක් කියවන්න අදහස් කරන්නවා. මෙන්න ඒ කොටස :

“කවදාවත් මම යම් ප්‍රශ්නයකට මුහුණ දුන්නේ නැහැ, ජාති හේදය උඩ. මම බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුමට විරුද්ධ වුණේ ද්‍රවිඩ-සිංහල ප්‍රශ්නය උඩ නොවෙයි. බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුම අනුව ඇති කරන්නට බලපොරොත්තු වුණු රට සභාවලට මහ ආණ්ඩුවෙන් පිටස්තරව සම්පූර්ණ ස්වාධීනත්වය කින් කටයුතු කිරීමේ බලතල පවරන්නට ගියා. ඒ රට සභාවලට පැවරෙන සෑම කටයුත්තක්ම සම්බන්ධයෙන් සම්පූර්ණයෙන් නිදහස්ව ක්‍රියා කිරීමේ බලයක් ඒවාට ලබා දෙන්න යෝජනා කර තිබුණා; මහා ආණ්ඩුවට ඒවා සම්බන්ධයෙන් සොයන්න කිසිම බලයක් නැහැ. මොන මොන දේවල් සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරන්න ඒ රට සභාවලට බලය දෙන්න ගියාද? ජනපද ඇති කිරීමේ දී ඒ ජනපදවල පදිංචි කරවන්න ජනපදවාසීන් තෝරා ගැනීමේ සම්පූර්ණ බලය බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුම

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ප්‍රේමදාස මයා.]

යටතේ යෝජිත රට සභාවලට දෙන්න ගිය බව මා ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. රන් අකුරෙන් ලියවිය යුතුයි කියන ඒ ගිවිසුම යටතේ යෝජනා කර තිබුණු රට සභාවලට ඒ අන්දමට ක්‍රියා කරන්නට ඉඩ ලැබුණා නම් ලංකාවේ මොන විධියේ තත්ත්වයක් ඇති වෙයිද කියා කල්පනා කර බලන්න. මම ඒ රට සභාවලට විශේෂයෙන්ම විරුද්ධ වුණේ ඒ කොටස නිසා බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කර තබා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බණ්ඩාරනායක -වෙල්වනායගම් ගිවිසුමට අපි තදින්ම විරුද්ධ වුණා. අපි එවැන්නකට අදත් විරුද්ධයි; හෙටත් විරුද්ධයි; කවදත් විරුද්ධයි."

මේ ඉදිරිපත් කරන්නට ගිය දිස්ත්‍රික් සභා කෙටුම්පත, 1965 මාර්තු 24 වන දින රාත්‍රියේ හොර රහසේ වෙල්වනායගම් මහ තාත් සමග ඇති කර ගත් ගිවිසුමක් නම් කෙසේද 1963 ජූලි 30 වනදා අර විධියේ ප්‍රකාශයක් කරන්නේ කියා මා තමුත් තාත්සේලාගෙන් අහනවා. මෙය එම ප්‍රකාශයට අබමල් රේණුවකින් වත් පිටස්තරව ගෙනා පනතක් නොවන බව තමුත්තාත් සේලාට පෙනෙනවා ඇති. එවැනි පනතක් පිළිබඳව වුවත්, කරුණු හරිහැටියට තේරුම් නොගෙන වේවා රටේ මහජනතාව විරුද්ධත්වය පානවා නම් එය ඉදිරිපත් කරන්නට මත්තෙන් ඒ මහජනතාවගේ අදහස් උදහස්වලට විශේෂ සැලකිල්ලක් දෙනවාය කියා රාජාසන කතාවෙහි සඳහන් කිරීම හබරාදුව මන්ත්‍රීතුමාට (ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.) තේරුම් ගියේ සායම් යාමක් හැටියටයි. ඒකෙන් හබරාදුව ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඇතුළු විරුද්ධ පාර්ශ්වය බලා පොරොත්තු වුණේ කුමක්ද? "මම අග මැති හැටියට අවංකයි; මම 1963දී කී දේ මයි මේ වේලාවේදීත් කියන්නේ, මේ වේලාවේදීත් ඉදිරිපත් කරන්නේ; එම නිසා මේ විරුද්ධතාවයන්ට මා කිසිසේත් යටත් වන්නේ නැහැ; මා අගමැතිවරයායි; මාව මෙල්ල කරන්නට ජීවතුන් අතර දත් කිසිවකු නැහැ; ඉර හඳ පවතින තෙක් මගේ ආණ්ඩුව පවතිනවාය කියා මගේ උදවිය මට කියනවා; එම නිසා මම මේ පනත ඉදිරිපත් කර කෙසේ හෝ සම්මත කර ගන්නවා" යනුවෙන් සිතාගෙන ගරු අගමැතිතුමා ක්‍රියා කළා නම් අන්න එන කොට සායම් ඉතිරි වෙනවාය කියලයි හබරා දුව ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියන්නේ. මේ රටේ ජීවත් වන ජන නායකයන් අතර ඩඩ්ලි සේනානායක අගමැතිතුමා නියම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අදහස් පිළිගන්නා එමෙන්ම

ක්‍රියාත්මක කරන ජන නායකයකු බව ඔප්පු කර ඉවරයි. එතුමා එවැනි ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරන නිසා ඒ පිළිබඳව මෙම සභාවට ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස් උදහස් සැලකිල්ලට ගන්නවාය කියා රාජා සන කථාවෙහි සඳහන් කළාම එය සායම් යන කතාවක්ද? ඇයි, ඒ ගොල්ලන්ගේ සායම ගිහිල්ලෙන. ඒ අය ලැස්ති වුණා, මේකෙන් තමන්ගේ සායම ඔප කර ගත්තට. මේකෙන් ඒ අය විරයෝ වන්නට කල්පනා කළා. දැන් ඊළඟට කියනවා, හෙට මොනවා කියනවාදැයි දන්නේ නැති බව. එසේ කියන්නේ නියෙන සායමත් යාවිය කියා සිතාගෙනයි. මෙම අවස්ථාවේ දී මේ ප්‍රශ්නය ගැන කතා කිරීමෙන් මා පෙන්වුම් කරන්නට උත්සාහ කළේ විරුද්ධ පාර්ශ්වය මොන තරම් වංක මොන තරම් ව්‍යාජ මොන තරම් කට්ට කෙරාටික ප්‍රයත්නයක යෙදී සිටිනවාද යන්නයි. මෙම පනත් කෙටුම්පතට අඩංගු වගන්තියක් වගන්තියක් පාසා ඉදිරියට ගෙන ඩඩ්ලි සේනානායක මහතා රට පාවා දුන්නේ මෙන්න මේ වගන්ති යටතේය කියා මේ සභා ගැබේ නැගිටලා ඔප්පු කර පෙන්වන්නට තරම් ආත්ම ගෞරවයක් විරුද්ධ පාර්ශ්වයට තිබෙනවාදැයි මා අභියෝගයක් වශයෙන් ප්‍රශ්න කර සිටිනවා. ඒගොල්ල ගැසට් කරපු පනත අප ළඟ තිබෙනවා.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිල. 14 சொய்ஸா சிறிவார்தன)

(Mr. de Zoyza Siriwardena)

ගැසට් කරපු?

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිල. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

ඔව්. මම ඒක එළි කරන්නම් වුවමනා නම්. මා ළඟ තිබෙනවා, මේ ගොල්ල කාරක සභා පත් කර ප්‍රාදේශීය සභා දෙන්නට ගැසට් කරපු [බාධා කිරීමක්] මහතන්තිල වාතීව ඉදිරිපත් කරන්නද? මේ දිස්ත්‍රික් සභා කෙටුම්පතේ වගන්තියක් වගන්තියක් පාසා තමුත්තාත්සේලාගෙන් කෙන කුට නැගිටලා විවේචනය කරන්නට පුළු වන් නම් ඊට පිළිතුරු වශයෙන් මා ඉදිරිපත් කරන්නේ අපේ විවේචනයක් නොවෙයි; තමුත්තාත්සේලාගේම පනත් කෙටුම්

අමුණිඩුකරතුමාගේ කථාව :

පනයි. අපි වගන්තියක් වගන්තියක් ගානේ කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට ලැස් තිබි. කෝ, තමුන්නාන්සේලා හිටියෙ නැහැනෙ; පැනලා ගියා. අද මෙම විවාද යෙහිදී වුවත් මේ පනත් කෙටුම්පත පිළි බඳව අපත් සමග විවාද කරන්න, සාකච්ඡා කරන්න තමුන්නාන්සේලා ලැස්ති නම් තමුන්නාන්සේලා එදා කරන්නට ගියේ කුමක්දැයි පෙන්වන්නට අපි ලැස්තියි. අපි කරන්නට ගිය එක එළි කර තිබෙනවා. එහෙත් මහජන මතය කුමක්ද, එම මතයට යට වන්නට අපි ලැස්තියි කියා ප්‍රකාශ කරන්නට මා කැමතියි. ඒ මන්ද? අපි මහජනතාවට යටහත්. තමුන්නාන්සේලා වගේ මහජනතාව ගෙනෙන්නට එපාය කියද්දීත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පනත් 13ක් ගෙනවිත් පලේ පල් වන්නට අප ලැස්ති නැති බව මෙහිදී මතක් කරන්නට කැමතියි.

අද තමුන්නාන්සේලා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන කතා කරනවා. තමුන්නාන්සේලාගේ ඔය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය එදා තිබුණේ නැහැ. කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රී කුමාගෙන් (ඉලංගරත්න මයා.) හිටපු ඇමතිවරයකු වශයෙන් අප මීට වඩා හොඳ කතාවක් බලාපොරොත්තු වුණා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පාර්ශ් වයේ සිටගෙන වුවත් හොඳ කථාවක් කරන්නට පුළුවනි. සත්‍ය නොවන කරුණු ඉදිරිපත් කරමින් එතුමා කළේ හිරි ඔතප් නැති කථාවක්. එයින් එක් කරුණක් දෙකක් පමණක් මතු කර පෙන්වන්නට මා කැමතියි. ඇමති ධුර ගණනාවක්ම දැරූ හිටපු ඇමතිවරයකු වන එතුමා මේ රජය විසින් ගෙන යන සංවර්ධන ව්‍යාපාරය ගැන අසත්‍ය කරුණු මෙම ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළ බව කියන්න සිදු වීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. මේ රජය අද සංවර්ධන ව්‍යාපාරයක් ගෙන යන්නේ මොන පරමාර්ථයක් උබද, මොන බලාපොරොත්තුවක් ඇතිවද යන බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. අපේ රටේම නිපදවිය හැකි ආහාර ද්‍රව්‍ය සඳහා රුපියල් ලක්ෂ 8,000 ක් අද මේ රටින් පිටරට වලට ඇදී යනවා. මේ රටේ නිපදවන්නට පුළුවන් ආහාර ද්‍රව්‍ය මෙහිම නිෂ්පාදනය කරගෙන පිටරට යන අරමුණ ඉතිරි කර

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගත්තොත් අපේ අනෙක් ජාතික ප්‍රශ්න හැම එකක්ම විසඳා ගන්නට අපට පුළුවනි. ඒකයි මේ රජයේ ව්‍යායාමය. අපගේ වගා ව්‍යාපාරය එහි එක් පියවරක්. එහෙත්, අප බලාපොරොත්තු වන ඉලක්කය කරා මේ වගා ව්‍යාපාරය ගෙන යන්නට බැරියයි කියමින් විරුද්ධ පක්ෂය අපට උසුළු-විසුළු කරනවා. ආහාර වගාව සම්බන්ධයෙන් අප ඉදිරිපත් කරන වාර්තා බොරුයයි විරුද්ධ පක්ෂය කියනවා.

1964 අවුරුද්දේ වී නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය වන බ්‍රසල් ලක්ෂ 505, 1967 නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය වශයෙන් මහ බැංකුව ඇස්තමේන්තු කර තිබෙන බ්‍රසල් ලක්ෂ 551 සමග සසඳා බලන විට, 1967 දී වැඩි වී තිබෙන ප්‍රමාණය ඒ හැටි මැදගත් දෙයක් නොවේයයි කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා. කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව 1968 ජූලි 15 වන දා හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 132 වැනි තීරුවෙහි සටහන් වී තිබෙනවා. 1964 ත් 1967 ත් වී නිෂ්පාදනයේ වෙනස බ්‍රසල් 46 ක් බව එතුමා කියා තිබෙනවා. එය සහමුලින්ම වැරදියි. ඒක මහ බොරුවක්. එතුමන්ලාගේ ප්‍රදේශ වලට ගොස් කියන්නේ මේවා තමයි. එම හැන්සාඩ් වාර්තාවේම 131 වන තීරුවෙහි සටහන් වී තිබෙන එතුමාගේ ගණන් හිලවු පිළිගනිනොත්, 1964 වී නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය වන බ්‍රසල් ලක්ෂ 505 ත්, 1967 අපගේ රජය යටතේ නිෂ්පාදනය වූ බ්‍රසල් 551 ත් අතර වෙනස බ්‍රසල් 46 ක් නොව, බ්‍රසල් ලක්ෂ 46 ක් බව තමුන්නාන්සේලා පෙන්වා ඇති. කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා එක වචනයක් ලොප් කිරීමෙන් කොතරම් ලොකු වෙනසක් කළාදැයි කල් පනා කර බලන්න. 1966 දී වී බ්‍රසල් ලක්ෂ 457ක් නිපදවා තිබෙනවා. එය 1967 නිපදවුණු බ්‍රසල් ලක්ෂ 551 සමග සසඳන විට අප විශාල ජයග්‍රහණයක් ලබා තිබෙනවා. ඊට පෙර වාර්තාගත වී තිබෙන නිෂ්පාදන ප්‍රමාණයන් සමග සසඳා බලන විට 1967 සියයට 9 ක වැඩි වීමක් තිබෙන බව පෙනී යනවා. වෙනත් රටවල වී නිෂ්පාදන ප්‍රමාණයන්ද සැලකිල්ලට ගත් විට අපේ වාර්තාව විශිෂ්ට එකක් බව කියන්නට පුළුවනි.

අනුමතකරනුමගේ කථාව :

[ප්‍රේමදාස මයා.]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙවැනි ජයග්‍රහණයක් අපට ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණේ, අරමුණක් හා සැලැස්මක් ඇතිව මේ සංවර්ධන ව්‍යාපාරය ගෙන යන නිසායි. මේ ව්‍යාපාරය සඳහා රටවැසි ජනතාවගේ සහයෝගය අපට ලැබීම ගැන විරුද්ධ පක්ෂයට ලොකු කැක්කුමක් ලොකු වේදනාවක් ඇති වී තිබෙනවා. ලොකු බියක් ඒ උදවියට ඇති වී තිබෙනවා. දිස්ත්‍රික් සභා පනත උඩ මේ සංවර්ධන වේගය සම්පූර්ණයෙන් තතර කොට රට පුරා ජාති හේද වාදය අවුස්සා රට ගිනි තියන්නට වල්ගා ලැස්ති කර ගත් හනුමන්තයන් පිරිසක් සිටිනවා. ඔවුන්ගේ ඒ වැයම වැරදුණු නිසා තමයි සායම ගියායි කිව්වේ.

මා දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. තව එක් කරුණක් දෙකක් ගැන පමණයි මා කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ. අකුරුස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා දෙසොවාරිය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ මේ අවස්ථාවේ මෙහි සිටින නිසා මේ කරුණත් සඳහන් කළ යුතුමයි. එතුමා දැන් රට පුරාම ලොකු තර්කයක් ඉදිරිපත් කරගෙන යනවා. භාල් ගෙන්වීම අඩු කිරීමෙන් ඉතිරි කර ගන්නට යන රුපියල් ලක්ෂ 3,000 ඉතිරි කර ගැනීමට රුපියල් ලක්ෂ 4,000 ක පෝර පාවිච්චි කරනවාය කියන එකයි ඒ තර්කය.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

අදත් කිව්වනේ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

ඔය ප්‍රචාරය හැම තැනම ගෙන යනවා. කොතරම් දුරට එම ප්‍රචාරය ගෙන ගියාද කියතොත්, හිටපු ඇමතිවරයෙක් වන කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් ගිරවෙක් වගේ ඒක මෙනත කිව්වා. කොහේ දෝ රැස්වීමකදී අකුරුස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒ ප්‍රකාශය කළ හැටියේම ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාව වෙස් රැකෝඩරයකුත් දී “ප්‍රතිරාවය” නමැති වැඩ සටහනේ නියෝජිතයෙක් එතුමා හමු වන්නට යැව්වා.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

වෛද්‍යවාරිය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்கு)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ඉතින් මොකද වුණේ ?

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

නීතියෙන් මට අවසරයක් නැහැ, එසේ තැටිගත කර ගත් එක මේ ස්ථානයේ ප්‍රචාරය කරන්න. එහෙත් ලඝු ලේඛක යෙක් යවා මා එය ලියවා ගත්තා. ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ ඒ නියෝජිතයා ගිය විට අපේ අකුරුස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියා තිබෙන්නේ කුමක්ද? ඒ තරම් නිෂ්පාදනය වැඩි කර ගන්නට හුඟක් පෝර යොදන්න ඕනෑය කියා දැන් විශේෂඥයින් සොයාගෙන තිබෙනවාද. රසායනික පෝර හුඟක් යෙදීම නිසා පසේ සරුසාර බව නැති වෙනවාද. ඒ නිසා වැඩි වැඩියෙන් පෝර යොදන්නට සිදු වෙනවාද. පෝරවල මිල ගණන් හදා බලන විට අක්කරයකට මෙපමණ පෝර දමන්නට වෙනවා කියා එය වැඩි කර වැඩි කර වැඩි කර 1970 වන විට රුපියල් ලක්ෂ 4,000 ක පෝර දමන්නට වෙනවාද. මා ඒ කරුණ කිව්වේ බොහොම කෙටියෙනුයි. එමෙන්ම ට්‍රැක්ටර් යන්ත්‍ර පාවිච්චි කිරීමෙන් හුඟක් පාඩු සිදු වන නිසා හරක් පාවිච්චි කරන්නලු. රටේ වෙන පළාත්වල නම් දැන් හරක් නැහැ, නමුත් උත්තරාභේලාව වඩා හරක් සිටිනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. වැඩියෙන් ට්‍රැක්ටර් පාවිච්චි කරන්න එපාලු. එයින් පාඩු වැඩි වෙනවාලු. පෝර දමන්නත් එපාලු. ඔන්න රට සංවර්ධනය කිරීම සඳහා එතුමා ඉදිරිපත් කරන ප්ලාන. ට්‍රැක්ටර් නොයෙදා, පෝර නොදමා, රුසියාවේවත් ගොවිතැන් කරනවාද කියා මා අහනවා. ගරු කථානායකතුමනි, ඒ “ප්‍රතිරාවය” වැඩ සටහනට අකුරුස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කළ ප්‍රකාශය වාර්තාගත වීම සඳහා ඉදිරිපත් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා :

“පෝර ගෙන්වීම පිළිබඳ දොස්තර වික්‍රමසිංහ මහතාගේ මතය : ‘ප්‍රතිරාවය’ වැඩ සටහන

මෙරටට අවශ්‍ය භාල් ප්‍රමාණය පිටරටින් ගෙන්වීම සඳහා රුපියල් තිස් කෝටියක් වැය වන අතර මේ රටට අවශ්‍ය භාල් ප්‍රමාණය මේ රටේම නිපදවීම සඳහා පෝර ගෙන්වීමේදී රුපියල් හතලිස්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ඒ කියන්නේ ලක්ෂ 4,000 ක්.

“—වැය වන බවට අකුරුස්සේ මන්ත්‍රී දෙස්තර වික්‍රමසිංහ මහතා පුවත්පත්වලට යම් යම් ප්‍රකාශ කර තිබුණා. ඒ සම්බන්ධයෙන් ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ ‘ප්‍රතිරාවය’ වැඩ සටහනේදී වික්‍රමසිංහ මහතා සමග දීර්ඝ ලෙස සාකච්ඡා කොට තිබුණා.

රසායනික පොහොර පාවිච්චියත්, වූක්ටර් පාවිච්චියත් නිසා වගා ව්‍යාපාරය අසාර්ථක වන බවත්, මේ රට සහලින් සියයට 75 කින් ස්වයම් පෝෂිත වන කොට රුපියල් තිස් කෝටියක ආදායමක් නැත්තම් ඉතිරියක් කරගන්නට පුළුවන් නමුත් ඒ සඳහා රුපියල් හතළිස් කෝටියක් පොහොර ගෙන්වන්නට පිටරට යවන්නට සිදු වන බවත් දොස්තර වික්‍රමසිංහ මහතා පුවත්පත්වලට ප්‍රකාශ කර තිබුණා. ගුවන් විදුලි ප්‍රකාශකයකු ඒ පිළිබඳව වික්‍රමසිංහ මහතාගෙන් කරුණු විමසූ විට වික්‍රමසිංහ මහතා උත්තර දී තිබුණේ මෙන්න මේ විධියටයි : ”

මේ තැටිගත කර තිබුණු විස්තරයයි.

“මේ ප්‍රකාශය අසත්‍යයක් නොවෙයි. නමුත් සම්පූර්ණ සත්‍යයක්ද නොවෙයි.”

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(දොරාප්පාර් ග්‍රේ. ආ. බිකරාමසිංහ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

මොකක්ද වරද ?

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිරු. පිරොමදාස)

(Mr. Premadasa)

මා මෙය ගන්නේ වෙස් එකෙන්. වැරදියි කියනවා නම් තමුන්නාන්සේ ගුවන් විදුලි කාර්යාලයට එනවා නම් මම ඔස්පු කරන්නම්. මා එය කීමේ වරද මොකක්ද?

“.....මේ ප්‍රකාශය අසත්‍යයක් නොවෙයි. නමුත් සම්පූර්ණ සත්‍යයක්ද නොවෙයි.”

පත්‍ර වාර්තාකාරයා අමාරුවේ වැටෙනවා. [බාධා කිරීම්]

“... ඒ නිසා මේ අවස්ථාවේ මට මේ කාරණය පැහැදිලි කිරීමට ලැබීම ගැන මම ඉතාමත්ම සතුටු වෙනවා. මා ප්‍රකාශ කළේ මේ කාලය වන කොට, 1970 වන කොට, ආහාර ගොවිතැන් වගාවට ක්‍රම-ක්‍රමයෙන් යන වියදම එන්ට එන්ටම වැඩි වන තත්ත්වයක් පෙනෙන්නට තිබෙනවා. විශේෂඥයින්ගෙන් දැනගන්නට තිබෙනවා,—”

මේ විශේෂඥයන් කවුදැයි අපි දැනගන්න කැමැතියි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාච්ඡා අභිසේකර ඉරාච්ඡා)

(An hon. Member)

රුපියලි.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිරු. පිරොමදාස)

(Mr. Premadasa)

“...විශේෂඥයින්ගෙන් දැනගන්නට තිබෙනවා, බලාපොරොත්තු වන විදියේ ස්වභාවික සරු සාරය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අඩු වීමත්—”

කොහොම අඩුවෙනවාදැයි අපි දන්නේ නැහැ.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(දොරාප්පාර් ග්‍රේ. ආ. බිකරාමසිංහ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ඔබවත් දන්නෙ නැද්ද?

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිරු. පිරොමදාස)

(Mr. Premadasa)

“...ගොවිතැනට ඒ වාගේම වල් පැලෑටි බෝවීමේ තත්ත්වය එන්ට එන්ටම උග්‍ර වීමත්,—”

මේක හරිම හතර බිටි කථාවක්.

“...විවල රෝග එන්ට එන්ටම වැඩි වීමත්”—

මේ, ප්‍රාර්ථනා කරන දේවල්. ඩබ්ලි සේනානායක මහත්මයා කැමරාවකුත් කරේ එල්ලාගෙන හැම කුඹුරක් ගානේම යනවා; මේ මනුෂ්‍යයා හැම තැනම ගිහිත් කරන ඒවා අනුව රට ස්වයංපෝෂිත වුණොත් හරි වැඩේ නොවැ කියා හිතාගෙන මේ අය ප්‍රාර්ථනා කරනවා, “වැඩියෙන් ලෙඩ හැදියත්, වැඩියෙන් පසේ සාරය නැති වෙයත්” කියා. මේ අය වස් කවි කියනවා.

“...මේ කාරණා සියලු දේම ගැන කල්පනා කරන විට 1970 වන කොට අක්කරයට රු. 200 ක පමණ විදේශ විනිමය යොදා මෙවැනි රසායනික ද්‍රව්‍ය යෙදවීමට සිද්ධ වෙනවා. ඒ එක්කම”—

මේ ගණන් කොහොම හැදුවාදැයි මා දන්නේ නැහැ.

“...තවත් වූක්ටර්වලින් හැම, වූක්ටර්වලින් ගොයම් පැහිමද මේ ආදියට විදේශ රටවලින් ගෙන් වන යන්ත්‍රවල මිල වැඩි වෙනවා පමණක් නොව, ඒවා වැඩි වැඩියෙන් පාවිච්චි කිරීමට සිදු වෙනවා. කිසිම තත්ත්වයක් නැහැ, ගොවීන්ට විශේෂයෙන් තණ බිම් නැහැ.—”

උත්තරයේ අපට කියන්නේ, “ගොයම් ඔතා නැහැ, තණ කොළ වවන්න” කියායි.

අනුකූලකාරකුමාගේ කථාව :

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(දොக்டර් எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ்)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

කියන්න, කියන්න. තමන් තාන්සේලාට

වුවමනා කරන්නේ—[බාධා කිරීම]

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

තමන් තාන්සේලාට වුවමනා කරන්නේ, හාමදාම මේ රටේ මිනිසුන් ගොන්නු කර ගෙන ඉන්නයි. අපි එය දන්නවා. තමන් තාන්සේලාට වුවමනා කරන්නේ තණ කොළ වචන්නයි. අපි වි වගා කරනවාට තමන් තාන්සේලා විරුද්ධයි. ඒ බව අපි දන්නවා.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(දොக்டර් எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ்)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

තමන් තාන්සේලා පිටරටින් ගෙන් වනවා—[බාධා කිරීම]

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

“ප්‍රතිරාවය වැඩ සටහනේදී ඉවත් විදුලි ප්‍රකාශක මහතා දොස්තර වික්‍රමසිංහ මහතාගෙන් තවත් ප්‍රශ්න අසා තිබුණි. ඒවාට පිළිතුරු දී තිබුණේ මෙන්න මෙහෙමයි :

“දැනට අස්වැන්න දිනා බලන කොට අපි පිළිගන්නවා, තාවකාලික වශයෙන් අස්වැන්න වැඩි වී තිබෙන බව.—”

ඒ වේලාවේ මතක නැතිව යන්න ඇති, ටේප් රෙකෝඩරයක් තිබෙන වින්තිය. මේවා රැස්වීම්වල නම් කියන්නේ නැහැ.

“...හැල් ප්‍රමාණය වැඩි වී තිබෙන බව සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව පිළිගන්නට පුළුවන්. තමන් මේ ප්‍රශ්නය ගැන කල්පනා කරන කොට වගාව වැඩි වන කොට, වගාවට වඩා වෙනත් තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා නම්, පොළවේ සරු සාරය අඩු වීම තිසාත්,—”

මේ, ප්‍රාර්ථනා කරන දේවල්.

“...කල් යාමේදී ගොවිපලවලට රෝග වැඩිවෙන තිසාත්,—”

තව තවත් පතනවා.

“...මේ සදහා—”

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

මොකක්ද, තේරෙන්නේ— [බාධා කිරීමක්]

[බාධා කිරීමක්]

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

තමුසෙට මොකක්ද තේරෙන්නේ ? තමුසෙට මොකවත් තේරෙනවා නම් තමුසෙට ගහන පහරවලට තමුසෙ ඕතන ඉදිවිද ? තමුසෙට මොනවද තේරෙන්නේ ?

“...කල් යාමේදී ගොවිපලවලට රෝග වැඩිවෙන තිසාත්,—”

[බාධා කිරීමක්] තමුසෙ දන්නේ නැහැ, තමුසෙගෙ පිටිපස්සෙ ඉදන් තමුසෙට ගහන පහරවල්. ඒවා අපි දන්නවා. පසුගිය දවස්වල තමුසෙ කලකිරී හිටි බවත් අපි දන්නවා. [බාධා කිරීමක්] කවුද ? දන් කියන්නට බැ. දන් වැඩය වැරදිලා නොවැ තිබෙන්නේ ? අර දෙගොල්ලම එකතු වෙලා. තමුසෙට වුණෙත් දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාර නායක මයා.) වුණු දේමයි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

මොකක්ද වුණේ ?

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

හිතන්න එපා, දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඔය හවුලට කැමැතිය කියා. එහෙත් බැරි තැන, කපන්න බැරි අත ඉඹිනවා. [බාධා කිරීම] අපි දන්නවා, දන් කරන්න දෙයක් නැති බව. විපක්ෂ නායිකාව ඒ පැත්තට වැඩි වැඩියෙන් ඇදුණා. මොනවා කරන්නද ? තමුසෙට වුණෙත් අර ටිකයි.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ ?

අමුණකාරතුමාගේ කථාව :

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරොමතාස)

(Mr. Premadasa)

කිවිටු වෙලා බලනවා. [බාබා කිරිමි] ඒවා හොයා බලන්න ඉන්න නියම සුදුස්සාත් තමුන්නාත්සේයි. බලනවා, මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ කියා. තමුන්නාත්සේට දී තිබෙන ජොබ් එකත් ඒකයි.

“...පොලවේ සරා සාරය අඩුවීම නිසාත්, කල් යාමේදී ගොවිපලවලට රෝග වැඩි වෙන නිසාත්, මේ සඳහා ගව සම්පත් එන්ට එන්ටම තුනී වී යාම නිසාත්, ගොවි සංවිධාන නැති නිසාත්—”

මොනවද මේ ගොවි සංවිධාන කියන්නේ? සමහර විට “Collective Farms” වලට වෙන්තට ඇති.

“—නැති නිසාත් රජයෙන් ඒවා ගැන ප්‍රතිකර්ම යොදන්නේ නැත්නම් මේ වී වගාවෙන් ඇති වාසියට වඩා ඔතු කාලයේදී අපට අමාරු තත්ත්වයන්ට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවා.”

මේක මහ පුදුම කථාවක් නොවැ. රසායනික පොහොරවලටත් වියදම් වෙනවා. කෘමිනාශක බෙහෙත්වලටත් වියදම් වෙනවා. වර්ක්ට්ටුවලටත් වියදම් වෙනවා. ගොන්නුත් නැතිල. රෝග බෝවීම වළක්වන්න කෘමිනාශක බෙහෙත් ගෙන්වන එකත් හොඳ නැතිල. මේක හතර බීරි කථාවක් නොවැ.

මේ රජයේ වගා ව්‍යාපාරය පිළිබඳව වෛද්‍යාචාර්ය වික්‍රමසිංහ මහතා තුළ කිසිම ප්‍රසාදයක් ඇති වී නැත්දැයි ඇසුවාම ඒ මහතා පිළිතුරු දී තිබුණේ මෙන්න මෙහෙමයි :

“—රජයෙන් ඒවා ගැන ප්‍රතිකර්ම යොදන්නේ නැත්නම් මේ වී වගාවෙන් ඇති වාසියට වඩා ඔතු කාලයේ දී අපට අමාරු තත්ත්වයන්ට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවා.”

ගංවතුර ගැනත් කථා කරනවා. ඩබ්ලි සේනානායක මහත්මයා කැමරාවකුත් අර ගෙන රට හැම තැනම යනවා. ගංවතුරක් වත් ඇවිත් මේ මනුස්සයාගෙ ගමන නතර වෙයන්කො කියලයි හිතන්නේ.

“—විශාල හානිය, ස්වාභාවික පොලවේ සරාසාරය වැඩි කිරීමට කටයුතු නොයෙදීම, ඒ වාගේම ගව පට්ටි ඇති කිරීමට අවශ්‍ය කටයුතු නොයෙදීම, ගොවියාට මුහුණ පාන්නට තිබෙන ප්‍රශ්න විසඳීමට කටයුතු නොකිරීම, මේ ආදී කාරණා දිනා බලන කොට අපට වැඩි කලක් යන්ට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවා.”

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

සුළු කාලයකදී අද ඇති වී තිබෙන වාසිදායක තත්ත්වයට වඩා උග්‍ර තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවාය කියා හිතන්නට පුළුවන්. මේ කියන ලකුණු අද වගා ව්‍යාපාරය අතුරෙන් පෙනෙන බවයි මගේ හැඟීම.”

අ. හා. 6.10

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සභානායකර් අමාත්‍යවරයා)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! The hon. Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා [ජී. ජේ. පාරිස් පෙරේරා මයා.] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, உப சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிரா சனத்தினின்று நீங்கவே, குழுக்களின் உப அக்கிரா சனர் அவர்கள் [திரு. ஜி. ஜே. பாரிஸ் பெரேரா] தலைமை தாங்கினார்.

Whereupon Mr. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and Mr. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [Mr. G. J. PARIS PERERA] took the Chair.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිරු. පිරොමතාස)

(Mr. Premadasa)

මේ ගුවන් විදුලි නියෝජිතයා ඊළඟට පොහොර සංස්ථාවේ සභාපති මහින්ද සිල්වා මහත්මයා ලඟට ගියා. ලක්ෂ 3,000 ක් ඉතිරි කර ගන්න ලක්ෂ 4,000 ක් වියදම් කරනවාය කීවාම මේක මහ පුදුම වැඩක් නොවැ. රට පොහොර යෙදවීමෙන් පසෙහි සාරය එන්න එන්නම අඩු වෙනවාය කියාත්, පොහොර ගෙන්වීම සඳහා රුපියල් හතළිස් කෝටියක් විදේශ විනිමය වැය වෙනවාය කියාත් දෙස්තර වික්‍රමසිංහ මහතා කරන ලද ප්‍රකාශය ගැන පොහොර සංස්ථාවේ සභාපති මහින්ද සිල්වා මහතා එම වැඩ සටහනේදී කරුණු කියා තිබුණේ මෙන්න මෙහෙමයි :

“මම හිතන හැටියට මේ අදහස—එනම් රසායනික පොහොර පාවිච්චි කිරීමෙන් පසුව යම් කිසි හානියක් වෙනවාය කීම—ගතානුගතික අදහසක්...”

අපේ ප්‍රගතිශීලී නායකයෙක් මෙවැනි ගතානුගතික අදහස් ප්‍රකාශ කරනවාද?

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

මහින්ද සිල්වා මහතා කියන එක වැරදි.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

“...මම හිතන්නේ නැහැ එවැනි බයක් අප ඇති කර ගත යුතුය කියා.”

පස් අවුරුදු යෝජනා ක්‍රමය අනුව 1970 වන විට පොහොර වෙන් 1,50,00,000 ක් ගෙන්වන්නට බලාපොරොත්තු වන බවත්, මේ පොහොර ගෙන්වන්නට වැය වන්නේ රුපියල් පන් කෝටියක විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් පමණක් බවත් මහින්ද සිල්වා මහතා කියා තිබෙනවා. කෝටි පහක් කියන්නේ ලක්ෂ 5,000ක් නොවෙයි. කෝටි පහක් කියන්නේ ලක්ෂ 500 යි.

“දොස්තර වික්‍රමසිංහ මහතා කර තිබූ ප්‍රකාශය අනුව රුපියල් හතලිස් කෝටියක් වියදම් වෙනවාය කියන කථාව සත්‍යද?”

එහෙම නම් වි වගාවට පමණක් ගෙන් වන පොහොරවලට රුපියල් හතළිස් කෝටි යක් නොහොත් ලක්ෂ 4,000 ක් වැය වෙනවා කියන කථාවේ සත්‍යයක් තිබෙන වාද කියා එම වැඩ සටහනේදී පොහොර සංස්ථාවේ සභාපතිවරයාගෙන් ඇසූ වේලා වේදී ඒ මහතා කියා තිබුණේ ඒක නම් සත්‍යයක් නොව, ඇත්ත වශයෙන්ම අද ලංකාවේ සෑම බෝග වගාවකටම ගෙන්වන පොහොර ප්‍රමාණයටවත් එපමණ විදේශ විනිමයක් වියදම් වන්නේ නැති බවයි.

தேவத்யாபாரீய உயர். ஸ். விநாயகம்

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

මා කිව්වෙ පොහොර සහ අනිකුත් රසායනික ද්‍රව්‍යවලින් සමගයි.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாசு)

(Mr. Premadasa)

ඒත් නැහැ. රසායනික ද්‍රව්‍යවලට යන්නෙ
කෝටි නමයයි. ඊළඟට නියෝජ්‍ය සභාපති
තුමනි, පිටරටින් ගෙන්වන සහල්වලින්
රුපියල් තිස් කෝටියක් ඉතිරි කර ගන්නට

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

රුපියල් හතළිස් කෝටියක් රසායනික පොහොර ද්‍රව්‍ය ගෙන්වන්නට වියදම් වෙනවාය කියා දොස්තර වික්‍රමසිංහ මහතා කර තිබූ ප්‍රකාශය සත්‍යයෙන් තොර බව කෘෂිකම් අමාත්‍යාංශයේ සහකාර ලේකම් ගාමිණී සෙනෙවිරත්න මහතාත් එම වැඩ සටහනේදී ප්‍රකාශ කර තිබුණා. පොහොර වෙන් එකක් යෙදීමෙන් හාල් වෙන් එකකට වඩා අස්වැන්නක් ලැබෙන බවත්, දැනට පවතින මිල අනුව හාල් වෙන් එකක විදේශ මිල රු. 1,050 ක් වන අතර පොහොර වෙන් එකක මිල රු. 380 ක් පමණ වන බවත් සෙනෙවිරත්න මහතා කියා තිබුණා. එහෙත් කොලොන්නාවෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියා තිබුණේ හාල් වෙන් එකක මිල රුපියල් 640.80 ක් බවයි.

අපට සහල් අතින් ස්වයම්පෝෂිත වීමට අවුරුද්දකට තව ඕනෑ කරන්නේ හාල් ටොන් තුන් ලක්ෂයක් බවත්, මේ හාල් ටොන් තුන් ලක්ෂය මේ රටේම නිපදවන්නට රසායනික පොහොර සඳහා දැන් නිබෙන මිල අනුව වැඩි පුර අවශ්‍ය වන්නේ රුපියල් නම කෝටියක මුදලක් පමණක් බවත් ඒ මහතා කියා තිබුණා. මෙම හාල් ටොන් තුන් ලක්ෂය පිරිවිත් ගෙන් වනවා නම් ඒ සඳහා රුපියල් කෝටි තිහක් පමණ වැය වන අතර ඒ ප්‍රමාණය මෙහි නිපදවීමට වියදම් වන්නේ රුපියල් කෝටි නමයක් බවත් කෘෂිකම් අමාත්‍යාංශයේ සහකාර ලේකම් සෙනෙවිරත්න මහතා තව දුරටත් කියා තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, කොලොන්
නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා එතුමාගේ කථාවේදී
තවත් භයානක මුසාවාදයක් කීවිවා. ඒ
මොකක්ද? හාල් සලාකය සේරුවකට සීමා
කිරීම නිසා වර්ගමාන අණඬුව සෑම සහල්
සේරුවකින්ම ශත 13 ක ලාභයක් ලබන
බවත්, පසු ගිය ආණ්ඩුවට සෑම සලාක සේරු
දෙකකින්ම ශත 62 ක් අලාභ වූ බවත්
කොලොන් නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ
කථාවේ සඳහන් වෙනවා. ඒ කාරණය 117
සහ 118 වන තීරුවලයි සඳහන් වී
තිබෙන්නේ. ඇත්ත වශයෙන්ම අද හාල්
ටොන් එකක් ලබා ගැනීම සඳහා රුපියල්
1,050 ක් ගෙවීමට ආණ්ඩුවට සිදු වී තිබෙන
වා. ඒ නිසා හාල් සේරුවක් සඳහා ආණ්ඩු
වට වියදම් වන්නේ ශත 56ක් පමණයි

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ප්‍රේමදස මයා.]

කුටම ලැබෙන පිළිවෙලට සැපයීම. මේ සැපයීම අතින් නොයෙකුත් දුර්වලතා ආණ්ඩු යන්ත්‍රය තුළ තිබෙන බව තමුන්නාන්සේ පිළිගන්නවා ඇති. ඒ දුර්වලතා සකස් කිරීම සඳහා ක්‍රියාත්මක වූ පිළිවෙලක් ඇති කිරීමට අගමැතිතුමා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

වියළි මිරිස්, රට ලුනු, රතු ලුනු, අර්තාපල් වැනි අතිරේක ආහාර වර්ග මිළ ඉස්සරට වඩා වැඩි බව කොලොන්නාවේ මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා. රුපියල් ගතවලින් නම් ඒක එහෙම වන්නට පුළුවන්. ලංකා පොළොවේ වගා කරන්නට පුළුවන් අතිරේක ආහාර ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීම නතර කළ පසු ගොවි ජනතාව විශාල උනන්දුවක් ගෙන ඒවා මේ රටේ වගා කර, මිට කලින් පිටරටවල ගොවීන්ට පිදු මුදල අපේ රටේම ඉතිරි කරගෙන තිබෙනවා. ආණ්ඩුව ඒවා ගෙන්වීම නතර කළා පමණක් නොවෙයි, ඒවා වගා කරන ගොවියා උනන්දු කිරීමටත් විශේෂ වැඩ පිළිවෙලක් යොදා තිබෙනවා. 1964-65 සහ 1966-67 වර්ෂවලදී අතිරේක ආහාර වර්ග මේ රටේ වගා කළ තරම පිළිබඳව විස්තරයක් මා තමුන්නාන්සේට ඉදිරිපත් කරනවා.

1964-65 දී නිෂ්පාදනය කළේ වියළි මිරිස් හොණ්ඩර 4,000 යි. අපේ වගා ව්‍යාපාරය යටතේ 1966-67 දී වියළි මිරිස් හොණ්ඩර 32,447 ක් නිෂ්පාදනය කර වාර්තාවක් අප ඇති කර තිබෙනවා. රතු ලුනු 1964-65 දී නිෂ්පාදනය කළේ හොණ්ඩර 3,25,000 යි. 1966-67 දී හොණ්ඩර 5,16,000 ක් නිෂ්පාදනය කර තිබෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඒක වාර්තාවක් නොවෙයිද? 1964-65 දී රට ලුනුවල ගණන් මිමින් නැහැ. 1966-67 දී රටලුනු හොණ්ඩර 5,128 ක් නිෂ්පාදනය කර තිබෙනවා. අර්තාපල් 1964-65 දී නිෂ්පාදනය කර තිබෙන්නේ හොණ්ඩර 6,000 යි. 1966-67 දී හොණ්ඩර 1,40,000 නිෂ්පාදනය කර තිබෙනවා. මේක මේ වගා ව්‍යාපාරයේ—තමුන්නාන්සේලා සම්මතවලට ලක් කරන වගා ව්‍යාපාරයේ—ජයග්‍රහණයක් නොවෙයිද කියා මා අහනවා.

පොහොර සහ අතිකුත් රසායන ද්‍රව්‍ය, කෘමි නාශක බෙහෙත් ආදිය වගාවට පාවිච්චි කිරීම වියදම් යන වැඩක්ය කියා අකුරුස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍යාවාර්ථය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ) ප්‍රකාශ කළා. නමුත් බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ ආණ්ඩුවේ සංවර්ධනය කර ගත්තොත් අපට ඉතිරි

ආහාර ඇමති හැටියට සිටි දොම්පේ මන්ත්‍රී තුමා (එස්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) ඉදිරිපත් කළ සැලැස්මෙන් මොකක් ද කියා තිබෙන්නේ? අපේ අස්වැන්න වැඩි කර ගන්නට නම් අප පොහොර යොදා වන්නට ඕනෑ බවත් එහි කියා තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දේශපාලන ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගැනීම පිණිස මෙවැනි තර්ක ඉදිරිපත් නොකරන ලෙස මා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මගේ කථාව අවසාන කරන්නට පෙර මා තවත් වචනයක් කියන්නට කැමතියි.

ඇත්ත වශයෙන්ම අපේ රට දුර්භාග්‍ය සම්පන්න කාල පරිච්ඡේදයකට මුහුණ දී සිටියා. 1965 මහා මැතිවරණයට කලින් අප රට පුරාම ගිහින් කිව්වෙන් ඒකමයි. අපි කිව්වා, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සහ හවුල් රජයේ අවුරුදු 9 ක පාලනය යටතේ මේ රට බංකොලොත් භාවයට පත් වී තිබෙනවාය කියා. ඉතාමත්ම වාසනාවන්ත ලංකාවක් අපට ඉදිරියේ තිබෙනවාය කියා අප මේ රටේ ජනතාවට කිව්වේ නැහැ. අප මොකක්ද කිව්වේ? මහන්සියෙන් වැඩ කර, අපේ අවුරුදු පහේ පාලන කාලයේදී මේ ආර්ථික වහල් භාවයෙන් ආර්ථික නිවහල් භාවය මේ ජාතියට ලබා දෙන්නට උත්සාහ කරන බව අප එදා කිව්වා. මේ රටේ පොළොවෙන් නිෂ්පාදනය කරන භාල්වලින් අපේ ජාතිය සතප්පන්නට කෘෂිකර්ම ව්‍යාපාර ගෙන යන බව අප කිව්වා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දුෂ්කරතා තිබෙන බව ඇත්තයි. දුෂ්කරතා වලට මුහුණ පාන්නේ නැතිව දියුණුව ලබා ගන්නේ මොන ජාතියද? දුෂ්කරතා තිබෙන බව කියා පටි තද කර ගන්නා ලෙස එදා අපට මතක් කළා. අඟහිඟකම් තිබෙනැයි කියමින් අප නිශ්ශබ්දව ඉන්නේ නැහැ. අපි මහන්සි වෙලා වැඩ කරමු. අප හමදම පටි තද කරගෙන, තද කරගෙන ගියහොත් එහි කෙළවරක් නැහැ. පටි තද කර ගන්නැයි කීවේ තමුන්නාන්සේලායි. එහෙත් අප කියන්නේ මහන්සි වී වැඩ කරන්නටයි. ඔව්, අපි සියලු දෙනාම මහන්සි වී වැඩ කරමු. මහන්සි වී වගා කරමු. මහන්සි වී මේ රට ඉතිරි

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

කර ගන්නට පුළුවන් වන මුදල් සම්භාරය මේ රටේ දියුණුව සඳහා යොදවන්නට අපට පුළුවන් වෙනවා. අප උත්සාහ කරන්නේ, අප සියලු දෙනාම උත්සාහ කළ යුත්තේ අන්න ඒ සඳහායි. ඉතින් ඒ ව්‍යාපාරය වැරදිද? ඒ ව්‍යාපාරයට උසුළු විසුළු කිරීම සාධාරණද? පසුගිය පාර්ලිමේන්තු අතුරු මැතිවරණ කීපයක සහ පළාත් පාලන මැතිවරණ කීපයක දී ප්‍රතිඵල බලන්නායි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් අපට මතක් කළා. ඔවු, සමහර මැතිවරණවලදී අප පරාජයට පත් වී තිබෙන බව ඇත්තයි. එහෙත් අප එයින් අධෛර්‍යයට පත් වන්නේ නැහැ. ඉගෙන ගත යුතු පාඩම් නිහතමානී ලෙස අප ඉගෙන ගන්නවා. එක් වතාවකදී අපේ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව අටට බැස්ස. තමුත්තාන්සේලා විසින් අප බලයෙන් පහ කර දමනු ලැබුවා. අප මරා දමනු ලැබූ බව, වළලා දමනු ලැබූ බව, පුළුස්සා දමනු ලැබූ බව එදා තමුත්තාන්සේලා ප්‍රකාශ කළා. ඒ වාගේම එදා අපට ගල් ගැසුවා; වැලි බෝතල් ගැසුවා; පාර හරහා නිදා ගත්තා. අපට පාරක බැස යන්නට ඉඩක් දුන්නේ නැහැ. එහෙත් අප ඒවායින් අධෛර්‍යයට පත් වුණේ නැහැ. අධෛර්‍යයට පත් නොවී ඉගෙන ගත් පාඩම්වලින් ප්‍රයෝජන ගත්තා. 1965 දී අප බලයට පත් වෙතැයි තමුත්තාන්සේලා හිතුවේ නැහැ. එහෙත් අප බලයට පත් වුණා. දැනුත් යම් යම් මැති වරණවලදී අප පරාජයට පත් වී සිටින බව අප දන්නවා. අඟහිඟකම් ආදී යම් යම් කරුණු නිසා අපේ අවාසියට මැතිවරණ තීන්දු ලැබී තිබෙනවා. එහෙත් අඟහිඟ කම් ආදිය නැති කරන්නට අප උත්සාහ කරනවා. අප උත්සාහයෙන් වැඩ කරනවා. අද අපේ ජාතියට මහා ආර්ථික ව්‍යාධියක් වැළඳී තිබෙනවා. මනුෂ්‍යයකුට ලෙඩක් වැළඳුණු විට ඊට ප්‍රතිකාර කරන වෙද මහතා හෝ දොස්තර මහතා සමග ඔහු අමනාප වෙනවා. ඉන්පේක්ෂින් එක ටිකක් සැරයි. බෙහෙත් තිත්තයි. “ඒ දොස්තර මහතා ඉන්පේක්ෂින් ගහන විට මගේ ඇඟ පිදෙනවා” යයි ලෙඩා කියනවා. එහෙත් ලෙඩේ සුව වූ දවසක ඔහු කියන්නේ කුමක්ද? දොස්තර මහතා

[ප්‍රේමදාස මයා.]

හමු වන්නට ගොස්, “තමුත්තාන්සේලා

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

බුදු බව අත් වෙයි, ඒ දවස්වල මං තමුත්තාන්සේලා ටිකක් බැන්න එක ඇත්තයි; ඉන්පේක්ෂින් ගහන කොට රැව්ව එක ඇත්තයි; අහක බලා ගන්න එක ඇත්තයි; තමුත් මගේ මේ ලෙඩේ සනීප වුණේ තමුත්තාන්සේලාගේ ප්‍රතිකාර නිසයි” යනාදී වශයෙන් ප්‍රශංසා මුඛයෙන් කථා කරනවා. ඒ වාගේම 1970 වන විට සිදු විය හැකි තත්ත්වය කුමක්ද? අතරින් පතර අපට යම් යම් බලපෑම්වලට මුහුණ පාන්නට සිදු වුණත් අද අපට විරුද්ධව සිටින උදවිය පවා, “අප ඒ දවස්වල යම් යම් අඟහිඟකම් නිසා අමනාප වුණා; තමුත් මේ ගෙවිව්ව ව්‍යාපාරයේ ප්‍රතිඵල අප අද භුක්ති විදිනවා; බැණුම් අසාගෙන තමුත්තාන්සේලා ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙළ නිසා අප නැවත වරක් තමුත්තාන්සේලා බලයට පත් කරනවා” යනුවෙන් කියා වෙන ජය ඝෝෂාව 1970 දී අපට අසන්නට ලැබේවි.

අ. හා. 5.30

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දැන් නම් මේ රාජ්‍යය කථා විවාදය අංග සම්පූර්ණ වී තිබෙන බව මට පෙනේ. මුලදී අපට “කොමික්” කථාවක් තිබුණේ නැහැ. එහෙත් ප්‍රේමදාස පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් අපට “කොමික්” කථාවක් අහන්නට ලැබුණා. අනික් කාරණය නම් මෙතෙක් ෆේඩරල් පක්ෂයේ නියෝජ්‍යයකු මෙතැන නො සිටීමයි. දැන් නම් නල්ලුර්හි ගරු මන්ත්‍රී තුමා (වෛද්‍යාචාර්ය ඊ. එම්. වි. නාග නාතන්) පැමිණ සිටිනවා. ෆේඩරල් පක්ෂයේ නල්ලුර්හි ගරු මන්ත්‍රීතුමාට තේරුම් ගත හැකි වන පරිදි මගේ කථාවේ ඉතිරි කොටස ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කර ගෙන යන්නටයි, මා බලාපොරොත්තු වන්නේ.

Mr. Deputy Chairman, with reference to the speech made by the Hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government I must say that I am particularly pleased that he has not lost one bit of the political inconsistency for which he has always been famous. One would

අනුමතකාරකුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

have not visualized very clearly as to whether the Hon. Parliamentary Secretary realizes the force of his own arguments.

On the one side he was telling us what a great man the Hon. Prime Minister is. He was telling us how consistent he has been and what a wonderful thing it is to serve under a Prime Minister who says the same thing in 1963 and 1965 and in 1968.

He told us that the Hon. Prime Minister had favoured district councils when he was in the Opposition as well as when he was in the Government—of course the district councils which the Hon. Prime Minister favoured were very different from the proposals of the late Prime Minister, Mr. Bandaranaike in certain respects—and that the district councils that he favoured could not cause any damage or harm to the country for that reason. And the Hon. Parliamentary Secretary was very proud; in fact one would have thought that he was almost converted to federalism by his leader, the Hon. Minister.

But may I put it this way: if the Hon. Parliamentary Secretary believes in what he says I should like to ask him straightway, is he under the impression that the Throne Speech contains a promise that this Government is going to introduce regional councils or district councils?

If the establishment of district councils is such a good thing why is it that this proposal is so conspicuous by its absence in the Throne Speech? Why is it that this Government, if it is so convinced in the correctness of its proposal for district councils—and having heard the White Paper Debate with the only solitary intervention of the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake) which is going to receive great consideration at the hands of the Government; what they are going to consider and what they have not considered already I do not know—if this proposal contained in the White

Paper is such a magnificent thing, may I ask the Hon. Parliamentary Secretary, what is he waxing so eloquent about? Why is he defending something that requires no defence? Why does not his Prime Minister's Throne Speech categorically promise this country something that he believes in, something that he believes to be a good thing in the interests of this country, if he believes it?

The Hon. Parliamentary Secretary seems to think that all problems are solved if he is able to say to himself and to this House: "O, you know, your late Prime Minister Mr. Bandaranaike proposed regional councils in 1926. He wrote an article in the "Morning Leader"—a paper that no longer exists. I am surprised that he did not quote him in his infancy.

If one goes back far enough one could even think of the time when the hon. Parliamentary Secretary was in the Labour Party, in the days when he sported a red shawl, in the days when his boss was Mr. A. E. Goonasinhe, in the days when hand bombs were found in vehicles in which he travelled. If he thinks back to those days the Hon. Parliamentary Secretary may find that to quote statements of that sort does not prove a thing.

I appreciate very much that practically every political leader with a past has gone back on what he has said at sometime or another. I do not think there is a single political leader in this House or elsewhere who has not.

I think on one occasion the Hon. Minister of State, my good Friend, pointed out that there was a time when Mr. Bandaranaike stood for parity in language and he stood for Sinhala only, and now the positions have been reversed with my Hon. Friend the Minister of State standing for parity of a sort.

There was a time when my good friend the hon. Member for Yatiyan-tota (Dr. N. M. Perera) stood for

අනුණකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති ශේෂතාව පිළිබඳ විමර්ශ

parity of status in language, and now he is as vociferous as any of us on Sinhala only.

There was a time when my good friend the hon. Member for Akuressa (Dr. S. A. Wickremasinghe) thought that revolution was the only path to salvation, and now I think he has given that up and believes in the Parliamentary role. I think he does. He stands firmly by it. He even gives interviews to the radio as demonstrated by the Hon. Parliamentary Secretary. There was a time when they talked of religion being the opiate of the masses. It is so no longer. Now they offer flowers at temples and the Maha Nayaka Theros are worshipped appropriately.

These changes do occur. I am not making a point of it, but I do not think much is gained by talking of the past. Look at my good Friend the hon. Member for Avissawella, the Hon. Minister of Industries. He now seeks socialist salvation through the U. N. P. and the Senanayakes. This is marvellous. These are political transformations that can and do occur.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන (කර්මාන්ත හා සිවිල ඇමති)

(කෙළරව ම. පී. ආර්. ඉරිසාරිය—කෙළරව
තොටුව, කළුතරයේදී අමතන)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena—
Minister of Industries and Fisheries)

Those were days of feudalism.

එෆ්. ආර්. ඩයස් මහතරයාගේ මතය.
(ශ්‍රී. ආර්. ඩයස් මහතරයාගේ මතය)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I agree. With the feudalism of the Senanayakes in Botale, he is now a satellite in orbit! Well, I do not mind. He is now doing a permanent revolution round the Senanayake sun! If he feels that way, I have not the slightest objection.

But what is gained by the sort of stupid argument of the hon. Parliamentary Secretary who said that Mr.

Bandaranaike talked of federalism in the "Morning Leader" in 1926? Supposing he did, I will concede that for the purpose of argument. I have never read the "Morning Leader". It was published before my time. I was not born then. The "Morning Leader" had died a natural death. Presumably somebody must have taken it over before 1930. But whatever was in the "Morning Leader", supposing the late Prime Minister did say that, what does it prove? Is Mr. Premadasa, the hon. Parliamentary Secretary, telling us that federalism is a good thing? Does he say, "I am a supporter of Mr. Bandaranaike's idea of 1926; therefore we want federalism?" No. He tells us, Mr. Bandaranaike said exactly that in the "Morning Leader". Therefore what follows?

My respectful submission is, let us be clear about one thing. Politics can change; people can change their opinions. The Hon. Minister of Industries is quite entitled to revise his views about the Senanayakes. He no longer thinks that they are people who should be swept out of politics, that he should make it his mission to sweep them out of politics. He no longer thinks that socialism demands the nationalization of banks. He is quite content to allow foreign banks the right to have new accounts and to be a Cabinet Minister approving those decisions. He no longer sees his Colleague, the hon. Member for Minneriya (the Hon. C. P. de Silva) as one of the buffaloes of that fast extinct herd in Minneriya about which the hon. Member for Akuressa (Dr. Wickremasinghe) was speaking a little while ago.

You see, Mr. Deputy Chairman, things change. Let it be said to his credit that Mr. Bandaranaike was one of those people who, having proposed the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact, was sufficiently sensitive to public opinion to destroy that pact in the face of public opinion. That is our case and that is precisely what we have been telling you in the country

அங்கு இருக்கிறதென்றால் :

சீதாபதி யோசனாவை பிழிவிட்டு விடுதல்

[ஃபீ. ஸார். மெம்பர் ரிசைவ் செய்து கொள்ளுங்கள்.]
and in this House right through. Mr. Bandaranaike realized what democracy means. I think he was the perfect democrat in this country. His conception of democracy was not to force down the throats of people something that he thought, perhaps at that time, was the best thing for the country. He himself found, having entered into a pact, that the pact was not being honoured on the other side ; that "Sri" name boards were being tarred, that the satyagraha which was to be called off was not being called off.

ஹோன். மெம்பர்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

What about post offices ?

ஃபீ. ஸார். மெம்பர் ரிசைவ் செய்து கொள்ளுங்கள்.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Post offices came later.

At that time Mr. Bandaranaike, under pressure of public opinion, took the logical step of saying : I resile from this pact ; I am no longer going to be bound by it. And he tore it up. Well, do we say that Mr. Bandaranaike did something, therefore we must stand by it regardless of whether this country wants it or not ? Never ! The S. L. F. P. stand by the proposition that our conception of democracy is to give the people what they want. I am glad the hon. Parliamentary Secretary is coming back. I noted his absence a moment ago.

ஹோன். மெம்பர்.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

I would not run away like you.

ஃபீ. ஸார். மெம்பர் ரிசைவ் செய்து கொள்ளுங்கள்.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

You disappeared for a while, it was not clear why. I know, you must have been tired. Of course, you must have wanted to go out for a while and ease

yourself after your two hours' effort. I do not blame you one bit. But this is the point : if the late Mr. Bandaranaike made a statement in the "Morning Leader"—and I accept what the hon. Parliamentary Secretary says, that he did say something about federalism being a good thing, in 1926 ; I was not born then, I do not know, but accepting that fact—what does it prove ? Is the hon. Parliamentary Secretary therefore telling us that because Mr. Bandaranaike made that statement in 1926, federalism is now a good thing ? Is that his argument?—[Interruption.] No, it is not. Precisely. My point is, then why trot that out ? What is the purpose of it ? Mr. Bandaranaike entered into the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact : in the face of public opinion he bowed his head, destroyed the pact, and said "That is an end of the matter ; I have nothing further to add ; I am not going ahead with this Pact." Having done that, what follows ? The U. N. P. tells us, "At that time we campaigned against the pact." My hon. Friend, the Parliamentary Secretary, talked about his ill-fated march to Kandy in the company of the Hon. Minister of State and others and how they were thwarted by the sole Peking-liner in this House. The might of China stood between them and Kandy on that occasion ! And he tells us, "We campaigned against that pact."

How did they campaign ? They published in the "Siyarata" articles saying, "marau, marau". Who was going to be killed ? The hon. Member for Nallur and his people. "Marau, marau"—who sang these things ? Who wrote these things ? The "Siyarata". So long as the prosecution was on they would not admit that the "Siyarata" was their paper. I would like any hon. Member to stand up and tell us that "marau, marau" was not the tone of their campaign. How did they campaign ? They published a leaflet

අමුණකරතුමාගේ කථාව :

with a text of the B-C Pact, with a map of Lanka and with a footprint across it. And they said, "This is what is going to happen under the B-C Pact".

Let us concede that it is a totally different pact from their pact. Let us assume that it is a different pact they have got. I shall come to the differences in a moment.

Their method of campaigning was this. They used to go round the country showing the map of Lanka with a footprint across it. The hon. Parliamentary Secretary was one such campaigner. That was how they campaigned.

On whom was this footprint levelled? Now, what was going to happen to the Sinhalese people on the implementation of the B-C Pact? They were going to be trampled. By whom? Whose footprint was it? It was the footprint of the hon. Member for Nallur.

සිරිමාවෝ ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මිය.
(අත්තනගල්ල)

(තිருமதி சிறிமாவோ ஆர். டி. பண்டார நாயக்க—அத்தனகல்ல)

(Mrs. Sirimavo R. D. Bandaranaike—Attanagalla)

දැන් ඒක මතක තැනි වෙලා.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මිය.
(තිரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Then what happened? The late Prime Minister was assassinated and the elections took place in 1960. At the elections the U. N. P. Government tried to talk to Mr. Chelvanayakam and his people. Four demands were put forward and Mr. Dudley Senanayake, the Prime Minister, very proudly said, "I could not accede to these demands. They were against the interests of the Sinhalese people. I was not prepared to give in to these demands." He offered them any number of ministries; they were not

සිතුවනි යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

interested. He tried to buy them with portfolios. He seems to have succeeded later but he did not succeed then. But they succeeded in getting Mr. Tiruchelvam interested; he was prepared to buy one from anybody. Be that as it may, the Prime Minister, Mr. Dudley Senanayake, did his best. He was confronted with four demands and he said, "I am very sorry. I cannot give you any of these four demands. Nothing doing." He faced the House bravely like a man. He stood and thundered at us in the House. He made a brave speech. He tried every trick in the book to win that Throne Speech Debate. But he failed. They tried hard.

Now, the Hon. C. P. de Silva will bear me out—he was here a few moments ago but he has now disappeared; most probably he could not stand the reference to buffaloes made by the hon. Parliamentary Secretary, and so he went away. Well, at that time the Hon. C. P. de Silva was the leader of our party, the Sri Lanka Freedom Party. He is also one of those people affected by changes. He now finds salvation in the United National Party. God bless his soul, and good luck to him! I do not know whether it is good luck to the United National Party, but that is another matter.

What did he do? He had some talks with the Federal Party, and he told the Federal Party, "I am sorry, from our past history it does not look as if we can have any deal or a secret pact of any sort. Pacts are out. But I will tell you what I will do." He was thinking at that time that he might at last achieve the ambition that has eluded him so far, of being Prime Minister. Upon the defeat of the U. N. P. he hoped that he would be called upon by His Excellency the Governor-General to form a government. Mr. C. P. de Silva said, "If and when I am called upon to form a government I will make a policy statement of my own; on that occasion, if you like it, you may support it; if you do not like it, you need not support it." That was that.

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.]

Various suspicions in the minds of the federalists, collectively at that time about the Hon. C. P. de Silva and his activities in 1958 during the communal riots had smoothed away, and they decided that the Hon. C. P. de Silva was not as black as he was painted. They agreed and said, "We will wait for your policy speech."

His Excellency sent for the different parties including the Federal Party, and he asked them, "Will you support Mr. C. P. de Silva to form a government?" And the answer was given by Mr. Chelvanayakam in a weak and still voice: "It will depend on what they state in their policy statement." And so His Excellency decided to dissolve Parliament. That is what happened factually.

Well, the next thing we know is that we had a general election. And on that general election what happened? This is extremely important because of this alleged secret pact one way or the other, and I should like to tell you what exactly happened.

I am going to quote to you from the relevant newspapers at that time. The "Ceylon Daily News" of 25th May 1960 contained this statement. This was the first reference immediately after the dissolution of Parliament which took place actually on the 24th of April 1960. This is what the "Ceylon Daily News" of 25th May 1960 said:

"Opening the U. N. P. election campaign at Devinuwara, .."—

That is the place at which Mr. Dudley Senanayake split the spoilt coconut—

"..Mr. Dudley Senanayake said that when Parliament was dissolved the Opposition parties had issued a joint communique signed by the S.L.F.P., F.P., L. S. S. P., C.P., L.P.P.."—

I think that refers to the Hon. Minister of Home Affairs—

".. and J.V.P. 'In it' he said, 'they all maintained there was the possibility of forming an alternative government. If so, we can accept that the S.L.F.P. had now agreed secretly to the Federal Party demand.'"

In other words, Mr. Dudley Senanayake drew an inference of a secret pact.

At that time, barring I think the Hon. Minister of Industries and Fisheries who was still dreaming of a national government at that time, all the other Opposition parties got together and signed a joint statement saying that there was the possibility of an alternative government under the leadership of the Hon. C. P. de Silva.

The that, on the 26th of May, 1960, Mrs. Sirima R. D. Bandaranaike, President of the Party, issued a statement, also published in the "Ceylon Daily News". She said:

"I take this opportunity to state categorically that the S. L. F. P. has no secret pact with the Federal Party, that the Federal Party has not at any time made the four demands they put forward before the U.N.P. from us, and the S. L. F. P. has not agreed to concede any of those demands."

In other words, Mrs. Bandaranaike did exactly what the newspapers hoped she would do. Having got a statement from Mr. Dudley Senanayake, they showed it to Mrs. Bandaranaike and said, "What do you say, Madam?" Mrs. Bandaranaike made a statement in which she said, "We have no such arrangement and the Federal Party never made those demands from us. Therefore, there was no foundation for the allegation of a secret pact."

The newspapers also showed the respective statements to the Federal Party leader, Mr. Chelvanayakam, and the "Ceylon Daily News" asked him, "What do you have to say?" His statement was published on the 28th of May 1960, and this is what Mr. Chelvanayakam said at that time:

"The position taken by the S. L. F. P. was that they would not enter into any agreement with us"—

I am reading what Mr. Chelvanayakam said on the 28th of May 1960.

—"and that they were not asking for our support on the basis of any agreement. Their position was that, if they were called upon to form a Government, they would make a policy statement covering among others the issue in which

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

the Federal Party was interested and it should then be open to our party to support the S. L. F. P. Government or to vote against it according to our view of that policy statement, whether the same was acceptable to us or not.

In these circumstances, the Federal Party was prepared to support the S. L. F. P. to form a Government.

It is a mistake to think that we drew a distinction between the U. N. P. and the S. L. F. P. The issue before the House on April 22nd was whether we were to support the then Government when it failed to come to any agreement or understanding with us on our four-point proposal that that Government had rejected. Our proposal in toto will hence form our point of view. There was no point in letting that Government continue in office.

Except that we all voted on the same side, we formed no alliance with any other party in the Opposition as the basis of our voting together. If and when the S. L. F. P. formed a Government it would then have been the occasion for us to press our proposal on them."

That was Mr. Chelvanayakam speaking to the "Ceylon Daily News" on the 28th of May, 1960.

So, the position is quite plain. There was no secret pact with the S. L. F. P. Certainly the Federal Party had discussions, as I said, with Hon. C. P. de Silva, at the end of which they said, "We shall await your policy statement and see, but we are not dropping our four-point demand. Our four-point demand remains, and on that basis we shall decide whether to give our support or not to any subsequent government in this country." That was the position taken by Mr. Chelvanayakam to the "Ceylon Daily News" long before any controversy arose about any secret pact.

I am a strong believer in quoting the first statement made by a person, whether it is in a criminal case or in politics. You will find that they have not had the time for reflection and time to start thinking how the statement could be better shaped. When Mr. Chelvanayakam made that statement he meant exactly what he said.

ස්තුති සෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

Now, did that deter the Hon. Dudley Senanayake? No, it did not. I do not know who paid for them—whether it was the Shell Company or whether it was Mr. Dudley Senanayake or the party funds. But we found huge maps of Ceylon, daubed in red, springing up like mushrooms in every dealer's petrol shed during the course of the July 1960 election: "රට ජාතිය බේරගන්න—මහවිපත", with the picture of the Hon Dudley Senanayake. The Hon. Minister of State will recall those pictures. Well, on that basis, the U. N. P.—I think, Mr. Deputy Chairman, you will also recall them even in Ja-ela—wandered round the countryside, saying: "These are the people who are going to betray this country to the Tamils. The S. L. F. P., the gross betrayers, are going to sell the race and the nation, destroy the Sinhalese, destroy their leader's image, destroy the identity of the Sinhalese people." And the Hon. Dudley Senanayake, from the opening shot of his campaign at Devinuwara, drew the inference of a secret pact with the Federal Party—denied by Mrs. Bandaranaike, denied by Mr. Chelvanayakam. And on that basis he campaigned.

In 1960 a government was formed by Mrs. Bandaranaike. Were there any negotiations with the Federal Party? Did Mr. Tiruchelvam come and want to be either the Attorney-General or Minister of Justice or anything else? No, Sir. Was there any talk with the Federal Party for portfolios or concessions? No. In fact, the first question that cropped up at that time was the Throne Speech of 1960.—[Interruption]

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஷெல்டன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

There was no need for it: you had an overall majority.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

That is exactly my point. There was a need for it in 1965 because the situation had changed as far as the

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[එෆ්. ආර්. සියස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

betrayers were concerned. That is the point we are making. That is exactly what I am saying.

In other words, the first thing that happened was, the Federal Party came and made representations and said, "Madam, you have formed the Government. At least be fair to us, a minority. Hitherto the Throne Speech has not been read in Tamil, and the Federal Party has systematically boycotted the Throne Speech reading at the Ceremonial Opening of Parliament by His Excellency the Governor-General. Why do you do so? Would it not be a gracious gesture on your part to have the Throne Speech read in the Tamil language?"

Mrs. Bandaranaike consulted the Attorney-General and the Solicitor-General, who incidentally was Mr. Tiruchelvam, the present Minister of Local Government. And would you believe it? The law officers of the Crown expressed the view that it was illegal and contrary to the Official Language Act for the Throne Speech to be read in Tamil. They said it would be a violation of the Official Language Act. They actually tendered a written opinion. If the Hon. Minister of Local Government had by any chance become the Attorney-General, he would have found it in the archives of the Attorney-General's office. I think the Solicitor-General ventured to dissent from it, but the view expressed was that even the reading of the Throne Speech in Tamil was illegal.

Mrs. Bandaranaike said, "I do not care whether it is legal or illegal. I agree that it should also be understood by the Tamil people. I know that you people understand English and you are asking for this only as a formality so that you can go back to Jaffna and tell your voters that they have got a Throne Speech which they can read. I will get it read in Tamil. I will ignore the question of legality. I will tell the law officers of the Crown where they get off."

And ultimately the Throne Speech was read in Tamil.

The Federal Party also requested Mrs. Bandaranaike to include an appropriate statement in the Throne Speech so that they would know where they stood in regard to the various questions they raised. Mrs. Bandaranaike's answer was, "Give us time, at least one year. Do not raise any questions. Leave them alone. Do not raise any questions pertaining to controversial problems. The happenings of 1958 are still too fresh in everybody's memory. We do not want trouble. Please hold your hand and do not create any agitation among the Tamil people. Whatever problems they have, we will see what can be done, but please give us one year at least." The Federal Party said, "No." In 1960, at the time of the schools take-over, they came out strongly in opposition to Mrs. Bandaranaike.

A Language of the Courts Bill was passed in the House of Representatives at the time Dr. Dahanayake was Prime Minister. The Federal Party Members were here and could have participated in the Debate. The Bill was sent to the Senate but lapsed because Dr. Dahanayaka dissolved Parliament shortly after his survival of the Vote of No Confidence by one vote. That was on the 5th of December 1959. The Bill had been passed by this House, and it lapsed while it was still before the Senate.

According to the statement made by the Hon. C. P. de Silva, he stood by the statute of the late Prime Minister.

That Bill was reintroduced in December 1960. The Federal Party took umbrage and said, "No. This is a breach of faith. 'By any statute' we understood to mean only those statutes which had been passed by both Houses and had received the Governor-General's Assent, and not this which had been passed by the House of Representatives but awaited being read in the Senate."

The S. L. F. P. settled the question of Standing Orders in this House on language, introduced the Language of the Courts Bill, and saw it through.

அமரகாந்தி கமிட்டி :

The Federal Party resented that. The Bill was passed, though of course it has not been implemented to this date.

The hon. Member for Nallur (Dr. Naganathan) will agree with me that nowhere in this country is Sinhala in fact the language of the courts yet. It is a tragedy, but there it is. It ought to be the language of the courts, but it is in fact not the language of the courts. All legal business to this day is transacted in a language that nine-tenths of the people of the country do not understand.

It is fortunate that the people of Jaffna are conversant in English anyway. If you stopped anybody on the street and asked him the way to Maviddapuram, he will direct you in English. He will probably check up to see what caste you are first, but anyway he will tell you.

You see, the essential thing is that people must know what they are doing. The Federal Party said at that time, "Well, we cannot possibly accept this statute." We told them, "You may not like it, but this is a statute that has already been passed." The Federal Party said, "No."

On this question there was undeclared war up to the point of the satyagraha in March and April 1961, when the Federal Party decided to agitate on the language question, and they sat outside the kachcheri in force, determined that the people of Jaffna should not eat.

They are receiving a taste of it now when other people are sitting outside the temple, in the heart of the Kankasanturai constituency, shaking the constituency to its very foundations, with Mr. Suntheralingam in the vanguard, determined to be sent to gaol by the court, whatever may be the language it is administered in at that time.

சீதாபதி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி

The Federal Party sat and sat, but Mrs. Bandaranaike continued to take no notice. She refused to be moved. She went to London, leaving them sitting there. When she came back from London they were still sitting there. I think their bottoms must have been somewhat sore because they then decided, "We cannot continue sitting any longer; we must do something about it."

So they promptly declared open a new post-office and printed their own postage stamps; and having printed the stamps, the Member for Vaddukoddai (Mr. Amirthalingam) functioned as the Postmaster-General of the new Federal Society, and Mr. Chelvanayakam was the first customer—[*Interruption*]. Mr. Amirthalingam was the Postmaster-General.

சீதாபதி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

That does not matter.

சீதாபதி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

The Hon. Minister of State says that it does not matter who functioned as the Postmaster-General in the first Federal Society in Ceylon. But having sold the stamp, I think, they were hoping against hope that Mrs. Bandaranaike would do something to enable them to save face, so that they could call off the *satyagraha*.

I think the hon. Member for Uduppiddi (Mr. M. Sivasithamparam) also complained that he received one or two stripes across his back from the belts of soldiers. I believe, the hon. Member for Nallur (Dr. Naganathan) proved to be more elusive than the Scarlet Pimpernel, and Mrs. Naganathan sounded extremely anxious on the telephone, telling Mrs. Bandaranaike, "Please arrest my husband before he gets into any more trouble." And finally madam succeeded: she was able to lay the ghost, and was able to make sure that the hon. Member for Nallur was not playing truant where he ought not to be.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

So this is how it goes. This is the history of Federal Party relations with the S. L. F. P.

There was a spell in emergency detention. They hoped to be kept at the Galle Face Hotel, but they were actually kept at the Panagoda Barracks. The diet was good; nobody complained, excepting, I think, that some of the Federal Members belonged to different communities, and racial embarrassments arose about who should eat with whom, or that there should be two separate dinner services at different times. But, subject to that, there was general agreement and happiness within the Panagoda Camp.

Well, the emergency was over; the period of detention came to a conclusion, and at the end of all this the Federal Party decided, somewhat belatedly, that they should also adopt the argument of Mr. Dudley Senanayake and start charging the S. L. F. P. with a breach of faith.

The hon. Member for Kankasanturai is very careful. He never says anything false. He went to London and had a brain operation. During the emergency period he came back, with less of Parkinson, as he disclosed to us. And having come back, the hon. Member for Kankasanturai said, "You know, we did not actually have a pact with the S. L. F. P. but we understood from the discussions with Mr. C. P. de Silva that certain policy statements would be made and that they were going to be fairer by us." Consider how difficult it is when Mr. C. P. de Silva and Mr. Chelvanayakam speak to each other. Misunderstandings can and do arise. But in actual fact, the hon. Member for Kankasanturai did say that there had been some misunderstanding and he had thought differently.

That is the sum and substance of our relations with the Federal Party and you have it in a nutshell. I have repeated this several times in the House in different forms, but in substance that is what we are always saying—what we are saying now and what we said then.

Mrs. Bandaranaike, notwithstanding that she had no agreement with the Federal Party, has always taken up the position that we stand for certain principles, that we are not going to say that we are only for the Sinhalese. I do not know where the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake) is. I hoped he would be here to listen to this part of the speech because this simply is the fundamental issue between us.

We are not an anti-Tamil party. That does not mean that we have federal elements within us, as the hon. Member for Dambadeniya always likes to tell us. According to him, it is impossible not to be an anti-Tamil party without having a federal element somewhere. We are not an anti-Tamil party, nor have we federal elements within us. The true position is that we believe it is quite possible for the Sinhalese and the Tamil communities to live happily together in this little island. But we do believe that it is not possible to have a bifurcation of administration and it is not possible to deal in two official languages. We firmly believe—not in the immediate present but at some definite point of time in the future—that there must be one language of administration. I know that many hon. Members of this House disagree with me on this question, but I cannot help that.

Recently, the hon. Member for Uduppiddi Mr. M. Sivasithamparam told me at the U. N. Seminar that my solutions were a little too simple. It may be that they are. But I believe that, if the children born throughout this country, whether in the Northern Province or Eastern Province, are asked to learn Sinhala as a subject, nothing more—not the medium of instruction, but Sinhala as one subject in their educational curricula—starting from now, it will create no problems. The Sinhalese people, with a history of 2,500 years can afford to be generous.

The question whether public servants with grey hairs reaching maturity and retirement are to be

අලුත් කැරකුමක් කළා :

compelled, at the point of a sword, to learn Sinhala, is not that important. What is important is the future. If the future is safeguarded, we know that the Sinhalese nation is quite capable of generosity. There is no need for compulsion; there is no need for force. But if the Federal Party is going to tell us, "We will resist at the point of the sword the authority of the Ceylon Government and we will ensure politically that Sinhala will never be taught as a subject in the Northern and Eastern Provinces", which they regard as their traditional homeland and which the former Chief Justice, Hema Basnayake, regards as his traditional homeland, all we can say is that the Sinhalese people will say to themselves, "Well, if they want to remain in the public service I am afraid your older generation will have to make an effort." In other words, the bargain lies there.

The Federal Party must withdraw their political opposition to the learning of Sinhala. Let it be voluntary in the first instance. No one is talking of compulsion. We believe that, if the facilities are provided and the parents are allowed voluntarily to teach their children Sinhala without Federal opposition, it will happen. Any parent who does not want to, may not let his child learn Sinhala. If the hon. Member for Nallur (Dr. Naganathan) feels like that, we have not the slightest objection. If he wishes, he can stop his children from learning Sinhala. But, on the contrary, he made quite certain that they learnt Sinhala, and learnt it very well, and passed with distinction. Both his son and his daughter can outdo me in Sinhala. They are magnificent. I am very proud of it. I am very grateful to the hon. Member for Nallur. I only wish that the same position that prevails in his own domestic circle will be allowed throughout the constituencies of Nallur and Kankasanturai. That is what is important.

We are not here arguing a political question. We are not trying to score points off anybody. We must solve

සිංහල භාෂාව පිළිබඳ විවාදය

problems and I am telling you how the Sri Lanka Freedom Party had consistently argued that these problems should be solved. This is not something new. I have stated the same argument in different forms in this House from time to time on behalf of the Sri Lanka Freedom Party and we believe that these problems can be solved. We are not a federal party. We will never stand for the bifurcation of the administration. We do not agree to it and we shall not do it.

Now the point has been made by the hon. Second Member for—I nearly said Premadasapura—for Colombo Central that Mrs. Bandaranaike during the 1960-1964 period had appointed the Mahatantila Committee. Well, Mr. Mahatantila is there. He sat on the committee. Various people sat on committees. Mr. Justice Abeyesundera when he was Legal Draftsman sat on a committee; Mr. Wijesekera of the Official Language Department also sat on a committee. They wrote furious dissenting minutes and finally some came to the conclusion that regional councils is a must, and some that regional councils is a major national disaster. What does it matter?

The fact that Mrs. Bandaranaike asked a committee to look into something surely does not mean that Mrs. Bandaranaike is identified with every stupid statement in that committee report. And what is the point of appointing these committees if you are not free to reject your own committee report? There is no fun in appointing committees if you are going to delegate powers of a Prime Minister or a Cabinet to a committee. It has never happened yet. Well, certainly, it will never happen. What does it mean? Did Mrs. Bandaranaike at any stage say that she proposes to institute regional councils? No. In the throne speeches, she said that she would endeavour to introduce legislation to decentralize administration through regional councils and district councils to replace kachcheries.

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

She did say that, but in the face of the Federal Party's mounting pressure ever since April 1961 it became increasingly difficult to do anything about it considering that the Sinhalese public opinion was dead set against it. They would not have tolerated it. Mrs. Bandaranaike with all her 75 seats would have been powerless to resist that opinion.

You talk of Mrs. Bandaranaike as not being a true democract. I know of no circumstances in which Mrs. Bandaranaike forced her will on the people. Even when a Minister of Finance who thought that he saw a further five years ahead, proposed to cut the rice ration Mrs. Bandaranaike's democracy prevailed. So, let it be remembered that at no time did Mrs. Bandaranaike propose to force it down the throats of people in any form. She certainly did not require the Federal Party support to form a Government. But she wanted to be fair to them. She stated her language policy. If the Federal Party had only acceded to her request to wait for one year I am quite certain that with the lapse of time the feelings between the communities would have died down. There is basically no hatred between the Sinhalese people and the Tamil people. I do not believe it. I do not believe that our two communities are dead set against each other and are ready for civil war. It would not happen even if the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake) seek to fan the flames. Even then it would not happen. Our people by nature are a peace-loving lot, but if they are provoked into a situation by people tarring boards or by people seeking to create communal feelings in the north, then, I am sorry, our people do react hard. That is the danger of it and we think that in such a confrontation it is always the minorities that suffer. It is so unnecessary it is heart-breaking, and a major tragedy from the point of view of the country. It must never be allowed to happen.

Now the Hon. Prime Minister formed a Government in 1965. He defeated the forces of totalitarianism. I always thought that I was the only totalitarian in the House, but, apparently, there are others. The Hon. Prime Minister seems to think that he has vanquished them by having a handkerchief, almost an *amuda lensuwa*, across the face and walking through the streets of Colombo in the company of the Minister of State, the former hon. Member for Welimada Mr. K. M. P. Rajaratne and a few others. Well, they formed a Government in 1965. Did they enter into an agreement or not? We have the answer of the Hon. Prime Minister himself to that question and I do not think that we can do better than quoting his own words. I refer to HANSARD of 21st May 1965, columns 1676 to 1677. This is what happened. An inconvenient Member who always asks inconvenient questions asked a question of the Prime Minister. Mr. F. R. Dias Bandaranaike asked the Prime Minister and Minister of Defence and External Affairs the following questions :

“(a) Will he inform this House if after 22.3.65 he has signed any agreement with or given any written undertaking to Mr. S. J. V. Chelvanayakam or the Federal Party? (b) If so, will he disclose the terms of such agreement or undertaking? (c) If not, why?”

It seemed to me to be a reasonable question at that time. It may not have suited everybody. This is the Prime Minister's answer :

“THE HON. DUDLEY SENANAYAKE : (a)

Mr. Chelvanayakam and I, as leaders of our respective parties, have had discussions at various times on various matters.”

No doubt, they must have discussed the weather also. Mr. Chairman, you will appreciate what a prevaricating answer this is. To the question whether he has signed any agreement with or given any written undertaking to Mr. Chelvanayakam or the Federal Party, the answer is, “Mr. Chelvanayakam and I, as

අනුකූලකර්මයන් කළා :

leaders of our respective parties, have had discussions at various times on various matters." What an answer !

"(b) No. (c) I do not think it is incumbent on me to disclose matters that were discussed between two party leaders."

If the answer stood at that and if the Hon. Dudley Senanayake meant what he said, I would have understood it to mean, ' I only talked. I did not write or sign. I only talked, but I am not going to tell you what I talked about.'

Then come the supplementary questions.

"MR. F. R. DIAS BANDARANAIKE : Will the Hon. Prime Minister please inform this House whether, apart from discussions, any signed or written undertaking has been drawn up ? This is in fact in answer to (a).

THE HON. DUDLEY SENANAYAKE : The matters discussed were put in writing."

This is the pact that we are talking about. The hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and to the Minister of Information and Broadcasting tells us very proudly, "My Prime Minister never entered into a secret pact with anybody. You are the people who enter into secret pacts. We do not do these things secretly. Whatever pacts we enter into we are prepared to disclose."

What happened on 21st May, 1965, to this pact which could be disclosed ? Why did the Prime Minister not disclose it ? Why did he shelter behind discussions at various times and places on diverse matters ? If the Prime Minister was being honest with this House, surely it would not have been difficult for him to say, "I entered into a written agreement. I cannot tell you what that agreement is because it is a secret agreement at that time. I shall disclose it bit by bit as we go along. You will see it as I start implementing it little by little and every time the House will have an opportunity to discuss it."

ස්වකීය සේවකයා පිළිබඳ විමර්ශන

But can anybody seriously doubt that on the 21st May, 1965 the pact entered into between Mr. Dudley Senanayake and Mr. Chelvanayakam was in fact a secret pact ? What else was it ? Why did he have to shelter behind discussions and pretend that it was only talk, when, in fact, it was a written document ?

From time to time the local newspapers like "Pravda" and "The People's Daily"—I am sorry—the "Aththa" and the "Janadina"—have been disclosing the terms of that secret pact according to their information. These papers have told us what that pact contains. The Prime Minister was then very quick to deny them saying, "No, that is not right. I have no secret pact."

But we know that the Language Regulations were passed on the 8th January 1966, at the point of a sword with an Emergency on and when a Buddhist priest lost his life. Such a thing had not happened since the days of Governor Torrington in, I think, 1848. After a hundred years of foreign rule and a few years of independence we shot another Buddhist priest. The Government having distinguished itself by such an act after having declared a state of Emergency, having tied the mouths of the people as effectively as it could and having stifled opposition, the Hon. Dudley Senanayake proceeded to enact a set of Regulations which when implemented will mark the first step towards bifurcation in language when Sinhala public servants will be compelled to learn Tamil. We said that on 8th January in the course of the Debate. Of course, our speeches had very limited publication at that time in the newspapers. A Competent Authority had to censor them. But if you look at HANSARD of 8.1.66 you will find the full text of what the Opposition had to say at that time. We maintained stoutly then that it will be a sorry day for the Sinhala people when every public servant will be compelled to learn Tamil in order to fulfil his functions and serve

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

as a public servant, when a majority community will have to learn a minority language as a condition of service.

I am going to prove what I said to be true. The hon. Parliamentary Secretary has learnt his lines from the Hon. Minister. Federalism now seems to permeate the blood in his veins so much so that even though he is opposed to the Bill he gives the impression of supporting it. In his own Ministry I discovered this document which I propose to table in this House for your information. I give its reference number so that everyone can know that it is genuine :

My No. EFD/E/G.33

The Ministry of Local Government,
1st Floor, Hemas Building.

Colombo 1, December 22, 1967.

It is addressed to various public servants : S. A. S./L.G.D.—meaning probably “Senior Assistant Secretary Local Government Department”. D/W. S. D. and L. G. W. ; D/T & C. P. ; S. A. S. (E. & F.) ; C. A.

It says :

“The Hon. Minister has directed that all acknowledgment forms should be roneoed in Sinhala and in Tamil on the reverse and this form should be used in the future. In the case of acknowledgments sent to Tamil persons or organizations, both sides of the form should be filled up and both sides signed. The present forms in use should be immediately withdrawn.

The envelope enclosing the acknowledgments should be addressed in Tamil if it is being sent to a Tamil person or organization.

Sgd. Anthony.”

Mr. C. A. Anthony was, I think, the Office Assistant in the Ministry at this time.

It is reasonable that Tamils should get documents which they can read in Tamil. Every officer is directed that the acknowledgment must be signed in Tamil. How is a Sinhalese officer going to sign a Tamil acknowledgment? Please tell me that. If he does not know Tamil how is he going

to understand what he is signing? How is he going to understand what he is signing if he is not going to read what he is signing? Can you expect any public servant to sign a document without knowing what he has read in the document?—[*Interruption*]. Suppose he has got to sign in Swahili, does he not still have to read the document to sign it? That is the point I am making. How on earth is anybody going to take responsibility in a Government department? Suppose the head of your department, say, the C.L.G., happens to be a Sinhalese officer. How is he going to sign an acknowledgment written for him in Tamil if he cannot even read it? The practice hitherto has been, and this is significant, that a reply was always sent in English, unsigned. [*Interruption*].

My point is this. You are going to do exactly what I said on 8th January 1966. This is the thin end of the wedge. What precisely is our complaint? This is the initial approach to parity through the Tamil Language (Special Provisions) Act. It is the first implementation clause of the Hon. Prime Minister's secret pact with the Federal Party. That is the point I make.

Now, let us proceed from there to what takes place next. Then comes the legislation to set up district councils. The Cabinet sat on it for days and days. We have our own secret sources of information of what takes place. We know the ones who stoutly defended the cause of the Sinhalese people. We are grateful to those Ministers who had the courage of their convictions to raise their voices in support of the people. Whatever differences I may have with those Ministers on other political questions, I should like to pay them a compliment, because they were at least vociferous and said what they had to say without remaining silent.

I appreciate that the press, though having the same source of information was quite silent on the matter in their determination to preserve

අමුණකරුවාගේ කථාව :

capitalism, democracy and the freedom of the press. That is all right.

Be that as it may, some of the Ministers had the courage to speak up for what they believed in.

Finally, a compromise suggestion emerged. They said, "Let us present a White Paper. Let us fly a kite. Let us send a straw up to see which way the wind blows."

වෛද්‍යාචාර්ය ඩී. එම්. ඩී. නගනානන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் எ. எம். வீ. நாகநாதன்—நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

You ran away from the straw.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I will tell you why we ran away from that straw. I will tell you why we shrank from that straw in a moment.

A White Paper was presented. I do not know whether it was a master strategy of the Hon. Prime Minister or of the great strategist, the Hon. Tiruchelvam, or whether it was legal advice from a potential Attorney-General. But the Hon. Tiruchelvam and the Hon. Prime Minister seem to have thought that if they could embroil the Opposition in warfare on the White Paper proposals, get them to analyse the Bill clause by clause, it would end up in a picture being presented to the country of the two major Sinhalese parties in this House engaged in a battle on the district councils issue in such a form that sooner or later the basic interests of the Sinhalese people would be sabotaged.

Whatever differences we may have with the U. N. P., let it be remembered that one thing we will ensure, however unwillingly, namely, that the Federal Party will never have a chance in future, though they may have tried to do it in the past, of bargaining with two alternative Sinhalese parties. We have shut the

සතුව සේනාව පිළිබඳ විමර්ශ

door and made such bargaining absolutely impossible for them. The Federal Party is stuck with you whether they like it or not. The S. L. F. P. is not bidding at the auction. The S. L. F. P. has no offers to make. You can be as hard as you like in your bargaining, but you need have no fears that the Federal Party will turn to the S. L. F. P. and extract or extort better concessions at the expense of the Sinhalese people. It shall never happen, and that is what we have ensured for you. Whatever our differences may be, as a Sinhalese party we have seen to it that the basic interests of the Sinhalese people cannot be sabotaged by you, however much you may want to, by shutting the door and making it quite certain that there will be no misunderstanding.

ජෙල්ටන් ජයසිංහ මය.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

That statement must be made by your leader.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

We have made it. The hon. Leader of the Opposition has said it more than once. Here she is, seated beside me, endorsing every single word I say. There is no reason for her to interrupt my speech.

ලේ. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

She is silent.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

What do you want her to do—interrupt my speech? Surely not. She is far too polite. The Hon. Minister of State is a gentleman and he knows that she never interrupts.

Now, what follows? We have put them in a situation which can be uncomfortable. The Federal Party can

අනුකූලකාරකයාගේ කථාව :

[ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.]
threaten to go away. They are in two minds as to what to do. Their leaders are setting up their own Federal Party Youth League, telling them to put up a show of protest because they cannot show their faces in Jaffna. The Federal Party Youth Leaguers say, "Let us secede and demand Tamilnad". This is absolute nonsense. This is all set up internally by their own people. Their own leaders go and tell the youth leaguers, "Please, now kick up a row, otherwise we will not be able to save face". It is all very beautifully done. It is good organization. But we do not mind so long as the basic interests of the Sinhalese people are not going to be hurt in the process. And they cannot be hurt because the Federal Party can do nothing now. They are in a fix. They have nowhere to turn to, on where to go, and there is nothing they can do.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
Why, the L. S. S. P.?

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(ශ්‍රී. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

You do not know how they hate the L. S. S. P. They are even more reactionary than you are. The Federal Party represents the most reactionary elements in this House.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
You do not know the L. S. S. P.

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(ශ්‍රී. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

That is true. The L. S. S. P. may be willing to join with you. That is quite possible. After all, if their Colleague, the Minister of Industries, could have joined you, it is not impossible. They were both on one side together, Maybe they will also come across if

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

you like to have them. I do not know whether we would object that much. Would you like to take them?

ජෙල්ටන් ජයසිංහ මය.

(ශ්‍රී. ශෙල්ටන් ජයසිංහ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)
Would you like it?

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(ශ්‍රී. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I would have no objection so long as they accept the U. N. P. policy. Now that they have accepted the S. L. F. P. policy, they can stay with us. If they accept U. N. P. policies, they can go to you also.

So, you will see, Mr. Deputy Chairman, the Federal Party has now been put into a peculiar situation by the strategy of the S. L. F. P. The situation has been ensured that there is no more going to be bargaining between the two sides. They will not be able to damage the interests of the Sinhalese people even if they want to.

Look at your White Paper. We decided consciously and deliberately that we were not going to fall into that trap. We were not going to perpetrate a confrontation between the two major Sinhalese parties at the expense of the Sinhalese people even if you were going to throw a few brick-bats at us and tell us what Mr. Bandaranaike said and what Mrs. Bandaranaike asked Mr. Mahatantila to do. We were not bothered about it. You could score those debating points. I think the Prime Minister made a great point of it, guffawed loudly in the House to benches empty except for his cousin. I think, for want of anyone else to vent his wrath on, he vented his wrath on his cousin. Poor devil, he got it from both sides.

So, you can see for yourselves that the S. L. F. P., by its strategic withdrawal, created a situation where, on the district councils issue, instead of the Sinhalese fighting the Sinhalese, you found the spectacle of Tamils

අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

fighting the Tamils in this House. You found the hon. Member for Jaffna (Mr. Ponnambalam) telling the Federal Party precisely what he thought of the hon. Member for Vaddukoddai (Mr. Amirthalingam), and the hon. Member for Vaddukoddai telling the hon. Member for Uduppiddi (Mr. Sivasithamparam) what he thought of him, and *vice versa*. In other words, we created a situation not of Sinhalese fighting Sinhalese, but of Tamils fighting Tamils in this House.

And now what has happened? We have at least got the situation where the vast majority of the Sinhalese people do not want district councils, a large section of the Tamils do not want district councils, almost all the Muslims, except for the Minister of Labour (the Hon. Mohamed), do not want district councils. No one wants them now, except the Hon. Prime Minister and his faithful minions in the press who for a long time were trying to tell this country what a marvellous White Paper it was; how different it was from Mr. Bandaranaike's district councils; that there was no danger in these district councils; that these district councils are under the authority of the Central Government which has the power to dissolve them. They asked why we are afraid of these limited powers in a schedule. We remember all the arguments. The gentlemen in the press gallery who wrote all this rubbish should be able to remember what we are talking about.

At that stage they were singing the praises of the Prime Minister saying that his presentation of a White Paper was a master strategy; that it was a challenge to the Opposition to come and refer to the sections they did not like; that the Opposition remained silent; that "the Opposition went to hide in Hyde Park", to use the language of the hon. Parliamentary Secretary.

And I tell you straightway the effect of our strategy: it has brought one thing into the open; it has demonstrated the divisions among the

සිංහල සමාජයේ පිළිබඳ විවාදය

Tamils and the fact that not a single community in this country stands for district councils or wants this offer of the Prime Minister's so-called national unity.

I would like to read out what the Prime Minister said at least once, I think, in the Throne Speech Debate in 1965 during his closing speech. I will quote him word for word to be exact:

"I have now dealt with all the amendments. I think I have spoken for nearly the full time allotted to me, one hour and 45 minutes. I am glad that circumstances have enabled me to form the National Government, which might have been denied me if I had obtained more seats." [OFFICIAL REPORT, 23rd April 1965; vol. 60 c. 1175.]

He is saying, in other words, "Had I become Prime Minister with 80 seats, I would have been for Sinhala only; but because I did not get enough seats, I am a little bit of Tamil also!" Look at the beauty of it!—

"I am glad that circumstances have enabled me to form a National Government which might have been denied me if I had obtained more seats."

Why? Why could he not have worked for national unity if he obtained more seats? If he believes in what he says, if he believes that his district councils are correct, if he believes that the language regulations are necessary, why is it necessary for him to have too few seats in order to have achieved these objectives? Why could he not, out of a sense of generosity, out of a sense of correctness of what he was doing, have introduced the identical legislation, if he really believed in what he was doing?

But the Hon. Prime Minister, a true debater, who usually says "Ha" and passes on, on this occasion said, "Ha, it is a jolly good thing I did not get enough seats; otherwise we never would have had national unity."

He further said:

"I am glad I have been given the opportunity I believe for the first time in this country of making a genuine and sincere effort to solve the divisions among us racially. To those who say

அங்குசுக்காரத்தினால் கலால் :

சீதாதி யோசனாவை பிழிவது விவாதம்

[ஃபீ. ஃபர். டியஸ் பண்டாரநாயக்கை மஹ.]

that they are genuinely and sincerely interested in the solution of those differences, I say that I hope I will have their support. The hon. Member for Yatiyantota, the last Minister of Finance, will agree with me that our economy is in such a state that rapid development is the only cure. I believe—and you must agree with me—that no development will take place in this country without the unity of the communities. I am glad you in your endeavour to deprive the people of their democratic rights forced us into this combination, and I shall conclude with the hope that I may be the instrument of bringing the communities of Ceylon together.”—[OFFICIAL REPORT, 23rd April 1965; Vol. 60, c. 1176.]

Well, Mr. Deputy Chairman, he has brought all the communities of this country together in common opposition to the district councils proposals. He has succeeded in bringing the Tamils, the Muslims and the Sinhalese totally and unitedly together in opposition to this foolish and infamous proposal to inflict district councils on this country.

The Hon. Prime Minister's famous argument is, “Please tell us what is wrong with district councils. What is wrong with our White Paper?” We do not want to tell you that and get embroiled in an argument at the expense of losing the individuality of the Sinhala race and setting up Sinhalese against Sinhalese. We preferred that the hon. Member for Jaffna (Mr. Ponnambalam) should first tell you what is wrong with district councils.

Now that that has been done, I will tell you this : what is the use of talking of district councils being subordinated to the authority of the Central Government when the Central Government itself is infiltrated and dominated by the Federal Party? Where is the safety, if district councils are subordinated to a central government which is itself subject to dictation at the instance of the Federal Party? They will not be free to act as they want.

செல்டன் ஜயசிங்கை மஹ.

(திரு. செல்வநாதன் ஜயசிங்கை)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Why should it be so?

ஃபீ. ஃபர். டியஸ் பண்டாரநாயக்கை மஹ.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்கை)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

For the simple reason that today, when the Hon. Tiruchelvam decides to dissolve a local authority and even when the Privy Council tells him it is wrong, you in your wisdom are not strong enough to stop him. When the Ahangama Town Council decides that it has no confidence in its U. N. P. Chairman, the Hon. Tiruchelvam decides to dissolve it the following day. That is the reason. On every single issue, when the Hon. Tiruchelvam chooses to sneeze you all must get pneumonia. That is the reason.

When you are in a situation in which you are compelled to make a virtue of national unity merely because you have been bullied by the Federal Party into entering upon certain terms, you want us to say that we have confidence in district councils because the Central Government has the final, overriding power. If the Central Government is to be dominated by the Federal Party, as it is today, all I can say is that we want no part of it. We can, furthermore, give you the assurance that, although there may be some of us who were 100 per cent for district councils in the days gone by and who believed that district councils in a socialist framework would be different to district councils in a capitalist framework, under Mrs. Bandaranaike's government, if it is formed in future with any alliances whatsoever, there shall be no district councils forthcoming. That is very clear, and I want it understood by all sections of this House equally, forcibly and clearly. This is not a bargaining point. Public opinion in this country is against district councils, and it will remain to be against district councils, and the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) is also 100 per cent against district councils now.

செல்டன் ஜயசிங்கை மஹ.

(திரு. செல்வநாதன் ஜயசிங்கை)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Now?

අනුමතකරනුමගේ කථාව :

එஃஃ. ஃர். டயஸ் டிண்டரநாயக்க மஃ.

(திரு. எஃ. ஆர். டயஸ் டிண்டரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Yes, now. That is due to public opinion. He is 100 per cent against parity now ; he is 100 per cent against religion being the opium of the masses now ; he is 100 per cent for Mrs. Bandaranaike now ; he is 100 per cent against revolution now ; he is 100 per cent against district councils now. So, what are we worried about ?

செல்டன் ஜயசிங்க மஃ.

(திரு. செல்டன் ஜயசிங்கம்)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

He is not 100 per cent for you now.

එஃஃ. ஃர். டயஸ் டிண்டரநாயக்க மஃ.

(திரு. எஃ. ஆர். டயஸ் டிண்டரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I do not mind it. It does not matter where I stand in this picture. I am not important enough. I do say this much ; there are no considerations which stand higher than the need to preserve the rights of the Sinhalese people.

I have heard the Federal Party talking times without number about the lost rights of the Tamil people. I wish somebody would enlighten me as to what these lost rights are. I have heard the hon. Member for Nallur (Dr. Naganathan) making impassioned speeches in the name of freedom, in the name of justice, and all that, but I have yet to locate these lost rights. By lost rights does the hon. Member for Nallur mean the diminishing privileges of a community that happened to have greater favours under British imperialism ? If so, all I can say is that with the march of progress, with education reaching areas in this country which it had never reached earlier, that phenomenon of diminishing privileges is bound to occur. It has nothing to do with any lost rights. It is something that happens with the march of time and with the march of progress. Indeed, even among the Sinhalese people the few families that enjoyed privileges in the days gone

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

by find that it is an era of diminishing privileges. All that is in the fitness of things. That is what we all want. We like to see power, authority and public position becoming available to the majority of the people. What is there wrong with it ? But what are these lost rights of the Tamils ? It cannot be the lost rights of the depressed classes to go into Hindu temples : they never seem to have had them.

In the circumstances, what are we grumbling about ? What are the rights which the Sinhalese people are depriving the Tamils of, and which they must protect ? And if they say that they want to reserve 70 per cent. of the positions in the public service, well, the answer is that it must happen—(Interruption.) As larger numbers compete for the same jobs, it is inevitable. And I do not think the Sinhalese people are any less capable in passing examinations than the Tamils, given equal opportunities ; and if fewer numbers of Tamils get in, there is no conscious discrimination there.

This is not a question of lost rights. Why do we not work together on some conscious and deliberate plan ? On the other hand, if you think that by virtue of your opposition to us or your fear that the S. L. F. P. will form a government, you will be constrained to make concessions to the Federal Party, I can assure you it is unnecessary.

Today, it is amazing how the press has done a volte-face. First they said that a few cranks who had not even read the White Paper are passing resolutions in urban councils and town councils, and that they do not know what they were doing. What do they say now ? They say that the whole country is united in their common opposition to the proposal to set up district councils. "The Times of Ceylon", I think, originally said : "For God's sake, if you are going ahead with it, go ahead and do not funk. Shoot the D. C's in. Turn the

අනුමතකරනුමානේ කළාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මහ.]

guns on the people, the Buddhist priests and R. G. Senanayake, and Basnayake to boot. Nothing will happen. Go ahead and do it." The other papers, the Lake House papers particularly, said, "No, do not be in a hurry. Public opinion is against it. The Prime Minister should now be a true democrat." So, now he is trying to be a true democrat, and the way to be a true democrat is to make a statement in the Throne Speech that his Government is going to seriously consider all those matters raised during the White Paper discussion in Parliament.

Since we did not participate in it, that is not our problem. We have not made any contribution for you to consider, but we are making a very clear statement for you. If you withdrew it and do not proceed with it, do not imagine, like the hon. Parliamentary Secretary for "Premadasapura", that we are waiting to bring you and the Government down and, therefore, we want you to go ahead, and that you are scoring a big point over us by not bringing forward the D. C. Bill. As far as we are concerned, the Gadala-rene swine can move slowly down to perdition. We can wait. It does not matter. But certainly, as far as we are concerned, if you do not introduce district councils and bow your head to public opinion in the same way that the late Mr. Bandaranaike did in 1958, it will not be anything new. It will only prove the true greatness of your leader if he is capable of recognizing public opinion when he sees it and bowing his head without the need for some of your Members to hawk round petitions and get them signed and tell the Prime Minister, "Please do not force us to vote on this question, because you will be putting our loyalty to too great a strain." I have seen the paper myself. Several of them are hawking it about, including the Hon. C. P. de Silva's boys who are quite used to it: they have a lot of experience in this business of taking petitions round.

So, my respectful submission to this House is: we do not propose to worry about it; we are not asking you for any favours; we are telling you, "Please think of the Sinhalese race, its future; think of the future generations to come." We may be here for a short time. We are not going to sit in Parliament for ever. May be, some of us will not even survive the next election. Who knows? I think the hon. Member for Nallur knows that perhaps he will not survive the next election. I do not mean "survive" in a physical sense; I mean politically. —[Interruption]. I wish him long life. That is not the point. I am talking in terms of the voters of Nallur and their reaction to their Member.

So, you can see for yourselves that these are questions of a very important order, and you cannot get over them with flippancy by saying. "Look, you made the proposal yourselves. What do you say to what the late Mr. Bandaranaike wanted to do in 1958? What have you to say in regard to the Mahatantila report? I have got the documents. Do not come to talk." That is Mr. Premadasa speaking in the kind of Sinhalese he is accustomed to use. I believe his vocabulary has toned down a little since July, 1960. Prior to that he had a more picturesque vocabulary. Well, I do not propose to dwell on it. I think he is trying to improve himself; therefore we do not propose to worry about it. His whole tone, as far as I am concerned, has been, "I can quote chapter and verse about what you said then and what you say now or what you do now and what you did then."

My respectful submission then is that this Government do not want District Councils. It is quite clear that they do not, because their previous Throne Speeches categorically promised the introduction of legislation. This Throne Speech is marked for its retrogressions. This merely says that they are going to think about the proposals.

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

But as far as I could see from the Hon. Prime Minister's reply during the Debate on the White Paper, there is nothing for him to think about, the only contribution from the Opposition was that of Mr. R. G. Senanayake, and the Hon. Prime Minister said that it was not worth thinking about. Second thoughts seem to have prevailed and he is giving to Mr. R. G. Senanayake a stature he never deserved by thinking about his contribution during the White Paper discussion.

The Hon. Prime Minister said in Parliament that it was not worth thinking about, and now he says he must think very carefully before he introduces legislation.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන)

(The hon. J. R. Jayawardene)

It does not mean only what was expressed in Parliament.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

He said, "Discussions on the White Paper". Where was the White Paper discussed except in Parliament?

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Why, in Hyde Park.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Do you have a record of it?

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Oh yes.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

According to what Mr. Premadasa said, it was a case of hiding in Hyde Park. Indeed, if you are taking into

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

account what was said in Hyde Park, why are you denying to the Opposition the credit that at least we were able to apply a brake to stop you from proceeding with your plan, to stop your plan from gathering momentum—which is precisely what the Opposition set out to do? The Opposition do not believe in engaging in swash-buckling tactics here, as if we were like pirate warships with broadsides engaging in battle. There are other ways of fighting.

And, after all, who is going to protect the interests of our people? Surely, we must think of it from a common angle. You believe in thinking of the rich Sinhalese people; we believe in thinking of the poor Sinhalese people. But, let us face it, they are all Sinhalese people, whether rich or poor, whatever the interests we are looking after. The Federalists, of course, think of the rich Tamil people. So, in those circumstances, I want to ask: why are you engaging in stupid polemics here in Parliament? They mean nothing and take us nowhere.

Speeches like the one made by the hon. Parliamentary Secretary prove clearly that he himself does not know what he wants. If his argument is correct, he was arguing, strangely, in favour of the White Paper, and yet he says, "My Prime Minister is a true democrat, and therefore he is withdrawing it."

Surely he has got his ideas mixed. If the law, as envisaged by them, does no harm to the Sinhalese people, one does not understand why the Hon. Prime Minister, being a true democrat, is withdrawing a law which does not harm the Sinhalese people. One does not understand his motives. The hon. Parliamentary Secretary was not at all clear.

In fact the only part of the hon. Parliamentary Secretary's speech that I really enjoyed was the part about the *goma pora* and the hon. Member for Akuressa. He had a lot to say about food production. I would only ask that he does not inflict on us

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.]

the transcript of the horrible blurbs that he broadcasts over the radio. It is bad enough to hear it over and over again, but it is terrible when you have to hear it repeated twice in Parliament; when you have to hear it read out in this House by the hon. Parliamentary Secretary. I therefore do appeal to him hereafter not to inflict the same thing twice upon an unsuspecting public.

Now, in regard to food production, I should like to make just two remarks in answer to the hon. Parliamentary Secretary. There seems to be a big debate going on as to whether there has been a rapid increase in food production or not. The argument seems to be flowing both ways, with statistics which are challenged and denied either way as to whether the economy is making progress or not.

I should like first of all to ask the Hon. Minister of Agriculture, if the country is making rapid progress, why he cannot say that this progress is due to the implementation of the old plan which I formulated in 1963. I am glad that progress is being made on the lines of the old programme which he seems to be following.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Philip's plan.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I carried out the plan from where he left off—I certainly agree with you. I am not claiming any original authorship. There is no copyright. All I say is that the Hon. Philip Gunawardena has never admitted that I continued his plan. He has always denied it systematically and stoutly. He believes that only the left bank of the river does any good.

Just another point. There is a very simple way of testing whether there has been an increase in food production in this country or not. There is

only one way. Statistics do not mean anything. You can cite statistics any way you like. In fact the Government recently, in order to boost its own statistics, changed the accounting year. Ours was from January to December. Theirs is now from April to March. So figures given from 1966 onwards are for a different accounting period. Those little tricks will not count.

May I say this: I do not agree with the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake) that a substantial amount of rice is being exported from Ceylon to India. Maybe some, but not that much. I believe all the rice that is produced in this country, and the rice and flour that is imported into this country, are all eaten by our own people.

Please check the figures. Check the quantities of rice and flour imported and the quantities you claim are being grown in Ceylon. Total them up, in volumes and in value, and see whether there has been a difference over the years. That is the only way of checking up whether there has been an increase in production.

After all, that the people eat rice or flour does not give you proof of a saving. It proves nothing at all. You will find—if the information I had from sources close to the Food Ministry is correct—that there has been no appreciable saving whatsoever in food imports and the quantity of rice produced in relation to food imports.

I concede that in local areas there are variations which are very good indeed. I concede that in agricultural areas where there are irrigation facilities available, certainly by the application of much more fertilizer, you have increased production very substantially, particularly in the Giritale complex, in the Amparai area and Tissamaharama. But that is all. Once you have said that the rest of it depends as usual, upon weather conditions. Where you have got good weather conditions your crops succeed, where you have bad weather

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

conditions your crops fail. There has been no substantial increase in production, except by systematic application of fertilizer, in those three areas. Taking the entity as a whole, it is not true.

Take for instance the electorate of the Minister of Finance, the Hon. U. B. Wanninayake. Not a single grain of rice is being cultivated for the whole of the Yala season in the Yapahuwa electorate, notwithstanding the Ridi-bendi.ela Scheme and all the rest of it.

So let us not talk on simple figures. If you examine the import figures of rice and flour together, you find that there has been no substantial diminution. I do not think it is an achievement to utilize our foreign exchange to force people to eat flour instead of rice. It makes no difference to me what they eat. But if in fact the quantities imported are the same, that is a very simple way of test-checking whether your claims in regard to food production are true or false.

You will find that the 1964 yield of paddy stood at 54 million bushels—16 million short of the 70 million target that the Hon. Prime Minister talks about in 1970. If I am right, you will find that the 1967 figures, which are the last that are still available, according to the U. N. P., stood at 55 million; according to me, adjusting that accounting difference of the accounting year, it is 53 million. But it makes a little difference; I am prepared to concede that extra million. This is the Government that tells us that there is going to be self-sufficiency or near self-sufficiency in 1970.

In other words, is it not true that you have been doing nothing but marking time? If we had 54 million bushels in 1964 and in 1968 you have 55 million on your own statistics, how close are we to 70 million? From being 16 million bushels away we are now 15 million away. Is that the gain we are talking about with such great pride?

Of course there is a reason for this. In 1965 and 1966 the paddy production fell far below the S. L. F. P. years. The reason for that is that the U. N. P. in its first flush of election victory thought it would be a magnificent thing to stop the S. L. F. P. credit scheme initiated by me. Rs. 14 million out of Rs. 140 million lent out to farmers was in default—a 10 per cent default. I thought it was worth it. I did not mind losing 10 per cent.

But the Hon. M. D. Banda thought differently. He thought he must try and change that. He stopped the credit scheme. The result was that production fell rapidly and startlingly. They attribute that to the cyclone. Production fell even in areas which were never touched by the cyclone. So you cannot fix it on cyclones either. Belatedly in 1966 he re-introduced the credit scheme, and that is the thing that has now brought production back to the 55 million level, where it now is on their own statistics.

I wish the Government well on food production. You have done very well on some subsidiary crops. I believe the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake) helped a little in Trincomalee in growing onions—more strength to his elbow especially where planting in the Eastern Province is concerned! I hope he will build an onion barrier to break the federal society's arm.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා. (දඹදෙනිය)
(තිரு. ආර්. ජී. සේනානායක—දම්පතේනිය)
(Mr. R. G. Senanayake—Dambadeniya)
Onion fort!

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(තිரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I hope he will be able to restore Basnayake to his traditional homeland in the Eastern Province amidst all the onions where he can sit on them all! This is Basnayake, the U. N. P. Police Commission chief, of whom the Prime Minister says, while he still continues to sit on the Police Commission, that the man was

අනුමතකාරකුමාණේ කළාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]
incapable of writing a decent judgment for the Privy Council to consider! What sort of report is he going to produce for you in the Police Commission? Even with the help of the hon. Member for Dambadeniya, can he write a better report? You see the problems you have created for yourselves.

I was hoping that at least in this Throne Speech I would be able to say that some of the Ministers have realized the error of their ways in making very bad appointments to corporations. I remember how some Ministers stood in defence of their favourite appointees, political appointees, and told us what marvellous people they were. But see how heads have been rolling in the past. Lakshman Rajapaksa was the first to go. Then there was R. T. de Silva. What marvellous specimens they have proved themselves to be! I was hoping that we might this year at least have something better to say, but I find, looking through some of the instances I have, that you have not really improved corporations. This Government will never learn, will never improve.

The latest example I came across—I will give it for what it is worth to the Minister of Industries under whom it falls—is the National Textile Corporation. A gentleman named W. D. R. Ranasinghe was appointed on 20.5.66 as cashier-clerk. The recommendation was Welagedera's. I do not mind that particularly, but I do object to their appointing people who have been sent to jail, on character certificates of Members or Ministers. He went for six months in M. C. Colombo 30910, having been convicted on 16.2.62, and one year's rigorous imprisonment in M. C. Panadura 69127 on a charge of bigamy. This gentleman was released from jail on 8.4.63 after a remission of four months. He is 32 years of age and his weight is 120 pounds—not that it is relevant. I read it from the prison record.—[Interruption]. The Hon. Minister says it is relevant. But the best part

is the subsequent history of this gentleman. He is promptly taken off from the post of cashier-clerk and appointed in charge of welfare work, in charge of the ladies. The bigamist is now put in charge of the ladies!

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මය.

(තිருමති சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

I have my girls there.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I would ask the hon. Member for Attanagalla (Mrs. Sirimavo Bandaranaike), please be careful when you get jobs for the ladies in future.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

My girls do not get jobs there.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I would ask the Minister of Industries even to be careful with the girls from Avissawella.

You must not appoint bigamists to things like that, even if Mr. Welagedera gives character certificates. And Mr. Welagedera's character certificate, I am informed, covered the period this man was in jail! How that happened I do not know. Whether Mr. Welagedera was associating with him at this time, whether there was any connection either pre-bigamy or post-bigamy, one does not know. But this kind of thing does not really help to add lustre to the reputation of any Government.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

That is the period of rehabilitation.

අනුමතකරනුමාගේ කඩුව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

How much longer will the House sit ?

කරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Till 8.30 p.m.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I will not take anything more than another ten to fifteen minutes. I will finish before 8.30 p.m. I will not continue tomorrow.

I have a few more points to make, though nothing very important. These are little matters in which the Ministers should take a little interest.—[Interruption]. Mr. Welagedera's recommendation is all right. I have actually not been able to trace this recommendation. I do not therefore propose to make any statement about it because in fairness to the persons concerned it would not be fair for me to say that they have issued character certificates on mere information.

I know of this gentleman Mr. W. D. R. Ranasinghe. I have some knowledge of what sort of a person he is and, therefore, I would definitely and first of all say that bigamists must not be tolerated. Secondly, they must not be put into welfare canteens and on welfare work involving ladies. We do not want them to fall in line with Somerset Maugham's story of the "Round Dozen" in which the man says that he could not complete his bigamy until he had acquired twelve wives !

Now, in consequence of the food production argument, I was about to say what I thought of the Government's other efforts in food production. The fact remains that the prizes offered in respect of various commodities are a good incentive. It definitely encourages farmers to

grow food ; it, at least, creates a lot of interest in them, and I am not surprised if a farmer gets a prize.

Of course, the farmer is interested if he gets the wherewithal with which to cultivate. As the Hon. Minister of Industries once intended, it is a modification in the Guaranteed Price Scheme that he had in mind. At that time the Minister was frustrated by the Hon. Minister of Land and some other of his Colleagues like the hon. Member for Dambadeniya, of the Maha Jana Peramuna. It is true. I am not disputing that all of them ganged up against him at one time or another. But this is the point I make. These incentives are good, but please do not run away with the idea that incentives alone will work. Of course, they do. If they do get the fertilizer and they have the opportunity, no farmer likes to produce the minimum. He likes to produce the maximum.

But having said that, I remember a conversation I had once with the Hon. Prime Minister. He had just come back from a tour of the Kegalle District and he was very proud about the tour, and he told me about it. Speaking to me personally he said, "Felix, you know I have just come from a tour of the Kegalle District—Mawanella and a few other places. I actually walked through the paddy fields with my camera. You people laugh at me. But you know I found that 75 per cent of the paddy fields in Kegalle are now transplanted, which shows a remarkable progress." I smiled and told the Prime Minister, "I am very happy about that. But you know, I did a tour myself. I did not take a camera and I did not walk through as many paddy fields as you did. I spoke to a few cultivators. But when I was there in 1963 as Minister of Agriculture I found that on that occasion also about 75 per cent of the paddy fields had been cultivated by transplanting. I made inquiries and I then learnt that the transplanting had started in the days of Mr. Philip Gunawardena, in the Kegalle District."

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Even earlier.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Exactly, even earlier, as the Hon. Minister informs me. So what the Prime Minister is discovering is not something that is consequent on his food drive. He was discovering an existing state of facts which had already existed in the Kegalle District, for which I claim no credit, and for which even the Hon. Minister of Industries and Fisheries (Hon. D. P. R. Gunewardena) claims no credit.

It is something that the Kegalle District had already produced. That is the maximum it is capable of producing. It is one of the best cultivated districts. The Hon. Minister of Industries and Fisheries knows it. It is not capable of aswedumizing any greater extents of land. If further land could be aswedumized, certainly the cultivators would produce more. But even if you offer them a guaranteed price of Rs. 50 a bushel they just cannot produce any more. So the Prime Minister wandering round with a camera is not going to help. But in the areas where the Prime Minister does go with a camera, I think it is true the farmers are very happy to have the opportunity to speak to the Prime Minister. There are many who say :

“අනේ ඉතින් අපට වතුර පික ලැබුණේ නැතත්, වෙන කිසිම දෙයක් ලැබුණේ නැතත් කමක් නෑ; අපට නිලධාරීන් සැලකුවේ නැතත් කමක් නෑ; අපට අපේ අගමැතිතුමා දකින්නවත් ලැබුණා. ඒ විතරක් නොවෙයි, අපට අපේ අගමැතිතුමා කථාත් කළා නේද? අඩු ගණනේ ඒකවත් අපේ දූ දරුවන්ට කියන්ට පුළුවනි, අගමැතිවරයෙක් අපට කථා කළා නේද කියලා.”

ස්තූති ශේෂතාව පිළිබඳ විමර්ශය

That is about all the satisfaction they will ever have, because the water continues to remain unavailable, the fertilizer is still not available at the due time, and the Prime Minister, blissfully unaware of all this, continues with his bold statement that there will be 70 million bushels produced in 1970. You are still as far away from 70 million as we ever were.

Of course, by banning the import of onions you have achieved two results. You have stimulated the growing of onions. You have also made onions unavailable to the general consumer. That is true. You think it is a good thing. You think that the people must put up with a little hardship, that they must queue up at the Jatika Pola and buy onions. You think that that is satisfactory, but, politically, I do not know about that. Is it not possible to maintain a finer balance without starving the people of the things they are used to, the essential commodities? *Koththamalli* is not grown here, not in substantial quantities. Is it necessary to curtail these things? Periodically you find that you cannot get *koththamalli*; you cannot get onions; you cannot get chillies. These things happen. Local production is definitely going up in these commodities. I do not deny that.

But it is amazing that things that have been totally banned and not supposed to come into this country at all are readily available at a price. Mr. Deputy Chairman, if you want an Akai tape recorder or a Westinghouse refrigerator or deep-freeze you only have to go through the advertisement columns of the “Daily News.” Brand new ones with the boxes in which they have come still unopened are available. How do these items come in? Who brings them? How is it that these things come into the country when we do not have the foreign exchange to buy *koththamalli* for the children who are suffering from influenza? The Government turns a blind eye to these things. This is the Government of the rich. It is not concerned with these things. Luxury items are available. The customs is

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

blissfully unaware that these things are coming into the country and are being sold. I accept the fact these little luxuries should be allowed up to a point and within reason but, please, not at the expense of essentials which are being denied to people.

This Government, I noticed, has made many significant omissions in this Throne Speech ; there are certain things that they have not talked about. One item is the cost of living. I think it is a strange omission on the part of a Government that actually brought a Vote of No Confidence against our Government in 1964 on the ground that the Throne Speech did not promise to bring down the cost of living. I think that was a ground on which the S.L.F.P.—L.S.S.P. Coalition Government was defeated in 1964 by one vote. The S.L.F.P. Government in a short Throne Speech, which promised national salvation, forgot to mention anything about the cost of living.

May I ask you, Gentlemen, please consider carefully where in the Throne Speech has your Prime Minister included a statement about the cost of living? Where has he stated that he is going to bring down the cost of living? That was the statement which induced the Hon. C. P. de Silva to go back on all that he ever stood for in politics from 1952 onwards and vote against our party.

I should like to ask the Hon. C. P. de Silva: Were you a party to this Throne Speech? Did you read the Throne Speech carefully? Did you read it carefully for the sentence to which you objected as being omitted in our Throne Speech? What happened to it?

Has this Government given up the unequal struggle against the cost of living? Has this Government decided, if it cannot bring down the cost of living, at least to put it up a little bit themselves, for instance as they have done by increasing the price of onions to 28 cents from 24 cents? What justification do you have to increase the price of onions?

As for the price of dried fish, the Hon. Minister of State answered a question asked by the hon. Member for Baddegama and said, "The people who ask about *isso* are *pisso*". I should say that the only people who are *pisso* are those who put up the price of dried fish in the present economic situation. This is the best you can do.

It is all well and good for Mr. Premadasa, the hon. Parliamentary Secretary, to tell the people to wait for the millennium in 1970, but we got to survive. And I am not talking about the comfortable rich of whom your party has got many, our party has got a few, the L.S.S.P. has got a few and the C. P. has got a few. I am referring to everybody.

මෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஷெல்டன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

You do not seem to be so badly off yourself!

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I am not. I am far more prosperous under the U. N. P. than I have ever been under the S. L. F. P. Government. Your Finance Minister has been much kinder to me than I was

අමුණකාරතුමාගේ කථාව :

to myself. That is not the issue I am making. I do not want kindness. I am not talking about myself. I am quite capable of looking after myself personally under any situation. But I do want a general level of development all round.

The next point I want to make is about *ande* cultivators. From 1955 onwards, with monotonous regularity, this Government has promised to give *ande* cultivators full ownership of their rights. Up to 1964 they have been three-quarter owners of the produce of the land they till.

Full credit must be given to the hon. Member for Avissawella as Minister of Agriculture in Mr. S. W. R. D. Bandaranaike's Government for introducing the Paddy Lands Act. No doubt, there were faults. From time to time attempts have been made to deal with some of those faults. The last occasion the S. L. F. P. tried to help was in 1964 when I introduced a set of Amendments and was quite amenable to accepting every single amendment put forward by the Opposition.

ශ්‍රී ඩී. පී. අර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Except for one.

එෆ්. ඩී. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මහ.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

No, I think I accepted all. I certainly accepted the proposal put forward by the Hon. Dudley Senanayake which was to the effect that the Mi-

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

nister should be empowered, without resort to legislation, to formulate schemes to give *ande* cultivators full ownership. So that today, under that section no law has to be introduced in this House to give *ande* cultivators full ownership; all that the Minister has to do, under Section 48 I think, speaking from memory, is to introduce schemes. In 1966, I asked the Hon. M. D. Banda a Question. I asked him if he was aware that such provision exists by which the Minister can give *ande* cultivators full ownership. I said, "If you were aware of that section, why are you waiting for legislation? Why do you not implement those schemes yourself? The Answer I got was, "The matter is receiving consideration." It has received consideration for three years, Mr. Deputy Chairman, and now I see that the Government has abandoned the proposal altogether; *ande* cultivators are not going to get full ownership any more. Instead, it is said that the Paddy Lands Act has been comprehensively studied and a comprehensive set of amendments is going to be introduced—in the ponderous language which is unfortunately put into the mouth of that long-suffering gentleman, the Governor-General. Why have the *ande* cultivators whom the Prime Minister praises as being the mainstay of the country, the goiyas who are going to save our nation—the Govi Rajas—only been given cardboard crowns and silver cups and their photographs displayed on an almanac? Cannot you do better than that? Do not the cultivators deserve better at your hands? Why are you denying them the very things you proposed?

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

We appreciate that you are a capitalist government serving the interests of capitalism. I do not know whether, excepting for Mr. S. D. Bandaranaike, there is anyone else in this House who professes red revolution as a solution to our problems—[Interruption]. That is what you think, but that is not what I think. But, Mr. Deputy Chairman, it is the basic fundamental questions that are important here. If you talk of praising cultivators, helping them and giving them various privileges, advanced positions in society, do not think you are going to fool anybody when you deny to them the one thing they have always regarded as being a prerequisite. The Hon. Minister of Industries was wise enough to realize in the first Bandaranaike Government of 1956 that the great incentive for production is the knowledge that you are producing for yourself and not for others. If that was not the motive which inspired Mr. Dudley Senanayake, as the Leader of the Opposition, to propose that idea in the amendment to the Throne Speech of 1964, it only remains a vote-catching device, an idea to be put into Throne Speeches and to be abandoned thereafter. That is our complaint. If you are serious and sincere, that is not the way to treat the people of this country.

As regard the rest of the Throne Speech, I do not propose to deal with matters in detail. I do not propose to talk about petro-chemical factories which have disappeared or the new caustic soda factory which has appeared : they matter little. I do not think one can speculate or talk about policy questions. Of course, production is a good thing, even industrial

production. I do not decry your efforts to produce. I only decry the political manoeuvrings within the Industries Ministry. I do not think the Industries Ministry should merely be a source of employment for defeated U.N.P. candidates. I think it is far better that a concerted effort should be made to produce what we need in this country and to get on with the job. I do not complain that the Hon. Minister of Industries is doing a rotten job—as he delights in saying with reference to his predecessor. In my opinion he is making a sincere and honest attempt, just as his predecessor did. Mr. Maithripala Senanayake, in my view, made the first attempt ; and the Hon. Minister of Industries is carrying on further. I do not think either of them achieved perfection. I do not think they themselves claim that. Of course, a lot remains to be done and it would be foolish for any hon. Member of this House to think that perfection has been attained anywhere. Indeed, if a few more Ministers realize that perfection still lies far ahead, it would help the Government a great deal.

The hon. Parliamentary Secretary (Mr. Premadasa) talked about realizing their own faults. I wish he would tell us what his faults were. I have yet to see the slightest element of self-criticism on the part of my hon. Friend. He never seems to see the mote in his eye or the beam in the Hon. Tiruchelvam's eye. As far as I can see, both of them are, to him, near perfection. I wish he could tell the House how many more village committee chairmen there are—members of the U.N.P. in this instance—against whom charges of fraud and misconduct have been

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

proved, who have not been removed. What remains of the case of Mr. S. F. de Silva, Chairman, Town Council, Minuwangoda? What about the Jaffna Municipal Council in respect of which, in 1966, Mr. Premadasa promised to hold fresh elections? What is he going to do with the Ahangama Town Council, which was dissolved the day after the Vote of No Confidence was passed?

These are the hon. Members who piously come before this House and say, "We realize our own faults. We realize our own faults. We stand for democracy. Because we stand for democracy we are going to destroy and remove from the statute book the District Councils Bill which is perfect in every sense and ought to be passed." That is the sum and substance of the Hon. Parliamentary Secretary's contribution to the Throne Speech Debate. And he said it with a lot of noise if not substance.

Sir, if I have taken a long time to indicate clearly where we stand on all these matters I crave you indulgence and thank you very much for giving me a very patient hearing.

අ. ආ. 8.18

වෛද්‍යවරයා නාගනන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Mr. Deputy Chairman, I was trying to take down notes of something worthwhile that the last speaker said, but it was such a garrulous speech and concerned itself with some bigamist or other that I gave it up. I shall, however, in the course of my speech probably refer to one or two

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමාදය

things that were mentioned by him that are worth referring to.

We are, Sir, in a very quixotic kind of discussion. When the White Paper on the district councils was taken up for discussion my Friends ran away. Of course, according to the hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike) it was their strategy to run away and they had achieved certain very important objectives by running away. He is entitled to say that. But today when the Throne Speech is being discussed by the House and so many matters have to be examined, when the Opposition itself has brought forward so many Amendments, the one matter they want to discuss is the White Paper, and, of course, they avoided any mention of the draft District Councils Bill.

Every speaker from the Opposition who has spoken up to now has referred to the proposal to establish district councils, but they have not attacked or really sought to enlighten this House or the country about the danger of such a step. Without coming to grips with the matter they have side-stepped the issue and drawn a red herring across the path, and the red herring is the Federal Party. I shall come to that presently.

One thing we must accept, the Government must accept, is that the Opposition has stolen a march. While the Prime Minister and his advisers were drafting the District Councils Bill and examining it carefully, the Opposition had a field day. They had no opposition. They went round the country fabricating most fantastic

[වෛද්‍යාචාර්ය කාගනානන්]

concoctions about what the district councils are going to be. They embarked on a campaign of extensive propaganda founded on utter distortions of facts and complete lies. I do not think any country has been faced with such a history of distortions and the most unmitigated falsehoods.

Perhaps, for a time they have disturbed the minds of a few of the trusting and innocent people, but one cannot fool all the people all the time.

When I was speaking to some of the hon. Members of the Opposition on the stupidity of their propaganda and the utter falsity of it, a leader of one of the parties told me : "Nagathan, you are an idealist. You talk of justice, honour and fair play. You do not know politics. Politics is nothing but a game of political expediency and opportunism. Our people are asses." That is what he said, "Our villagers are asses." Then I asked him, "What about your workers?" He said, "They are no better; they are donkeys. They cannot understand an argument, they cannot follow logic. What they can understand is sentiment. You go and tell them. 'Your children are in danger; your language is going to be destroyed; the Sinhalese are going to be crushed; your religion is going to be undermined'; and they will rise up in anger and wrath. And in that context we can destroy Dudley, federalism and democracy."

I told him, "My dear man, I have a much higher regard for the intelligence of the Sinhalese people, both villagers and workers." I believe that

after 25 years of compulsory free education they are not such fools as the Opposition think they are. They are full of innocence and trust. Take for instance the ex-Chief Justice. When he goes around and tells something, they believe he must be telling the truth. They have no reason to disbelieve him. But he cannot go on telling such tales for ever.

එල්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරයාගේ මහ.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

He is the U. N. P. Police Commission Chief.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I am not interested in the Police Commission yet. We will read his report when it comes out.

I say the Sinhalese people are trusting and innocent. For instance they believe what the ex-Chief Justice will say, but not for long. I recall what Goebbels said: "A great lie is a tremendous asset and a match-winner in propaganda." A great lie is not necessarily a big lie. A great lie is a great lie because it is a clever lie. It is a lie that fits in with the facts. Now, can you call any one of the lies that the Opposition has said about district councils, in the propaganda that they are spreading throughout the country, a great lie? They are stupid lies. They are clumsy lies. They do not fit into the details. I remember a Tamil saying "பொய்யைச் சொன்னாலும் பொருந்தச் சொல்ல வேண்டும்." That means, "Even if you have to tell a lie, tell a fitting lie."

අලුත්වැඩුණுமாதிரි කළා :

They are going about the country telling the people that the D. C. Bill is going to destroy Buddhism. How can this poor and innocent D. C. bill destroy Buddhism which has lasted through these past 2,500 years and more? Buddhism has faced so much opposition and yet today it is flourishing as ever before. Can Buddhism be destroyed by this miserable District Councils Bill? You cannot fool all the people all the time. There is not a word about any religion in the D. C. Bill.

Goebbels said that those who tell clumsy lies and stupid lies will be destroyed by their own lies and I say that the Opposition will be destroyed by their own lies. I will tell you why. Why did the Leader of the Opposition say, "We do not want any kind of District Council"? Having herself made that statement, this is what Senator Jayasuriya, the Leader of the Opposition in the other place, said. Senator Jayasuriya was one of the leaders of the S. L. F. P. He said "No doubt the setting up of D.C.'s was part of the policy of the S. L. F. P." He said that in the Senate, and this appears in the uncorrected Senate HANSARD of 14th July, 1968, at column 487 :

"When I was Minister of Local Government—that is, from 1963 till the district councils is a part of the policy a committee and had a District Councils Bill drafted."

Again, at column 491, Senator Jayasuriya says :

"No doubt, the idea of setting up district councils is a part of the policy of the S. L. F. P. Government ;"

The idea of district councils was part of the policy of the S. L. F. P. Government. Now it does not matter what your policy was, but the point is, why are you against district councils now? Why does your president say now that she will not have any kind of district councils whatever?

එස්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Why is Mr. Dudley Senanayake against it?

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

වෛද්‍යවාර්ජය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

He gave you the reason why he was against the old D. C. Bill.

එස්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Why is he against the present D. C. Bill? Why has he not put it in the Throne Speech?

වෛද්‍යවාර්ජය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

He has put it in the Throne Speech. Your own amendment criticizes him for not having omitted it in the Throne Speech. You are now saying that he is against it.

එස්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

We say Mr. Dudley Senanayake is not going to present a district councils Bill. That is our understanding of the Throne Speech, and we are requesting him not to. We want him to make a categorical statement that he is not going to.

වෛද්‍යවාර්ජය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

You have given such an important place in your amendments to the D. C. Bill that you have mentioned it in two places. In one place you find fault with the Hon. Prime Minister for not having omitted any reference to it in the Throne Speech. In another place you tell him not to have the district councils.

එස්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Do you think he will introduce that Bill?

வேலுநாதன்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

In one place you are disappointed that he makes reference to the proposal to set up district councils only at the tail-end of the Throne Speech. In the other, you say that he must not introduce the Bill.

District councils really are not for the Tamils alone, they are for the whole of Ceylon. They are for the purpose of furthering the cause of democracy—the rule of the people, by the people, for the people. Are you against the D. C. Bill because you are against democracy? Mrs. Bandaranaike, having a feudal outlook does not like her feudal serfs to be democratic and independent. The leftists do not like the Sinhalese people to be democratic and self-respecting. They want a people who are prepared to be ruled under the old kachcheri system, the imperialist system, in which they are not rulers in their own right.

If district councils come into being, the main thing is not the fact that they have come into being but their effect on the people. The people will feel that they have a share in their own government; they will feel that they have a responsibility in their own country, as well as for their own well-being. The people will have the feeling that they have a share in the rule of the people, by the people, for the people. Democracy will then really come into force, the people will become independent, and they will not be easily amenable to a totalitarian government which the Leftists want or a servile feudal government which the S. L. F. P. wants. So, your opposition to this proposal is really an attempt to keep the people down as a subject race to be ruled by the bureaucracy.

I can understand certain bureaucrats, or ex-bureaucrats like the hon. Member for Devinuwara, supporting the kachcheri system; I can understand certain Ministers perhaps not wanting to part with some

of their powers to the people. Today, the country is being ruled, whether you like it or not, by Cabinet Ministers and bureaucrats. The people have no voice; they are just a subject people and they continue to be a subject people. The Opposition do not want the people to be rulers in their own right. That is why they are against district councils.

உதவி சீதாதி அ. க. 8.30 உயர்வாகக் கலாவ
அன்சிலாவ விவரம் கல் மன்றி டீ.

உதவி சீதாதி 1968 ஜூலை 21 மன்றி டீ
மன்றி டீ.

அப்போது பி. ப. 8.30 மன்றியாகிவிடவே சபையின்
நடவடிக்கைகள் இடைநிறுத்தப்பட்டு, விவாதம் ஒத்தி
வைக்கப்பெற்றது.

விவாதம் 1968 ஜூலை 21, ஞாயிற்றுக்கிழமை மீள
ஆரம்பமாகும்.

*It being 8.30 P.M., Business was inter-
rupted, and the Debate stood adjourned.*

*Debate to be resumed on Sunday, 21st
July 1968.*

கல் மன்றி

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

உதவி சீதாதி கலாவ கலாவ கலாவ கலாவ
மன்றி மன்றி மன்றி மன்றி மன்றி மன்றி மன்றி
மன்றி மன்றி மன்றி மன்றி மன்றி மன்றி மன்றி

மன்றி மன்றி மன்றி மன்றி மன்றி மன்றி
அ. க. 8.30 மன்றி மன்றி மன்றி மன்றி
மன்றி, 1968 ஜூலை 21 மன்றி மன்றி மன்றி
10 மன்றி மன்றி மன்றி மன்றி மன்றி மன்றி

அதன் பின்னர் குழுக்களின் உப அக்கிராசனர்
வினா விடுக்காமலேயே சபையை ஒத்திவைத்தார்கள்.

அதன்படி, சபை அதனது இன்றைய
தீர்மானத்துக் கிணங்க, 1968 ஜூலை 21,
ஞாயிற்றுக்கிழமை மு.ப. 10 மன்றிவரை
ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

*Thereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN
OF COMMITTEES adjourned the House
without Question put.*

*Adjourned accordingly until
10 A.M., on Sunday, 21st July,
1968, pursuant to the Resolu-
tion of the House this Day.*

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியையடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00) 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம். தனிப்பிரதி 30 சதம், தபால்மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.